Aselsan Cinayetleri

4. BASKI

Melik Duvaklı

Savunma Sanayindeki Gizli Savaşın Kurbanları...

Profil

Levent Şahverdi Arşivi

Melik Duvaklı

1978 doğumlu olan Melik Duvaklı 2004 yılından beri gazetecilik yapıyor. Güvenlik, yargı, Kürt meselesi ve yakın tarih alanında pek çok haber dosyası hazırlayan Melik Duvaklı, 2010 yılında faili meçhulleri konu alan haberiyle Metin Göktepe Gazetecilik Ödülünü aldı. Duvaklı, 2012'de de Medya Etik Konseyi tarafından Haber Etik Ödülü'ne layık görüldü. Yazarın "JİTEM'in Kürt Tetikçileri" adlı kitabı 2010 yılında Profil Kitap tarafından yayınlandı.

Levent Şakiroğlu Arşivi

ASELSAN CİNAYETLERİ

(Savunma sanayiindeki gizli savaşın kurbanları)

MELİK DUVAKLI

PROFİL

Levent Şahverdi Arşivi

© Melik Duvaklı
© Profil Yayıncılık

Yazarı / Melik Duvaklı
Kitabın Adı / Aselsan Cinayetleri

Genel Koordinatör / Münir Üstün
Genel Yayın Yönetmeni / Cem Küçük
Kapak Tasarım / Kenan Özcan
İç Tasarım / Adem Şenel
Baskı-Cilt / Kitap Matbaacılık San.Ve Tic.Ltd.Şti.
Davutpaşa Cad. No:123 Kat:1 Topkapı/İstanbul
Tel : 0212 482 99 10 Sertifika No:16053

1. Baskı / Mart 2013
2. Baskı / Mayıs 2013
3. Baskı / Haziran 2013
4. Baskı / Aralık 2013

978-975-996-402-3

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 12391

PROFİL: 309
STRATEJİ ANALİZ: 40

PROFİL YAYINCILIK
Çatalçeşme Sk. No: 52 Meriçli Apt. K.3
Cağaloğlu - İSTANBUL
www.profilkitap.com / bilgi@profilkitap.com
Tel. 0212. 514 45 11 Faks. 0212. 514 45 12

Profil Yayıncılık Maviağaç Kültür Sanat Yayıncılık Tic.Ltd.Şti markasıdır.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Melik Duvaklı ve Profil Yayıncılık'a aittir. Yazarın ve yayıncının izni olmadan herhangi bir formda yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 13
GİRİŞ 17
SNİPER'LARDAN KAÇAN GENÇ MÜHENDİS 17

BİRİNCİ BÖLÜM
KOCATEPE FACİASI VE ASELSAN'IN DOĞUŞU 23
Şarap ve uyku 26

İKİNCİ BÖLÜM
RANT SAVAŞI GÖLGESİNDE TÜRK SAVUNMA SERÜVENİ 31
Albayın ölümü 31
Eymür'ün açıklamaları 34
İsrail ve silah 35
"Savunma Sanayiini Çevik Paşa Bitirdi" 36
Savunma sanayiinin gelişimi 37
Kırılma Noktası: Kıbrıs Harekatı 40
Özal'lı yıllar ve Yerli Savunma Stratejisi 41
TUSAŞ ve yerli F-16 43
MİKES ve ROKETSAN 43
Türkiye, SSM sayesinde pazarlıkla tanıştı 44
PKK faktörü 45
İrtica Gündeminin Ardındaki Milyar Dolarlık Silah Rantı 46
Askeri İşbirliği Anlaşması 47
Refah Sorunu! 50
"Silahçıların Gözbebeği Türkiye" 52

Bir'in İtirafları 54
ABD Kriptosu 57
Milli Yazılımı ABD Engelledi 58
ASELSAN'ın başarısı 60
Mühendislerin çalıştığı projeler 61
Dost-Düşman Yazılımı 61
Savunma Strateji Belgesine "Milli" Müdahale 62
Savunma'da İstifa Fırtınası 63
İsrail Baskısı 65
Karşılıklı Hamleler 66
MİT Devrede 67
MOSSAD Şantajı 67
Önce iptal sonra peşkeş 68
Ve iş İsrail'in 69
İsrail Saldırısı 70
Kıvrıkoğlu - Eruygur – Ercan Ekibi 71

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

2004: MİLLİ SAVUNMA STRATEJİSİ 73
150 Milyar Dolarlık Alım Planı İptal 74
Milli Projeler Start Aldı 75
İntihar Projeleri 75

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SAVUNMA SANAYİİNDE SERİ ÖLÜMLER 79
Kripto Uzmanlarının Şüpheli Ölümü 79
Şifreleme uzmanı 80
F-16 Projesinde Buluşmuşlar 82
Kayıp Şifreler 83
Milli Tank Mühendisinin Ölümü 84
Olay Yeri Raporu 86
Milli tank ALTAY projesinde çalışıyordu 88

"Köpek ölse sahip çıkılır" 88
Takipsizlik kararındaki eksikler 91
'İntihar'lar üçe çıktı 92
Şifreleme mühendisi 94
İsrail'den iş teklifi 94
Radar ve füze departmanında çalışıyordu 96
İntiharlar Meclis Gündeminde 97
TÜBİTAK'taki şüpheli ölümler de TBMM'de 97
Bakan Gönül: ASELSAN'daki ölümler intihar 98
HAVELSAN ve TAİ ölümleri 99
Soru işaretleri bitmiyor 100
Ailelerin Mücadelesi 101

BEŞİNCİ BÖLÜM

ASKERİ ŞANTAJ VE CASUSLUK DAVASI 105
"ASELSAN'a yoğunlaşalım" 106
En stratejik kurumlarda örgütlenme 107
"ATAK kontrolümüz altında" 110
1048 kişi fişlenmiş 111
SSM 112
'Fuhuş yoluyla gizli belge alındı' 114
Çalınacak projelerin alıcısı: Rusya, İsrail Yunanistan 114
GENESİS 115
"Dağ kadrosu için tehlikeli" 115
İHA'ları yavaşlatın 116
"ASELSAN projesini engelle" 117
HERON ihaneti 117
Müştekiler kritik kurumlarda 118
Her proje yakın markajda 118
Belgeler kritik 119
Mühendisler tek tek fişlenmiş 120
TSK şifreleri PKK'ya verildi 120

Balyoz'un tek sivil mahkumu 123
Millileştirmeye defans 125
Çalınan 6 proje 126
'Beyaz hacker'lar casusluk çetesine karşı 128
Kod ve şifreler değişti 129
Örgüt var ama casusluk belirlenemedi 129
"Örgüt TÜBİTAK ve ASELSAN'da kadrolaştı" 131

ALTINCI BÖLÜM
ERGENEKON KAYITLARI 133
"Paşalar bozulur!" 133
"Paşamızın dediklerini ilettim" 138
Ümit Sayın savunmada 140
Adli Tıp'ı halletmemiz gerekiyor 141
Birisi kesin cinayet 142
Medyanın tutumu 144
Zihin Kontrolü Uzmanı Ümit Sayın 147
Hem sanık, hem tanık 154

YEDİNCİ BÖLÜM
İKİNCİ SORUŞTURMA 157
Görüşmelerde tahrifat 158
Psikolojik tedavi iddiası çürük çıktı 158
Otopsi raporundaki büyük skandal 158
Kozmik dosya kayıp 159
Yeni rapor cinayet diyor 160
Çantayı kim koydu? 161
Arka koltukta birileri mi vardı? 162
Cinayet Şerhi 163
15 kritik proje 165
İntihar mektubunu "bir bilen" mi yazdı? 166
Kayıp bilgisayar 168

Bıçakta parmak izi araştırılmamış 169
Eşlerin tutumu 169
"Eşim intihar etti" 170
Başbakan: 'ASELSAN ölümlerini araştırın' 170

SEKİZİNCİ BÖLÜM
SNİPER'LARIN KOVALADIĞI MÜHENDİSİN ÖLÜMÜ 173
İlk iki kişiden biri 184
Kusur var dava yok 185
Tazminat kararı 185

DOKUZUNCU BÖLÜM
TRAFONUN ÇARPTIĞI SÜPER BEYİN! 189
Haberleşme ve tank uzmanı 189
Babanın anlattıkları 190
Tazminat var ceza yok 194
Genelkurmay'dan jet takipsizlik 194

ONUNCU BÖLÜM
İHA CİNAYETİ ve BİLİM KAZASI 197
Teknisyenin şüpheli ölümü 199
Bilim Kazası 199
İranlı Nükleer Bilimciler 201
'Mossad Kürtleri kullanıyor' 202

ON BİRİNCİ BÖLÜM
ŞÜPHELİ KAZA 203

ON İKİNCİ BÖLÜM
İNTİHAR YAZILIMI DEVREDE 205
Hüseyin'in rüyası gerçekleşti 206
Yazılımlar Milli 206

Akıllı Bomba 207
Milli uydu gökyüzünde 208
Milli Savunma Takvimi 208

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
ULUSLARARASI GÜÇLER ve OLAĞAN ŞÜPHE 211
Paranın yetmediği durumlar 211
"Biz geç başladık" 212
Mühendislerin konumu 213
Olağan şüphe 214

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
SONSÖZ 217
ASELSAN engeli 217
Kapatılan soruşturmalar 218
Aileler yalnızlığa itildi 219
Zamanlama kritik 219
Casusluk belgeleri 220
Zihin kontrolü 220
Teftiş Kurulu Raporu süreci değiştirebilir 221

Kirli paranın tüm kurbanlarına

ÖNSÖZ

▲

Hiçbir yolculuk ölümlerin izinden gitmek kadar yıpratıcı değildir. Bu yolculukta elde ettiğiniz bilgileri yazıya dökmek de bir o kadar ağır. Cesetlerin soğukluğu satırlardan geçerek adeta insanın yüreğine dokunur. Elinizdeki kitabın hazırlanmasında Profil Kitap Yayın Yönetmeni Cem Küçük'ün beni sabırla teşvik etmesini en başta not düşmem gerekiyor. Cinayet-intihar ikilemi üzerinden gündeme yansıyan ASELSAN mühendislerinin şüpheli ölümlerini irdelemekle başladığımız yolculuk Türk Savunma Sanayiinde yaşanan büyük kavgaların perdesini aralamaya kadar uzadı.

Kamuoyunda daha çok ASELSAN intiharları olarak bilinen ölümlerin en çok etkilediği insanlar elbette aile bireyleri. Her ölümde olduğu gibi bu olaylarda da ateş yine düştüğü yeri yakmış. Kitabı hazırlama sürecinde görüştüğümüz ailelerin evinde büyük bir firakla yüzleştik. Geleceklerini, umutlarını, hayallerini bağladıkları evlatlarını gencecik yaşta kaybetmek çok etkilemiş anne-babaları. Birçoğu psikolojik tedavi görüyor.

Ailelerin acısını katlayan esas şey ise o korkunç şüphe. Evlatlarının ölümleri intihar olarak kayıtlara geçse de çoğu cinayet

olduğuna inanıyor. İntihar iddiasına inananlar ise bunun normal bir intihar olmadığını, çocuklarının ölüme sürüklendiğini düşünüyor.

Verdikleri mücadele de farklılık gösteriyor. Bazı aileler ölümlerin aydınlanması için büyük bir çaba sarf etmiş. Kimisi ise bu acının ardından suskunluğa gömülmüş.

Savunma Sanayii ile bağlantılı ölümlerle ilgili ilk soruşturmalar kısa sürede kapatılmıştı. İstanbul'da yürütülen Ergenekon, Balyoz, Casusluk, Amirallere Suikast gibi davalar kapsamında elde edilen deliller ASELSAN ölümlerinin aydınlatılması adına da yeni umut oldu. Bu soruşturmalar kapsamında elde edilen belgeler Ankara'ya gönderilince dosyalar yeniden açıldı. Ankara Cumhuriyet Savcılığınca tekrar açılan dosyalarda epey mesafe de alındı. Ancak, henüz bu ölümleri aydınlatacak bir sonuç elde edilmiş değil. Zaten, normal olmayan bir ölüm olduğu sonucu ortaya çıkarsa en güçlü şüphe olarak bu ölümlerin arkasında başka ülkelerin gizli servisleri ihtimali güçlenecek. Bu tür operasyonların aydınlanma şansı da zor görülüyor genellikle.

Ancak aileler açısından failler bulunmasa bile ölümlerin gerçek nedeninin aydınlatılması büyük önem arz ediyor. Çok başarılı bildikleri ve büyük umut bağladıkları çocuklarına intiharı yakıştıramıyorlar.

ASELSAN ölümleri olarak bilinen olaylar silsilesinin asıl merak uyandıran tarafı ise savunma sanayiindeki gelişmelerle bağlantısı olup olmadığı. Silah pazarı tek kalemde milyar dolarlık rakamların döndüğü bir dünya. Rekabet de aynı oranda sert yaşanıyor. Bu durum, sadece silah üreticilerinin kendi aralarındaki rekabetle sınırlı değil. Ülkelerin kendi milli silah ve teknolojilerini üretmesi, dünyanın önde gelen silah üreticileri için müşteri ve pazar kaybı anlamına geliyor. O yüzden de üretici ülkeler teknoloji transferine asla izin vermiyorlar. Ülkelerin kendi gayretleri

silah üretmelerine de kolay kolay rıza gösterilmiyor. Bu önleyici tedbir bazen ambargo, yasak gibi görünür yollarla işleme konuluyor. Bazen de suikast, sabotaj gibi gizli servis yöntemleri devreye sokuluyor. Son yıllarda bazı ülkelerdeki kritik bilim adamlarına yönelik suikastlar serisi müdahalelerin boyutunu da gösterir nitelikte. Özellikle İran sık sık nükleer çalışmalarla ilişkilendirilen suikastlarla sarsılan ülkelerden biri. Son yıllarda İran'da nükleer teknolojiler konusunda uzman pek çok bilim adamı suikasta uğradı. Bu olaylarla ilgili belli ülkelerin istihbarat servislerinin adı da gündeme geldi.

Benzer bir durum Türkiye için de tartışılıyor. Daha birkaç yıl öncesine kadar silah teknolojisi konusunda yüzde 85 oranında dışa bağımlı olan Türkiye, 2004 yılından beri kendi milli sistemlerini faaliyete sokmak için çalışmalar yürütüyor. Türk Savunma Sanayii'nde yaşanan şüpheli ölümlerin bu dönemden sonra başlaması da doğal olarak kuşkuların kaynağını teşkil ediyor. Ölümler daha çok ASELSAN ismiyle birlikte anılsa da TÜBİTAK, Kara Kuvvetleri Komutanlığı, MİKES gibi kurumlarla ilişkili şüpheli ölümler de söz konusu.

Tüm bu olayları ve iddiaları irdelemeye çalışırken, Türk Savunma Sanayiinin gelişimini, önemli kırılma noktalarını da anlatmaya çalıştık.

Kitap yazım sürecinde beni sürekli cesaretlendiren, destekleyen, her akşam ve tatil günlerinde çalışma masasının başında geçirdiğim saatlere müsamaha gösteren sevgili eşim Aslı'ya şükranlarımı sunuyorum.

Melik Duvaklı

Aralık 2012, İstanbul

GİRİŞ

▲

SNİPER'LARDAN KAÇAN GENÇ MÜHENDİS

Genç adam hızlı adımlarla evine doğru yürüyordu. Sokağın başında duran birilerinin ona doğru baktığını fark etti. Vücudunu titreme aldı. Adeta sıtmaya tutulmuştu. Ter içindeki bedenini bir an önce eve atmak için mücadele veriyordu. Koşar adımlarla eve doğru yaklaşırken bir yandan da arkasını gözlüyordu. Yüzlerce kez yürüdüğü sokak bu kadar uzun muydu? Onlarca soru üşüşmüştü beynine. Yabancı filmlerde izlediği sniper denilen bu keskin nişancılar neden onu izliyor olabilirlerdi? Gizli bir görevde olduğunu öğrenmiş olabilirler miydi? Neden bu kadar ısrar etmişti bu görevde kalmaya? Amerika'da yaşayan kardeşinin yanına gidebilirdi. Üstelik oradan kendisine çok iyi iş teklifleri de gelmişti. O an bunları düşünmenin vakti değildi aslında. Belli ki kendisini öldürmek için peşindeydiler. Muhtemel ki üzerinde çalıştığı son proje deşifre olmuştu. Oysa ailesine bile anlatmamıştı ne iş yaptığını. Gizliliğe çok önem veriyordu. Türk savunma sanayinin bel kemiği ASELSAN'da işe başladığında nasıl da heyecanlanmıştı oysa. Şu an yaşadığı korkuya eş değer bir heyecandı. Hem, ASELSAN'da işe girebilmek her babayiğidin harcı değildi. Pek çok testten geçirerek işe alıyorlardı. Zorlu

bir mücadelenin sonunda işe alındığında dünyalar onun olmuştu adeta. Asker çocuğuydu. Milli duyguları baskın bir ailede büyümüştü. ASELSAN'da yaptığı görev maddi manevi her anlamda doyurucuydu onun için. Tedbir ve gizlilik yaptığı işin olmazsa olmazıydı. Başka ülkelerin büyük önlemler alarak korumaya çalıştığı kripto sitemlerine girmek için görevlendirilmiş bir şifre kırıcıydı. Aynı zamanda kendi ülkesinin bağımsızlık ve güvenliği için komuta kontrol sistemlerinin geliştirilmesine dönük projelerde görev alıyordu. Yaptığı görevin ne kadar önemli olduğunun farkındaydı. Anne babası birkaç kez ne iş yaptığı merak edip sorduğunda önce basitçe geçiştirmeye çalışmıştı. Çok üsteldiklerinde de "sır" demekle yetinmişti. Türkiye'nin kendi silahlarını geliştirmesi gerektiğine duyduğu inanç her şeyin üstündeydi. 'Elinizdeki silahların kontrol şifreleri sizde değilse hiçbir anlamı yok' diye düşünüyordu. 'Irak'ın elinde onca uçak ve silah vardı ama işgal olduğunda tek uçak havalanamadı. Niye? Çünkü kontrol mekanizmaları başkalarının elindeydi.' diye söylenmişti kaç kez. Bizim de eğer kendi uçağımız ve o uçağı kontrol edecek Komuta Kontrol Mekanizmamız yoksa bir anlamı yoktu. Çünkü bu silahların dost-düşman tanıma sistemleri o mekanizmayı elinde bulunduran ülkelerin elinde olduğu sürece bizim ülkemiz de güvende olamazdı. 'Nihayet bizim de bu imkanlarımız olacak' diye düşündü yeniden. 'Böyle önemli bir görevde rol almaktan daha gurur verici ne olabilir?' diye geçirdi aklından.

Beynine aynı anda yüklenen sorular, kaygılar, korkular, şüpheler tüketmişti onu adeta. Beş katlı apartmanın birinci katında bulunan evlerine yaklaştığında artık neredeyse koşuyordu. Apartmanın giriş kapısından içeriye kendini atar atmaz kapıyı hızlıca kapattı. Merdivenleri ikişer-üçer tırmanarak dairenin kapısına geldi. Üst üste zili çaldı. Annesi kapıyı açtığında kan ter içindeki oğlunu görünce çok telaşlandı. Burhaneddin ayakkabılarını

Levent Şahverdi Arşivi

çıkarmadan hemen içeri girdi. Kapıyı kapatıp arkasından iyice kilitledi. Tamamen kilitlediğinden emin olmak için tekrar kontrol ettikten sonra salona doğru yürüdü. Salonun kapısında duran babası da Burhaneddin'in o halini görünce irkildi. "Ne oldu oğlum sana?" diye heyecanla atıldı. "Sniper'lar peşimde baba" dedikten sonra işaret parmağını alnına götürüp "BOM" diye bağırdı.

Evdeki herkes korku içindeydi. Astsubay emeklisi baba Mahmut Volkan'ın aklına oğluyla aynı şirkette çalışan mühendislerin yaşadıkları geldi. Sıra onun oğlunda mıydı yoksa? "Evladım neyin var, ne oldu sana böyle?" dediğinde oğlu yeniden işaret parmağını alnına götürüp "BOM" diye bağırdı. Anlamsız sözler sarf ediyor, telaş ve korku dolu hareketlerde bulunuyordu. Her geçen dakika hali biraz daha fenalaşıyordu. Burhaneddin Volkan'ın durumu sonraki günlerde giderek kötüleşti. Sürekli takip edildiğini düşünüyordu. Evden çıkamaz olmuştu. Hatta camdan bile bakamıyordu. Artık tek başına yemek de yiyemeyecek kadar tükenmişti. Annesi Fatma hanım adeta küçük bir çocuğu besler gibi oğluna yemek yediriyordu. Büyük umutlarla okutup büyüttükleri çocuklarının başına gelenler, annesi ve babasını derinden sarsmıştı. Burhaneddin Volkan, Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Yazılım Bölümünden mezun olduğunda dünyalar onların olmuştu adeta. Okul bittikten sonra ASELSAN'da işe başlamış olması sevinçlerini ikiye katlamıştı. Maaşı da oldukça iyiydi. Astsubay emeklisi baba Mahmut Volkan bir başka gurur duyuyordu oğluyla. Mesleğinden dolayı oğlunun yaptığı işle daha ilgiliydi. Milli bir kahraman gibi görüyordu oğlunu. Peki ama, hayatı başarılarla dolu, etrafının süper beyin diye bahsettiği evladına ne olmuştu birden? Ne olduğunu anlamak için psikiyatra götürdüler Burhaneddin'i. Doktorun teşhisine göre çok ağır bunalım geçiriyordu. Bazı ilaçlar verdi. Bir süre sonra ilaçlar etkisini gösterdi. Burhaneddin iyiye gidiyordu. Mahmut Volkan'ın asıl korkusu ise

oğlunun intihar etmesiydi. ASELSAN'da çalışan bazı mühendislerin zihin kontrolü ve benzeri yöntemlerle intihar ettirildiği iddiasını bazı televizyon haberlerinden izlemişti. Daha önce oğluyla aynı şirkette çalışan Hüseyin Başbilen, Alim Ünsem Ünal ve Evrim Yançeken'in 6 ay gibi bir sürede ard arda intihar ettikleri basında çokça yer almıştı. Uygun bir zamanda intihar konusunu oğluyla konuşmaya karar verdi.

Bir gün, "Oğlum ASELSAN'da bazı mühendisler intihar etmiş. Sen bu ölenleri tanıyor musun? Bu çocuklar neden intihar ediyor? İslamiyet'te intihar etmenin yasak olduğunu biliyorsun değil mi?" diye sordu.

"Evet baba, İslam'da intihar etmenin yasak olduğunu biliyorum" cevabını aldığında biraz rahatladı. Burhaneddin Volkan, ASELSAN'ın büyük bir yer olduğunu, ölen diğer mühendislerle aynı ünitede çalışmadığını, ancak onların da başarılı mühendisler olduğunu ve kozmik projelerde görev aldıklarını anlattı babasına.

Aldığı cevapla biraz rahatlamış olsa da, yine de oğlunun diğer mühendislerle aynı akıbeti yaşamasından çok korkuyordu.

Mahmut Volkan'ı düşündüren ölümler serisi 2006 yılının Ağustos ayında başladı. F16 uçaklarının yazılımı ve milli tank projesi üzerinde çalışan mühendis Hüseyin Başbilen, Ankara'da ortadan kaybolduktan bir gün sonra 5 Ağustos 2006'da aracının içinde boğazı ve bileği kesilmiş halde bulundu. Başbilen'in intihar ettiği ileri sürülürken daha sonra başlatılan soruşturmalar çerçevesinde elde edilen deliller ve bazı bilirkişi raporları olayın intihar değil, intihar süsü verilmiş bir cinayet olduğu şüphesini uyandırdı. Başbilen'den sonra hayatını kaybeden mühendis Ünsem Ünal oldu. Ünal 17 Ocak 2007'de kafasına isabet eden tek kurşunla öldü. Bundan dokuz gün sonra da 26 yaşındaki genç mühendis Evrim Yançeken, oturduğu binanın altıncı katından düşerek can verdi.

Son yıllarda savunma sanayiinde başlatılan milli stratejinin ardından yaşanan şüpheli ölümler üç ASELSAN mühendisiyle sınırlı değildi. TÜBİTAK'ta kripto uzmanı olarak görev yapan mühendisler Ercan Kuruoğlu ve Mustafa Aktekin ile Yüzbaşı Yücel Kenter'in kozmik bir cihazı denemek üzere çıktıkları yolda geçirdikleri şüpheli kaza sonucu hayatını kaybetmeleri, HAVELSAN ve TAİ'de yaşanan ölümler ve bir başka ASELSAN mühendisi Zafer Oluk'un askerde şüpheli bir kazada hayatını kaybetmesi... Tüm bu gizemli olaylar bir zincirin halkaları gibiydi.

Türkiye belli bir süredir savunma sanayiini dışa bağımlılıktan kurtaracak projelere yoğunlaşmıştı. Silah üreticileri için bu büyük bir pazar kaybı anlamına geliyordu. Aynı zamanda Türkiye'nin kendi silahlarına sahip olması ve uçak gibi teknolojilerin komuta kontrol sistemlerini elinde bulundurması pek çok ülke için tehlike faktörüydü. Nitekim 1990'lardan itibaren perde arkasında büyük bir güç mücadelesi de yaşanıyordu. Peş peşe intihar haberleri gelen mühendislerin bu kozmik projelerde çalışıyor olmaları doğal olarak beraberinde pek çok komplo teorisi ve şüpheyi de getirdi. Hüseyin Başbilen, Halim Ünsem Ünal ve Evrim Yançeken, özellikle şifre çözme konusunda uzman mühendislerdi. ASELSAN mühendisleri, uçak tanıma sistemlerinin 'millileştirilmesi' ve ABD güdümlü elektronik sistemlerinin kontrol dışı bırakılması çalışmalarını yürütmüşlerdi. Mühendislerden Hüseyin Başbilen aynı zamanda ilk milli tank projesi ALTAY'ın da içinde olduğu 15 kritik projede görev alıyordu.

Mahmut Volkan oğlu Burhaneddin Volkan'ın da benzer projelerde şifreleme sistemleri üzerinde çalıştığını biliyordu. Bunu da tesadüfen öğrenmişti. Oğlunun çantasında ASELSAN'dan verilen bir belgeyi görmüş, onun kriptoloji biriminde çalıştığını görmüştü. O günden beri de endişe duyuyordu aslında. Her zaman gurur duyduğu oğlu şimdi akli melekelerini tamamen yitirmek

üzereydi. Doktorun verdiği ilaçlar iyi gelse de hal ve hareketleri eskisiyle kıyaslanamazdı. O yüzden de oğlunun da benzer bir akıbeti yaşamasından çok korkuyordu. Ve zaman, bu korkusunun boşa olmadığını da gösterecekti maalesef.

Kitabın ilerleyen sayfalarında Burhaneddin Volkan'ın hikayesine devam edeceğiz.

BİRİNCİ BÖLÜM

▲

KOCATEPE FACİASI VE ASELSAN'IN DOĞUŞU

Tarih 21 Temmuz 1974. Amerika Birleşik Devletlerinin tüm baskılarına ve koyduğu ambargoya rağmen Türkiye'nin başlattığı Kıbrıs Harekatının ikinci günü. ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger gün boyu Başbakan Bülent Ecevit'le telefonla yaptığı görüşmede Yunanistan'ın ateşkes istediğini bildiriyor ve Türkiye'nin de buna olumlu cevap vermesi için baskı kuruyordu. Başbakan Ecevit ise Türk birliklerinin en azından ilk hedeflerine varmalarına yetecek kadar zaman kazanma peşindeydi. Tam da bu sırada Ecevit'in önüne bir istihbarat notu geldi. Nota göre Yunan savaş gemileri Kıbrıs açıklarına yanaşmıştı. Yunanistan bir yandan ateşkes çağrısında bulunurken diğer yandan savaşa hazırlanıyordu. Üstelik, bunu çok sinsi bir planla yapıyorlardı. Gelen istihbaratlara göre Yunan gemileri Türk bayrağı çekmişti ve mürettebatı da Türkçe konuşuyordu. Bu çok sinsi bir savaş hilesiydi. Genelkurmayda yapılan analizlerde Türk ve Yunan askerlerinin NATO'da birlikte çalıştıkları için ortak yürütülen tatbikatlarda Yunanlıların Türk birliklerinin kullandığı dili ve kodları iyi inceledikleri ve görüldüğü kadarıyla gayet güzel taklit ettikleri değerlendirildi.

Levent Şahverdi Arşivi

Başbakan Ecevit ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'a önündeki notu okudu. Yunan savaş gemilerinin Kıbrıs'a yanaştığını duyan Kissinger oldukça şaşırdı. Kendilerinde öyle bir bilgi olmadığını aktardı Ecevit'e. Ecevit ise, "Yunanistan samimi değil, size ateşkes istediğini söylediği saatlerde savaş gemilerini Kıbrıs'a gönderiyor" diye çıkıştı. Bu sırada Yunan gemilerinin vurulması talimatı çoktan verilmişti Genelkurmay'a.

Ankara'dan savaşı yöneten Genelkurmay Karargahı, Baf limanı açıklarına doğru ilerlediği bildirilen bu Yunan savaş gemilerinin durdurulması için Girne limanında bulunan üç Türk muhribi Kocatepe, Adatepe ve Mareşal Çakmak gemilerine bölgeye doğru hareket etmeleri ve bu Yunan filosunu karşılamaları emrini verdi. Türk savaş uçaklarına da aynı şekilde bölgeye intikal etmeleri ve Yunan gemilerini vurmaları bildirildi. darkmalt

Yunan gemilerini vurmakla görevlendirilen muhriplerden Kocatepe Gemisinin komutanı yıllar sonra kamuoyunun adını çok daha fazla duyacağı bir isim olan Güven Erkaya'ydı. Erkaya yıllar sonra Deniz Kuvvetleri Komutanlığına kadar yükselecek ve 28 Şubat darbesi olarak geçen sürecin mimarları arasında yer alacaktı. Kocatepe, Adatepe ve Tinaztepe gemileri ise ABD'nin 2. Dünya savaşında kullandığı, daha sonra da bir nevi hurda niyetine Türkiye'ye gönderdiği gemilerdi. Hava savunma sistemleri yoktu. Uçak gemisini denizaltılara karşı korumak üzere tasarlanmış bu gemiler, su üstü harbi ve kara bombardımanı maksatlı olarak da kullanılabiliyordu.

10-12 gemiden oluşan bir konvoyun Kibris'a doğru yol aldığın dair istihbarat Muğla İl Jandarma Komutanlığı kaynaklıydı. Gelen istihbarata göre konvoyun rotası Baf'tı.

Bir ara, deniz karakol uçağı, Mersin'e intikal emri verilen mayın tarama gemilerini de Yunan hücum botu olarak rapor etmişti.

Ama elinde daha fazla bilgi bulunan ve oradaki mayın tarama gemilerinin mevcudiyetinden haberdar olan filo komutanı, bu yanlışlığı düzeltmişti.

Türk ordusunun elindeki haberleşme sistemleri ve silah teknolojilerinin hemen hemen tamamı yurtdışından gelen hibeler ve Türkiye'ye satılan eski teknolojilerdi. Kontrol ve kripto sistemleri Türkiye'nin elinde değildi. Dolayısıyla manipülasyona ve müdahaleye son derece açıktı.

Kocatepe'nin de aralarında bulunduğu üç Türk muhribi en yüksek hızla Baf'a doğru ilerlemeye başladı. Bu arada radarlardan sürekli çelişkili bilgiler geliyordu. Deniz karakol uçağı, bir ara konvoyun tesadüfen bir araya gelmiş, ticaret gemileri olduğunu dahi söylüyordu. Gözle yapılan istihbarata dayanmayan bu bilgilerin hangisinin doğru olduğu net değildi.

Kocatepe gemisi, gemilerin tipi, milliyeti ve koruma durumuna dair bir mesaj geçtiğinde Deniz Kuvvetlerinden gelen cevap netti: "Bölgedeki bütün Yunan gemilerinin batırın."

Türk muhripler belirtilen sahaya iyice yaklaşmışlardı. Tarif edilen bölge, muhriplerin radarlarındaydı. Ancak, 20 millik alan içinde Yunan konvoyu görünmüyordu. Deniz karakol uçağı ise sürekli konvoy rapor ediyordu. Kocatepe muhribinden bir rapor geçildi: "Konvoy diye nitelediğiniz gemi topluluğunun yeri olarak rapor ettiğiniz yerde biz bir şey göremiyoruz. Sadece 20 mil mesafede 2 gemi var. Bunların aralarında da 5000 metre mesafe var." Bahsedilen gemiler Yugoslav ve İtalyan ticaret gemileriydi.

Kocatepe Gemisinin komutanı Güven Erkaya nihayet olayın aydınlandığını düşünüyordu. İstihbarat bilgisi yanlıştı. Güven Erkaya gemi personeli ile birlikte saat 13 sularında öğlen kumanyasını yerken gemi radarları Türkiye yönünden gelen uçakları rapor etti. Çok geçmeden de uçakların hedef sahasına girdiklerini

fark ettiler. Uçakların fırlattığı ilk iki roket geminin hemen üstünden geçip denize düştü. 3. ve 4. roketlerde hedefler tutturulmuştu. Biri kıçtaki topu vurdu, diğeri de bacayı deldi ve savaş harekat merkezine girdi. Gemi komutanı Erkaya hemen telsizle durumu rapor etti. Tam bu sırada harekat merkezine bir roket daha düştü ve içerde patladı. Bütün radarlar ve atış kontrol kulesi devreden çıkmıştı artık. Diğer iki muhribin durumu da farksızdı ancak yine de hareket edebiliyordu. Kocatepe ise hareket edecek durumda değildi.

Mermisi biten uçaklar geri dönmüştü. Uçaklar tekrar dönünceye kadar personel gemiyi terk edip sallara bindi. Saat 18:30 sularında bir hava saldırısı daha oldu. Saat 21'de Kocatepe tamamen battı.

Şarap ve uyku

Saldırıdan bir gün sonra saat 16 ya doğru, İsrail'e ait bir tekne Güven Erkaya'yı kurtardı. Güven Erkaya'nın yıllar sonra Taner Baytok'a verdiği röportajda kurtarılışını anlatırkenki rahatlığı çok şaşırtıcıdır: "Kaptan'a, duş yapabilmek için su olup olmadığını sordum. Olumlu yanıtı üzerine en çok ihtiyacım olan şeyi yaptım. Üzerimdeki üniformayı çıkarıp, beraberimdeki büfeciye yıkatıp ütülettim. Geminin kaptanı binbaşı, kendi üniformalarından birini, benimkiler kuruyana kadar giyeyim diye bana verdi. Bir de sofra hazırlamış. Sofrada peynir, ekmek ve şarap var. Sonra ben vurdum kafayı yattım."

Bir komutan düşünün. Gemisi batırılmış, personelinin bir kısmı şehit, geride kalanlar denizde kayıp ama o kurtarılır kurtarılmaz duş alıp şarap içiyor. Sonra da kafayı vurup yatıyor.

21 Temmuz günü Genelkurmay, "Hava kuvvetlerimizin taarruzu sonucu bir Yunan konvoyuna ağır zayiat verildiği" açıklamasını

yapmıştı. Oysa durum çok trajikti. 30 jetle kendi üç gemimizi vurmuştuk ve bilanço çok ağırdı. 56 asker şehit olmuştu.

Bu olay içinde pek çok şey barındırıyordu. Savunma sanayiimiz yoktu ve tüm silahlarımız dışardan tedarik ediliyordu. Ve bir savaş durumunda elimizdeki silahları adeta bizimle dalga geçer gibi bize karşı kullanmışlardı. Çünkü silahların komuta kontrol sistemlerini elinde bulunduranlar kendi geminizi veya uçağınızı size düşman gemisi diye kolaylıkla gösterebiliyordu. Ve siz düşman diye kendi birliklerini vurabiliyordunuz.

Güven Erkaya, aynı röportajda Taner Baytok'un "Belki de birileri radarları şaşırttı" sorusuna "O da mümkün. O bölgede bunu yapabilecek kabiliyette Amerikalılar, İsrailliler ve Ruslar var. Amerikalıların ve İsraillilerin bunu yapacaklarını sanmıyorum. Geriye Ruslar kalıyor. Bölgede bir Rus tarama gemisi var zaten." cevabını veriyordu.

Erkaya'nın ABD ve İsrail konusundaki bu korumacı tavrı dikkat çekiciydi. Oysa Türkiye'nin Kıbrıs Harekatına en çok karşı çıkan İsrail ve ABD idi. Üstelik ABD ambargo dahi uygulamıştı Türkiye'ye. Güven Erkaya ise İsrail ve ABD'yi korumaya alıp Rusya'yı hedef gösteriyordu. Erkaya'nın 28 Şubat sürecindeki İsrail yakınlığı bu korumacı tavrını daha anlamlı kılıyor.

"Bir musibet, bin nasihatten evladır" diye bir söz var. Türkiye'nin Kıbrıs harekatında yaşadığı facia, bu sözün haklılığını gösteren önemli sonuçlarla yüzleşmeyi sağladı. Kocatepe faciası, Türkiye'nin savunma sanayiindeki halini gözler önüne sermişti. Kendi silahını üretemeyen, satın alma veya hibe yoluyla aldığı silahları ise kontrol edemeyen bir ülke. O dönemdeki iktidar bu gerçekten yola çıkarak arayışa girdi. İşte, son yıllarda intiharla gündeme gelen ASELSAN böyle bir iklimde doğdu. Dönemin Başbakan Yardımcısı Necmettin Erbakan'ın bizzat devreye girmesiyle. Erbakan

harekatın hemen ardından yaptığı açıklamada şunları söylüyordu: "Ordumuzun istihbarat ve muhaberesi için kendi elektronik sanayimizi kuracağız. Hem de en ileri teknikleri kullanarak... Kuracağımız elektronik sanayi, Almanya ve Japonya ile rekabet edecek seviyede olacaktır."

Medya ise her zamanki tutumunu takınıp, ertesi gün Erbakan'ın hayalleri ile alay eden manşetlerle çıktı.

Kıbrıs harekatından bir yıl sonra, 1975 yılında Askerî Elektronik Sanayii (ASELSAN) kuruldu. Türk Silahlı Kuvvetlerinin haberleşme cihaz ihtiyaçlarının karşılamaktı hedef. Tekrar Kocatepe gibi facialar yaşamamak için milli haberleşmenin ne kadar önemli olduğu anlaşılmıştı. Yatırım çalışmalarını kısa sürede tamamlanan ASELSAN 1979 yılı başlarında Ankara Macunköy tesislerinde üretim faaliyetine geçti. 1980'de ilk sırt ve tank telsizlerini üreterek Türk Silahlı Kuvvetleri'ne teslim etti. 1981'de ilk el telsizi ve Banka Alarm Sistemlerinin tasarımını gerçekleştirdi. 1983' de ilk ihracat gerçekleştirildi.1982–1985 arasında Sahra Telefonları, Bilgisayar Denetimli Merkezi Sistemler ve Lazer Mesafe Ölçme Cihazları gibi yeni ürünleri envantere katan ASELSAN bugün yerli tank, uçak gibi çok daha büyük sistemler alanında faaliyet gösteren dünyanın ilk 100 savunma şirketi arasında yer alıyor. Haberleşme ve Bilgi Teknolojileri Grup Başkanlığı (HBT), Savunma Sistem Teknolojileri Grup Başkanlığı (SST), Radar Elektronik Harp İstihbarat Grup Başkanlığı (REHİS), Mikroelektronik, Güdüm ve Elektro-Optik Grup Başkanlığı (MGEO) olmak üzere dört ayrı grup başkanlığını yapısında barındıran devasa bir kuruluş.

ASELSAN'ın kurulmasına vesile olan Kocatepe faciası ise bir yıl halktan gizlendi. Duyulduktan sonra soruşturma başlatan Genelkurmay Başkanlığı, "Olayın Deniz ve Hava kuvvetleri

arasındaki iletişim sorunundan kaynaklandığı, dolayısıyla kimsenin sorumlu tutulamayacağı" tespitinde bulundu ve dosya rafa kaldırıldı.

Kocatepe Gemisinin komutanı Güven Erkaya ile ASELSAN'ın kurulmasında önemli katkıları olan Necmettin Erbakan'ın yolları yıllar sonra çok farklı bir iklimde tekrar kesişecekti. Yakın tarihe 28 Şubat Postmodern Darbesi olarak geçen bu süreçte en büyük kavgalardan biri de savunma sanayii alanında yaşanacaktı.

İKİNCİ BÖLÜM

▲

RANT SAVAŞI GÖLGESİNDE TÜRK SAVUNMA SERÜVENİ

Albayın ölümü

12 Nisan 2012 günü Türkiye güne önemli bir operasyonla uyandı. Bültenlere düşen son dakika haberine göre 28 Şubat soruşturması kapsamında bazı önemli isimlerin evlerinde arama başlatılmıştı. O isimlerden biri de 28 Şubat 1997 darbe sürecinin kudretli ismi dönemin Genelkurmay ikinci başkanı emekli orgeneral Çevik Bir'di. Gazetecilik heyecanıyla, gözaltına alınmadan önce son kez belki demeç alırım düşüncesiyle hemen cep telefonundan aradım kendisini. Telefonu açtığında gazeteci olduğumu ve yaşanan son gelişmeyle ilgili değerlendirmelerini almak istediğimi söylediğimde son derece üzgün ve tepkiyle "Konuşacak hal mı kaldı!" diyebildi. 28 Şubat sürecinde gazete manşetlerinden tehditler savuran Çevik Bir Paşa konuşacak halde olmadığını söylüyordu.

Emekli Orgeneral Çevik Bir ile daha önce de yine benzer bir soruşturma sürecinde konuşmuştum. Ergenekon soruşturmasını başlatan savcı Zekeriya Öz'ün talimatıyla 25 Haziran 2009 tarihinde Beşiktaş Adliyesine gelen Çevik Bir şüpheli sıfatıyla ifade vermişti. Bir buçuk saat süren ifadenin tutanakları Ergenekon veya başka bir davanın dosyasına girmedi.

Ergenekon soruşturmasını yürüten savcılar tarafından ifadesi alınan Çevik Bir bu davada sanık değil. Ancak, Ergenekon iddianamesinde "örtülü faaliyetler Çevik Bir dokümanı" adlı 22 sayfalık bir belgede ismi geçiyor. İddianamede Çevik Bir'in ismi emekli tuğgeneral Levent Ersöz'ün eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Bedrettin Dalan ile yaptığı görüşmede de yer alıyor. Dalan'ın, 28 Şubat öncesi Çevik Bir ile oturup konuştuğunu, Çevik Bir'in dört saat not aldığını ve bunları bilgi notu şeklinde karargahındaki generallere dağıttığını söylediği belirtiliyor. Çevik Bir'in adı, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Özden Örnek'e ait olduğu ileri sürülen "Darbe günlükleri"nde de sık sık geçiyor.

Çevik Bir'in o dönemde Ergenekon soruşturmasını yürüten savcı Zekeriya Öz'e verdiği ifade pek çok açıdan merak uyandırıcıydı. Çünkü Bir, kritik bir sürecin aktörü ve tanığıydı. Çevik paşayı bu ifade işleminden sonra da aramıştım. Oldukça kibar bir üslupla röportaj teklifimi reddetmişti. İlginç olan ve asıl dikkati çeken ise 2009 yılında verdiği bu ifadenin şimdiye kadar hiçbir dava dosyasına girmemiş olması. Üstelik ifadenin içeriğinin dışarıya sızmaması için de ayrıca itina gösterildiği anlaşılıyor. Ancak, söz konusu ifadeden sonra basında çıkan haberlerde bir ayrıntı dikkat çekiyordu. İddialara göre savcı Zekeriya Öz'ün Çevik Bir'e sorduğu sorular arasında Albay Vural Berkay'ın infazı da vardı. Albay'ın ölümünün Çevik Paşa ile ne bağlantısı olabilirdi?

Vural Berkay'ın ölümü arkasında çok daha büyük kavgaların olduğuna dair ipuçları veren bir olaydı. 5 Kasım 1997 tarihinde Türk Silahlı Kuvvetleri'nin, KKTC'de gerçekleştirdiği Toros-2 tatbikatının son günüydü. Rumlar'ın Rusya'dan satın aldığı S-300 füzelerinin imha provası yapılıyordu. Tatbikatı izleyenler arasında 6 ay sonra Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturacak olan Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu da

bulunuyordu. Saat 12.00 sıralarında tatbikat senaryoları uyarınca Özel Kuvvetler adı verilen bir tim, temsili S-300 üssüne sızma harekatı gerçekleştirdi. Harekatın gece yapıldığı farz edilerek üzerine gece görüş teçhizatı monte edilmiş silahlarıyla üsse sızan timler, üssü koruyan temsili Rum askerleriyle çatışmaya girdi. Füzelerin bulunduğu bölgeye tahrip kalıpları yerleştirmeyi başaran keskin nişancı Türk askerleriyle Rum askerleri arasındaki ateş teatisi dakikalarca sürdü. Bu sırada herkesi çok eden bir olay yaşandı. Özel kuvvetler personelinin bulunduğu alandan atılan bir kurşun protokol çadırına denk gelmişti. Protokolün en önünden tatbikatı izleyen Müstakbel Genelkurmay Başkanı ve Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun omuzunu yalayarak geçen kurşun hemen arkasında oturan 39'ncu Tümen Harekat Daire Başkanı Piyade Albay Vural Berkay'ın kalbine isabet etti. İddialara göre kurşunun asıl hedefi Kıvrıkoğlu'ydu. 5.56 milimetre çapındaki kurşunun Özel Kuvvetler personelinin kullandığı M-16 silahtan çıktığı tespit edildi.

Hürriyet Gazetesi'nin 6 Kasım 1997 tarihli nüshasında Hüseyin Alkan imzasıyla çıkan haberde elim olay tüm detayları ile anlatılıyordu. Ancak haberde ilginç bir kurgu göze çarpıyordu. Gazete olayın bir kaza olduğunu göstermek için bazı teknik bilgilere başvurmuştu. Özel Kuvvetlerin tatbikat yaptığı yer ile protokol çadırı arasındaki mesafe bin 500 metre mesafede olduğunu vurgulayan gazeteye göre etkili mesafesi 350-400 metre olan M-16 silahından çıkan kurşun ancak sektikten sonra daha uzun bir mesafede öldürücü olabilirdi. Mantığa ters bu kurguyu desteklemek için adını açıklamadıkları bir uzmandan aldıkları görüşe de yer vermişlerdi haberde.

O dönemde bu olay gazetelerde daha çok kaza kurşunu olarak değerlendirilse de perde arkasında konuşulan asıl senaryoda gözler dönemin genelkurmay ikinci başkanı Çevik Bir'e çevrilmişti.

Ağustos 1998'de genelkurmay başkanlı koltuğuna oturacak Kıvrıkoğlu'nun suikasta kurban gitmesi komuta kademesini yeniden şekillendirecekti. Bu seçeneğin gerçekleşmesi durumunda en güçlü aday normalde Genelkurmay başkanı olma şansı bulunmayan Çevik Bir'di. Bu durum Çevik Paşa'yı olağan şüpheli durumuna sokuyordu.

Ergenekon savcısının Çevik Bir'in ifadesine başvurması Vural Berkay'ın şüpheli ölümünü yeniden gündeme getirdi. Albay Berkay'ın eşi Jale Berkay'la görüşüp o dönem çalıştığım gazetede haber olarak yayımladım röportajı. Jale hanım, yıllar sonra dahi olsa eşiyle ilgili Çevik Bir'in ifadesine başvurulmasını mutlulukla karşılıyordu. Eşiyle ilgili dosyanın yeterince araştırılmadan kapatıldığını söyleyen Jale Berkay "Oysa orada bir koyun boğazlanmadı, koskoca bir albay ölmüştü. Yuvam dağıldı. Çocuklarım babasız kaldı. Biz yine de sustuk. Bir gün ortaya çıkacak diye bekledik. Gerçekler inşallah ortaya çıkar." diyordu. Acılı eş, suikast iddiası ve Çevik Bir adının hadisenin meydana geldiği tarihte de gündemde olduğunu belirterek "Suikasttan şüpheleniyorduk. Askerî camiada da konuşuluyordu. Çevik Bir adını da duymuştuk." ifadelerini kullanıyordu.

Eymür'ün açıklamaları

Albay Vural Berkay'ın ölümü eşinin de yıllar sonra dile getirdiği gibi, içinde pek çok soru işareti barındırmasına rağmen "kaza" denilerek kapatıldı. Milli İstihbarat Teşkilatı Kontrterör Dairesi eski başkanı Mehmet Eymür 17 Mayıs 2012'de A Haber adlı televizyon kanalında Çevik Bir ve Vural Berkay'ın ölümü ile ilgili ilginç bilgiler verdi: "Çevik Bir Genelkurmay Başkanı konuşurken komutanım bir dakka diyip konuşabilen biriydi. Pek askeriyede gördüğümüz şeyler değildi bunlar. Çevik Bir'in askeriyede

belli bir ağırlığı vardı. Çetin Saner paşaya gittiğim zaman masasında Çevik Bir'in resmi duruyordu. Çevik Bir Cumhurbaşkanı olmak istiyordu. O dönemde Berkay, Kıvrıkoğlu'nun arkasında oturuyordu. Sonra birden çadırda otururken sesler geliyor telaşlar oluşuyor bayıldı falan diyorlar. Bir kargaşa oluyor ve neticede M16'dan atılan bir mermiyle şehit oluyor. O dönem özel harpçilerin silahına baktılar ama bir netice alınamadı. Eğer o kurşun Kıvrıkoğlu'na gelseydi Genelkumay Başkanı sırası değişecekti. Herhalde Çevik Paşa'nın işine yarayabilirdi. Amerika'da bir bayan vardı bana demişti ki muhakkak Çevik Bir Genelkurmay Başkanı olacaktı diyordu. Belki de ondan böyle bir intiba edindim. Vural Berkay'ı vuran kişilerin Malatya'da düşen Casa uçağındaki ekip olduğu ve aynı ekibin Gaffar Okkan suikastını da yaptıkları ve o yüzden o ekibin bir şekilde yok edildiği söylendi. Yani, düşen uçaklarla ilgili normal bir düşme olmadığı söyleniyor."

16 Mayıs 2001 tarihinde Diyarbakır 'dan havalanan Genelkurmay Özel Kuvvetler Komutanlığı (Bordo Bereliler) Hava Grubu'na ait çift motorlu CASA CN235 tipi askeri nakliye uçağı, kalkıştan 25 dakika sonra kumanda arızası sonucu Malatya'da düştü. Kazada, 1 binbaşı, 3 yüzbaşı, 3 üsteğmen, 16 astsubay, 1 uzman çavuş, 10 er'den oluşan 34 kişilik mürettebat şehit oldu. Bazı iddialara göre Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım da bu uçaktaydı.

İsrail ve silah

Albay Vural Berkay'ın hayatını kaybettiği Toros-2 tatbikatından sonra en ilginç yazılardan birini Yeni Şafak Gazetesi'ndeki köşesinde Ahmet Taşgetiren yazdı. Taşgetiren olaydan bir gün sonra şu yorumda bulunuyordu: "Kıvrıkoğlu'nun bir suikast hedefi olması ise, darbe sürecine karşı çıkması ve İsrail'le ilişkileri ihtiyatla karşılamasıyla izah edilmeye çalışılıyor. İsrail boyutu bir dış

tehdidi; darbeci sürece karşı çıkması ise bir iç tehdidi akla getiriyor. Her iki ihtimal de vehamet itibariyle bir birini aratmaz."

Ahmet Taşgetiren ne demek istiyordu? Dilerseniz bu tarihten 10 yıl sonraya tekrar dönüp yeniden Beşiktaş Adliyesinde yaşanan bir başka gelişmeye gidelim.

"Savunma Sanayiini Çevik Paşa Bitirdi"

Taraf Gazetesi Ankara Temsilcisi Lale Kemal 14 Nisan 2012 tarihinde ilginç bir yazı kaleme aldı. Kemal, 28 Şubat sürecinin Savunma Sanayini bitirdiğini öne sürdüğü yazısında iddialarını 2006 yılında Ergenekon Savcısı Zekeriya Öz'e yapılan bir ihbara dayandırıyordu. İşte Kemal'in oldukça dikkat çeken o yazısından bazı bölümler: "Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nda görev yapan bir mühendis, daha Ergenekon davası bile başlamadan 2006 yılında, pek çok komutanın dahil olduğu silah sanayiinde ülkeye oldukça yüklü bir maliyete yol açan silah alımlarına ilişkin detaylı bir dosyayı dönemin Ergenekon soruşturmasını yürüten Savcı Zekeriya Öz'e de sunmuştu. Bu mühendis, Bir'e yönelik suç duyurusunda, "Çevik Bir, sanayide istihdama ve yatırıma harcanacak kaynakları yurt dışı hazır alıma yönlendirerek ülkenin ekonomik dengelerinin bozulmasına yol açmış ve ekonomik bunalımı derinleştirmiştir. Tank ve helikopter gibi ana platformların 30-40 yıl kullanılacak olması nedeniyle, Türkiye sanayiinin yakaladığı büyük şansı yurtdışına hazır alıma yönlendirerek tehlikeye atmıştır." Aynı mühendis, emekli Orgeneral Çevik Bir'in Genelkurmay 2. Başkanı olduğu 1997 yılında 632 milyon dolara İsrail'e verilen 54 adet F-4 savaş uçağı modernizasyonu ve 2002 tarihinde 687.5 milyon dolara yine İsrail'e verilen M-60 Tank Modernizasyonu ihalelerinin mercek altına alınmalarını talep etmişti. Mühendisin suç duyurusundan bir başka bölüm de şöyleydi: "1996-1998

döneminde Genelkurmay 2. Başkanı olan Çevik Bir, 1996 yılında 25 yılda 150 milyar dolarlık savunma tedarik bütçesi açıkladı. Bu proje kapsamında ülke menfaatlerine aykırı olarak Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nın lağvedilip, askeri alımların üst rütbeli subaylardan oluşan bir üst kurul tarafından tek elden gerçekleştirilmesi yönünde çalışmalar yapmıştır. Çevik Bir, F4, F-5 ve M-60 tankları ihalesinde doğrudan devreye girdi. 1997'den itibaren müsteşarlığın üst yönetimine emekli generalleri yerleştirdi."

İddiaların odağındaki dönem Türkiye'nin Savunma Sanayinin yeni yol haritasını çizmeye başladığı dönemdi. Bir yandan tamamen dışa bağımlı ve ağırlıklı olarak dış alım ekseni üzerinde şekillendirilmeye çalışılan bir strateji, diğer tarafta ise silahları milli kaynaklarla geliştirme ideali. 1990'lı yılların ikinci yarısından itibaren savunma sanayi alanında perde arkasında giderek şiddetlenen güç mücadelesine geçmeden evvel Türk Savunma Sanayiinin gelişimine kısaca göz atmakta yarar var.

Savunma sanayiinin gelişimi

Savunma Sanayii Müsteşarlığının açık kaynaklarında yer alan bilgilere göre Türk savunma sanayiinin temeli Osmanlı İmparatorluğu'nun yükselme devrine kadar uzanıyor. En parlak dönem de bu tarihe denk geliyor. İmparatorluk silah sanayiinin temeli olarak gösterilen "Tophane-i Hümayun" da bir defada 1060 top döküm ve ayda 360 kg barut üretim kapasitesine ulaşıldığı ifade ediliyor. Donanmanın savaş gemisi üretimindeki kapasitesi ise dünyanın bir numarasıdır.

Türk savunma sanayii 18. yüzyıldan itibaren ise Avrupa'daki teknolojik gelişmelerin dışında kalmaya başlıyor ve Birinci Dünya Savaşı sırasında etkinliğini büyük ölçüde yitiriyor. Bu nedenle, Cumhuriyetin ilk yıllarında savunma sanayiine ilişkin ciddi bir

altyapı devralınmamış. Bu alandaki faaliyetler Kurtuluş Savaşı sırasında kurulan birkaç üretim tesisi ile sınırlı kalmış.

Türkiye'nin ilk ve en büyük özel sektör savunma sanayi fabrikasının temelleri 1925 yılında Şakir Zümre tarafından tamamı yerli sermaye ile İstanbul Haliç'te atılıyor. Cumhuriyet döneminde savunma sanayii, topyekûn sanayileşme ve kalkınma hareketinin önemli bir parçası olarak kabul ediliyor ve bu doğrultuda, ilk planlı dönemde savunma sanayiinin devlet eli ve yönlendirmesiyle geliştirilmesi öngörülüyor. Bu amaçla bazı adımlar da atılıyor. Askeri Fabrikalar Genel Müdürlüğü'nün kurulması başta olmak üzere, özellikle silah-mühimmat ve havacılık sektörlerinde çeşitli girişimlerde bulunuluyor. 1940 yılında Nuri Demirağ uçak fabrikası tarafından NUD36 eğitim uçağı 24 adet imal ediliyor. 1944 yılında ise NUD-38 altı (6) kişilik yolcu uçağı üretiliyor.

Ancak, İkinci Dünya Savaşında ve sonrasında İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri (ABD) tarafından sağlanan hibe ve yardımlar ile Türkiye'nin Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü'ne (NATO) girişiyle artış gösteren askeri yardımlar, henüz kuruluş aşamasında bulunan savunma sanayiinin gelişmesini durduruyor.

Bu kapsamda, 1941–1944 döneminde Ödünç Verme ve Kiralama (Lend and Lease) Kanunu çerçevesinde ABD tarafından Türkiye'ye 95 milyon dolarlık savaş malzemesi veriliyor, ayrıca 1945 yılında Türkiye ve ABD arasında yapılan Askeri Yardım Antlaşması ile İkinci Dünya Savaşı sırasında sağlanacak askeri yardım bir anlaşma ile taahhüt altına alınıyor.

Savaş sonrası dönemde ise Truman Doktrini ve Marshall Planı çerçevesinde ABD tarafından sağlanan yardımlar ile bir yandan Türk ordusunu modern silahlarla donatarak Türkiye'nin savunma gücünü arttırmak, diğer yandan ise askeri harcamaların ekonomi üzerinde yarattığı olumsuz etkinin azaltılması amaçlanıyor. Ancak

bu hiç de gerçekçi değildi. Türkiye'ye gönderilen silahların çoğu kullanılmış ve eski teknolojiydi.

Sonuç olarak sağlanan yardımlar, Sovyet tehdidi karşısında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin caydırıcı gücünün artırılmasına önemli ölçüde katkı sağlıyor, fakat ABD'den gönderilen malzemelere bir bedel ödenmemesine rağmen bu malzemelerin bakımı için her yıl bütçede ayrılan 400 milyon TL'lik kaynak, savunma harcamalarının ekonomi üzerinde yarattığı olumsuz etkiyi artırıyor.

Bu ortamda, 1920'li ve 1930'lu yıllarda büyük fedakarlıklar pahasına elde edilen savunma sanayii imkan ve kabiliyetleri kaybedilmeye başlıyor. Silahlı Kuvvetlerin yurt içi siparişleri azalıyor ve bu nedenlerle askeri fabrikalar verimliliklerini yitirerek Milli Bütçeye önemli bir yük haline dönüşüyor. Bu gerekçelerle askeri fabrikalar, 15 Mart 1950 tarihinde çıkarılan 5591 sayılı yasa ile Kamu İktisadi Devlet Teşekkülü şeklinde kurulan Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Genel Müdürlüğü bünyesine alınıyor.

1952 yılında Türkiye'nin NATO'ya üye olmasıyla başlayan süreçte ise, ihtiyaç fazlası savunma teçhizatının müttefik ülkelerce hibe edilmesi, savunma ürünlerinin yurt içinde üretimini engelleyen bir diğer önemli dönüm noktası oluyor. Bununla birlikte, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyaç duyduğu silah, araç ve gereçlerin geliştirilmesi çabaları, Milli Savunma Bakanlığı bünyesinde 1954 yılında kurulan Ar-Ge Daire Başkanlığı ile birlikte gündemde tutulmaya çalışılmışsa da arzulanan sonuçlar elde edilemiyor.

ABD tarafından sağlanan askeri yardımların savunma sanayiinin gelişimi ve ekonomi üzerinde yaratmış olduğu bu olumsuzlukların yanı sıra Truman Doktrini kapsamında ABD ile 1947 yılında imzalanan Anlaşmanın 14 üncü maddesi uyarınca askeri yardım kapsamında sağlanan malzemelerin amaçlarının

dışında kullanılamayacağı hükmü 17 yıl sonra Kıbrıs bunalımında Türkiye'nin karşısında çıkarılan en büyük engeli teşkil ediyor.

Kırılma Noktası: Kıbrıs Harekatı

1964 yılında Kıbrıs bunalımı sırasında, müttefik ülkelerden alınan savunma teçhizatının Türkiye'nin ulusal çıkarları doğrultusunda kullanılması gündeme geldi. Ancak ortada bir sorun vardı. Silahları veren ülkeler Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahale etmesine karşı çıkıyordu. Başta ABD olmak üzere, bazı müttefik ülkelerce çıkarılan engeller sebebiyle savunma ihtiyaçlarının karşılanmasında diğer ülkelere mutlak bağımlı hale gelmenin sakıncaları da net bir şekilde anlaşmıştı.

Türkiye, silah konusunda tamamen dışa bağımlıydı. Bu durum, Türkiye'de modern bir savunma sanayii altyapısının oluşturulmasına yönelik politikaların temelinin atılmasını sağladı. 11 Mayıs 1965'te Türk Donanma Cemiyeti kuruldu. "Kendi Gemini Kendin Yap" kampanyaları ile halktan bağışlar toplandı. Cemiyet, 6 Şubat 1972 tarihinde kapatılarak yerine, 11 Mart 1972 tarihinde "Türk Donanma Vakfı" kuruldu. 1970 yılında da Türk Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'na dönüştürüldü.

1974 Kıbrıs harekatı sırasında dışa bağımlı savunma sanayinin Türkiye'ye kaybettirdikleri daha net ortaya çıktı. Özellikle haberleşmede o kadar büyük zaaflar söz konusuydu ki savaşın, yayınlanan Türk sanat müziği parçalarına göre planlandığı dahi gündeme gelmişti. Kitabın daha önceki bölümlerinde anlattığımız Kocatepe faciası ise zaafın büyüklüğünü gözler önüne sermişti.

Savaşın başlaması ile birlikte ABD, Türkiye'ye ambargo koydu. 1 Temmuz 1974 tarihindeki Resmî Gazete'de yayınlanan habere göre Türkiye'nin haşhaş ekimini durdurmadığı için Amerika'nın ambargo koyduğu şeklindeydi. Kıbrıs Harekatı'ndan sonra 1975'te ABD silah ambargosuna bu sefer Kıbrıs'ta bulunan Türk askerlerini

bahane gösterdi. Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye'ye uyguladığı ambargoyu 1978 yılında kaldırdı. Ancak ilişkilerin 1974 öncesi duruma dönüşmesi 1980'leri buldu.

Bu süreçte Türkiye yine halkın özverileri ile savunma sanayinde yeni atılımlar gerçekleştirdi. "Kendi tankını, kendi silahını kendin yap" sloganı ile başlatılan kampanyalar sonucunda toplanan paralarla 27 Ağustos 1974 tarihinde Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı kuruldu.

İşte şimdilerde yaptığı önemli projeler ve şüpheli intiharlarla gündeme gelen ASELSAN da bu iklimde kuruldu. Askerî Elektronik Sanayii (ASELSAN), 1975 yılında Türk Silahlı Kuvvetlerinin haberleşme cihaz ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla hayata geçirildi. ASELSAN'ın bu süreçteki rolü daha çok telsiz vb. hafif teknolojilerin üretimiyle sınırlıdır.

1979 yılında, yurtdışında yaşayan işçilerin tasarrufları ile ve adını işçi birliğinden alan İşbir Elektrik Üretim Makinaları Fabrikası kuruldu.

1981 yılında uçak aküleri, telsiz bataryaları ve şarj cihazları üreten

Askeri Pil Sanayi (ASPİLSAN) kuruldu. Bir yıl sonra da HAVELSAN bir Türk-ABD şirketi olarak hayata geçirildi. HAVELSAN, yazılım sistem alanlarında faaliyet gösteren bir kuruluş. Komuta Kontrol Muhabere, Bilgisayar, İstihbarat Gözetleme ve Keşif Sistemleri (C4ISR) kapsamında, Hava Savunma Sistemleri, Deniz Savaş Sistemleri, Simülasyon ve Eğitim Sistemleri, Yönetim Bilgi Sistemleri, Enerji Yönetimi ve Anayurt Güvenliği alanlarına faaliyet gösteriyor.

Özal'lı yıllar ve Yerli Savunma Stratejisi

1970'li yıllardan itibaren başlatılan bu iyi niyetli adımlar savunma sanayiini dışa bağımlılıktan kurtarma hedefinden henüz çok

uzaktı. 12 Eylül darbesinden sonra 1983'te iktidara gelen Turgut Özal döneminde Savunma Sanayii alanında yeni bir döneme girildi. Savunma sanayiinin millileştirilmesine dönük yeni bir yol haritası belirlendi. Milli bir savunma sanayii altyapısının tesisine ilişkin politikaların tespiti ve bu politikaları tatbik etme yetki ve sorumluluğuna sahip mekanizmaların oluşturulmasına ağırlık verildi. Bu amaca uygun olarak 1985 yılında 3238 sayılı Kanun'la "Savunma Sanayii Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı" (SaGeB) kuruldu. Başkanlık, 1989 yılında 390 sayılı kanun hükmünde kararname ile Savunma Sanayii Müsteşarlığı (SSM) olarak yeniden yapılandırıldı. Bu kanun çerçevesinde uygulanan temel politika; yerli sanayi altyapısından azami ölçüde yararlanmak, ileri teknolojili yeni yatırımları yönlendirmek ve teşvik etmek, yabancı teknoloji ile işbirliği ve sermaye katkısını sağlamak, araştırma-geliştirme faaliyetlerini teşvik etmek suretiyle gerekli her türlü silah, araç ve gerecin mümkün olduğunca Türkiye'de üretimini sağlamaktı. Milli bir savunma sanayii altyapısının tesisini öngören bu politika ile, geçmiş uygulamalardan farklı olarak; özel sektöre açık, dinamik bir yapıya kavuşmuş, ihracat potansiyeline sahip, yeni teknolojilere adapte olmakta güçlük çekmeyen, teknolojik gelişmeler doğrultusunda kendini yenileme kabiliyeti bulunan, Türkiye'yi başta NATO ülkeleri olmak üzere, diğer pek çok ülke karşısında sürekli alıcı konumundan çıkaran ve dengeli işbirliğini mümkün kılan, bir savunma sanayii kurulması öngörüldü.

Yeni süreçte bazı önemli adımlar da atıldı. 1982'de Türk-ABD ortaklığında kurulan HAVELSAN 1985 yılında sermayesinin yüzde 98'i Türk Silahlı Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı'na bağlı olarak yeniden yapılandırıldı.

15 Mayıs 1984 tarihinde F-16 Uçaklarının üretimi amacıyla Türk ve ABD'li ortaklar tarafından TUSAŞ Havacılık ve Uzay Sanayii kuruldu. Bu kuruluşun sermayesi daha sonra tamamen

millileştirildi ve ilk yerli İnsansız Hava Aracı (İHA) ANKA, ilk yerli helikopter ATAK ve yerli uydu Göktürk projelerini üretti.

TUSAŞ ve yerli F-16

TUSAŞ-Türk Havacılık ve Uzay Sanayi'nin (TAI) önemli başarılarından biri de F-16 savaş uçaklarının modernizasyonu ve üretimi konusunda gösterdiği başarı. Söz konusu uçakların komuta kontrol kodları Türkiye'nin elinde olmadığı için tam olarak milli teknoloji kabul edilmeleri mümkün değil. Ancak üretim konusunda önemli bir mesafe kat edildiğini ve bugün Türkiye'nin kendi savaş uçağı projesini başlatmasında bu tecrübenin önemli rolü olduğunu söyleyebiliriz.

TAI tarafından Türkiye'de üretimi gerçekleştirilen F-16'lar, dünyanın en gelişmiş 3. nesil savaş uçakları arasında gösteriliyor. Hava Kuvvetleri Komutanlığı için ilk üretime yönelik adımı 1. faz projesi kapsamında 1987 yılında attı. 1995 yılına kadar toplam 152 adet uçağı başarı ile üreten TUSAŞ, 2. faz projesini de 1995 ile 1999 yılları arasında tamamladı. Bu sürede toplam 80 adet F-16 savaş uçağı üretimi gerçekleştirildi. Şimdiye kadar TAI tesislerinde toplam 278 adet uçak imal edildi.

Bu süre zarfında dışarıdan da sipariş alındı. İlk talebi Mısır Hava Kuvvetleri Komutanlığından alan TAI, 1993 yılında başlattığı toplam 46 adetlik üretim programını yaklaşık 4 yıllık bir süreç sonunda 1999 yılında tamamladı. Ürdün Hava Kuvvetlerine ait 17 adet uçak da Türkiye'de modernize edildi.

MİKES ve ROKETSAN

1987'de Mikrodalga Elektronik Sistemler Sanayi ve Ticaret A.Ş. (MİKES) kuruldu. MİKES'in faaliyet alanları arasında kendini

koruma elektronik harp sistemleri, radar ikaz alıcısı ve elektronik karşı tedbir sistemleri, yazılım çözümleri gibi kritik faaliyetler bulunuyor.

26 Eylül 1987 tarihinde Kara, Deniz, Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakıflarının birleşmesiyle Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı kuruldu.

1988'de önemli bir adım daha atıldı. Roket ve füze tasarımı, geliştirilmesi ve üretimi amacıyla ROKETSAN kuruldu.

1985 yılında kurulan Savunma Sanayii Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (SaGeB) de, 1989 yılında Savunma Sanayii Müsteşarlığı olarak yeniden yapılandırıldı.

Türkiye, SSM sayesinde pazarlıkla tanıştı

Türkiye, 80'li yıllara kadar hiç sorgulamadan silah alıyordu. Karar mercii askerdi. Ne pazarlık ne de sorgulama söz konusuydu. Üstelik bu işlemlere şaibeler de karışıyordu. Örneğin 1980 darbesini yapan çekirdek kadroda yer alan ve 12 Eylül davasında darbenin mimarı Kenan Evren'le birlikte yargılanan emekli orgeneral Tahsin Şahinkaya'nın adının karıştığı bir yolsuzluk hadisesi önemli bir örnekti. 19 Mart 1976'da, Northrop uçak şirketi, askeri uçak alımları için arasında Türkiye'nin de olduğu ülkelerde bazı yetkililere rüşvet verdiğini açıkladı. Yapılan açıklama dünyada deprem etkisi yaptı. Pek çok ülkede hükümetlerin başını yiyen bir skandala dönüştü. Bir tek Türkiye'de olayın üzerine gidilmedi. 1986 yılında Amerikan Kongresi'nde hakkında soruşturma açılan General Dynamics Şirketi'nin eski Başkan Yardımcısı Veliotis, Türkiye'ye 23 milyon dolar rüşvet verildiğini itiraf etti. Açıklama Türkiye'de geniş yankı buldu. İddiaların hedefinde 1980 öncesinin Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya bulunuyordu. Meclis'e araştırma önergesi verildi. Kurulan

araştırma komisyonunda, Anayasa'nın geçici 15'inci maddesindeki hüküm sebebiyle ANAP ve bağımsız milletvekillerinin oylarıyla talep reddedildi.

Tahsin Şahinkaya olayı sadece bir örnekti. Alımların tamamı doğrudan yapılıyordu.

Merhum Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın 1974 Kıbrıs Harekatından ders çıkararak hayata geçirdiği Savunma Sanayii Müsteşarlığı (SSM) ile durum bir nebze de olsa değişti. 1 Haziran 2009 tarihli Aksiyon Dergisi'nde yayımlanan habere göre SSM'nin kurulmasının ardından ilk 5 Kobra helikopterinin alım müzakereleri esnasında ABD, 96 milyon dolar fiyat teklif etmiş; SSM yetkilileri pazarlıklarla bunu 62 milyon dolara kadar indirmişti. ABD'li yetkililer, o güne kadar görmedikleri pazarlığa şaşırmış ve "40 yıldır Türkiye'ye ürün satıyoruz, ilk defa böyle oldu. Bunun sebebi ne?" diye sormuştu.

1980'li yıllara kadar ABD'nin sattığı hiçbir ürün ile Türk savunma endüstrisi gelişim kat edemedi. Teknoloji transferi mümkün olmadı.

SSM, ihale ile silah alımına başladıktan sonra 'tek kaynak ABD' algısı değişti, başta AB olmak üzere, diğer silah satan ülkeler de listeye girdi. Bugün TSK envanterindeki helikopterlerle, yeni teknolojiye sahip ürünlerin büyük kısmı 90 sonrasında kazandırıldı.

PKK faktörü

Savunma sanayii cephesinde bu adımlar atılırken siyasi arena oldukça hareketliydi. 12 Eylül 1980 darbesi ile yönetime el koyan askerin 1983 yılında yönetimi sivillere devretmesinin ardından başlayan Turgut Özal dönemi, Türkiye'nin yakın tarihi açısından önemli bir dönemeç olarak kayıtlara geçti. Türkiye'nin dışa

açılması başta olmak üzer pek çok alanda ilklerin yaşandığı bir dönem olarak tanımlamak mümkün. Bu süreç, 1980 darbesinden önce yurtdışına çıkan PKK'nın yeniden silahlı eylemlere başladığı dönemdi aynı zamanda. Türkiye'nin hem iç hem de dış siyasetinin şekillenmesinde önemli bir rolü olan PKK'nın 1984'te silaha sarılması, darbeden sonra aşağı doğru bir seyir göstermeye başlayan askeri vesayetin günün birinde tekrar yukarı doğru ivme kazanacağının en güçlü emaresiydi.

1990'lı yılların başında giderek şiddetlenen silahlı mücadele iç siyasette askerin elini daha da güçlendirdi. Seri provokasyonlar, şüpheli ölümler, komutan infazlarının peş peşe geldiği bu süreçte Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın 1993 yılında vefat etmesi ile yeni bir aşamaya geçiliyordu. Artık Türkiye, daha sonra postmodern darbe olacak literatüre geçecek olan 28 Şubat askeri müdahalesinin iklimine yavaş yavaş ısınıyordu. Özal'ın vefatının ardından Süleyman Demirel'in Çankaya Köşküne çıkması ile Başbakanlık koltuğuna oturan Tansu Çiller döneminde siyasi otorite giderek zayıfladı.

İrtica Gündeminin Ardındaki Milyar Dolarlık Silah Rantı

Turgut Özal'ın Savunma Sanayii alanında attığı adımlar 1993'ten itibaren kırılmalara uğradı. 1993 aynı zamanda İsrail'le stratejik ittifaka doğru giden adımların hızlanmaya başladığı dönemdi. Bu tarihten itibaren Savunma Sanayii Müsteşarlığında yerli katkı konseptine inanmayan insanlar yönetime hakim oldu.

Süreç bir yandan bölünme ve irtica söylemi üzerinden şekillendirilirken perde arkasında çok gizli anlaşmalar yürütülüyordu. Asıl baş aktörler ise Amerika ve İsrail'di. Daha önce dengeli ve dikkatli bir zeminde yürütülen İsrail-Türkiye ilişkileri şimdi çok daha farklı bir seyir gösteriyordu. Savunma sanayii alanında dışa

bağımlı olan Türkiye dünyanın ileri gelen silah üreticilerinden biri olan İsrail için önemli bir pazardı. 24 Ocak 1994'te İsrail Cumhurbaşkanı Ezer Weizman Türkiye'yi ziyaret eden ilk İsrail Cumhurbaşkanı olarak askeri işbirliği konusunda görüşmelerde bulundu. Bir ay sonra 27 Şubat 1994'te İsrail Savunma Bakanlığı Müsteşarı İvni Nehum Ankara'daydı. İsrail, F-4 ve F-5 uçaklarının modernizasyonuna talipti. Nehum'un bir diğer önerisi de iki ülke arasında askeri işbirliğinin geliştirilmesiydi.

Nitekim çok geçmeden ilk adımlar da atıldı. 31 Mart 1994 tarihinde Türkiye ile İsrail arasında Güvenlik/Gizlilik Anlaşması imzalandı.

Nisan 1994'te İsrail Dışişleri Bakanı Şimon Perez Türkiye'deydi bu sefer. Perez, Türkiye'nin Ortadoğu barış sürecinde daha aktif rol almasını istiyordu.

Bu görüşmeleri dönemin Başbakanı Tansu Çiller'in 3 Kasım 1994'te yaptığı İsrail ziyareti takip etti. darkmalt

Yoğun diyalog nihayet ilk "meyve"sini veriyordu. 14 Ağustos 1995'te Hava Kuvvetleri Komutanlığına ait 54 adet F-4 uçağın modernizasyonunun, İsrail'den sağlanacak devlet kredisi ile İsrail IAI kuruluşuna yaptırılması için Milli Savunma Bakanlığı ile İsrail IAI kuruluşu arasında 600 milyon dolarlık anlaşma imzalandı.

Askeri İşbirliği Anlaşması

Aksiyon Dergisi 18 Mayıs 1996 tarihli sayısında çok çarpıcı bir kapak dosyası yayımladı. Haberde Türkiye Cumhuriyeti Genelkurmayı ile İsrail Milli Savunma Bakanlığı arasında 23 Şubat 1996 tarihinde imzalanan Askeri Eğitim İşbirliği Anlaşması'nın detayları yer alıyordu.

Anlaşmanın en çarpıcı ayrıntılarından biri, İsrail kanadında anlaşmanın tarafı Milli Savunma Bakanlığı iken Türkiye kanadında

muhatabın Genelkurmay Başkanlığı olmasıydı. Türk heyetinin başındaki isim de bir o kadar ilginçti. O isim 28 şubat sürecinin kudretli generali dönemin Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir'di.

Çevik Bir Paşa anlaşma masasında şöyle başlıyordu söze: "Şu an tarihi bir an yaşıyoruz. Daha önce Hava Kuvvetleri Subay Mübadele Programı imzalanırken de aynı ifadeyi kullanmıştım. Bugün de aynı şeyleri söylüyorum. Bölgedeki şartlar iki ülkenin kaçınılmaz işbirliğini dikte ettirmektedir." İsrail Savunma Bakanlığı Direktörü David İvry'in verdiği karşılık da bir o kadar sıcaktı: "Söylediklerinize tamamen katılıyorum. Bugün gerçekten tarihi bir an. Türk pilotları ile müşterek eğitim yapan İsrailli pilotlarla görüştüğümde, yaptığımız işin ne kadar faydalı olduğunu bizzat onlardan dinledim. Biz bugün yeni bir kapı daha açıyoruz. Ümit ediyorum ki askeri eğitim alanında açılan bu yeni kapı, diğer alanlarda açılacak olan kapıların başlangıcı olur."

Gizlilik altında yürütülen bu anlaşmanın etkileri iç siyasetle sınırlı değildi. Bütün bölge anlaşmanın ayrıntılarını öğrenmeye çalışıyordu. Anlaşma kamuoyuna İsrail'in Lübnan'daki Hizbullah üslerine yönelik başlattığı operasyonla aynı dönemde sızınca tartışmalar daha da alevlendi. Türkiye Büyük millet Meclis'inde konuyla ilgili önergeler verildi. Milletvekillerinden bir kısmı büyük angajmanlara yol açan ve Ortadoğu ile ilişkilerimizi yeniden şekillendiren böyle bir anlaşmanın önlerine getirilmeden imzalanmış olmasını eleştirdi ve anlaşmanın kamuoyuna açıklanmasını istedi.

Çevik Bir'in, 5 yıllık bir süre için imzalanan Askeri Eğitim İşbirliği Anlaşması'ndan önce yaptığı görüşmeler de önemliydi. Başkanlığını Çevik Bir Paşa'nın yaptığı Türk heyeti, 23 Şubat'ta imzalanan anlaşmadan birkaç gün önce İsrail'deydi. Ve bu sırada İsrail Genelkurmay Başkan Yardımcısı Tümgeneral Matan Vılnai, Genelkurmay Başkanı Korgeneral Amnon Lipkın Shahak ve

Levent Sakvardı Arşivi

Savunma Bakanlığı Genel Direktörü David İvry ile çeşitli görüşmeler yaptı.

Orgeneral Çevik Bir temaslarında Türkiye, İsrail ve Ürdün silahlı kuvvetleri arasında stratejik bir istişare mekanizmasının kurulmasını, her iki ülkenin terörle ilgili sorunları olduğunu ve bir İstihbarat Protokolü imzalanması gerektiğini belirtti. Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu sınırlarını korumak için elektronik koruma sistemine ihtiyaç olduğunu ve İsrail'in bu konudaki tecrübesinden yararlanmak istediklerini belirten Çevik Bir'in bir diğer talebi de helikopter üretimi konusunda işbirliğiydi.

Türk yetkililerin görüşmelerdeki tavrı ülkemiz için oldukça onur kırıcıydı. Görüşmelerde adeta Suriye ve PKK İsrail'e şikayet ediliyor ve yardım isteniyordu. Bir, Genelkurmay Başkanı Shahak ile görüşmesinde İsrailli bir timin Türkiye'ye gelerek sınırları koruyacak elektronik sistemin nasıl kullanılabileceğine dair bizzat arazide çalışma yapmasını öneriyordu.

Sanayi Bakanlığı Direktörü ile yapılan görüşme ise tam bir pazarlama randevusu gibiydi. 10 dakikalık video gösterisiyle İsrail'in savunma sanayii ürünleri takdim edildi bu görüşmede: Elektronik sınır güvenlik sistemleri, insansız hava aracı, uçak modernizasyonu, kurşun geçirmez yelek, karadan karaya atılan füzeleri önlemeye yarayan füze sistemleri tek tek tanıtıldı.

Amerika'nın en etkili gazetelerinden Wall Street Journal'in 31 Mayıs 1996 tarihli nüshasında yayımlanan bir habere göre Türkiye ile Amerika arasındaki Askeri İşbirliği Anlaşması'na Amerika öncülük yapmıştı.

İsrail'le yürütülen yakın ilişkilerin seyri Refah Partisi'nin iktidara gelmesi ile iç siyasetin perde arkasında heyecanlı bir iklime girileceğinin göstergesiydi.

Refah Sorunu!

Haziran 1996'da HABİTAT zirvesine katılmak üzere Türkiye'ye gelen İsrail Cumhurbaşkanı Ezer Weizman İsrail'in Sesi Radyosuna, Necmettin Erbakan liderliğindeki Refah Partisi'nin iktidara gelme ihtimalini şu sözlerle değerlendiriyordu: "Türkiye'ye daveti kabul etmemin bir sebebi de bu konuları soruşturmak. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'i çok iyi tanıyorum ve onun, elindeki gücü kullanarak, böyle bir gelişmeyi önleyeceğine inanıyorum. Ordunun da kenarda bekleyeceğini sanmıyorum. Dolayısıyla, şu anda, korku üzerine değerlendirmeler yapmanın hiçbir anlamı yok." (Stratejik İttifak, Alptekin Dursunoğlu, S.83-84)

Ancak gelişmeler farklı seyretti. Ve Refah Partisi Doğru Yol Partisi ile koalisyon kurarak iktidar oldu. Erbakan da başbakanlık koltuğuna oturdu.

Yeni sürecin oldukça sancılı geçeceği artık sır değildi. İsrail, Türk Silahlı Kuvvetleri üzerinden yürüttüğü ilişkilerin kopmasından, dolayısıyla milyar dolarlık silah anlaşmalarının sekteye uğramasından korkuyordu.

29 Şubat 1996 tarihli Şalom Gazetesi'nde şu yoruma yer veriliyordu: "Türkiye ile İsrail Anlaşmasının aksamadan süreceğini düşünenler, bunun başlıca gerekçesi olarak Türk ordusunun İsrail ile daha yakın işbirliğinden yana olduğunu gösteriyorlar."

Woshington İnstitute adlı düşünce kuruluşunun Türkiye uzmanlarından Alan Makovsky ise "Türk ordusu bölgedeki askeri güç olan İsrail'le arasında bir bağ olduğunu hissediyor" ifadelerini kullanırken, New York Times "Önemli güvenlik sorunlarında, askeriye anahtar kararları verir, hükümet de onu takip eder." yorumun da bulunuyordu. (Stratejik İttifak, Alptekin Dursunoğlu, S.69)

Haziran 1996'da Başbakanlık koltuğuna oturan Necmettin Erbakan ilk başlarda direnmeye çalıştı. Nitekim 8 Ağustos 1996 tarihli

Ha'aretz Gazetesi'nde yayımlanan bir haberde Erbakan'ın tüm askeri sanayii anlaşmalarını belirsiz bir tarihe kadar ertelediğini yazdı.

3 Kasım 1996'da yaşanan Susurluk kazası Erbakan iktidarının direnç noktalarını zayıflatan hadiselerden biri oldu. İktidarın, devlet içine sinmiş çeteleri hafifsemesi kamuoyunda haklı tepkilere neden olurken, bu hata iktidara karşı psikolojik malzeme arayanlar için de önemli bir argümana dönüştü. Türkiye'de basın, Susurluk olayını tartışırken 1996 Kasım'ın sonlarına doğru İsrail Savunma Bakanlığı Genel Direktörü David Ivry Ankara'ya geldi ve iki ülke arasındaki askeri anlaşmaların devamı olarak 1997 yılı eylem planı kararlaştırıldı.

28 Şubat 1997 Milli Güvenlik Kurulu toplantısından 4 gün önce Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı resmi ziyaret için İsrail'e gitti. Karadayı döndüğünde ayağının tozuyla girdiği MGK'da da meşhur 28 Şubat kararları alındı.

Dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan daha önce olmayan bir uygulama başlatmıştı. Askerin ihtiyaç olarak hükümetin önüne koyduğu talepleri kendi uzmanlarına tetkik ettiriyordu. Savunma Sanayii alanında yapılan toplantılarda asker önerilerini gündeme getirdikten sonra Erbakan, 'inceletip, rapor hazırlayacağız' cevabını verdiğinde sorun yaşanıyordu. Çünkü o güne kadar böyle bir teamül yoktu. Asker nelerin alınacağına hatta nereden alınacağına kendisi karar verir, hükümete de kaynak sağlamak düşerdi.

Yeni Akit Gazetesi Yazarı Serdar Arseven 12 Ekim 2012 tarihli yazısında bu toplantılardan birinde Erbakan ile askeri erkan arasında tartışma yaşandığını belirtiyor: "O toplantıda, Başbakan Erbakan Askerlerin sunumlarını dikkatle dinledi. Ve sonrasında dedi ki özetle: 'Evet, ihtiyaç kalemlerini aldık. Şimdi arkadaşlarımız bir çalışma yapacak. Bir rapor hazırlayacak. O rapor ve sizden gelen bilgileri birlikte değerlendirip ihtiyacı karşılarız!' O güne kadarki Başbakanlardan hiçbiri, böyle bir çalışma yürütme ihtiyacı

hissetmemişti! Erbakan Hoca, karşı tarafa ne gibi bir mesaj vermek istiyordu! Zamanın askeri yönetimi, üç aşağı beş yukarı bunları söyledi Erbakan Hoca'nın yüzüne karşı. Erbakan Hoca da, o bildik sakin tavrıyla tepki yüklü cümlelerin bitmesini bekledi. Bittikten sonra da: 'Burada aziz milletimizin kaynakları söz konusu. Milli kuruluşlarımız tarafından üretilebilecekleri elbette kendimiz üreteceğiz. Şimdilik üretme imkanı bulunmayanları ise en uygun kaynaklardan temin edeceğiz. Hiç şüphesiz kıymetli ordumuzun bütün ihtiyaçları en güzel şekilde karşılanacaktır! Sizler ihtiyacınızı söyleyin nerelerden alınacağını bize bırakın! Rahmetli Erbakan Hoca'nın bu tavrı, Askeriye'de rahatsızlık meydana getirince, konu zamanın DYP'li Savunma Bakanı'na iletildi. Savunma Bakanı, Lider'i Tansu Çiller'e gitti. Tansu Çiller de Erbakan Hoca'ya. Sayın Çiller, ortağı Erbakan Hoca'dan, bu konuları fazla incelememesini, aksi takdirde parti grubunu ve dolayısıyla koalisyonu ayakta tutmakta güçlük çekeceğini söyledi. Rahmetli Hoca dinlemedi; bir sonraki toplantıya ve sonraki toplantılara ekibini götürdü. Zamanın askeri yönetimi bu tavırları hiç hoş karşılamadı!"

Başbakan Erbakan, savunma harcamalarını askerin tekelinden alıp milli üretime ağırlık vermek istiyordu. Ancak milyarlarca rantın döndüğü bu aşanda koalisyon hükümetiyle sonuç almak pek mümkün değildi.

Refah Partisi iktidarı ilk başta dirense de baskılara dayanamayarak başta F-4 uçak modernizasyonu olmak üzere İsrail'le yapılan bir çok anlaşmaya onay vermek zorunda kaldı. Ancak buna rağmen iktidarda tutunamadı.

"Silahçıların Gözbebeği Türkiye"

04 Ekim 1997 tarihli Hürriyet Gazetesi'nin haberi "Silahçıların gözbebeği Türkiye" başlığını taşıyordu. Dönemin Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Çevik Bir'in "hayalim" dediği 25 yıl

içinde 150 milyar dolarlık dış alım stratejisi silah satıcılarının iştahını fazlasıyla kabartmıştı. Hürriyet Gazetesi'nin haberi şöyle başlıyordu: "Kafkaslar, Ortadoğu ve Balkanlar gibi risk üçgeninde tehlikeleri savuşturmak için önümüzdeki 25 yıl içinde ordusunun modernizasyonu için 150 milyar dolar ayıran Türkiye, dünya silah üreticilerinin gözbebeği oldu. Bu yıl üçüncüsü düzenlenen 'Uluslararası Savunma Sanayi ve Sivil Havacılık Fuarı' silah üreticilerinin akınına uğradı."

Habere göre, F-16 uçakları ile birlikte 'Ortak üretim' sürecini başlatan Türkiye, diğer projelerde de aynı yöntemi izlemeye kararlıydı.

Haber şöyle devam ediyordu: "1997-2006 yılları arasında 'TSK'nın On Yıllık Tedarik Programı' çerçevesinde 31 milyar dolar harcanacak. Bu paranın önemli bir kısmı tank ve saldırı helikopteri üretimine ayrılacak. Daha sonraki 15 yıl içinde ise 119 milyarlık silah alımı gerçekleşecek. Silah üreticilerinin iştahını kabartan savunma projelerinden bazıları şunlar:

Zırhlı savaş aracı projesi: 1698 zırhlı aracın üretilmesini öngörülüyor. Projenin toplam maliyeti 1.3 milyar ABD Doları.

Paletli taktik araç projesi: Mercedes-Benz Türk A.Ş tarafından 2100 araç üretiliyor. Projenin toplam maliyeti 235 milyon mark.

Deniz helikopter projesi: Türk donanmasının ihtiyacını karşılamak için Şubat 1997'de, Sikorsky firması tarafından üretilen 4 adet Sea Hawk helikopteri için anlaşma imzalandı. Projenin maliyeti 113 milyon dolar.

F-5 modernizasyon projesi: Proje, Türkiye'ye ait 48 adet F-5 uçağının modernizasyonunu öngörüyor.

Erken uyarı uçağı projesi: Türkiye'nin en az dört adet erken uyarı uçağına ihtiyacı olduğu belirlenmiş durumda. Bunun toplam maliyetinin ise 1 ila 1.5 milyar ABD Doları olması bekleniyor.

KC-135 tanker uçak projesi: Tanker uçak alımına ilişkin anlaşma 1994 sonunda ABD ile imzalandı. Anlaşma uyarınca 7 adet KC-135A tipi tanker uçak, geliştirilerek KC-135R modelinin özellikleri adapte edilecek. Maliyeti 292 milyon ABD Doları olan proje kapsamında ilk helikopter 1997 sonunda verilecek. Ancak ABD, bu arada kullanılması için Türkiye'ye aynı model iki tanker uçağı ödünç vermişti.

Uzun menzilli füzeler: Türkiye İsrail'le ortaklaşa uzun menzilli Popeye II füzesi üretmek istiyor. Maliyeti 50 milyon dolar olan proje kapsamında üretilecek 100 füze, F-16 ve F-4 uçaklarında kullanılabilecek.

Denizaltılar: Türkiye denizaltı ihtiyacını, mevcut olanları modernize olarak kapatmayı amaçlıyor. Projenin maliyeti yaklaşık 1.2 milyar dolar.

PKK ile mücadelede çok etkin bir silah olan saldırı helikopterleri konusunda Türkiye'nin ihtiyacını bilen Fransız-Alman ortaklığı olan Eurocopter firması Tiger helikopterini fuarda sergiledi.

F-16 PROJESİ 1987'den beri Ankara'da F-16 üretiliyor. 160 adet F-16 üretilmesini amaçlayan ilk proje 1996'da tamamlandı. 80 ek F-16 üretilmesini amaçlayan proje ise halen sürüyor ve 1999'da sona ermesi öngörülüyor. Her iki projenin toplam maliyeti 7.2 milyar dolar.

İki ayrı şirket, FMC-Nural ve Otokar'la bu yıl maliyeti 3.3 milyon ABD doları olan bir anlaşma imzalandı."

Bir'in İtirafları

28 Şubat sürecinin en çok öne çıkan aktörü olan Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir, İsrail ile ilişkilerin de başrolündeydi. Bir'in bu süreçteki rolünü yine kendi anlatımlarından öğreniyoruz. Çevik Bir paşa emekli olduktan sonra 2002 yılında Amerika'da

yayımlanan "Middle East Quarterly" adlı derginin güz sayısında İsrailli stratejist ve siyaset bilimci Martin Sherman'la birlikte "İstikrar için formül: Türkiye artı İsrail" başlıklı bir makale kaleme aldı. Makalede Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin 1990'lı yılların ortalarında tam bir bahar mevsimi yaşadığı belirtilirken Necmettin Erbakan'ın başbakanlığı ile İsrail menfaatlerinin tehlikeye girdiği, uygulanan ortak baskı ile bu tehlikenin bertaraf edildiği anlatılıyordu.

Bir ve Sherman 1990'lı yıllardaki Türkiye-İsrail ilişkilerini büyük bir övgüyle anlatmaya başlıyor: "İkili ticaret iki ülke arasındaki bağda önemli bir faktör olmuştur. İsrail-Türk ticaret hacmi 1990'lar boyunca sürekli olarak artmıştır. İsrail, Türkiye'nin baş Orta Doğu ihracat pazarı bugün. Sivil değişim hacmi (turistik, akademik, mesleki, sportif ve kültürel) de önemli ölçüde genişledi ve Türkiye 1990'ların ortalarına gelindiğinde İsrail'in en popüler turizm merkezi oldu."

Bir ve Sherman'a göre bu ahenk rahmetli Başbakan Necmettin Erbakan'ın iktidara gelmesi ile bozuldu. İşte o dikkat çeken satırlar: "Bu bağlar 1996 yılında İsrail karşıtı ve İslamcı Refah Partisi'nin başkanı Necmettin Erbakan'ın iktidara yükselişi ile yıprandı. Erbakan görevinin ilk günlerinden itibaren iç ve dış politikada İslami bir gündeme girişti. Eğitim sisteminin İslamlaştırılması, Türkiye'nin Arap dünyasına daha yakın hale getirilmesi ve İslam devletlerinin NATO benzeri ittifak oluşumuna girişmesi bu sürecin parçaları. Erbakan'ın İsrail karşıtı söylemi, geleneksel Yahudi karşıtı motifler ve efsaneler ile dolu idi. Erbakan için, İsrail bir 'ebedi düşman' ve 'Arap ve İslam dünyasının kalbinde bir kanser.' Erbakan, İsrail ile Ankara'nın ilişkilerini dondurmaya ve iki ülke arasındaki ikili anlaşmaları iptal sözü verdi."

Çevik Paşa makalesinde bu tutumu sert bir şekilde eleştirirken Türkiye-İsrail ilişkilerinin sekteye uğramasına izin vermediklerini

kaydediyordu: "Olmadı. Anayasadan aldığı yetkiyle Türkiye'de ordu laik Cumhuriyet'i korumakla yükümlü ordu Erbakan'a açıkça dedi ki: Ülkenin yüzünü İslam'a dönmesini ve İsrail-Türk askerî ilişkilerinin tehlikeye atılmasını izlemeyeceğiz. Erbakan kontrol altında tutuldu. Türkiye ve İsrail MGK baskısıyla İslamcı Başbakan istifasını sundu."

Çevik Bir, "Erbakan, İsrail'i bir 'ebedi düşman' görüyordu. İsrail ile Ankara'nın ilişkilerini dondurmaya ve iki ülke arasındaki ikili anlaşmaları iptal sözü vermişti" diyordu.

Çevik paşa İsrail'in menfaatleri uğruna kendi ülkesinin milli projelerini nasıl engelledikleriyle böyle övünüyordu. Turgut Özal döneminde Türk Savunma Sanayii'nde atılan adımlar 28 Şubat süreci ile birlikte dondurucuya alındı. Yeniden, tamamen dış alıma bağlı bir raya oturdu. Türkiye, milyarlarca dolar harcanan bu anlaşmalarda istediği sonucu da alamıyordu maalesef. Bunun en bariz örneği İsrail'e verilen F-4 uçak modernizasyonu ihalesinde yaşananlardı.

F-4 Uçak modernizasyon ihalesi 28 Şubat sürecinde asker baskısıyla İsrail'e verilen en büyük ihalelerden biriydi. F-4 savaş uçaklarından 54 tanesinin modernizasyonu İsrail'in IAI firmasına 617 milyon dolar karşılığında verilmişti. Maliyet sonraki ödemelerle birlikte 1 milyar doları aştı. Firma, yenilediği uçakların 17 tanesini 1999 yılında teslim etti. Ancak bunların 15'inde yakıt sızıntısı olduğu fark edildi.

F-4 uçakların ilginç bir hikayesi de vardı. ABD, Körfez Savaşı'ndaki desteğine karşılık Türkiye'ye 40 civarında F-4 savaş uçağını hibe olarak vermişti. Ancak çok geçmeden F-4'lerin önemli bir bölümünün görev ömrünü tamamlamak üzere olduğu anlaşıldı. Uçakların ömrünü uzatmak için modernize edilmelerine de böylece karar verilmişti.

ABD Kriptosu

28 Şubat sürecinde en fazla darbe gören sektörlerden biri Türkiye'nin Milli Savunma Sanayii oldu. Sürecin perde arkasında İsrail'in dışında Türkiye'nin silah tedarik ettiği bir diğer ülke olan Amerika Birleşik Devletleri vardı. Adalet ve Kalkınma Partisi (AK Parti) Gaziantep Milletvekili ve Gazeteci Şamil Tayyar, 14 Aralık 2010 tarihinde Star Gazetesi'ndeki köşesinde önemli bir belge açıkladı. 28 Şubat döneminin başbakanı Necmettin Erbakan'dan aldığını söylediği belge Ekim 1996'da Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanlığından gönderilen bir kriptoydu. Pentagon menşeli kriptoda Erbakan'ın başbakanlığındaki hükümetin Türkiye'yi batıdan ayıracağı iddia edilerek bunun ABD'nin menfaatlerine aykırı olduğu, çözüm için koalisyon ortağı Tansu Çiller'in çekilmesi gerektiği ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin de bu konuda harekete geçmesi isteniyor.

Dönemin ABD Dışişleri Bakanı Warren Cristopher imzalı ulusal güvenlik belgesi acil koduyla ABD'nin Ankara Büyükelçiliğine gönderilmiş. Bilgi olarak da Atina, Beyrut, Moskova, Sofya elçilikleri ile Geneva, NATO ve Birleşmiş Milletler Amerikan misyonlarına iletilmiş. Ekim 1996 tarihli bu 4 maddelik kripto Türkiye'nin 1997'de yaşadığı sürecin yol haritası niteliğinde.

Pentagon belgesinde o günkü hükümetin tutumu ABD menfaatlerine aykırı bulunurken şu ifade kullanılıyor: "Departmanımız, Türk hükümetinin milli eğilimlerinden ve Başbakan Erbakan'ın ideolojisinden ilham alarak dış politikayı Batı'dan ayırıp Arap ve Müslüman dünyasına doğru yeniden yönlendirmesinden dolayı derin endişe içerisindedir. Kanaatimizce, Türkiye'nin İran, Irak, Libya, Nijerya ve Sudan ile bağlarını kuvvetlendirmek konusundaki mevcut tutumu, bizim milli menfaatlerimize aykırıdır. (Düşmancadır.)"

Belgenin üçüncü maddesinde DYP'nin koalisyondan çekilmesi gerektiği vurgulanıyor: "DYP Erbakan'ın radikal İslami söylemlerini (taahhütlerini) ılımanlaştırmada başarılı olamadığına göre, kendisinin RP ile koalisyonu verimsiz görünmektedir. Biz inanıyoruz ki, Tansu Çiller'in koalisyondan çekilmesi Erbakan'ı düşürür ve ülkeyi erken genel seçimlere götürür. Sonuç kesin olmamakla birlikte RP büyük bir ihtimalle seçimlerden eskisinden daha güçlü olarak çıkacaktır."

Pentagon menşeli kriptonun son maddesinde ise açık açık Türk Silahlı Kuvvetlerinin müdahale etmesi gerektiği yazılı. İşte o ifadeler: "Türkiye, ABD'nin Anahtar Stratejik ortağı olarak kalmak mecburiyetindedir ve onun bu pozisyonunu gerçekleştirip sürdürmedeki başarımız, bizim milli menfaatlerimizi doğrudan etkileyecektir. Türk Askeriyesi, bu sonucu elde etmeye doğru daha büyük çaba sarf etmesi için harekete geçmeye zorlanmalıdır."

Milli Yazılımı ABD Engelledi

Günümüz dünyasında silah teknolojilerinin asıl kritik kısmını yazılımlar oluşturuyor. Türkiye, şimdiye kadar milyarlarca dolarlık silah alımları gerçekleştirdi ancak hiçbir ülke yazılım kodlarını Türkiye ile paylaşmadı. Emekli Tuğgeneral Aytekin Ziylan'a göre Türkiye'nin kendi milli yazılımlarını geliştirmesine ise ABD engel oldu.

1984'de Tuğgeneral rütbesi ile Kara Kuvvetleri Komutanlığı MEBS Daire Başkanlığı görevi yapan Aytekin Ziylan, emekli olduğu 1990'dan itibaren ASELSAN'da danışman ve Askeri Uzmanlar Birimi Başkanı olarak çalıştı. 2000'de ASELSAN'dan emekli olan Ziylan, halen Uluslararası Muhabere Elektronik Derneği'nin Türkiye Başkanı. Ziylan, Aksiyon Dergisi'nin 18 Ekim 2004 tarihli sayısında oldukça dikkat çekici değerlendirmelerde bulunuyordu.

Aytekin Ziylan'ın sözleri: "Savunma sanayiinde bugün ASELSAN dışında araştırma geliştirmeye dayalı ürünü olan başka önemli bir şirket yok. Zaten geçmişteki büyük projelere baktığımızda önemli bir kaynağın 'ortak üretim' yoluyla yabancı şirketlere gittiği görülüyor. Bunların çoğundan geriye dört duvar kaldı. Avrupa ülkelerinde gemiler, uçaklar, elektronik ve kara araçları için birer milli ana yüklenici vardır. Her ana sistemin bir tane firması vardır. Bazen iki tane olabilir. Dolayısıyla Avrupa ülkelerinde savunma sanayiinin alt sektörlerinde ana yükleniciler dört beş tanedir. Herhangi bir sisteme ihtiyaç duyulduğu zaman savunma bakanlığı ihtiyaç duyulan sistemin ana yüklenicisini çağırır. Ana yüklenicinin milli firma olması şart. Teknik açıdan, idari açıdan, gizlilik ve güvenlik açısından şart. Avrupa'da, ABD'de ve İsrail'de de öyle. Genel olarak sanayinin, özelde savunma sanayiinin gücü, ulusal teknoloji yeteneğinin düzeyine bağımlıdır. Milli Savunma Bakanlığı her yıl 'gizli ve kritik teknolojiler' hangileridir, yayınlamalıdır. Şunlar gizli bunlar kritiktir denilmeli ki Savunma Sanayii Politikası ve Stratejisi Belgesi çalışsın. Bu denmediği için belge uygulanmıyor. Çünkü yabancı şirketler bastırıyor. Siz bunu yaparsanız, biz malımızı kime satacağız. MSB'yi korkutmuşlar. Mesela ATAK helikopterinin görev bilgisayarının yazılımı gizli olması gereken bir sistemdir. Uçakların içinde radar ikaz almaçları var. Bu, uçağa yönelmiş bir füzeyi pilota haber verir. Kendisi otomatikman tedbir alır. Şimdi bu radar ikaz almacını yapan yabancı bir firma onun içine küçük bir virüs koyabilir. O virüsü yalnız o bilir ve onu da bulmak imkansız derecede zordur. O virüsü ileride kendisi bir kod göndererek aktif hale getirirse senin o radar ikaz almacın çalışmaz. Gelen füzeyi haber vermez. Dolayısıyla bu sistemin ve bu sisteme ait teknolojilerin gizli olması gereken sistem olarak beyan edilmesi lazım.

İngiltere, Falkland Savaşı'nın ilk günlerinde çok sayıda uçak kaybetti. Araştırıp baktılar ki İngiliz uçaklarının radar ikaz almaçları sadece Sovyet bloku ülkelerinin füzelerini düşman olarak algılıyor. Arjantin'in elinde ise batı füzeleri var. Uçaklar, Arjantin füzelerini dost görüp tedbir almayınca kolayca düşürülüyordu. İngilizler 14 günde sistemlerinde gerekli değişikliği yaptı. Ondan sonra uçak zayiatları azaldı. Birinci Körfez Savaşı'nda Saddam'ın elinde çok güzel silahlar vardı. Çok iyi hava savunma sistemleri vardı. Hiçbirini çalıştıramadı. Bir tek uçak düşüremedi. Çünkü Batı'dan aldığı sistemleri Batılılar körletti. Dolayısıyla ilk Körfez Savaşı'nda Saddam'ın uçaksavar sistemleri, elektronik atış kontrol sistemlerini kullanamadı. Radarla değil, görerek ateş etmeye kalktı. Radarları açtıkları an radar ikazını alan uçak, "radara giden füzeyi" yolluyor, uçaksavar mevziini yok ediyordu.

Amerikan Kongresi'nde yapılan konuşmalar var. Diyorlar ki, 'Biz kredilerle başka ülkelere sattığımız silahların yazılımları içine birer tane virüs koyalım. İleride onlar bu silahları bizim amacımızın dışında kullanamasınlar. Ben ABD'nin istemediği bir ülkeye karşı uçağımı kullanmak istersem, ABD buna karşı geleceği için bir kod göndererek o silahı çalıştırmayabilir. Yazar Alvin Toffler 'Savaş ve Savaş Karşıtı' kitabında ABD'de konuştuğu generallerin kendisine "Biz herhangi bir uçağı herhangi bir boylamı geçmesi halinde düşecek şekilde önceden ayarlayabiliriz" dediğini yazıyor. Dolayısıyla yazılımı kendimiz yapmamız lazım. Mesela ATAK Projesi'nde görev bilgisayarını TÜBİTAK'taki bir ekip yapacaktı. Ben onları tanıyorum. Fakat ABD 'Hayır vermiyoruz, hazır alacaksınız' diye dayattı."

ASELSAN'ın başarısı

Emekli Tuğgeneral Aytekin Ziylan 14 Ocak 2008 tarihli Sabah Gazetesinde yayımlanan röportajında ASELSAN'ın başarısını

şöyle anlatıyordu: "ASELSAN kendi teknolojisini üretiyor. Örneğin muhabere sırasında çeşitli silahların ve komuta merkezlerinin iletişimini sağlayan Taktik Saha Muhabere Sistemi bir Türkiye'de var, bir de Amerika'da var. Bunu ASELSAN yaptı. NATO, bu sistemi bütün üye ülkelere tavsiye etti. ASELSAN'ın ilk projesi Hollanda markası Philips lisansıyla yaptığı telsizlerdi. Ama şimdi Hollanda'ya silah satıyor. Ürüne dönüştürülen teknolojilerde aşağı yukarı Amerika seviyesindeyiz."

Mühendislerin çalıştığı projeler

Emekli Tuğgeneral Aytekin Ziylan, intiharları ile gündeme gelen ASELSAN mühendislerinin çalıştığı projeler hakkında ise şu ifadelerde bulunuyordu: "Mühendisin ne hazırladığını bilmiyorum ama bu projenin başlatılması çok önemli. Bu projeyle ilgili çalışmalar devam ediyor. Tankın milli olması şart. Çünkü tankta kendini koruma sistemi var. Sistemi aldığımız ülkenin, yerleştireceği bir virüsle istihbarat bilgilerinizi alması mümkün. Ayrıca istedikleri zaman bu virüsle koruma sistemini tamamen devre dışı bırakabilirler. Birinci Körfez Savaşı'nda Irak'ın elinde çok iyi hava savunma silahları vardı. Ama bir tek uçak düşüremediler. Çünkü silahları Irak'a satan Amerika ve İngiltere, bu sistemleri devre dışı bıraktı. Zaten tank konusunda ASELSAN çok ileride. Daha önce Almanlardan ve başka ülkelerden alınan tanklar hareket sırasında atış yapamıyordu. ASELSAN yeni sistem geliştirdi ve şimdi tanklar hareket halinde ateş edebiliyor. Ama gizli projeler değil bunlar. ASELSAN tank üzerindeki alt sistemlerde çok başarılı yazılımlar geliştirdi. Bunların başında Atış Kontrol Sistemi geliyor."

Dost-Düşman Yazılımı

Aytekin Ziylan Paşa'nın ölen üç mühendisin görev aldığı F-16 uçaklarında dost-düşman tanımlama sistemi projesine ilişkin verdiği

bilgiler de çarpıcıydı: "Silahlı kuvvetlere dost-düşmanı ayırma sistemini ilk Netaş firması sattı. ASELSAN da bu konuda sonradan çalışmalar yaptı. Sistem, füze gelmesi halinde pilota saldırıyı haber veriyor. Füzeyi de yanıltıyor. Sistem, yüklenen verilerle düşman uçaklarını hemen ayırıyor. Eğer bunun yazılımını kendiniz yapmayıp başkasından alırsanız Irak'a yaptıkları gibi virüs koyabilirler. O virüse de savaş halinde sinyal yollayarak sistemi devre dışı bırakabilirler. Virüsü yazılım olan her yere uygulayabilirler. Bu nedenle yabancılardan alınan silahlara güvenilmez. Yabancı firmalar Türkiye'ye silah satmak istiyor. Dolayısıyla ASELSAN onlar için rakip. Bu bakımdan bazı engellemeler oldu. Mesela Körfez Savaşı devam ederken bir silahın üretiminde kullanılacak parçaların temininde güçlük çekildi, parçayı vermediler. İngiltere 'Savaş sahası satamayız' dedi."

Savunma Strateji Belgesine "Milli" Müdahale

20 Haziran 1998 tarihinde 'Türk Savunma Sanayii Politikası ve Stratejisi Esasları Dokümanı' Bakanlar Kurulu tarafından onaylanarak yürürlüğe girdi. Türk Silâhlı Kuvvetlerinin ihtiyacı olan her türlü silâh, araç, gereç ve mevzuatın, azamî ölçüde millî imkânlarla sağlanması hedefleniyordu. Görünürde milli sanayiinin geliştirilmesi hedeflense de kelime oyunlarının arkasında Çevik Bir'in "25 yılda 150 milyar dolarlık silah alımı" hayalini gerçekleştirecek faaliyetlere açık bir sonuç çıkmıştı ortaya. Aslında taslağın ilk halinde daha idealist bir metin ortaya konmuştu. Yerli ve yabancı şirket ayrımı daha net ortaya konmuştu. İlk taslakta gizli kalması gereken sistemlerin milli şirketlerce yapılması şart koşuluyordu. Askeri kanattan gelen itirazlarla bu kriter değiştirildi. Gizli olması gereken sistemler için "uygun milli gizlilik dereceli tesis güvenlik belgesi olan şirketlerce yapılır" kriteri getirildi. Ayrıca "Türk

Kanunları ile kurulmuş her şirket Türk şirketidir, milli-yabancı diye ayrılmaz" yaklaşımı da eklenerek.

Savunma Sanayi Politika Ve Stratejisi Dokümanı'nda Türkiye'nin savunma sanayii perspektifi tanımlanırken "Yerli ve yabancı özel sektöre açık, dost ve müttefik ülkeler ile iş birliğini mümkün kılan" ifadelerine yer veriliyordu. "Dost ve müttefik ülke" tanımı aynı zamanda Türkiye'nin müşterisi olduğu silah yönünden güçlü ülkeler anlamına geliyordu.

Belgenin "F" bendini oluşturan "Savunma Araştırma Ve Teknolojisi İle İlgili Hususlar" başlıklı bölümünde "Silâhlı Kuvvetlerimizin ihtiyaç duyduğu savunma sanayii ürünlerinin tamamının yurt içinde üretiminin hem ekonomik ve hem de teknik olarak mümkün olmadığı gibi, bazı alanlarda gerekli olmadığı öngörülmektedir." ifadelerine yer veriliyordu.

Belgede her ne kadar milli ve kritik sistem ve teknolojilerin muhakkak yurt içinde geliştirilmesi ve ihtiyaçların yurt içinden karşılanması hedef olarak konulsa da ilgili maddelerde bu hedeflerin 'uzun vadede' hayata geçirilmesi öngörülüyordu.

25 yılda 150 milyar dolarlık silah alım hayalinden bahseden bir ülke kendi milli savunma sistemini kurmayı neden 'uzun vadede' gerçekleştirilmesi öngörülen bir hedefe yerleştiriyordu? Bu paranın otuzda birine tekabül eden bir yatırımla kendi milli sanayiinin temellerini kolaylıkla atabilirdi.

Savunma'da İstifa Fırtınası

1998 yılına gelindiğinde Savunma Sanayii oldukça fırtınalı bir süreçten geçiyordu. Gazeteci Oya Berberoğlu 21 Ağustos 1998 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde durumu şöyle anlatıyordu: "Kimsede moral kalmamış.. Çalışma şevki çoktan yitirilmiş, artık 'ne olacak bu kurumun hali?' sorusu bile anlamsız.. Bu sözler, Türkiye'nin

Levent Zahvardi Arşivi

geleceğini belirleyen sayılı merkezlerden olan, milyarlarca dolarlık askeri projelerin yürütüldüğü Savunma Sanayi Müsteşarlığı'ndan yükseliyor... İstifalar birbirini kovalıyor."

Oya Berberoğlu yazısını SSM'den adını açıklamadığı bir bürokrata dayandırıyordu. Bürokratın anlatımları oldukça ilginçti: "Türk savunma sanayiini kurmak, geliştirmek için yola çıkıldı. Türk sanayiine inanan, burada yetişmiş sanayiyi bilen kişiler uzaklaştırıldı. En basitinden torna nedir bilmeyen insanlara, üçüncü sınıf uzmanlara işler teslim edildi. Bari imalat sanayii nedir diye bir gezi program yapılsa diyorum. Politikanın girmediği bir yerdi o da oldu. Çok üzgünüz. Maalesef düzgün çalışan bir yer olmaktan çıktı burası. İhalelerde keyfilik, kişisel çıkarlar, zaaflar. Kuruma yazık edildi"

Dönemin Savunma Sanayii Müsteşarı Yalçın Burçak eski başbakanlardan Tansu Çiller'e yakınlığı ile biliniyordu ve onun tarafından Savunma Sanayi Müsteşarlığı'na atanmıştı. Mesut Yılmaz'ın başbakanlığında kurulan Anayol hükümetinde bu görevinden alınsa da Refahyol iktidarında vekaleten aynı göreve geldi. Anasol-D hükümeti zamanında da ataması asaleten yapıldı.

Çalkantılı dönem ilk olarak Savunma Sanayi Müsteşar Yardımcıları Veysel Yayan ve Sedat Çilingir'in görevden alınması ile başladı. Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nda Teknik Müsteşar Yardımcılığı yapan daha sonra TAI'deki görevinden de alınan Birol Altan, Elektronik Harp Şube Müdürü Murat Bayar, Dış İlişkilerden Sorumlu Şube Müdürü Turgut Şenol, helikopter projelerinde hassas görevler alan Hakan Zeren, Proje Koordinatörü Kemal Kaya, Fon Yönetim Daire Başkanı Cengiz Köksal, Off-Set Şube Müdürü Hüseyin Neftçi, Uçak projelerinden sorumlu Murat Erkilet, Zırhlı Araç Daire Başkanı Ali İhsan Öztürk birer birer ya ayrıldılar ya da görevlerinden alındılar.

Bu fırtınanın nedeni 25 yılda 150 milyar dolarlık silah alımı stratejisiydi. İstifa ve görevden almaların peş peşe geldiği dönemde masada şu projeler duruyordu: 3,5 milyar dolarlık saldırı helikopteri projesi, 7 milyar dolarlık ortak üretim tank ihalesi, 2 milyar dolarlık havadan erken ihbar uçağı (AWACS), 1000 tankın modernizasyonu, 32 adet F-16 ek üretim anlaşması, 30 adet insansız hava aracı alımı, 8 taneye ek olarak 22 Sea Hawk helikopterleri alımı, Hava-savunma sistemleri tedariki, İsrail'le orta menzilli havadan karaya füze ortak üretimi, Deniz kuvvetleri ve sahil güvenlik için ortak gemi ve bot üretimi, Polisin almayı planladığı 38 adet helikopter, CASA uçakları projesinde ek 9 adetlik üretim takibi, 8 adet yük helikopteri alımı.

İsrail Baskısı

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) envanterinde bulunan yaklaşık 940 adet M-60 tipi tankın modernizasyonuna yönelik çalışmalar, Çevik Bir'in Genelkurmay İkinci Başkanlığı döneminde başlatıldı. TSK'nın yeni ana muharebe tankı alımına da gideceği göz önünde bulundurularak, bu iki projenin aynı kaynaktan alınmasının hem teknik hem maddi açıdan yararlı olacağı değerlendirmesi yapılıyordu. Bu çerçevede, ABD-Türkiye-İsrail üçgenindeki ilişkiler de dikkate alınırken, İsrail firması IMI, M-60 modernizasyonunu tamamlayan tek firma olarak ön plana çıktı. Ancak 2001 yılında yaşanan ağır ekonomik kriz ana muharebe tankı projesinin ertelenmesine neden oldu. Öncelik 170 tankın modernizasyonuna verildi. Daha önceki ön anlaşma doğrultusunda İsrail şirketi IMI 'tek kaynak' olarak düşünüldü. IMI teknoloji transferini de kabul etmediği halde bir kanat ısrarla ihalenin İsrail'e verilmesini istiyordu. Oysa daha önce yaklaşık 3 bin M-48 ve Leopard tankı daha önce milli kuruluşlarca modernize edilmişti. M-60 tankları

da ASELSAN tarafından modernize edilebilirdi. Ancak, İsrail'le yakın ilişki içinde olan kanat buna razı olmuyordu. Bir kesim de ihaleyi almak isteyen Almanya'dan yana ağırlığını koyuyordu.

Mart 2000'de, 170 adet M-60 ana muharebe tankının İsrail tarafından modernizasyonu konusunda Milli Savunma Bakanlığı ile Israel Military Industries (IMI) arasında ön anlaşmaya varıldığı kulislere yansıdı. 1997'den beri gündemde olan ve Türkiye'ye bir milyar dolara mal olacak bu projeye göre, tankların atış sistemleri, harekat kabiliyetleri, zırh kaplamaları, motor kapasiteleri ve haberleşme üniteleri gibi belli başlı özellikleri değiştirilecekti.

Karşılıklı Hamleler

Rant kavgası Başbakanlık ve Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nı (SSM) karıştırdı. Savunma Sanayii Müsteşar Yardımcısı Emekli Tuğgeneral Ünal Tamgaç 3 Ekim 2001'de istifa ettirildi. İddialar Tamgaç'ın ihalenin İsrail'e verilmesine karşı çıktığı için istifa ettirildiği yönündeydi. Ünal Tamgaç'ın istifasının ardından Dönemin Milli Savunma Bakanı Sabahattin Çakmakoğlu'nun yaptığı açıklama bu iddiayı doğrular nitelikteydi. Çakmakoğlu şunları söylüyordu: "Biz bu silah projelerinin daha süratli sonuçlandırılmasını arzu ediyorduk. Projelerin hızlandırılması, zamanında yetiştirilmesi esastır. Bu projelerde bazı gecikmeler, ilerleme kaydedilememe gördük. Bunun için uzun zamandan beri orada çalışanlarda görev değişikliği yapılabileceği şeklinde kendilerine bilgi iletilmesini rica ettik. Bunun üzerine müsteşar yardımcısı kendi arzusuyla istifasını verdi." (6 Ekim 2001, Yeni Şafak Gazetesi)

Ünal Tamgaç'ın istifasından bir gün sonra tank modernizasyonu projesinin şartnamesini hazırlayan Kara Kuvvetleri Teknik Hizmetler Daire Başkanı Tuğgeneral Mehmet Akçay görevden

alındı. Akçay daha pasif bir görev olan Denetleme ve Değerlendirme Başkanlığı emrine verildi.

MİT Devrede

Savunma Sanayi Müsteşarlığı ve Kara Kuvvetleri Komutanlığında bu gelişmeler yaşanırken Başbakanlıkta başka bir hareketlilik yaşanıyordu. Başbakanlık Güvenlik İşleri Başkanı Firuz Kırış görevden alındı. Ardından da Başbakanlık Teftiş Kurulu tarafından Kırış hakkında inceleme başlatıldı. Hürriyet Gazetesinin 5 Ekim 2001 tarihli haberine göre Firuz Kırış'la ilgili istihbari bilgi bizzat dönemin MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun tarafından Başbakan Bülent Ecevit'e iletilmişti. Kırış'ın tank ihalesine giren İsrail'li IMI şirketiyle çıkar ilişkisi olduğu iddia ediliyordu. Kırış'ın görevden alınmadan önceki son bir yılda İsrail'e ikisi resmi, beşi özel olmak üzere yedi ziyarette bulunduğu iddia ediliyordu. Kırış'ın trafik kazası nedeniyle ABD'de tedavi gören kızının masrafını İsrail'le bağlantılı bir vakfın üstlendiği ve bu vakfın da Türkiye'nin tank modernizasyon ihalesiyle ilgili İsrail IMI şirketiyle bağlantılı olduğu da iddialar arasındaydı.

O dönemde çalkalanan kurumlardan biri de Deniz Kuvvetleri Komutanlığı oldu. Deniz Kuvvetleri Elektronik Silah Sistemleri Daire Başkanı Albay Muhtar Koray, Fransız şirketine haksız çıkar sağladığı iddiasıyla görevinden alındı. Koray, savaş gemilerine elektronik harp sistemleri tedarikinden sorumluydu.

MOSSAD Şantajı

Yıllar sonra ortaya atılan bazı iddialara göre o süreçte İsrail'in istihbarat servisi MOSSAD da devredeydi. 2 Aralık 2009 tarihli Bugün Gazetesinin haberine göre 2001 yılında tank ihalesine karşı çıktıkları için istifaya zorlanan bir bürokrat MOSSAD

tarafından tehdit edildiklerini iddia ediyordu. Haberde şu bilgilere yer veriliyordu: "MOSSAD ajanları tarafından aranan bürokratların 'Sen tankların modernizasyonunun İsrail firmasına verilmesine karşı çıkıyormuşsun' denilerek üstü kapalı tehdit edildiği öğrenildi. Ajanların ihale görüşmelerine de katıldığı iddia edildi. M60 tanklarının İsrail firmasına verilmesine karşı çıkan proje müdürü Sadık Yamaç baskıların ardından görevden alındı. Proje müdürü olarak atanan Sezai Öztürk ise baskılar üzerine 1 hafta sonra istifa etti. Öztürk'ün yerine atanan Hünkar Urfalıoğlu da projeye imza atmadı. Dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun da ihalenin İsrail firmasına verilmesine ilk başlarda karşı çıktığı, ancak daha sonra görüş değiştirerek projeye imza attığı öğrenildi."

Önce iptal sonra peşkeş

Uzun süreli tartışmalara konu olan tank modernizasyonu ihalesi 2001 Aralık ayının başında önce iptal edildi. Gerekçe olarak İsrail'in çok yüksek miktarda fiyat istemesi gösterildi. Karar resmen İsrail'e bildirilirken, tank modernizasyonu için Ankara'da yapılan görüşmeler de kesildi.

Ancak çok geçmeden farklı gelişmeler yaşandı. Fatih Altaylı 24 Aralık 2001 tarihli köşesinde perde arkasında yaşanan trafiği şöyle anlatıyordu: "Savunma ihalelerindeki 'keyfi tutum' işin tadını kaçıracak boyuta geldi. Üstelik bir yerde değil her yerde. Kulağıma gelenler doğru ise Savunma Sanayi Müsteşarlığı'na bu işin tekrar ve her şeye rağmen bir kez daha IMI'ya, yani İsrail firmasına verilmesi konusunda baskılar yoğunlaşmış. Eğer bu baskılar Başbakan Ecevit'e kadar etkili olursa, işin bir kez daha IMI'ya verileceğine ve yerli savunma sanayiine büyük bir darbe vurulacağına kesin gözüyle bakılıyor. IMI'ya, ya da İsrail'e verilmesin

diye bir şey demiyoruz ama bunun içindeki yerli katkı oranı yükseltilsin ve Türk Savunma Sanayi'nin gelişmesine imkân sağlansın diyoruz. Bu arada tek mesele tank modernizasyonu olsa ne iyi. Bu yıl için alımı planlanan 2000 adet "4x4 ve 6x6 taktik tekerlekli araç" alımında da benzer bir keyfilik söz konusu. "Taktik tekerlekli araç" denilen şey, aslında küçüklü büyüklü kamyon. Daha doğrusu hafif ve ağır arazi araçları. Türkiye'de ve dünyada bu araçları üreten pek çok firma varken, Kara Kuvvetleri Komutanlığı bu alımın 'ihalesiz olarak, direkt' MAN ve Mercedes firmalarından yapılmasını istiyor."

Tank ihalesinin İsrail'e verildiği iddiası çok geçmeden de doğrulandı. Dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu Savunma Bakanı Sabahattin Çakmakoğlu ile iki saatlik baş başa bir görüşme yaptı. darkmalt

Ardından da 24 Aralık 2001 tarihinde yapılan Savunma Sanayii İcra Komitesi toplantısında, IMI firmasıyla görüşmeleri yapılan M-60 tanklarının modernizasyonu görüşüldü. Komitenin asker üyeleri işin ihalesiz olarak İsrail'e verilmesi için baskı yaptı. Ecevit, toplantı sonrası yaptığı açıklamada, "söz konusu firma ile henüz üzerinde anlaşmaya varılamayan konular olduğu görülmüştür. Bu konuların çözümü için, firmayla görüşmelere devam edilmesine karar verilmiştir" dedi.

Ve iş İsrail'in

Dönemin Başbakanı Bülent Ecevit 7 Mart 2002'de yaptığı açıklamada

170 adet M-60 A1 tank modernizasyonu ile ilgili sözleşmenin İsrail IMI firması ile imzalanmasına karar verildiğini duyurdu. Ecevit, projenin maliyetini ise 668 milyon dolar olarak açıkladı. Aslında ek maliyetlerle birlikte proje 1 milyar doları buluyordu.

Saadet Partisi, konuyu meclis gündemine taşıdı. Erzurum Milletvekili Fahrettin Kukaracı, Milli Savunma Bakanı Sabahattin Çakmakoğlu tarafından yanıtlanması istemiyle TBMM Başkanlığı'na sunduğu soru önergesinde, modernizasyon işleminin ihale açılmaksızın İsrailli bir firmaya verildiği bilgisinin doğru olup olmadığını sordu.

İsrailli firmanın tercih edilmesinin, ihalenin ötesinde stratejik önemi ve anlamı bulunup bulunmadığına açıklık getirilmesini isteyen Kukaracı, "668 milyon dolarlık tank ihalesinin IMI'ya verilmesi sureti ile Filistin'i kan gölüne çeviren İsrail'in sübvanse edildiği haberleri gerçeği yansıtmakta mıdır?" sorusunu yöneltti.

Kukaracı, Filistin Lideri Yaser Arafat'ın, İsrail tanklarının namlularının gölgesinde ve can güvenliğinden yoksun olduğunu belirttiği soru önergesinde, "Türkiye'nin tank ihalesini İsrail'e vermesi, Türk dış politikası açısından bir talihsizlik değil midir? Türk toplumunun hassasiyetleri de dikkate alınarak bu ihalenin iptal edilmesi söz konusu mudur?" diye sordu.

İsrail Saldırısı

Türkiye'nin çok fahiş bir fiyatla İsrail'e verdiği tank modernizasyonu işinin onay tarihi ise oldukça talihsiz bir dönemdi. Filistin'e saldırıp iki binden fazla insanı katlettiği bir ortamda ihale İsrail'e verilmişti. Üstelik batma riski altındaki IMI, Türkiye'nin verdiği ihale ile can simidine kavuşmuştu. Gazeteci Mehmet Ali Birand 2 Nisan 2002 tarihli yazısında "İsrail ile bu anlaşmayı imzalamak şart mıydı?" başlığı altında şunları yazıyordu: "Ölü sayısı 2 bine yaklaşıyor. Bu arada Türkiye, sanki hiçbir şey olmuyormuş gibi, İsrail ile milyon dolarlık tank modernizasyonu anlaşması imzalıyor. Bu gafın sorumlusu kimdir, bilmek istiyoruz... Şu anda İsrail' de yaşanan olayları çok yakından izlememiz gerekiyor. Bu

olaylar yaşanırken, Türkiye İsrail ile yüzlerce milyon dolarlık tank modernizasyonu anlaşması imzaladı. Bu aşamada, böyle bir anlaşmanın imzalanmasına gerek var mıydı? Filistinliler öldürülürken, Arafat'ın ipi çekilmeye çalışılırken, Türkiye hiç değilse bu anlaşmayı bir süre için askıya alamaz mıydı?"

Bu tartışmaların ardından Temmuz 2002'de İsrail'e dev bir ihale daha verildi. TSK'nın envanterinde bulunan 300 helikopterin güçlendirilmesi ve modernizasyonu ihalesini 110 Milyon dolara İsrail'in IMI firması aldı.

Kıvrıkoğlu - Eruygur – Ercan Ekibi

İhalelerin İsrail'e verilmesinde Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, Jandarma Genel Komutanı emekli Orgeneral Şener Eruygur ve Savunma Sanayii Müsteşarı Dursun Ali Ercan'ın etkisi söz konusuydu. 2000 yılında Kara Kuvvetleri'nde Tümgeneral rütbesiyle görev yapan MHP Milletvekili Erdal Sipahi, 18 Ocak 2009'da Yeni Şafak Gazetesinde yayımlanan röportajında bu ihaleye dair ilginç bilgiler veriyordu: "Ben tank konusunda uzman bir insanım. Tanklarla ilgili yazdığım kitaplar TSK'da eğitimde kullanılıyor. Biz o dönemde tank modernizasyonunun İsrail firmasına verilmesine karşı çıktık. Çünkü İsrail'in bu konuda tecrübesi yoktu. Ama bizim karşı çıkmamıza rağmen yukarıdan gelen emirle ihale İsrail firmasına verildi. Tankları modernize etmek yerine yeni tanklar alınsaydı daha doğru olacaktı. Anlaşmaya göre 2002 yılında 65 ve 2003 yılında 104 adedi olmak üzere tanklarının tamamının 2003 sonuna kadar modernize edilmesi gerekiyordu. Anlaşma daha sonra yenilenerek tankların 2007 yılı sonunda teslim edilmesi kararlaştırıldı. Fakat 2009 yılındayız ve modernizasyon hala bitmedi. Bir tankın maliyeti bize 4.5 milyon dolara geldi. Almanya'dan aldığımız Leopard-2 tanklarının maliyeti

ise 1 milyon dolara geldi. Garabet abidesi olan tanklar hâlâ teslim edilmedi. Teslim edilse bile işe yarayacaklarını zannetmiyorum."

İhaleyle Türkiye'ye teknoloji transfer edileceğinin iddia edildiğini hatırlatan Sipahi, "İsrail, Kayseri'deki tesislerde Ar-Ge çalışmaları yaptı ama bunun bize hiçbir faydası olmadı. Proje milli tank projesinin de gecikmesine neden odu" diyordu.

İhalenin İsrail'e verilmesinde önemli rol oynayan dönemin Savunma Sanayii Müsteşarı Dursun Ali Ercan, müsteşarlık görevinden sonra İşçi Partisi'ne katıldı, Atatürkçü Düşünce Derneği'nde Şener Eruygur'un yardımcılığını yaptı ve 2007 yılında Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde organize edilen Cumhuriyet Mitingleri'nin düzenleyicileri arasında yer aldı.

Jandarma Genel Komutanlığından emekli olduktan sonra Atatürkçü Düşünce Derneğinin başına geçen Şener Eruygur 2003 yılında planlandığı iddia edilen çok sayıda darbe girişimiyle suçlanarak Ergenekon Davası kapsamında yargılandı.

Netice itibariyle, tank yenileme işi İsrail firmasına ihalesiz verildi ama fahiş fiyat ödendiği iddia olunan tankların teslimi gecikti ve vaat edilen zırh teknolojisi tanklara aktarılmadı. Bu da savunma sanayii için iyi bir ders oldu. Bir kez daha yola böyle devam edilemeyeceği çok net anlaşılmıştı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

▲

2004: MİLLİ SAVUNMA STRATEJİSİ

2004 yılına gelindiğinde Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarı savunma sanayii alanında yeni bir yol haritası arayışına girdi. Ancak, Ankara'da siyasi iklim çok sert geçiyordu. Darbe iddiaları ve senaryolarının havada uçuştuğu bir dönemdi. 2007 yılında başlayan Ergenekon soruşturma dosyasında 2003-2004 yıllarına ait çok sayıda darbe girişimiyle ilgili belge ve bilgi yer aldı. Sarıkız, Yakamoz, Eldiven, Balyoz isimli planlar bu darbe girişimlerinden bazılarıydı.

2004 yılı Kürt meselesinde de yeni bir dönüm noktasına tekabül ediyordu. PKK lideri Abdullah Öcalan'ın 1999'da Türkiye'ye teslim edilmesinden sonra, örgüt sınır dışına çekilmiş ve beş yıldır suskunluğunu koruyordu. 2002 yılından itibaren çıkarılan Avrupa Birliği uyum yasaları ile Kürt meselesi alanında da önemli adımlar atılmıştı. Sorun giderek yumuşama iklimine girmişken darbe senaryolarının havada uçuştuğu 2004 yılında PKK da yeniden silahlı mücadeleye başlama kararı aldı. Bir yıl sonra da KCK kuruldu.

Diğer taraftan 2003 yılında ABD'nin Irak'ı işgalinden sonra Türkiye'nin güneyinde bir Kürt devleti oluşumu ile mücadele süreci başlamıştı.

Asker ise elindeki imkanların yetersizliğinden şikayetçiydi. Hükümetin önüne konan dev savunma ihalelerinin imzalanması için yeterince baskı ortamı mevcuttu. Ancak Başbakan Recep Tayyip Erdoğan bu kritik süreçte çok sert kararlar aldı. AK Parti hükümeti, 2004'te, kritik silah teknolojilerinde yüzde 85'i geçen dışa bağımlılığı azaltmak için bir dizi tedbiri uygulamaya koydu.

150 Milyar Dolarlık Alım Planı İptal

15 Mayıs 2004 tarihinde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ilk kez başkanlık ettiği Savunma Sanayi İcra Komitesi toplantısı yapıldı. Toplantıya Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül ve Savunma Sanayi Müsteşarı Murad Bayar katıldı. 28 Şubat sürecinin Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir'in en büyük hayalim dediği "25 yılda 150 milyar dolarlık silah alımı" programı bu toplantı ile rafa kaldırıldı. Bu programın ilk kısmı '1000 ana muharebe tankı üretimiydi. ABD, Almanya, Fransa, Ukrayna'nın yerli firmalarla ortaklık kurarak yarıştığı ve teklifleri beş yıl önce alınıp, test sonuçları biten proje iptal edildi. Dört firmanın Türkiye'de üretilmesi halinde tank başına 13 - 18 milyon dolar (22 - 27 trilyon lira) fiyat çıkarması tankların toplam maliyetini 13 - 18 milyar dolara (22 - 27 katrilyona) çıkarıyordu. Askeri kanadın tüm baskılarına rağmen Savunma Sanayi Müsteşarlığının yerli tank üretimi projesinde karar kılındı.

Tank programının yanı sıra, 2 milyar dolarlık taarruz helikopteri ve 500 milyon dolarlık insansız hava aracı alım projeleri de iptal edildi.

Milli Projeler Start Aldı

Silaha yüksek miktarda para harcayan Türkiye'nin bu döngüyü kırmak için 2004 yılında aldığı kritik kararlarla yeni bir döneme de girilmiş oldu. İptal edilen tank, İHA ve helikopter ihalelerinin yerine milli projelerin startı verildi. Bu ihalelerden, tank ve İHA projesi, başka bir ülkenin lisansı altında üretimi öngörüyordu. İptal edildikten sonra düzenlenen yeni anlaşmaya göre, Türkiye insansız hava araçlarında kendi lisansıyla bir projenin altına girdi. ALTAY tank projesinde de durum aynı. Helikopterde ise bir savaş durumunda bağımsız hareket etmeye imkân tanıyan aviyonik sistemlerin (hava araçlarının elektronik kısmı) millî yazılımının lisansının alınması kararlaştırıldı.

Üç ihalenin yeniden düzenlenmesi savunma sanayiinin yeni bir rotaya girmesine yol açtı. 1980'lerde başlayan 'yerli katkı' adı altındaki anlayış artık yerini 'lisanslı üretime' bıraktı. Türkiye 2004'ten sonra yaptığı ihalelerde kendi ürününü üretme yönünde kararlar aldı.

Yeni uygulamayla, silah sistemlerinin yabancı firmalarla ortak üretimi modelinden vazgeçilerek Türk firmalarının ana üretici olduğu bir model benimsendi. Çünkü senelerdir sürdürülen model, Türkiye'nin sadece montajcı olmasını sağlıyor, silahlara tam olarak hükmedilemiyordu. 2004'te ortak üretime dayalı tank imalatı projesinden vazgeçildi. Ardından Güney Kore başta olmak üzere teknoloji aktarımı yapacak ülkelerle millî tank geliştirme projesi başlatıldı.

İntihar Projeleri

ASELSAN intiharları olarak bilinen ölümler de bu süreçten itibaren başladı. Mühendislerden Hüseyin Başbilen milli tank da dahil 15 ayrı kritik projede, Ünsem Ünal savaş uçaklarının

modernizasyonu projesinde, Evrim Yançeken ve Burhaneddin Volkan komuta kontrol sistemlerinin millileştirilmesi projesinde, Zafer Oluk tank modernizasyonu projesinde çalışıyordu. ASELSAN mühendisleri, uçak tanıma sistemlerinin millileştirilmesi konusundaki başarılarının yanında, benzer bir başarıyı ABD güdümlü elektronik sistemlerinin kontrol dışı bırakılması ve uydu müdahalesini bertaraf edecek yeni elektronik sistemler için çalışıyorlardı. Kısacası, mühendislerin her biri savunma sanayiinin millileştirilmesinde çok kritik öneme sahip projelerde görev yapıyordu. Savunma sanayii ve askeri konularda uzman olan isimlerden Taraf Gazetesi yazarı Lale Kemal 30 Kasım 2011 tarihli köşe yazısında ASELSAN'daki ölümlerle savunma sanayindeki son gelişmeleri aynı düzlem içinde değerlendiriyordu: "Hüseyin Başbilen ve diğer mühendislerin, ölü bulundukları 2006 ve 2007 yıllarındaki ve öncesindeki savunma sanayii ortamı ve üzerlerinde çalışmakta oldukları projelerin ne olduğu boyutu var. Sonrasında ise, yerli yapım silah teknolojilerinin yurtdışına servis edilmeleri iddiası üzerine odaklanan askerî casusluk ve şantaj davası görülmeye başlandı. AK Parti hükümeti, 2004 yılında, Türkiye'nin yüzde 85'leri bulan kritik silah teknolojilerindeki dışa bağımlılığını mümkün olduğunca aşağıya çekmek ve böylece yerli sanayinin, askerî sistemler üretme yeteneğine kavuşması için bir dizi tedbir aldı. Bu tedbirler çerçevesinde, Türk silah sanayii altyapısının kurulmasına hiçbir katkısı olmayan dünyanın önde gelen yabancı firmalarıyla silah sistemlerinin ortak üretimi modelinden vazgeçilerek, Türk firmalarının ana üreticisi olduğu bir model benimsendi. Ortak üretim modeli, Türkiye'ye, milyarlarca dolara aldığı sistemlerin montajını yapma dışında bir yetenek kazandırmıyordu, tıpkı envanterimizdeki F-16'ların montajı işinde olduğu gibi. Bu modelde yabancı ortaklar, dünyanın zaten önde gelen silah üreticileri oldukları için onlarla ürettiğimiz silah sistemlerini

ihracat etme şansımız da hiç olmadı. Alıcı ülkeler, sistemin asıl üreticisi firmalara yöneliyorlardı haklı olarak. Hükümetin, 2004 politikası, silahları kendisi üretmek yerine hazır alan yerli, dev askerî firmaları, kısmen de olsa teknoloji üretmeye yönlendirdi. Yerli sanayi altyapısının oluşturulması politikası, kimi yabancı firmalara ve onların Türkiye'deki komisyoncularına, bizim kesemizden milyarlarca dolar kazandıran para musluğunun biraz olsun kesilmesi anlamına da geliyordu. 2004 yılında, ortak üretime dayalı tank imalatı projesinden vazgeçilmesinin ardından yerli imkânlar azami kullanılarak, Türkiye'ye kimi tank teknolojilerini vermeye gönüllü Güney Kore gibi ülkelerle işbirliği halinde hummalı bir çalışma başlatıldı. Mühendis Başbilen de, o sıralar, Aselsan'da tank üretiminin yerli imkânlarla geliştirilmesi üzerinde çalışmış ve bir sunum yapmaya hazırlanıyordu. Başbilen'in ölümünün ardından bir süre sonra da zaten Türkiye, tankın yerli firmaların önderliğinde üretilmesi için sözleşme imzaladı. Dolayısıyla, üç mühendisin, şüpheli olmaya devam eden ölümlerinin gerçekleştiği yıllar, silah sanayii politikalarında ulusal sanayinin güçlendirilmesi yönünde kritik bir dönemece girildiği yıllardır. Geçen nisan ayında ilk duruşması başlayan ve çoğunluğu asker kişi 56 sanıklı askerî casusluk ve şantaj davası da, Türkiye'de yerli imkânlarla geliştirilmeye çalışılan projelerin, çete tarafından yurtdışına satıldığı iddiası üzerine odaklandığı için mühendislerin ölümleri üzerindeki cinayet şüphelerini ciddiyetle düşünmemizi gerektiriyor. Zira bu mühendisler, yerli silah üretimi üzerine kafa yoruyorlardı. Sanıklara isnat edilen ve gizli bilgileri yabancılara servis etmek için kullandıkları iddia edilen, örneğin, 'kilit' isimler, bayanlarla fuhuş yaptırılarak kontrol altına alınıyor ve istenen bilgi ve belgeler şantaj yoluyla elde ediliyordu,' gibisinden suçlamalar, silah sanayiinde çok acımasız yöntemlere başvurulmuş olabileceğini gösteriyor."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

▲

SAVUNMA SANAYİİNDE SERİ ÖLÜMLER

Kripto Uzmanlarının Şüpheli Ölümü

TÜBİTAK'ta ulusal güvenlikle ilgili stratejik bir görev yapan 3 kişi 2004 yılında esrarengiz bir trafik kazası geçirdi. Kazada gizli görevli bir yüzbaşı ile iki mühendisin hayatını kaybetmesi çeşitli soru işaretlerini beraberinde getirse de çok fazla üzerinde durulmadı. 2006'dan itibaren savunma sanayiinde çalışan mühendislerin peş peşe ölümü ile bu kaza da yeniden gündeme geldi. Gerçekleştiği tarihte sıradan bir kaza gibi gazetelere yansısa da gizemli pek çok şey barındırıyordu.

Kaza 14 Temmuz 2004 akşamı Gelibolu yakınlarında medyana geldi. Keşan istikametine giden Sezer Soysal yönetimindeki resmi plakalı, TÜBİTAK'a ait minibüs, saman yüklü, arka ışıkları yanmayan traktöre arkadan çarptı. Yolun soluna savrulan minibüs, ikinci darbeyi sürücüsünün fren yapmaya fırsat bulamadığı Mercedes'ten yedi. Minibüste bulunan Yüzbaşı Yücel Kenter (32) ile mühendis M. Ercan Kuruoğlu (31) olay yerinde hayatını kaybetti. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan diğer TÜBİTAK görevlisi Mustafa Aktekin (54) ise tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Olayı ilk gören ve resmi makamlara bildiren, köylüler oldu. Görgü tanıkları olay yerini incelemeye gelen savcıya çok ilginç bir bilgi daha verdi. Savcıdan önce bir şahıs kaza yerine varıp incelemeler yapmış, sonra da ortadan kaybolmuştu. Diğer bir önemli detayda kazaya neden olan traktörün İstanbul plakalı olmasıydı. Traktör sürücüsü Cemal Elmas kaçmış ama kısa sürede yakalanmıştı. TÜBİTAK'a ait minibüs ise kaza sırasında farklı bir plaka taşıyordu. Plakanın araca ait olmadığını doğrulayan TÜBİTAK "İki minibüsümüz var. Bakım sırasında plakalar karışmış." açıklamasında bulunsa da bu açıklama kimseyi tatmin etmedi.

Olay yeri keşif tutanağı ve bilirkişi raporuna göre cesetlerin biri en sağda diğeri ise solda yer alıyordu. Olayı inceleyen uzmanlara göre fren izleri ve çarpma şiddeti dikkate alındığında bu durum olağan gözükmüyordu.

Şifreleme uzmanı

Kazada hayatını kaybedenlerin özellikleri olayı daha da gizemli hale getiriyordu. Hayatını kaybeden görevliler, Türkiye'nin güvenliğiyle ilgili kriptolar ve gizli şifreler üzerinde çalışıyordu. Üç kişilik ekip, yeni geliştirilen askerî bir cihazı denemek için Çanakkale'ye gitmişti. Askerî görevli Yücel Kenter, muhabere yüzbaşı rütbesini taşıyordu. Kuruoğlu ile Aytekin ise TÜBİTAK Ulusal Elektronik ve Kriptoloji Araştırma Enstitüsü'nde çalışıyordu. Enstitü, ulusal güvenliği ilgilendiren gizlilik dereceli bilgilerin korunması konusunda Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) ve Dışişleri Bakanlığı'na destek veriyor. TÜBİTAK Kriptoloji Merkezi, NATO'da kullanılmak üzere cihazlar da geliştiriyor. Burada çalışanlar, görevleri konusunda en yakın akrabalarına bile bilgi vermiyor. Gizli bir cihaz taşınacağı zaman korumalarla hareket eden ekip, normal zamanlarda korumasız çıkıyor.

Kazanın ardından açıklama yapan TÜBİTAK'a göre, hayatını kaybeden üç isim görevden dönüyordu. Geliştirdikleri askerî bir cihaz denemeye gitmişlerdi ve geri dönüş yolundaydılar.

Ercan Kuruoğlu'nun eşi Umay Hanım ise minibüs şoförünün güzergah değiştirdiğini aktarıyordu. Bir de olay yerinde kaybolan bir bilgisayar vardı. Dizüstü bilgisayarın önce kaybolduğu açıklandı sonra TÜBİTAK "Bizde, ancak kırılmış" açıklaması yaptı.

Şüpheli kaza, Çanakkale'nin Gelibolu ilçesine 35 kilometre mesafedeki Diriköy yakınlarında meydana gelmişti. Kazaya karışan TÜBİTAK'a ait minibüsün ve traktörün sürücüleri olaydan sonra tutuklandı. Minibüs sürücüsü Sezer Soysal (41), ifadesinde, kaza sırasında minibüsteki yolcuların uyuduklarını, kendisinin de normal süratle yoluna devam ettiğini söyledi. Soysal, "Karanlık içinde traktörü bir anda fark ettim ve direksiyonu kırdım. Karşı yönden gelen aracı hiç hatırlamıyorum." dedi.

Traktör sürücüsü Cemal Elmas ise römorkörün arka sağ ve sol tarafları ile saman balyalarının tepesinde reflektör olduğunu, sadece park ve stop lambalarının yanmadığını savundu. Hakim karşısına çıkarılan her iki sürücü, "tedbirsizlik ve dikkatsizlik sonucu birden çok kişinin ölümüne ve yaralanmasına sebebiyet verme" suçundan tutuklansa da kısa süre sonra serbest kaldılar.

Kazada hayatını kaybeden TÜBİTAK uzmanı Ercan Kuruoğlu çok başarılı bir geçmişe sahipti. Bilkent Üniversitesi Elektronik Mühendisliği bölümüne ÖSS'de Türkiye derecesi alarak girmişti. Mezun olduktan sonra da 1997'de TÜBİTAK'ın Ulusal Elektronik Kriptoloji (Şifreleme) Araştırmaları Enstitüsü'nde işe başladı. Kuruoğlu'nun, 4 yıl önce evlendiği eşi Umay hanım eski bakanlardan Ramazan Mirzaoğlu'nun kızıydı. İlginç bir detayda, olaydan önce Ercan Kuruoğlu askere gitmeyi düşünmüş ancak kurumu buna izin vermemişti.

Avukat Uğur Amasya aynı zamanda Ercan Kuruoğlu'nun bacanağı. Başından beri olayın takipçisi olan isimlerden biri. Amasya, yaptığı araştırmalar sonucunda ortaya çıkardığı gariplikleri şöyle sıralıyor: "Garip bir kaza. Mesela o köyde adamın kullandığı traktörün plakasının 34 olması dikkatimi çekiyor. Ondan sonra TÜBİTAK'ın aracında dört kişi var. Üçü ölüyor. Şoförde çizik dahi yok. Kazanın oluş şekli enteresan. Mercedes'in şoförüyle ve resmi aracı kullanan şoför Sezer Soysalla da konuştum. Biri 80'le gidiyorduk, biri 90'la gidiyorduk diyor. Araç bu hızla çarpıyor. Mersedes sürücüsü Kemal Sevim isimli İstanbul'da oturan bir vatandaş. TÜBİTAK bize yardımcı değil, köstek oluyor. Kendileri araştırmıyor. Araştırmamızı da abes buluyorlar. Başından beri böyle bir garip tutumları var. Şoförün burnu bile kanamadan çıkmasına rağmen üç kişinin ölmesi, traktörün 34 plakalı olması, yol müsaitken şoförün Mersedes'in üzerine sürmesi, şoförün ifadesindeki çelişkiler, minibüsteki dizüstü bilgisayarın akıbetiyle ilgili çelişkili açıklamalar, minibüsün plakasının kazadan sonra değiştirilmesi, ekibin gizli ve kritik bir görev yapıyor olması. Bunlar açığa çıkarılması gereken önemli soru işaretleri."

Kazada hayatını kaybeden Ercan Kuruoğlu'nun ilginç bir özelliği daha vardı. Temmuz 2003'te Süleymaniye'deki çuval baskınında Türk çadırında el konulan kripto çözücü cihazı yapan kişi olarak biliniyordu. Kuruoğlu buna benzer bir cihazı yeniden geliştirmişti. Kaza günü de Gelibolu'da bu cihazı denemişlerdi. Dönüş yolunda meydana gelen kazada da hayatını kaybetti.

F-16 Projesinde Buluşmuşlar

2004 yılındaki kazada hayatını kaybeden TÜBİTAK ekibi ile ASELSAN'a bağlı projelerde hayatını kaybeden mühendislerin ortak bir noktası yıllar sonra ortaya çıktı. Ercan Kuruoğlu

TÜBİTAK'ta F-16 uçaklarının ABD'nin orijinal yazılımlarından bağımsız olarak dost-düşman ayrımı yapabilmesini sağlayacak "milli yazılım projesinde" görev almıştı. Mustafa Aktekin ile projeler kapsamında askeri uzman olarak görev yapan Yüzbaşı Yücel Kenter, 2004 yılı başında aynı konuda çalışma yapan TAI ve Aselsan ile TÜBİTAK arasında yürütülen koordinasyon sırasında askeri uzmanlara ASELSAN mühendisleriyle brifing vermişlerdi.

Kayıp Şifreler

ASELSAN mühendisi Hüseyin Başbilen'in aracındaki çantasından tank projesi kaybolurken, kaza sonucu ölen TÜBİTAK görevlisi Ercan Kuruoğlu'nun geliştirdiği kripto çözüm cihazının şifre ve yazılımlarının yer aldığı bilgisayarı da kaza yerinde kaybolmuştu. Daha sonra Gelibolu Cumhuriyet Savcısı olayın peşini bırakmadı ve TUBİTAK görevlileri tarafından Cumhuriyet Savcılığı'na kırık bir bilgisayar teslim edildi. Genelkurmay Başkanlığı tarafından yürütülen çok gizli proje ile ilgili bilgilerin yer aldığı bu bilgisayar ve kripto cihazıyla Cumhuriyet Savcısı henüz gelmeden kim ilgilendi? Savcıdan önce kimliği belirsiz bir şahsın olay yerinde inceleme yaptığını söylüyordu görgü tanıkları. Bu kişinin ne sıfatla inceleme yaptığı, neler aradığı bilinmiyor. Kaza yapan aracın plakası ile ruhsatında yazan plakanın birbirini tutmaması çok önemli bir başka soru işaretiydi. Kaza yerine gelip dizüstü bilgisayarını aldığı söylenen TÜBİTAK görevlisinin kim olduğu da bilinmiyordu. 3 kişinin öldüğü kazada, minibüs şoförünün bir çizik bile almadan kazadan kurtulması izah edilemiyordu.

2004 yılında yaşanan ve kritik projelerde görev alan üç önemli uzmanın hayatını kaybettiği bu kaza içinde pek çok şüpheler barındırmasına rağmen soruşturulmadı. Hatta, üzerinde pek duran

da olmadı. Unutulmaya yüz tutmuşken, hatırlanması ancak savunma sanayiinde yaşanan yeni şüpheli ölümlerle mümkün oldu.

Milli Tank Mühendisinin Ölümü

5 Ağustos 2006 günü Ankara Pursaklar yolu üzerinde Kavaklı köyü Aydıncık Mahallesinin Mezar Üstü mevkiinde biçilmiş bir tarlada uzun süredir esrarengiz bir araç bekliyordu. Mahalle sakinleri ilk başta pek umursamasa da zaman geçtikçe bulunduğu yerde öylece duran 06 ET 2068 plakalı otomobili merak etmeye başladılar. Giderek büyük bir merak konusu haline gelen araba için akşam saat 21:00 sularında muhtarlığa giden mahalleliler durumu Muhtar Mustafa Gürpınar'a bildirdi. Gürpınar da hemen Altındağ ilçe Jandarma Komutanlığını aradı. Çok geçmeden muhtarlığın önüne bir jandarma devriye arabası yanaştı. Muhtarı da alarak arabanın uzun süredir beklediği yere gittiler. Uzun yaz günleri olduğu için hava yeni yeni kararıyordu. Arabanın içine bakmak için eğildiklerinde dehşet verici manzarayla karşılaştılar. Sağ ön koltuk üzerinde yüzüstü eğilmiş, başı torpido gözünün altına uzanmış, kanlar içinde 30 yaşlarında bir erkek yatıyordu. Yaşadığını düşünerek hemen müdahale etmeye çalıştılar. Ancak arabanın tüm kapıları içeriden kilitlenmişti. Arka kelebek camını kırıp kapıyı açabildiler. İlk belirlemelere göre şahıs ölmüştü ve ceset en az bir günlüktü.

Jandarma ekibi, muhtarla beraber tekrar muhtarlığa döndü. Telefonla savcılığa, Jandarma Karakoluna ve 155 polis imdat hattından emniyete bilgi verildi. Trafik şubeden araç plakasının kime ait olduğu sorgulandı. Yapılan araştırmada aracın bir gün önce ailesi tarafından hakkında kayıp ihbarında bulunulmuş olan Hüseyin Başbilen'e ait olduğu anlaşıldı. Başbilen en son bir gün önce sabah işe gitmek üzere evden ayrılmış, cep telefonunu da evde

bıraktığı için eşi Gülen Seda Başbilen kendisinden haber alamamış, işyerini aradığında 'eşiniz bugün işe gelmedi' cevabını da alınca Ankara Yenimahalle Merkez Karakoluna gidip kayıp ihbarında bulunmuştu.

Cesedi bulanlar için belki bir anlam ifade etmiyordu bu isim. Oysa bu olay büyük yankılar uyandıracak ve Türkiye gündeminden yıllarca düşmeyecek ölümler serisinin ilkiydi.

Hüseyin Başbilen,1975 yılında, Ankara'nın Bala İlçesi'ne bağlı Kömişini Köyünde Vehbi ve Kezban çiftinin ikiz bebeklerinden biri olarak dünyaya gelmişti. Önce doğana Hasan, sonrakine Hüseyin adını koymuşlar. Vehbi bey kamyon şoförlüğü yaparak kıt kanat geçimini sağlıyormuş. Hüseyin 5 yaşına geldiğinde inanılmaz bir biçimde okuyup yazmaya başlamış. Onun bu zekası herkes tarafından fark ediliyormuş. İlkokulun ardından kolej, oradan Orta Doğu Teknik Üniversitesi Makina Mühendisliği'ne girmişti. Başarılarını burada da devam ettirmiş ve ODTÜ'yü üç buçuk yılda bitirmişti.

Bu parlak beyin mezun olduktan sonra 1997 yılında ASELSAN'da işe başladı. Hüseyin Başbilen'in başarı grafiği burada da yükselmeye devam etti. Aynı zamanda milli duyguları yoğun bir gençti. Yurtdışından gelen pek çok iş teklifini reddetmişti. Savunma sanayinin millileştirilmesinde görev almak en büyük idealiydi. Savunma sanayini dışa bağımlılıktan kurtaracak, son derece gizli projeler üstünde çalışıyor, yaptığı çalışmalarla ilgili sık sık yurt dışına çıkıyordu. Ailesinin anlatımına göre mesai saatleri dışında odasına kapanıp geceler boyu çalışır, gizli projelerden ailesine hiç mi hiç bahsetmezmiş. Hüseyin'in yaptığı başarılı projeler Genelkurmay Başkanlığı tarafından da takdirle karşılanıyordu. 31 yaşındaki genç ve başarılı mühendis ölümünden 2 ay önce yaz tatilinde tanıştığı genç ve güzel bir hanımla hayatını birleştirmişti. Genç çift görkemli bir düğünün ardından balayına çıkmışlar.

Balayı dönüşü 4 Ağustos 2006 Cuma günü ASELSAN'ın başarılı mühendisi Hüseyin Başbilen, işe gitmek için evinden çıkmış. Ancak kendisinden bir daha haber alınamamıştı. Bir gün sonra ise cesedi bulunmuştu.

Ankara Emirler'de oturan Vehbi Başbilen'in telefonu çaldığında içini yakacak bir haber alacağından habersizdi. Arayan kişi kendisini jandarma astsubay olarak tanıtıyordu ve anlattığına göre oğlunun başına bir şey gelmişti. Şoför emeklisi Vehbi Başbilen hemen tarif edilen yere doğru yola çıktı. Aklına tüm kötü senaryolar gelse de oğluna ölümü hiç mi hiç dokunduramıyordu.

Otomobilin bulunduğu yer Sincan Adliyesi sorumluluk alanına giriyordu. Cumhuriyet Savcısı Hasan Aykaç olay yerine baba Vehbi Başbilen'den önce varmıştı. Vehbi Başbilen oğluna ait arabanın yanına vardığında dizlerinin bağı çözüldü. Evladını o halde görmek her yüreğin kaldırabileceği bir durum değildi. Dünyası yıkılmıştı. O manzarayı ilk görenlerin aklına hemen intihar şüphesi gelmiş olabilirdi ancak baba Vehbi Başbilen daha o anda oğlunun bir cinayete kurban gittiğini haykırmaya başlamıştı bile.

Savcı Hasan Aykaç, Bilirkişi Doktoru Filiz Erdönmez, Otopsi Teknisyeni Hüseyin Tanık ile birlikte baba Vehbi Başbilen'in tanıklığında olay yeri tutanağını hazırlamaya başladı. Olay yerindeki detaylar, cesedin üzerindeki izler bir bir zapta geçirildi. Cesedin boynundaki ve sol bileğindeki kesiklere bakılırsa olay intihar gözüküyordu. Maket bıçağı, "Elveda" diye başlayan intihar mektubu gibi bulgular da intihar senaryosunun tamamlayıcı enstrümanları olarak arabanın içinde bulunan eşyalar arasındaydı.

Olay Yeri Raporu

Baba Vehbi Başbilen dizlerinin üzerine çökmüşken Savcı Hasan Aykaç tok bir sesle olay yeri raporunu yazdırmaya başlamıştı:

"Şahsın otosunun kapılarının kilitli olduğu, araba anahtarının kontakta bulunduğu, bir adet alyans, bir adet kol saati ve güneş gözlüğünün teyp üzerindeki gözde bulunduğu, otonun kapılarının kilitli olması sebebiyle sol arka kelebek camı kırılmak suretiyle cesedin oto içerisinden çıkarıldıktan sonra yapılan kontrollerde oto içinde maket bıçağı ile 'Elveda' diye başlayan ve "Hüseyin Başbilen, Allah'ın bir kulu" imzalı bir veda mektubu bulunduğu...

Cesedin üzerinde bulunan füme renk gömlek, gri mavi pantolon, beyaz slip don, ayağından siyah çoraplar ve siyah ayakkabılar çıkarıldı. Ceset çıplak hale getirildi. Cesedin pantolonunun arka cebinden siyah renk deri cüzdan olduğu görüldü. Cüzdanın içinden Vehbi ve Kezban oğlu 1976 doğumlu Ankara Etimesgut Kazım Karabekir nüfusuna kayıtlı fotoğraflı kimlik karşı çıktı. Hüviyet tanığı tekrar huzura çağrıldı. Doğum yeri Kulu'dur, Ankara Etimesgut Kazım Karabekir nüfusuna kayıtlıdır dedi. Cesedin harici muayenesine geçildi. Harici muayenesinde 170 cm boyunda, takriben 70-75 kg ağırlığında, 30 yaşlarında tepesi açık siyah saçlı, siyah kaş ve kirpikli, sünnetli erkek cesedi olduğu, ölü katılığının çözüldüğü, ölü lekelerin sırtta ve göğüste olduğu islendi.

1- Boyun solda yaklaşık 20 cm uzunluğunda içinde kas ve yumuşak doku parçaları görünen düzgün kenarlı boğaz kesiği,
2- Sol el bileği palmar kısımda yaklaşık 10 cm uzunluğunda içinde kesik kan parçaları ve tendonlar görünen düzgün kenarlı kesici ve delici alet yarası tespit edildi.

Başın şişerek zenci başı görünümü aldığı, gözlerin orbita çukurundan öne doğru fırladığı ciltte yer yer çürümeye bağlı epidemin soyulmaları ve büller oluştuğu izlendi. Tüm vücutta başkaca ateşli silah yarası, boyunda işlem izine rastlanmadı.

Cesetten çıkarılan gömlekte herhangi bir boğuşma izine rastlanmadı. İliklerin düğmeli olarak sağlam olduğu görüldü.

Şahsın boynundaki kesi ve sol koldaki kesiler ölümü meydana getirecek kesilerdir. Ölüm sebebi kesici, delici alet yaralanmasına bağlı olarak büyük damar kesilerinden oluşan iç ve dış kanama sonucu meydana gelmiştir. Ancak adli tıp içtihatları gereği klasik otopsi yapılması gerekmektedir.

Savcılığımızca da mütalaaya iştirak olunarak cesedin klasik otopsi yapılmak üzere Keçiören Adli Tıp Kurumu Grup Başkanlığına gönderilmesine karar verildi.

Cesedin üzerinden çıkan cüzdanda nüfus cüzdanından başka, bir miktar para ve Lailahe illa ente sübhaneke inni küntüm mine zalimin" yazılı bir küçük not çıktı."

Milli tank ALTAY projesinde çalışıyordu

ASELSAN mühendisi Hüseyin Başbilen Türkiye'nin 2004'te başlattığı milli sanayii stratejisinde kritik bir görevde rol alıyordu. İlk milli tank projesi ALTAY'da çalışıyordu. Üstelik, ALTAY tank projesinin 4'ncü ve son sunumunu yapacağı gün ortadan kaybolmuştu. Çantasındaki sunum dosyasının ve proje detaylarının yer aldığı harici belleğin kaybolduğu da daha sonra anlaşılacaktı. Hüseyin Başbilen'in uzmanlık alanı tank projesiyle de sınırlı değildi. Kanas silahları, gece görüş dürbünleri gibi çok önemli projelerde de görev yapmıştı. Başbilen aynı zamanda kripto sistemleri ve şifreleme konusunda da uzmandı. Milyar dolarlık ve çok kritik projelerde görev alması ölümünü daha gizemli hale getiriyordu.

"Köpek ölse sahip çıkılır"

Olaya müdahale eden resmi görevlilerin intihar üzerine yoğunlaştığını hissetmişti Baba Vehbi Başbilen. O yüzden de bu olayın üstünün örtülebileceğinden daha o andan itibaren endişe duymaya

başlamıştı. Bu korkuyla da beyanlarının sıcağı sıcağına kayda geçmesini istiyordu. Olaya müdahale eden Jandarma görevlileri ile birlikte karakola gittiğinde ifade vermek istedi. Ancak, "Şimdi ifade versen bile kayda geçmez, sonra ifaden alınacak" denilerek gönderildi. Baba Vehbi Başbilen oğlunu defnettikten sonra sık sık Sincan Adliyesi'nin yolunu tutmaya başladı. Cumhuriyet savcısı Hasan Aykaç'a derdini anlatmak istiyordu. Ancak baba Vehbi Başbilen'in bu çabası pek de sıcak karşılanmıyordu. Bu kitabın hazırlık aşamasında Ankara'daki evlerinde ziyaret ettiğim Vehbi amca o günlerde yaşadıklarını şöyle anlatıyordu: "Şurada bir köpek ölse sahip çıkılır. Bize o köpek kadar değer verilmedi. Savcı odasından kovdu bizleri. Bizi dinleyen olmadı. Oğlumun nasıl öldüğü aydınlatılsın istiyordum. Çünkü ben biliyordum oğlumun intihar etmediğini. Benim evladım inançlı biriydi. Dini bütün bir adam kolay kolay intihar etmez."

Vehbi Başbilen'in korkusu çok geçmeden gerçekleşti. Savcı Hasan Aykaç olaydan üç buçuk ay sonra 28 Kasım 2006 tarihinde takipsizlik kararı vererek dosyayı kapattı. Peki, Savcı Aykaç bu sonuca nasıl varmıştı? Takipsizlik kararındaki tespitler şöyleydi: "(Olayın özeti verildikten sonra)... şahsın otosunun kapılarının kilitli olduğu, araba anahtarının kontakta bulunduğu, bir adet alyans, bir adet kol saati ve güneş gözlüğünün teyp üzerindeki gözde bulunduğu, otonun kapılarının kilitli olması sebebiyle sol arka kelebek camı kırılmak suretiyle cesedin oto içerisinden çıkarıldıktan sonra yapılan kontrollerde oto içinde maket bıçağı ile 'Elveda' diye başlayan ve 'Hüseyin Başbilen, Allah'ın bir kulu' imzalı bir veda mektubu bıraktığı, mektup üzerindeki imzanın ölen Hüseyin Başbilen'e ait olduğunun ekspertiz raporu ile belirlendiği, intihar mektubu metninin ölen Hüseyin Başbilen'in çalıştığı iş yerindeki bilgisayarında kayıtlı olduğunun tespit edildiği, araba üzerinde yapılan parmak izi incelemesinde tespite

değer parmak izlerinin ölen Hüseyin Başbilen'e ait olduğu, kan örneklerinin şahsa ait olduğunun tespit edildiği, şahsın boynunda ve sol bileğinde kesilerin bulunduğu, sol bileğindeki kesinin müstakilen öldürücü nitelikte olduğu, boyundaki yaralamanın cilt ve cilt altı adale dokularını içerdiği öldürücü nitelikte olmadığı, kişinin ölümünün damar açmaya bağlı radial ve unlar arter kesilerinden gelişen kanama sonucu meydana geldiğinin adli tıp kurumu 2006/212 sayılı otopsi raporu ile belirlendiği, Kişinin kesici aletle intihar ettiği anlaşıldığından olay hakkında kamu adına kovuşturmaya yer olmadığına..."

Savcı Hasan Aykaç intihar kanaatine varmış ve dosyayı kapatmıştı. Peki gerçekler acaba öyle miydi? Takipsizlik kararındaki yanlış bilgi ve kanaatleri incelemeye geçmeyen önce burada bir parantez açıp Savcı Hasan Aykaç hakkında kısa bir anekdota yer vermekte yarar var. Anayasada yapılan birtakım değişiklikler için 12 Eylül 2010 tarihinde referanduma gidildi. 26 maddelik bir değişikliği içeren pakette Anayasa Mahkemesi, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Yargıtay, Danıştay gibi yargı organlarının yapısını değiştirecek ve bireysel hak ve özgürlüklerle ilgili birtakım değişiklikleri içeren düzenlemeler yer alıyordu. Referandum öncesi aylar süren çok sert bir kampanya yürütüldü. İktidarda bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi "Evet" için kampanya yürütürken, Cumhuriyet Halk Partisi ve Milliyetçi Hareket partisi ise "Hayır" çıkması için mücadele veriyordu. Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) ise referandumu boykot kararı almıştı. Oldukça sert geçen kampanya döneminde Ankara ilginç bir davaya sahne oldu. TRT 1 Koordinatörü Bülent Ata, TRT Haber Koordinatörü Ali Ahmet Böken ve TRT 6 Koordinatörü Fethullah Kırşan hakkında "Halk oylaması sürecindeki yayınlarda ağırlıklı olarak anayasa değişikliğinin lehindeki görüşlere yer vererek görevlerini kötüye kullandıkları" gerekçesiyle 6'şar aydan 2'şer yıla kadar hapis cezasına

çarptırılması istemiyle dava açıldı. Ankara 9. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davada 3 TRT yöneticisinin cezalandırılması yönünde mütalaa veren savcı Hasan Aykaç'tan başkası değildi.

Takipsizlik kararındaki eksikler

Savcı Hasan Aykaç, Hüseyin Başbilen olayında çok hızlı bir şekilde takipsizlik kararı verip dosyayı kapatmıştı. Ancak Baba Vehbi Başbilen'in hukuk savaşı bu kararın bütün gerekçelerini ortadan kaldıracak ve gerçeklerin gün yüzüne çıkmasını sağlayacaktı.

Savcı Hasan Aykaç verdiği takipsizlik kararında arabada bulunduğu iddia edilen intihar mektubunun altındaki imzanın Hüseyin Başbilen'e ait olduğunun ekspertiz raporu ile kesinleştiğini belirtiyordu. Oysa mektupta imza yoktu.

Savcı Hasan Aykaç takipsizlik kararında intihar mektubunun Hüseyin Başbilen'in işyerindeki bilgisayarında kayıtlı olduğunu tespit ettiklerini belirtiyordu. Bu doğruydu ancak önemli bir ayrıntı vardı. Mektubun bilgisayarda oluşturulduğu tarihte Başbilen işyerine gitmemişti. Savcı Aykaç, intihar mektubunun oluşturulma tarihi ile ilgili teknik inceleme yapma gereği duymadan kararını vermişti.

Hüseyin Başbilen işe gitmek üzere evden çıkıp kayıplara karıştığı 4 Ağustos günü sabah 08:05'te bir akaryakıt istasyonundan benzin almıştı. Savcı Aykaç akaryakıt istasyonu ve bağlantı yollarının MOBESE ve işyerlerine ait güvenlik kameralarının kaydettiği görüntüleri inceleme gereği duymamıştı. Arabanın içinde bulunan iki adet sigara paketi üzerinde çıkan başkalarına ait parmak izinin üzerine gidilmemişti. Hüseyin Başbilen'in çantasında bulunan ve üzerinde çalıştığı çok önemli projenin sunum dosyası kayıptı. Ortada bir de kayıp flaş bellek hadisesi vardı. Okuduğunuz

kitabın ilerleyen bölümlerinde ayrıntısına yer vereceğimiz bu detay olayın en gizemli yanlarından birini oluşturuyordu.

Hüseyin Başbilen dosyası muhtemel ki ilk takipsizlik kararı ile noktalanacaktı. Ancak, Başbilen'in ölümünden sonra peş peşe yaşanan iki intihar medyanın ilgisini çekti. Böylece konu kamuoyu tarafından da daha büyük bir ilgiyle izlenmeye başlayınca hadisenin seyri de değişmiş oldu.

'İntihar'lar üçe çıktı

Mühendis Hüseyin Başbilen'in ölümünden 6 ay sonra yine ASELSAN ile bağlantılı bir başka intihar düştü haber bültenlerine. 16 Ocak 2007 günü Ortadoğu Teknik Üniversitesi mezunu elektrik mühendisi 29 yaşındaki Halim Ünsem Ünal aracının içinde kafasından vurulmuş olarak bulundu. Ünal'ın tabancayla intihar ettiği açıklandı. Genç mühendisin üç gün sonra düğünü vardı. On gün sonra 26 Ocak 2007'de yine bir başka ODTÜ mezunu elektrik mühendisi Evrim Yançeken'in Ankara Batıkent'teki evinin balkonundan atlayarak intihar ettiği haberi geldi. 2 yıldır ASELSAN'da çalışan Yançeken henüz 26 yaşındaydı. Yüksek lisans eğitimini sürdüren genç mühendisin, uzun süredir tez için çalıştığı ve bu nedenle psikolojisinin bozulduğu iddia ediliyordu. Dosyaya göre "Artık dayanamıyorum. Psikolojim çok bozuldu. Yüksek lisans tezimle ilgili büyük sıkıntılar yaşıyorum. İntiharımdan kimse sorumlu değil. Ailemin üzülmesini istemiyorum." yazılı bir intihar notu bırakmıştı.

Peş peşe yaşanan ölümler üzerine "ASELSAN'da neler oluyor?" sorusu medyada sıkça işlenmeye başladı. Gelişmeler üzerine ASELSAN resmi internet sitesine 8 maddelik şu açıklamayı yaptı:

1. Yazılı ve görsel basında yer alan ASELSAN'da ard arda üç intihar olduğu haberleri, kurumumuzun toplumsal imajını

yıpratmakta ve basın yolu ile kamuoyuna yanlış mesajlar verilmektedir.

2. 04 Ağustos 2006 tarihinde Hüseyin BAŞBİLEN ve 24 Ocak 2007 tarihinde Evrim YANÇEKEN adlı çalışanlarımız vefat etmişlerdir.
3. 16 Ocak 2007 tarihinde vefat eden Halim Ünsem ÜNAL personelimiz olmamasına rağmen haberlerde bu şekilde yer almıştır. Kurumumuzda mühendis olarak sadece 6 ay görev yapan ÜNAL, 31 Aralık 2000 tarihinde (7 yıl önce) istifa etmiştir.
4. Olaylar hakkında adli makamlar tarafından gerekli tüm soruşturmalar gerçekleştirilmiştir. Yapılan araştırmalarda ölüm nedenlerinin intihar olduğu belirlenmiş ve olaylar arasında bir ilişki tespit edilmemiştir.
5. Anılan personelin psikolojik tedavi gördükleri aileleri tarafından açıklanmış olup bu hususlaki raporlar ilgili hastanelerde bulunmaktadır.
6. İntihar olayları ile ilgili ASELSAN'ın doğrudan veya dolaylı bir ilgisi bulunmamaktadır.
7. Ayrıca basında yer alan ve bu olayların arkasında kirli ve karanlık güçlerin olduğuna dair tüm ifadeler ise asılsız haberlerdir.
8. Vefat eden personelin ailelerini ve çalışma arkadaşlarını üzmemek, yaralarını tekrar deşmemek için konu ilgililer dışındakiler ile paylaşılmamıştır. Ancak çalışanlarımızın isimlerinin gerçekle ilişkisi bulunmayan spekülasyonlar ile anılmaya başlanması tüm ASELSAN ailesini üzmüş ve konu ile ilgili açıklama yapılması gereği doğmuştur."

ASELSAN'dan yapılan açıklamada mühendislerden Ünsem Ünal'ın ASELSAN'la bir bağı olmadığını iddia etse de bu bilgi

gerçekleri tam olarak yansıtmıyordu. Çünkü Ünal, ASELSAN'ın yan kuruluşu MİKES'te çalışıyordu.

Şifreleme mühendisi

Halim Ünsem Ünal Orta Doğu Teknik Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü'nden 2000 yılında şeref öğrencisi olarak mezun olmuş, mastırını tamamlamış, aynı bölümde doktoraya devam ediyordu. Bir taraftan öğrencilik hayatı devam eden genç mühendis, diğer taraftan da ASELSAN'ın yan kuruluşu MİKES'te elektronik mühendisi olarak çalışıyordu. F-16 savaş uçaklarının modernizasyonuyla ilgili son derece kritik projelerde görev alıyordu. Uçakların komuta kontrol sistemlerinin millileştirilmesi projesinde görev alan ekipteydi. Ekip bir yandan yerli şifreler oluşturmaya çalışırken diğer taraftan da bazı süper güçlerin kripto şifrelerini kırma üzerinde yoğunlaşmıştı.

İsrail'den iş teklifi

Ünsem Ünal'ın ilginç bir öyküsü daha vardı. Genç mühendis ölümden önce İsrail'den gelen iş teklifini de reddetmişti. MİKES genç mühendise ölümünden kısa süre önce kritik bir görev de vermişti. 29 yaşındaki Halim Ünsem Ünal, F-16 savaş uçaklarının modernizasyonu ile ilgili Türk Amerikan ortaklığı bir projede görev almak için Amerika'ya gidecek ve 2011 yılına kadar da orada kalacaktı. Bu arada doktor nişanlısıyla da evlilik hazırlığı yapıyordu.

Ölümünden sonra bulunan günlüğüne hedeflerini şöyle not ettiği ortaya çıkmıştı: "Hedeflerim sağlıklı bir ilişkiye dayalı yuva kurmak, yurt dışında bir iş bulup iki üç sene orada yaşamak, yatırım yapmayı öğrenmek doktorayı tamamlamak, fotoğraf çekmeyi öğrenmek. Dans etmek . 1.12.2006 da MİKES'e başladım Ocakta Yankkırs'a(Amerika) gidiyorum Şubatta döneceğim ."

Geleceğe dair umutları, idealleri, hedefleri olan genç mühendisin bir anda intihar etmesi hayatın olağan akışına uygun değildi. Ancak, 17 Ocak 2007 Salı günü savunma sanayi ile ilgili bir seminere katılmak için evden çıkan Ünsem Ünal bir daha dönmedi. Cansız bedeni Ankara'da Eymür Gölü kenarında bulundu. Yapılan otopsiye göre genç mühendis kafasından aldığı tek kurşunla intihar etmişti.

Baba Şemsettin Ünal, oğlunun intihar etmesine bir anlam veremiyor. Çünkü salı günü intihar eden Halim Ünsem Ünal cuma günü, yani üç gün sonra evlenecekti. Hayat doluydu, idealleri vardı. Bir anda nasıl intihar edecek boyuta gelmiş olabilirdi? Şemsettin Ünal, oğlunun kesinlikle intihar etmediğini düşünüyor. Ünal, "Oğlumun başına bir iş geldi. 'İntihar' diye kapatılan dosya yeniden açılsın." diyordu.

Baba Şemsettin Ünal, oğlunun sadece Türkiye'de değil, başta Amerika olmak üzere çeşitli Avrupa ülkeleri ile Kanada ve İsrail'de bulunan savunma sanayii şirketlerinden önemli iş teklifleri aldığını belirtiyor. Ünal, "Oğlum, örneğin İsrail'den çok önemli iş teklifleri aldığını söylüyordu. Ancak bunları geri çevirdi. Siz düşünebiliyor musunuz? Binlerce dolarlık iş teklifini o bölgenin güvensiz olduğu gerekçesiyle geri çeviren biri intiharı seçer mi?" diye konuşuyor. Ünal, oğlunun çalıştığı projeler hakkında ise aileden kimseye bilgi vermediğine dikkat çekiyor.

Şemsettin Ünal'ın anlattığına göre oğlunun hiçbir şekilde psikolojik sorunu, iş ve maddi sıkıntısı yoktu. Ünal, "Nikah hazırlıklarını sürdürüyordu, evlenecekti. Böyle bir değerin intihar etmesini kabul edemiyorum." diyor. Baba Ünal, oğlunun intihar ettiği gün yaşananları ise şöyle anlatıyor: "O gün Kavaklıdere'de bulunan bir otelde savunma sanayi alanında bir seminere katılacaktı. Saat 11.00 gibi beni aradı. Ancak sesi iyi gelmiyordu. 'Neyin var oğlum?' diye sordum. 'Bir sorun yok. Sadece sesini duymak

istedim. Birazdan seminere gireceğim.' dedi. Sonra annesini aramış. 'Anne hakkını helal et, seni çok seviyorum.' demiş. Ardından diğer oğlum aradı beni. 'Baba ağabeyim bir mesaj attı. Hakkını helal et diyor.' deyince iyiden iyiye telaşlandık."

Bu gelişmeden bir süre sonra da Ünsem Ünal'ın arkadaşları babası Şemsettin Bey'i arayıp ölüm haberini verdi.

Radar ve füze departmanında çalışıyordu

Ünsem Ünal'dan 10 gün sonra vefat eden Evrim Yançeken de ODTÜ mezunu bir elektrik mühendisiydi. Kayıtlara göre 26 Ocak 2007 tarihinde Yançeken'in Ankara Batıkent'teki evinin balkonundan atlayarak intihar etmişti. 26 yaşındaki Yançeken 2 yıldır ASELSAN'da görev yapıyordu. Diğer taraftan Yüksek lisans eğitimini de sürdürüyordu. Kayıtlara normal intihar olarak geçen ölümü de, uzun süredir tez için çalıştığı ve bu nedenle psikolojisinin bozulduğu iddiasına dayandırılıyordu. "Artık dayanamıyorum. Psikolojim çok bozuldu. Yüksek lisans tezimle ilgili büyük sıkıntılar yaşıyorum. İntiharımdan kimse sorumlu değil. Ailemin üzülmesini istemiyorum." yazılı bir intihar notu bırakmıştı. Evrim Yançeken'in İzmir'de oturan ailesine göre çocuklarının intihar edecek bir durumu yoktu. Anne Melek Yançeken, oğlunun bu kurumda çok mutlu olduğunu ve çalışmak istediği tek yerin ASELSAN olduğunu söylüyor. Evrim Yançeken de Ünsem Ünal gibi şifreleme ve kripto sistemleri alanında çalışıyordu. Yeni başlatılmış olan milli projelerde görev alıyordu. Mikrodalga ve Sistem Teknolojileri departmanında görevliydi. Bu birimin yaptığı çalışmalar arasında radar sistemleri ile füze rampalarının yazılım ve donanımına ilişkin projeler bulunuyor.

Ergenekon ve diğer dava dosyalarına giren belgelerden sonra Hüseyin Başbilen'in dosyasını yeniden açan Ankara Cumhuriyet

Savcılığı Ünsem Ünal ve Evrim Yançeken'in dosyalarını da soruşturmaya dahil etti.

İntiharlar Meclis Gündeminde

ASELSAN'da önemli projelerde çalışan 3 mühendisin 6 ay içinde intihar etmesi üzerine, Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Şubat 2007'de konuyu Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) gündemine taşıdı. CHP Ankara Milletvekili Prof. Dr. Mehmet Tomanbay, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a yazılı bir soru önergesi vererek, ASELSAN'da yaşanan intihar olaylarını sordu. Önergesinde, ASELSAN'da 7 Ağustos 2006, 16 Ocak 2007 ve 26 Ocak 2007 tarihlerinde 3 intihar vakası yaşandığını anımsatan Tomanbay, ASELSAN'ın 1975 yılında kurulduğunu, en önemli üretim alanlarından birisinin askeri araç ve gereçler olduğunu, ülke ekonomisi savunma sanayi ve ulaştığı teknolojik birikim açısından vazgeçilmez ve ihmal edilemez bir konumda olduğunu anlattıktan sonra Başbakan Erdoğan'a şu soruları yöneltti: "Aselsan yönetimi bu konuda bir çalışma yapmakta mıdır? Bu intiharlar arasında bir psikolojik bağ var mıdır? Aselsan adlı şirketimizde bu intiharları besleyen bir ortam söz konusu mudur? Çalışma koşulları yol açmıyorsa bu intiharların arkasında başka nedenler mi vardır; ya da sadece tesadüfle mi açıklanmaktadır?"

TÜBİTAK'taki şüpheli ölümler de TBMM'de

2007 yılı sonunda mühendislerin ölümü bu kez Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) ve Demokratik Toplum Partisi (DTP) tarafından Meclis gündemine taşındı. DTP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan dönemin Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in cevaplaması için verdiği soru önergesinde ASELSAN'ın yanı sıra TÜBİTAK'ta yaşanan ölümlere de dikkat çekiyordu. Kaplan önergesinde, Temmuz

2004 tarihinde Çanakkale-Gelibolu yolu üzerinde meydana gelen trafik kazasında, TÜBİTAK'ta güvenlik projeleri ile ulusal kriptoloji araştırmalarında çalışan Ercan Kuruoğlu, Mustafa Aktekin ve Yüzbaşı Yücel Kenter'in, şüpheli şekilde öldüğünü, daha sonra da ASELSAN'da görevli Hüseyin Başbilen, Ünsem Ünal ve Evrim Yançeken'in intihar ettiğinin açıklandığını belirttikten sonra şu soruları yöneltti: "TÜBİTAK mensubu 3 uzmanın çalıştıkları askeri projeler, askeri teknoloji, teknoloji transfer ve kaçakçılığıyla bağlantılı mıdır? ASELSAN mensubu 3 kişinin intiharı olayında Adli Tıp raporunda 3 uzman, 'intihar değil cinayet' dediğine göre, açılan soruşturmalarda cinayet üzerinde duruluyor mu? ASELSAN mühendisi Başbilen'in askeri uzmanlara vereceği Milli Tank Projesi kayıp mı? Kayıpsa açılan soruşturma ne aşamada?"

MHP Grup Başkanvekilleri Oktay Vural ve Mehmet Şandır'ın imzasıyla TBMM Başkanlığı'na sunulan Meclis araştırma önergesinin gerekçesinde ise şu ifadelere yer verildi: "ASELSAN mühendislerinden Hüseyin Başbilen'in 'Milli Tank Projesi' üzerinde çalıştığı, ancak bu projenin, ölümünden sonra kaybolduğu iddia edilmektedir. ASELSAN mühendislerinden Hüseyin Başbilen'in ölümüne ilişkin Ankara Adli Tıp Kurumu'nun oybirliğiyle intihar olarak yaptığı tespitten sonra, İstanbul Adli Tıp Kurumu'ndaki 10 uzmandan üçünün, 'cinayet olabileceği' değerlendirmesi kuşkuları artırmıştır."

Bakan Gönül: ASELSAN'daki ölümler intihar

MHP İzmir Milletvekili emekli Tümgeneral Erdal Sipahi de soru önergesi vermişti. Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül, Sipahi'nin soru önergesine verdiği yanıtta, ASELSAN'daki şüpheli ölümlerin intihar olduğunu söyledi. Bakan Gönül "Adli makamlarca yapılan geniş kapsamlı çalışmalar neticesinde bu olaylar arasında bir

ilişkinin olmadığı, ölen şahısların tümünün psikolojik tedavi gördükleri, ölüm nedenlerinin intihar olduğu belirlenmiştir. İntiharlara, ölen şahısların psikolojik durumlarının yol açtığı değerlendirilmektedir" ifadelerini kullandı.

HAVELSAN ve TAİ ölümleri

Aynı dönemde savunma sanayiinin diğer iki önemli şirketi HAVELSAN ve TAİ'de yaşanan bazı ölümler de tartışma konusuydu. TAİ'de görev yapan Arif Ayık ve İsmail Özgür Atalık, test pilotu Şener Koltuk ile güvenlik görevlisi Ethem Oktay 8 ay içinde vefat etti. Erdal Sipahi bu ölümleri de Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne taşıdı. Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül, TUSAS (TAİ) inşaatlarında taşeron firma personeli olarak çalışan ve TUSAS personeli olmayan Arif Ayık'ın 31 Ocak 2008 tarihinde, yine aynı statüdeki İsmail Özgür Atalık'ın 10 Mart 2008'de meydana gelen iş kazalarında, güvenlik görevlisi olarak çalışan Ethem Oktay'ın 8 Mart 2008 tarihinde mesai başlangıcında geçirdiği kalp krizi, TUSAS'ta test pilotu olarak yıllarca çalışan ve 31 Haziran 2008 tarihinde emekli olan Şener Koltuk'un 12 Ağustos 2008 tarihinde evinde geçirdiği kalp krizi sonucu vefat ettiklerinin tespit edildiğini açıkladı.

Gönül, HAVELSAN çalışanı Aycan Okan'ın ise basında yer alan haberlerde kaybolduğunun iddia edilmesine rağmen, şahsi nedenlerden dolayı mazeretsiz olarak dört gün işe gitmediğinin belirlendiğini söyledi. Gönül, "şahıs bu süre sonunda işe dönmüş, özel hayatıyla ilgili bir durumun spekülasyonlarla basına aktarılmasından ve bu durumun HAVELSAN ile ilişkilendirilmesinden dolayı basına tekzip göndermiştir. Her olay, ilgili şirket tarafından derinlemesine araştırılmıştır. Söz konusu olaylar, yasalar

gereği kolluk güçlerine ve savcılıklara da sirayet ettirilmiştir" ifadelerini kullandı.

Soru işaretleri bitmiyor

CHP mühendislerin ölümünü yıllar sonra bir kez daha TBMM gündemine taşıdı. CHP Zonguldak Milletvekili Ali İhsan Köktürk, Aralık 2011'de Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın yanıtlaması istemiyle verdiği soru önergesinde şu ifadeler kullanıldı: "ODTÜ mezunu olan bu üç mühendisin ortak özelliği ASELSAN'da uçaklar için 'dost – düşman tanıma sistemi' üzerine çalışmalarıydı. Bu çalışmaları yapan üç gencimiz nedeni belirsiz şekilde öldüğü halde, niçin olayların üstü intihar denilerek kapatılmıştır? Bu cinayetler ile Türkiye'ye silah satan batılıların istihbarat örgütleri arasında ilişki var mıdır? Bu ölümlerle ilgili intihar raporu verenler kimlerdir? Bu kişiler hakkında soruşturma açtırmayı düşünüyor musunuz? Hüseyin Başbilen hakkında bugün ulaşılan bilgi ve belgelere o gün niçin ulaşılamamıştır? Resmi raporda intihar denilmesinin gerekçesi nedir? İntihar raporu verilen diğer iki mühendis gencimizin de ölüm dosyalarının yeniden açılması konusunda herhangi bir girişiminiz olacak mıdır? ABD tarafından satılmış veya modernize edilmiş elektronik sisteme sahip uçak, helikopter, tank, zırhlı birliklerin izleme sistemleri hala ABD uydusundan kontrol edilebilmekte midir?"

CHP Milletvekilinin soru önergesini Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz 25 Ocak 2012 tarihinde cevaplandırdı. İsmet Yılmaz cevap metninde şu ifadelere yer verdi: "Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı 20 Ocak 2012 tarihli yazılarıyla, 5 Ağustos 2006 tarihinde aracında ölü olarak bulunan mühendisin ölüm olayına ilişkin yapılan soruşturma neticesinde, söz konusu şahsın intihar ettiğinin değerlendirilerek 28 Ekim 2006 tarihinde kovuşturma

yapılmasına yer olmadığına karar verildiği; 16 Ocak 2007 tarihinde Gölbaşı ilçesinde intihar ettiği bildirilen mühendisin ölüm olayına ilişkin yapılan soruşturma neticesinde, söz konusu şahsın intihar ettiğinin değerlendirilerek kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar verildiği; 24 Ocak 2007 tarihinde oturduğu apartmandan atlamak suretiyle intihar ettiği belirtilen mühendisin ölüm olayına ilişkin yapılan soruşturma neticesinde de, söz konusu şahsın intihar ettiğinin değerlendirilerek kovuşturma yapılmasına yer olmadığına karar verildiği; söz konusu takipsizlik kararlarına rağmen İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca (Ceza Muhakemesi Kanununun 250'nci maddesiyle yetkili bölümü) yürütülen bir soruşturma kapsamında elde edilen yeni bilgiler dikkate alınarak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, 5 Ağustos 2006 tarihinde ölü bulunan mühendisin ölüm olayına ilişkin tekrar soruşturmaya başlandığı, diğer iki ölüm olayına ait dosyalarında söz konusu soruşturma dosyasına konularak birlikte değerlendirme kapsamına alındıkları bildirilmiştir."

Bakan İsmet Yılmaz yanıtında ayrıca "Halen devam ettiği anlaşılan soruşturma ve içeriğine ilişkin olarak soru önergesine konu edilen diğer hususlara cevap verilmesine yasal imkan bulunmamaktadır." ifadelerine de yer veriyordu.

Ailelerin Mücadelesi

Resmi kurumlar işi ağırdan alıyordu. Savcılık makamı takipsizlik kararı vererek olayı kapatmaya çalışmıştı. ASELSAN ise bir an önce bu konunun tamamen kapanmasını istiyordu. Ancak, acılı aileler bu işin peşini bırakmaya niyetli değildi. Mühendislerden Hüseyin başbilen'in babası Vehbi Başbilen pek çok kapıdan geri çevrilmesine rağmen mücadeleyi bırakmıyordu. Savcı Hasan Aykaç'ın verdiği takipsizlik kararına karşı Sincan Ağır Ceza Mahkemesine

başvurarak itirazda bulundu. Hakim Taner Ulutürk başkanlığındaki Sincan 2. Ağır Ceza Mahkemesi 13 Aralık 2007 tarihinde oy çokluğu ile verdiği kararında yapılan itirazı reddederek Savcı Hasan Aykaç'ın takipsizlik kararını onadı. Mahkeme Adli Tıp Kurumu 1. İhtisas Dairesinin 3222 sayılı ve 28 Eylül 2007 tarihli intihar tespitini içeren raporunu esas almıştı. Oysa aynı raporun üç adli tıp uzmanı tarafından imzalanan muhalefet şerhinde cinayet iddiasına yer veriliyordu. Ancak mahkeme bunu dikkate almıyordu. Sincan 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin almış olduğu bu karar ile dosya kapanmış oldu.

Kararın alında imzası bulunan Hakim Taner Ulutürk ilginç davalarla gündeme gelen bir isimdi. Onlardan biri de Gazeteci Can Dündar hakkında "Mustafa" belgeseli nedeniyle açılan dava. Dündar'ın çektiği Atatürk'ün hayatını anlatan Mustafa isimli belgesel 29 Ekim 2008 tarihinde vizyona girdiğinde bir tartışmanın alevini de yakmış oldu. Atatürk'ün insani yönlerinin belli bir yalınlıkla beyaz perdeye aktarıldığı belgesel bazı çevrelerce eleştirildi. Kimileri bunu Atatürk'e hakaret olarak nitelendirdi. Belgesel hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunan Demokratik Kitle Örgütleri Birliği Platformu Genel Başkanı Ali Behram Şahbudak da o isimlerden biriydi. Bu şikayet üzerine Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen soruşturmada "kovuşturmaya yer olmadığına" karar verildi.

Ancak, başsavcılığın kararına yapılan itirazı değerlendiren Hakim Taner Ulutürk başkanlığındaki Sincan 2. Ağır Ceza Mahkemesi itirazı kabul ederek, gazeteci Dündar hakkında soruşturma ve dava açılmasına hükmetti. Bu gelişme üzerine devreye Adalet Bakanlığı girdi ve Sincan 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararının, Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK), Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Yargıtay içtihatlarına aykırı olduğu gerekçesiyle

"kanun yararına" bozma talebinde bulundu. Nitekim Yargıtay tarafından da bozma kararı verildi.

Hakim Taner Ulutürk'ün adının gündeme geldiği bir siyasi olay daha vardı. Meclis grup toplantısında Kürtçe konuşan kapatılan Demokratik Toplum Partisi (DTP) Genel Başkanı Ahmet Türk ve Milletvekili Selahattin Demirtaş hakkında yine savcılığın verdiği takipsizlik kararını kaldıran mahkeme de Ulutürk'ün başkanlığındaki Sincan 2. Ağır Ceza Mahkemesiydi.

Sincan Ağır Ceza mahkemesinin mühendis Hüseyin Başbilen'in ölümüne ilişkin verdiği kararla iç hukuk yolları tükendiği için aile davayı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine taşımaya karar verdi. Aynı zamanda Hüseyin Başbilen'in yakın akrabası olan Avukat Ramazan Serhat Başbilen devlete karşı AİHM'de tazminat davası açtı. Bu kitap yazılırken dava süreci devam ediyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

▲

ASKERİ ŞANTAJ VE CASUSLUK DAVASI

Ankara'da ailelerin mücadelesi devam ederken İstanbul'da da ASELSAN'daki ölümleri ilgilendiren bambaşka gelişmeler yaşanıyordu. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturmada Türk Savunma Sanayine yönelik çok sayıda eylem, bilgi ve belge ele geçirildi. Elde edilen belgeler ASELSAN mühendislerinin ölümüyle ilgili süreci de değiştirecek nitelikteydi.

28 Nisan 2010'da emniyet birimlerine gelen bir elektronik mektup ihbarında, Vika, Dilara ve Gül isimli kişiler elebaşılığında bir fuhuş çetesinin yurt dışından kadın getirerek zorla fuhuş yaptırdığı, bu çete içerisinde 18 yaşından küçük kadınların da bulunduğu ve fuhuş yaptırılan kadınların uyuşturucu bağımlısı haline getirildiği bildiriliyordu. İhbara konu olan olay ilk etapta sıradan bir fuhuş suçuna benziyordu. Ancak soruşturma ilerledikçe ilginç bağlantılara ulaşıldı. Şüphelilerin kullandıkları telefonların takibe alınması sonucunda örgütle irtibatı belirlenen kişilerden İ.S. ve Z.M'nin Türk Silahlı Kuvvetleri mensubu oldukları bilgisine ulaşıldı. Albay İ.S. ve Binbaşı Z.M. Gölcük Donanma Komutanlığında görevliydi. Daha sonra soruşturma pek çok muvazzaf askere uzandı.

4 Ağustos 2010'da, 155 Polis İmdat hattına bir ihbarda daha bulunuldu. Yeni ihbarda, "TSK içerisinde bir fuhuş çetesinin özel olarak kiraladığı evlerde, temin ettikleri kadınlarla üst düzey komutanların, subayların ve hatta öğrencilerin fuhuş yapmasını sağladığı ve bu kişilere ait Kocaeli'de fuhuş amaçlı kullanılan 3 ayrı adres olduğu" iddia ediliyordu.

"ASELSAN'a yoğunlaşalım"

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nca yürütülen "Askeri casusluk" soruşturması kapsamında yine bir ihbar üzerine 6 Aralık 2010'da Gölcük Donanma Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde arama yapıldı. İstihbarat şubenin zeminine gizlenmiş vaziyette çok sayıda dijital delil ve doküman bulundu. Donanma Komutanlığındaki aramada ele geçirilen bir belge ise oldukça dikkat çekiciydi. "aselsan.doc" isimli dokümanda "ASELSAN ve SAGEM'e yoğunlaşalım. Sorun çıkaranlar var. Sorunun kaynağı bulunmalı, gereken yapılmalı." şeklinde talimatlar bulunuyordu.

Burada bulunan belgelerin önemli bir kısmı da Balyoz Darbe Planı davasını ilgilendiriyordu. Deliller, ilgili mahkemelere gönderildi. Söz konusu belgelerden birinde, ASELSAN'daki yapılanmaya özel önem verildiği kaydedilirken, ilişki kurulabilecek 7'si lider olmak üzere toplam 47 kişiden bahsediliyordu. Savunma sanayiindeki organizatör olarak ise dönemin HAVELSAN Genel Müdürü F.Y. gösteriliyordu. F.Y., Gölcük Donanma Üssü'nde ele geçirilen belgelerden sonra Balyoz davası kapsamında tutuklandı.

Albay İ.S.'ye ait olduğu iddia edilen İstanbul Kadıköy'deki evde ve diğer sanıklara ait mahallerde binlerce belge ele geçirildi. Resmi kayıtlara göre sadece sanıklardan H.C.A.'nın evinde 7 bin 654 gizli belge bulunmuştu.

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Fikret Seçen tarafından yürütülen soruşturma sonucunda hazırlanan iddianame Şubat 2011'de tamamlandı. Savcıya göre içinde askerlerin de bulunduğu bir örgüt fuhuş yoluyla kritik noktalardaki isimlere ulaşıyor, ardında da bu kişilerin görüntülerini ve özel bilgilerini ele geçirerek şantaj uyguluyordu. Uyguladığı şantaj sayesinde de ulusal güvenliği ilgilendiren çok önemli sırları temin ediyordu. Buradan çıkan anlam şuydu. Ancak, yabancı bir gizli servisle veya ülkeyle bağlantısı olan birileri bunu yapabilirdi. Ya da bu örgüt söz konusu yöntemlerle elde ettiği bilgileri menfaat karşılığında satıyordu.

Savcı şu iddialarda bulunuyordu: "Örgütün devlet güvenliğine ilişkin belge temin etmek ve saklamak, casusluk faaliyetlerinde bulunmak, özel hayatın gizliliğini ihlal etmek, haberleşmenin gizliliğini ihlal etmek, kişilerin sesini gizlice kayda almak ve kişisel verileri hukuka aykırı olarak kaydetme eylemlerini gerçekleştirdikleri anlaşılmıştır. Şüphelilerden ele geçirilen gizli belgelerin devletin güvenliğine ilişkin bilgileri içerdiği, ayrıca tespit tutanakları ile müştekilerin beyanlarında özel hayatın gizliliği ile ilişkili bilgilerin yer aldığı hususları göz önüne alınarak, bu dosyalar adli emanete aldırılmıştır."

En stratejik kurumlarda örgütlenme

Soruşturmayı yürüten savcıya göre örgütün sızdığı kurumlar arasında milli savunmayla ilişkili kurumlar da vardı. 5 bin kişinin kişisel verileri hukuka aykırı olarak kaydedilip saklanmıştı. Değişik kurumlarda görev yapan binlerce kişi hakkında toplanan bu detaylı bilgileri ancak ciddi bir hiyerarşik yapılanmaya sahip, örgüt mensupları arasında eylem ve görev paylaşımı bulunan, azami ölçüde gizliliğe dikkat edilen bir suç örgütü elde edebilirdi. Savcılık makamının tespitlerine göre örgüt, TSK, TÜBİTAK, HAVELSAN

ve GES Komutanlığı gibi devletin en stratejik kurumlarında örgütlenerek ayrı hücre yapılanmasına gitmişti. Gizliliği ön planda bulunduran örgüt üyeleri özellikle telefon görüşmesi yapmamaya özen gösteriyordu. TSK, TÜBİTAK, HAVELSAN ve GES Komutanlığı gibi kurumlardaki örgüt mensupları birbirleriyle irtibatlıydı ancak diğer hücre yapılanmasındaki örgüt mensuplarını tanımıyorlardı. Herhangi bir şekilde irtibat da kurmuyordu. Her hücrenin başındaki örgüt yöneticisi kendi bölümünde uzman ve etkin şahıslarlar arasından seçiliyordu. Örgütün amaçları doğrultusunda alınan kararlar örgüt üyelerine bu yöneticiler aracılığıyla ulaştırılıyordu. Hücre yöneticileri örgüt mensuplarının özellikle çalıştıkları kurumlarda elde ederek kendilerine getirdikleri her türlü bilgi, belge ve materyalleri aynı zamanda örgütün arşivini de saklayan İbrahim Sezer'e iletiyorlardı. Örgüt elemanlarının faaliyetleri şöyle sıralanıyordu: Şantaj amaçlı gizli görüntü elde edilmesi, casusluk faaliyetlerine yönelik gizli belge temin edilmesi, yine örgütün kullanmayı planladığı kişilere kadın ve yer temin edilmesi, örgüte düşman veya dost olan veya örgüt tarafından kullanılabilecek kişilerin belirlenmesi, ayrıca bu kişilerle ilgili kişisel verilerin kaydedilmesi.

Dosyaya giren belgelere göre örgüt mensupları, Kocaeli ve İstanbul'da faaliyet gösteren bir kısım fuhuş çeteleriyle irtibatlıydı. Bu çetelerden çevrelerinde önemli yerlerde görev yapan askeri personele fuhuş amaçlı kadın temin ediyorlar, örgüte ait evlerde fuhuş yapılmasını sağlıyorlar ve evlere yerleştirdikleri gizli kamera düzenekleriyle bu kişilerin kadınlarla cinsel ilişkilerini gizlice kaydedip daha sonra da şantaj amaçlı kullanıyorlardı. Şantaj amaçlı temin edilen ve saklanan bu materyallerle istifa etmesini ya da emekli olmasını istedikleri askeri personele şantaj yaparak emekli olmasını, bazen de terfisini engellemek istedikleri

kişilerin görev yaptığı kuruma ihbar ve posta yoluyla göndererek hakkında soruşturma başlatılmasını temin ediyorlardı.

Savcıya göre bu komplonun bir hedefi ve amacı da vardı. İşte o satırlar: "Özellikle devletin stratejik kurumlarına sızan örgüt mensuplarının çalıştıkları kurumlardan elde ettikleri devletin güvenliğine ilişkin gizli belgeleri bağlı bulundukları örgüt yöneticilerine ulaştırdıkları, kendilerine bu belgeyi getiren ancak örgüt üyesi olmayan kişilere ücret ödedikleri, özellikle TÜBİTAK tarafından TSK için yürütülen ve ülke yararına gerçekleştirilen projeleri durdurmaya, yavaşlatmaya veya engellemeye çalıştıkları, casusluk faaliyeti kapsamında elde ettikleri bazı belge veya projeleri yabancı ülkelere pazarlamayı planladıkları, eylem ve faaliyetlerine devam etmek amacıyla çalıştıkları kuruma alınacak elemanlar arasına örgüt mensuplarını veya örgüte yakın kişileri yerleştirmeye çalıştıkları anlaşılmıştır." darkmalt

Belgelerin çoğu devlet sırrı olduğu gerekçesi ile dava dosyasına konulmadı ve adli emanete kaldırıldı. Ancak iddianamelere ve ek delil klasörlerine giren bilgilere göre sanıklarda ulusal güvenliği ilgilendiren önemli askeri stratejik bilgiler elde edilmişti. Gizli belgelerde, Genelkurmay Elektronik Sistemler'e (GES) ait dinlemeler, HAVELSAN ve ROKETSAN projeleri, Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nın ihale bilgileri, Türk savaş gemilerinin rotaları, Hava ve Deniz komutanlıklarına ait kroki ve fotoğraflar yer alıyordu. HAVELSAN'a ait olduğu anlaşılan "TİCARİ GİZLİ" ibareli "G.KORE_CN-235_Simulator" isimli Powerpoint belgesinde Güney Kore'nin alacağı simülatör ihalesine girecek HAVELSAN'a ait proje bilgileri bulunuyordu. HAVELSAN'ın özel ürettiği bu simülatör projesinde, helikopter pilotları özel bir yazılımla sanki gerçekten uçuyormuş gibi eğitim görebiliyor. Belgelerde ayrıca İnsansız Hava Araçları, gizli kalması gereken Türk savaş gemilerinin seyir güzergahları, telsiz projeleri, Gökova savaş gemisinin

tüm teknik bilgileri, Deniz Kuvvetleri'ne ait Altınova yerleşkesinin kroki ve fotoğrafları, Erdek Deniz Üst Komutanlığı ve İzmir Hava Radar Komutanlığı kroki ve fotoğrafları yer alıyordu.

Savcı Fikret Seçen elde edilen belgelerin askeri öneme sahip olup olmadığını öğrenmek için Genelkurmay'a gönderdiği yazıya da şu cevap verildi: "Ele geçen bazı fotoğraf ve videolar, radara düzenlenebilecek saldırı ya da sabotajlara yönelik keşif bilgisi sağlayacak niteliktedir."

"ATAK kontrolümüz altında"

Askeri Şantaj ve Casusluk soruşturması kapsamında elde edilen belgeler arasında Türkiye'nin son yıllarda başlattığı milli savunma sanayii projelerine dair önemli veriler bulunuyordu. Onlardan biri de ATAK'tı. TAİ tarafından geliştirilen ATAK, Türkiye'nin ilk milli helikopter projesiydi. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Taarruz ve Taktik Keşif Helikopteri ihtiyacının karşılanması için 50 adet helikopterin tedarikine yönelik olarak 7 Eylül 2007'de imzalanan sözleşme ile proje başlatıldı. Askeri Casusluk ve Fuhuş davasında sanıklar arasında yer alan TÜBİTAK daire başkanı Yücel Çipli hakkındaki suçlamalarda bu projeye ilişkin önemli notlar yer alıyordu. Çipli'nin suçlandığı belgeler arasında yer alan "ATAK" isimli dokümanda şu ifadeler oldukça dikkat çekiciydi: "AHS 1 helikopterin milli görev bilgisayarının silah konfigürasyonu ile birlikte takılmasıdır. ASELSAN, TÜBİTAK MAM BTE ve TAI bu projede konsorsiyum şeklinde çalışmaktadır. Kontrolümüz altında. ASELSAN'dan bilgi al. GATE-Turgay Malari. Pazarlama; Aysam Akses aracılığı ile Sadettin Saran'a verilsin."

TÜBİTAK daire başkanı Y.Ç., kurumunda hazırlanan gizli projeleri örgüte sızdırmakla suçlanıyordu. Savcıya göre Y.Ç.'nin örgüt ile temasını teğmen E.K. sağlıyordu. Y.Ç. liderliğinde farklı

bir hücre yapılanması söz konusuydu. Bu hücre yapılanması içerisinde aynı yerde görev yapan A. A., C.H.B., ve M.M. bulunuyordu. Söz konusu isimler TÜBİTAK'ta hazırlanan bir kısım gizli projeleri daire başkanı Y.Ç.'ye teslim etmekle, Y.Ç.de bu verileri örgütün arşivine konulmak üzere E.K'ya vermekle suçlanıyordu.

Peki bu belgelerde ne vardı. "yücel.çipli" isimli bilgisayarda oluşturulduğu belirlenen "prj list.xls" isimli excel dosyasında "ATAK" isimli projenin karşısında; "Kontrolümüz altında. ASELSAN'dan bilgi al " şeklinde not yazılıydı. "Prj Sav San" isimli klasör içerisinde yer alan ve son olarak "yücel.çipli" isimli bilgisayarda kaydedilen "2007-2009 projeleri.xls" isimli excel dosyasında Aysam AKSES'le ilgili "Aktif saha ile temas sağlıyor. Bir çok işimizi takip ediyor. Paşalara yakın. Kız arkadaşı Evrim, Saran'ın sekreteri. Ankara'daki ilişkilerimize yardımcı oluyor" şeklinde açıklamalar bulunuyordu.

M.M. tarafından daire başkanı Y.Ç.'ye teslim eden bir kısım gizli belgelerin hemen yanında yer alan metin belgesinde ise şu ifadeler dikkat çekiyordu: "ARGE 98 kapsamında yapılan proje örnekleri. Sayıştay denetimi muaf. isteklere kapımız açık. Her türlü proje olabilir. Merdan ve Ali Sabri Sanal takip ediyor. Onlarla irtibat kurulabilir. 0-535-222... / 0-532-65.....güvenli hat noları gelecek. Diğer klasörlerde pasif dinleme örnekleri var. Operatör desteği olmadan bir lap top ile dinleme yapılabiliyor."

1048 kişi fişlenmiş

Y.Ç. tarafından hazırlanan "2007-2009-projeleri" isimli excel belgesinde , TÜBİTAK' a bağlı birimlerde görevli 1048 şahıs hakkında fiş dosyaları yer alıyordu. Listedeki isimlerin karşısına yazılan fişlerden bazı örnekler şöyledi: "Merdan'ın ekibinden, işe girmesini biz sağladık.' 'Merdan'ın ekibinden, ise girmesine yardım edildi.'

'Merdan'ın adamı. Güvenilir, Merdan'ın ekibinden, yükseltelim. Aktif görevi var.' 'Merdan Serdar A... yerine desteklememizi istiyor. Karar verilmedi.', 'Merdan'ın ekibinden. Eşcinsel eğilimleri var. elimizde görüntüleri var, gerekirse kullanabilir, korkak, zaafları var. kontrol altında tutulmalı, işimize yarar. "

M.M. hakkındaki notlar ise daha da ilginçti: "İyi iş çıkarır, çalışkandır. Köylüleri sağlam ve işe yarar. Ataman'ın önerisi ile geldi. Önü açık, çok gizli ve önemli projelerimizi takip ediyor. Paşanın referansı var. İşçi Partisinde aktif. Sağlam ve güvenilir. Personeli iyi izler. "

Bu notlar, TÜBİTAK'ta kritik görevlerde yer alan bazı isimlerin tehdit ve şantajla yönlendirildiğini ve kullanıldığını ortaya koyuyordu.

Y.Ç. tarafından oluşturulan "prj list" isimli excel dosyasında, diğer projelerin yanı sıra "Aktif/Pasif dinleme" isimli projenin karşısında, "İlgi yüksek, Merdan pazarlayacak." "merdan, alisabri" , "Güvenli Telefon-GSM-Data 2" isimli projenin karşısında "yavaşlat" "merdan" , "Kripto Analiz" isimli proje karşısında "Kripto gizli, büyükler ilgileniyor. " "merdan " , "Kriptolu GSM" isimli proje karşısında "ASELSAN koordine, projeyi engelle, bizim cihazlar satılmalı. " "merdan" , "Sayısal Çok Kanallı Haberleşmeleri Dinleme Sistemi Projesi (Sckd)" isimli proje karşısında ise "Önemli bir proje VOLKAN kapsamında, iyi prezante edilmeli. "merdan" şeklinde notlar dikkat çekiciydi.

Sanık E.K.'dan ele geçirilen 78 nolu CD'de, "HAVELSAN, ASELSAN ve yavaşlatılacak projeler bize paslanacak, projelerin belirlenmesi, eleman alımı" şeklinde bir not da yer alıyordu.

SSM

Fuhuş ve Casusluk soruşturması kapsamında gözaltına alınanlar arasından en dikkat çeken isimlerden biri de Savunma Sanayi

Müsteşarlığı (SSM) Uluslararası İşbirliği Daire Başkanı L.V. idi. L.V.'ye yönelik suçlama da savunma projelerine dair gizli bilgilerle ilgiliydi. Sanıklarda ele geçirilen bir bellekte "italyan işi" isimli klasör içersinde "Arge" adıyla kayıtlı Türk Silahlı Kuvvetleri, TÜBİTAK Başkanlığı ve GES Komutanlığına ait çok sayıda "gizli" ve "hizmete özel" ibareli resmi belge ve üzerinde gizlilik derecesi bulunmayan resmi yazışma bulundu. ARGE klasörü içersinde bulunan TÜBİTAK Başkanlığına ait belgeler TÜBİTAK Başkanlığına soruldu. Alınan cevabi yazıda; TÜBİTAK Başkanlığına ait (15) adet belgenin devlet güvenliğine ilişkin dokümanlar olduğu, bilgi sahibi makamlarca kanun ve düzenleyici işlemlere göre açıklanmasının yasaklandığı ve niteliği itibariyle gizli kalması gereken bilgileri içerdiği, bu bilgilerin sadece bilmesi gereken kişiler tarafından bilinmesi gereken nitelikte bilgiler olduğu, kurum dışına çıkarılmamaları ve şüphelilerde bulunmaması gerektiği, belgelerin açıklanması halinde güvenlik güçlerinin terör örgütlerine karşı verdikleri mücadelede zafiyet yaratacağı belirtiliyordu.

Genelkurmay Başkanlığınca, ARGE klasörü içersinde bulunan Türk Silahlı Kuvvetlerine ait 57 belgenin ise devletin güvenliği ve iç veya dış siyasal yararları bakımından niteliği itibariyle gizli kalması gerektiği kaydedildi.

Belgeler arasında M.S.A.'da ele geçirilen 16 gb'lık bellek içerisine şifreleyerek yerleştirilmiş bilgi, belge ve dokümanlarla ilgili ayrıntılı açıklamaların yer aldığı "The Italian Job (2003)' isimli belgede yer alan "Lütfü Varoğlu'ndan gelen proje dosyaları da Lütfü Varoğlu isimli klasördedir" ibaresi dikkat çekiyordu. "LÜTFÜ VAROĞLUNDAN" isimli klasörde ise; Savunma Sanayi Müsteşarlığına ait Yeni Tip Karakol Botu Projesi, Sar 35 Botu'nun Modernizasyonu, Sualtı Taarruz Timleri Harekâtı için intikal B otları'nın Alımı, Sahil Güvenlik Arama Kurtarma Gemisi Alımı, Yeni Tip

Denizaltı alımı gibi proje ye ihale dosyalarına dair belgeler ve yazışmalar bulundu. Söz konusu Excel dosyasının "kaynak kod" isimli çalışma sayfasına bakıldığında: "kaynak listesi" "görev", "takip" ve "yer" başlıklarından oluşan çizelge halinde hazırlanmış 20 kişilik listede ise Varoğlu'nun ismi 9. sırada yer alıyordu.

'Fuhuş yoluyla gizli belge alındı'

Savcıya göre devletin güvenliğine ilişkin belgeler fuhuş yoluyla elde edilmişti. Gölcük Komutanlığında görevli Albay İ.S.'den ele geçirilen flash bellekteki "Milyoner" adlı klasörde TSK'ya ait 8 belge ve savaş gemisi fotoğrafları, kışlalara ait fotoğraflar ile bazı askerlere ait cinsel ilişki görüntüleri, "Devrim Arabaları" adlı dosyada ise 100 askeri personelin ismiyle oluşturulmuş klasörler olduğu, bu kişilerin özel hayatları ve cinsel yaşamlarıyla ilgili yazışmaların yer aldığı, bazı mail eklerinde pornografik video ve fotoğraf dosyaları olduğu belirlenmişti.

"İtalyan İşi Baywatch" adlı klasörde de Sahil Güvenlik Komutanlığında görevli olduğu anlaşılan çok sayıda askeri personel ve sivil memurun yaptıkları mail yazışmaları ve birbirlerine gönderdikleri pornografik, erotik video ve fotoğraflar bulundu. Yine, "İtalyan İşiArge" adlı klasörde Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığında görevli 109 subay ve astsubayın siyasi, felsefi veya dini görüşlerine, ırk kökenlerine ve ahlaki eğilimlerine ilişkin bilgiler yer alıyordu.

Davada müşteki olarak yer alan ve Balyoz darbe davasından ceza alan Tümamiral Fikret Güneş'in eşi Manolya Güneş ve ailesine ait fotoğraflarla birlikte, Güneş hakkındaki cinsel içerikli notlar da ele geçirilmişti.

Çalınacak projelerin alıcısı: Rusya, İsrail Yunanistan

Savcıya göre, TSK'nın dinleme ve istihbarat projelerinin örgüt tarafından yakından izlenmiş hatta Rusya, İsrail ve Yunanistan'a tanıtılarak pazarlıklar yapılmıştı.

200 önemli projenin örgütün takibi altında olduğu belirtiliyordu. Milli Savunmanın en stratejik kurumlarına ait gizli projelerin isimleri ve amaçlarına kadar detaylı bilgilerin sıralandığı belgelerde, projelerin karşısına "yavaşlat, engelle, içinde olmalıyız, önemli, takipte, durdurulması gereken proje, kesinlikle sekteye uğratılmalı, Özden Örnek Paşa pasladı, önemli yurtdışından istek var, Ruslar talip, Yunanistan, İsrail koordine, yurtdışı müşteri var" şeklinde notlar düşülmüştü.

GENESİS

Belgelerde yer alan proje notlarında; "Parmak izi onaylama sistemi" ile "Power hattı üzerinden böcek dinleme (Elektirik şebekesi üzerinden birden fazla evi dinleme), "E-devlet çalışmaları" projelerin yanına "içinde olmalıyız" deniliyordu. "GENESİS" isimli projenin karşısında ise "Özden Örnek Paşa pasladı. HAVELSAN, SİGNAAL, YALTE ??" yazıyordu.

Belgede, Deniz Harp Oyunu Simülasyonu Altyapısı (DEHOS) Projesi'nin Emekli Tümgeneral Armağan Kuloğlu'nun oğluna verildiği belirtilip bu konuda bilgi alınması yönünde not düşülmüştü. Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı internet ağı projesinin önemli olduğu belirtilen belgede projenin takibe alındığı notu da dikkat çekiciydi.

"Dağ kadrosu için tehlikeli"

Belgelerde ülke güvenliği ve terörle mücadele amaçlı gerçekleştirmeye çalışılan birçok proje ve sistemden bahsediliyordu. Bu proje ve sistemlerin yanına yazılan notlarda durdurulması, engellenmesi ya da yavaşlatılması gerektiğine dair ifadeler kullanılıyordu.

Dosyaya giren "prj.list" isimli Excel belgesinde dağ kadrosu için tehlikeli olduğu gerekçesiyle TSK içerisindeki telsiz haberleşmesini sağlayan projenin durdurulması gerektiği belirtiliyordu. "MILSEC-3 KY-58 Ses Emniyeti Cihazı" isimli proje için "TSK'da telsiz haberleşmesinde emniyetli haberleşmeyi sağlayan ve hava, deniz ve kara platformlarında kullanılan KY-58 cihazın tamamen milli olarak gerçekleştirilmesine yönelik çalışmalar devam etmektedir. Proje kapsamında 2005 yılında NATO Hellatite ch" bilgisi verildikten sonra, projenin karşısına "Dağ kadrosu için tehlikeli. Hava yer haberleşmesi kriptolu olacak. Durduralım, hiç olmazsa yavaşlatalım. Kriptolu kodlarını ele geçirmeliyiz" şeklinde not düşülmüştü.

TSK'da güvenli telsiz haberleşmesini sağlamayı amaçlayan projelerle ilgili notlar bunlarla da sınırlı değildi. "Hava-hava, Hava-yer, ve Yer ve hava Haberleşmesinde Güvenli Veri ve Görüntü İletimi" projesinin ise "Durdurulması gerektiği ve önemli olduğuna dikkat çekiliyordu. Bir projenin karşısında ise "Kesinlikle sekteye uğratılması gereken bir proje. Geçişler sekteye uğrayabilir, trafik ve taşımacılığa dikkat... Dağ kadrosu sert çıkıyor" ifadeleri yer alıyordu.

Durdurulmak istenen bu proje ASELSAN tarafından yürütülüyordu. Ve birileri 'dağ kadrosu için tehlikeli' diye bu projeyi durdurmaya çalışıyordu. Dağ kadrosu dedikleri PKK'dan başkası değildi.

İHA'ları yavaşlatın

Türkiye, on yıllardır PKK ile mücadele ediyor. Askeri birliklere yapılan baskın ve saldırılarda şimdiye kadar çok kayıp verildi. Türkiye'nin en büyük ihtiyaçlarından biri de bu saldırıları önceden haber alabilmek için havadan yapabileceği istihbarat faaliyetleri.

Bunun için de İnsansız Hava Araçlarına (İHA) ihtiyaç var. Türkiye şimdiye kadar bu ihtiyacını İsrail'den aldığı Heron'larla karşılamaya çalıştı. 2004 yılında başlatılan yeni savunma stratejisinde Türkiye'nin milli İHA'sını üretmesi de hedefleniyordu. Bu konuda başlatılan proje başarılı da oldu ve Türkiye bu hedefini gerçekleştirdi. Ancak, belli ki bu mücadele birileri tarafından engellenmeye çalışılmıştı. Hem de bizzat bu projeyi üretecek olan Savunma Sanayii Müsteşarlığı bünyesinde çalışanlar tarafından. Casusluk soruşturmasında elde edilen belgelerde İnsansız Hava Aracı projesi için "Yavaşlatılması talimatı var" notu düşülmüştü.

"ASELSAN projesini engelle"

"Çevre ülkelerin kriptolu haberleşme kanalının çözümlenmesi (BULUT, PİKA, AKVARYUM; GÖZCÜ VERİ TABANI) projesi için ise şu not yazılmıştı: "Kripto gizli, büyükler ilgileniyor. Merdan." "Böcek yakalama" isimli projeye "Para çıkar, Görkem benzerini üretiyor" notu düşülürken, "Ulusal Marker" projesinin karşısına ise "Komutanla paslaşıyorlar, istenilen açık notlar genişletiliyor, isteklerimiz geri çevrilmiyor. Fatma Akçadağ, Sakir Baytaroplu" diye yazıyor. "Marker Yönetim Cihazı" projesinin kopyasının geldiği belirtilen belgede Güvenli Cep telefonu Güvenlik Yönetim Merkezi projesinin "ASELSAN koordine, projeyi engelle bizim cihazlar satılmalı. Merdan" deniliyordu.

HERON ihaneti

Casusluk soruşturmasında ortaya çıkan deliller, Türkiye'nin uzun süre tartıştığı bir başka skandalı da daha anlamlı kılıyordu. 13 askerin şehit olduğu, 8 erin esir alındığı 21 Ekim 2007'deki Dağlıca baskınından 11 gün önce, MİT'in telefon konuşmalarını dinlemeye aldığı iki subay arasında geçen çok çarpıcı bir diyalog

deşifre edilmişti. İnsansız hava araçları HERON'larla ilgili telefonda konuşan ve K1 olarak belirtilen bir subay, "Problem şu, araç biliyorsunuz Batman'da konuşlandırıldı. Oradan o bölgeyi tarıyor ancak görüntü ve bilgiler çok net. Önce mümkünse kullanım dışı bırakmalıyız. Değilse, görüntü, bilgi koordinat vesair surette müdahale edilmeli anlaşıldı mı?.. Geçen olayda zayiat verilmiş, bundan dolayı ciddi bir baskı aldım. Sen bunu ilgilisi ile görüş ve konuştuğumuz çerçevede olsun tamam mı?" diyordu.

Hava Pilotlar Üsteğmen F.Ç. ile Yarbay S.S.Ç. arasında geçen diyalogda "Zayiat veriyoruz. Heronları düşürün ya da koordinatları değiştirin" ifadeleri dikkat çekiciydi. İddiaya göre yarbay da bir tuğamiralle irtibat halindeydi. İddialar üzerine askeri savcılık soruşturma başlattı. Sonra dosya kapatıldı. O dönemde HERON soruşturmasına bakan Emekli Hakim Albay Emin Hakan Özbek tutuksuz sanık olarak yargılandığı Balyoz davasında verdiği ifadelerle bu skandala ikinci bir boyut kattı. İddiaların odağındaki Tuğgeneralin PKK ile irtibatını belirlediğini söyledi. Yine de soruşturmada bir gelişme olmadı.

Müştekiler kritik kurumlarda

Casusluk davasındaki 50 müşteki TÜBİTAK, ASELSAN, HAVELSAN ve TAI gibi kritik kurumların personeliydi. Söz konusu personel fişlenmiş, kişisel bilgileri elde edilmişti. Bu durum, asıl hedefin savunma sanayii olduğunu ortaya koyan bir başka gerçekti.

Her proje yakın markajda

Sanıklardan E.K.'da ele geçirilen "ileti.txt" isimli metin belgesinde yer alan notlar stratejik kurumlardaki hemen hemen her projeyle yakından ilgilenildiğini gösteriyordu. İşte o dikkat çekici notlar: "Kritik proje listesinin çıkarılması, müşterilerle face2face

görüşme ayarlanabilir.", " Projelerin listelerinin detaylanması, çalışan sayısı, müşteri bilgisi, karşı taratan iritbat kim,", " Proje çalışanlarının detaylandırılması, cv leri, adres, telefon numaraları, okul bilgileri, tecrübeler vb.", " Proje takviminin çıkarılması, yukarıdan bir gözün projeleri takip etmesi, bilgisayar yazılım desteği. " HAVELSAN, ASELSAN ve diğer SANlarla aylık toplantı konusu, yavaşlatılacak projeler bize paslanacak, projelerin belirlenmesi, eleman alımı.", " Kadın zaafı olan yöneticilerin tespiti. O...Y...fe göre birisi var mı, psikolojik tahlil. ", " Eleman alımı konusu ciddi tutulmalı, Merdan Metin sorumlu, ciddi eleman eksiğimiz var. Alt kadroyu dolduramıyoruz." Alt önemli... Gerekirse Harp Okuluna gitmesin, mühendis olsun.", " Deniz Kuv. Tuzla hattındaki evlerin genç mühendislerce de kullanılması ve kız konusunda dernekten yardım istiyoruz" " Projelerden sonuç alınamıyorsa ve elimizde tutamadıklarımızı yapabiliyorsak imha edelim. Eleman ve durum tespiti çok önemlidir.", " Yürüyen davalarla ilgili bilirkişilik önemli. Bizim çocuklardan yönlendirilmesi şart. Yönlendirebileceğimiz arkadaşların sertifikalandırılması için acilen planlama yapılmalı, ilgili kurslara gönderilmesi."

Belgeler kritik

Şüphelilerden ele geçilen bu gizli belgelerle ilgili Genelkurmay Başkanlığından savcılığa gönderilen yazılarda, belgelerle ilgili gizlilik derecelerinin yanı sıra, "yabancı bir devletin eline geçmesi durumunda yabancı devlete yarar sağlayacak bilgilerden olduğu" özellikle belirtiliyordu. Ele geçirilen bazı fotoğraf ve videolarla ilgili olarak da "radara düzenlenebilecek saldırı ve sabotajlara yönelik keşif bilgisi sağlayacak nitelikte olduğu" bildiriliyordu. Ayrıca TÜBİTAK'tan gelen cevabi yazıda da gizlilik derecelerinin yanı sıra "Bu belgelerin şüphelide bulunmaması gerekmekte

olup, açıklanmaları güvenlik güçlerimizin terör örgütlerine karşı verdikleri mücadelede zafiyet yaratacaktır" şeklinde açıklamaya yer veriliyordu.

Mühendisler tek tek fişlenmiş

Casusluk soruşturması kapsamında elde edilen belgeler Türk Savunma Sanayiinde çalışan hemen herkesin tek tek fişlendiğini ortaya koyuyordu. Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nda çalışan ve örgüt tarafından fişlenen kişi sayısı tam 3 bin 63 kişiydi. Bazı isimlerin karşısında yazılan "Sabetaycı olarak bilinmesi risk oluşturabilir, sağlam, genel müdürlük için değerlendirilsin", "Eşi MİT mensubu, bizimle koordineli", "Eski Genelkurmay Başkanı S.S. paşanın oğlu, ters davranışları var tasfiye edilmesi değerlendirilsin" türü notlar markajın çok farklı boyutlara uzandığını gösteriyordu.

Ele geçirilen "GES Yeniden Yapılandırma Belgesi"nde, TSK için hayati önem taşıyan GES'deki 109 subay ve astsubayın, "Gitmesi gerekenler, kalması gerekenler" şeklinde fişlendiği dosya bulundu.

TÜBİTAK'la ilgili "2007-2009-projeleri" isimli belgede ise kurumda çalışan 1048 kişinin fişlenme listesi bulundu. İsimlerin karşında çeşitli bilgiler yer alıyordu.

Ortaya çıkan bulgular, savunma sanayiinde çalışan hemen her kesin özlük bilgilerin tek tek kayıt aylına alındığını gösteriyordu. Özellikleri, ilgi alanları, zaafları, inanç ve kimlik tercihleri belirtilmişti. Bu hazırlıklar söz konusu personelin gerektiğinde belli amaçlar için kullanılması içindi. Kullanılmayı kabul etmeyenler için belli ki başka şeyler devreye sokuluyordu!

TSK şifreleri PKK'ya verildi

İstanbul'da yürütülen askeri casusluk ve şantaj soruşturmasının bir benzeri de İzmir'de yaşandı. İzmir Cumhuriyet Savcılığı

tarafından Narin Korkmaz isimli bir kadının çok miktarda askerî öğrenci ve personel ile ilişkilerinin olduğu, ilişkilerini görüntülü kayıt altına aldığı yönündeki şüpheler üzerine başlatılan soruşturma kapsamında onlarca muvazzaf subay tutuklandı. Soruşturma kapsamında ele geçirilen belge ve blgiler ise dudak uçuklatıcıydı.

Elde edilen belgeler arasında, PKK kamplarına ait detaylı bilgiler, sınırdaki kritik noktalarda bulunan karakolların konumları ve İnsansız Hava Araçları'nın kodları bulunuyordu. Savcıya göre TSK'nın tüm operasyonel yeteneği PKK'nın bilgisine sunulmuştu. İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'nca hazırlanan değerlendirme raporunda belgeler içinde "Çok stratejik ve harp esnasında düşmanın eline kesinlikle geçmemesi gereken hayati bir belgedir", "PKK'nın kampları (kuzey ırak) zap bölgesi sunumu, reise belgenin önemi anlatılmalı", "TSK'nin bildiği PKK kampları", "Kuvvetlerin Kuzey Irak'taki planları", "Bunun karşılığında ne istiyorsa verelim. Kadınsa kadın, paraysa para" şeklinde notlar düşüldüğü ifade ediliyordu.

Savcılık raporunda, TSK'nın savunma projelerine dair ayrıntılı ve gizli belgelerin çetenin bilgisayarlarında bulunduğuna işaret ediyordu. "Devletin savaş hazırlıklarını veya savaş etkinliğini veya askerî hareketlerini tehlikeyle karşı karşıya bırakacak" nitelikteki belgelere, suç örgütü tarafından düşülen "Önemli bilgi içeriyor. İsrail dâhil tüm devletler için olabilir. PKK'ya aktarmak maksadıyla kullanılabilir" şeklindeki notları ise savcılık, "Suç örgütünün gerektiğinde PKK ile birlikte hareket edecek şekilde örgütlendiğini, ele geçirdiği ve nitelik itibariyle Devletin Güvenliğine İlişkin belgeyi PKK Terör Örgütüne aktarabileceğini göstermektedir" şeklinde değerlendirdi. Savcılık ayrıca, TSK'nın operasyonları öncesinde PKK'ya bilgi verilerek, kampların boşaltılması gibi hazırlık avantajları sağlanmış olabileceğine dikkat çekiyordu.

Elde edilen haritalar ise, suç örgütünün TSK'nın tüm yapısını, kuvvet dağılımını içeren haritaları elde ettiğini ortaya koyuyordu. Kabartmalı haritalarda; TSK'ya ait "Bölük seviyesinde üs bölgeleri, kol seviyesindeki üs bölgeleri, tank taburu, jandarma karakolları, yol kontrol noktaları ve hudut karakolları" tek tek belirtiliyordu. Savcılık ise bu haritanın örgütün elinde bulunmasını şöyle değerlendiriyordu: "Bu harita PKK'nın eline geçtiğinde her türlü saldırı ve sabotaj için en uygun hedefin belirlenmesinde ve akabinde kaçış güzergâhlarının tespitinde çok kritik bir kaynak olacaktır. Öte yandan konuşlu bu unsurlara ait ikmal yollarına mayın döşenmesinde bu harita çok rahatlıkla kullanılabilecektir."

Ayrıca belgelerde PKK ile mücadele alanında büyük önem taşıyan İnsansız Hava Araçları'nın (İHA) uçuş planları, göremedikleri kör noktaları gibi bilgiler de yer alıyordu. Savcılık bu belgelerin suç örgütünün elinde bulunmasını şöyle değerlendiriyordu: "İHA'ların uçuş planları, güzergâhları, gözetlenemeyen alanlar ve İHA'ların zafiyetlerinin PKK Terör Örgütü tarafından bilinmesi ve buna göre hareket edilmesi halinde PKK Terör Örgütü ile mücadelede İHA'ların etkisiz hale geleceği izahtan varestedir. Hâkimliğimizce bu belge TCK'nın 327/1 veya 2 fıkra çerçevesinde değerlendirilmektedir. Görüldüğü üzere suç örgütünün ele geçirdiği belgeler, Türkiye Cumhuriyeti'nin iç güvenliğini çok ciddi şekilde tehdit edecek boyutlardadır."

Genelkurmay'ın 92 şüpheliden 91'inden elde edilen belgelerin gizli olduğunu bildirdiği ve örgütün bunlara ulaşabilmek için fuhuşu kullandığı da savcılık raporunda yer alırken, Diyarbakır Asker Hastanesi'nin fuhuş için buluşma noktası olduğu belirtildi. (Taraf, 19.12.2012)

Levent Şahverdi Arşivi

Balyoz'un tek sivil mahkumu

2003 yılında 1. Ordu Komutanlığında darbe planı yapıldığı gerekçesiyle 365 sanığın yargılandığı Balyoz Davası'nda ceza alanlar arasında sadece bir sivil vardı. O isim de HAVELSAN genel müdürü iken tutuklanan Ömer Faruk Ağa Yarman'dı. Yarman çok köklü ve eğitimli bir aileden geliyordu. Ailesinde isminin önünde prof., doç., gibi unvan olmayan kişi neredeyse yoktu. Kendisi de Galatasaray Lisesi ve İstanbul teknik Üniversitesi'nde aldığı eğitimlerin ardından Amerika'da devlet bursuyla doktorasını yapmış ve 1980'li yıllardan itibaren Türk savunma sektöründe çeşitli görevlerde bulunmuş bir isimdi. 2003 yılından beri de HAVELSAN'da genel müdür koltuğunda oturuyordu. Balyoz davasında 16 yıl ceza alan Yarman'a yönelik suçlamalar "Balyoz Güvenlik Harekat Planı" içerisinde yer alan bilgilere dayanıyordu. Harekat planında yer alan "Belirleyeceğimiz emekli TSK mensubu arkadaşlarımızın başta OYAK, ASELSAN, HAVELSAN, ROKETSAN, TAÎ vb. olmak üzere TSK ile iltisaklı şirketlerdeki görevlendirmelerinde kilit pozisyonlara sahip olunacak şekilde düzenlemeler yapılmasına devam edilecektir." şeklindeki ifadeler ve yine darbe planının eklerinden Suga Harekat Planı içerisinde yer alan "OYAK, ASELSAN ve HAVELSAN gibi şirketler müzahir emekli personelin istihdamı konusunda etkin olarak kullanılmaya devam edilmektedir." şeklindeki ibareler Faruk Yarman'a yönelik suçlamaların temelini oluşturuyordu.

Çünkü belgeler arasında bulunan ve "ÖZET (SS), ASELSAN, HAVELSAN, SSM-STM, TAİ, ÖZEL, ÖZET (TÜBİTAK), TÜBİTAK" isimli çalışma sayfalarından oluşan "SAVUNMA SANAYİ" isimli excel belgesinin 09 Ocak 2003 tarihinde "fyarman" isimli kullanıcı tarafından oluşturulduğu ve 25 Ocak 2003 tarihinde dönemin 1. Ordu Harekat Başkanı Süha Tanyeri isimli kullanıcı tarafından son kez kaydedildiği iddia ediliyordu.

Levent Kakırdı Arşivi

Faruk Yarman'a yönelik suçlamalara göre; ÖZET (SS) isimli çalışma sayfası diğer çalışma sayfalarında yer alan sayfaların özeti mahiyetindeydi ve sayfanın başında "SAVUNMA SANAYİ: Genel koordine Faruk Yarman" ifadesi yer alıyordu. Belgedeki tabloda ise ASELSAN, HAVELSAN, SSM, STM, TAİ kurumlarında görevlendirilebilir personel sayısı ve bu kurumlarda koordineyi sağlayacak isimler belirtiliyordu.

ASELSAN isimli çalışma sayfasında 51 kişilik liste yer alıyordu. Listedeki bazı isimlerin karşısında görevlendirilebilecekleri üst düzey kamu kurumları belirtiliyordu. Diğer büyük kısmının karşısında ise güvenilir oldukları ve yeni yapılanmada çeşitli kademelerde görevlendirilebilecekleri yazılıydı. HAVELSAN isimli çalışma sayfasında ise 357 kişi bu şekilde tasnif edilmişti. Bunlar arasında Savunma Sanayi Müsteşarlığında üst düzey görev verilebileceği belirtilen bir kişinin karşısında "Faruk Yarman'ın referansı" şeklinde not düşülmüştü.

SSM-STM isimli çalışma sayfasında 75, TÜBİTAK'ta 67, TAİ'de ise 530 kişinin ismi yine aynı şekilde listeleniyordu.

4 kişinin isminin yer aldığı ÖZEL isimli çalışma sayfasında bu isimlerin TELEKOM, KOSGEB, SSM Müsteşarlığı ve MİT müsteşarlığı personel başkanlığında görevlendirebilecekleri kaydedilirken, SSM müsteşar yardımcısı olarak önerilen ismin karşısında "Veli Küçük Paşa'nın tavassutu" şeklindeki ibare dikkat çekiciydi.

Faruk Yarman'ın adı Ergenekon dava dosyasında da geçiyordu. Ergenekon soruşturması kapsamında hakkında işlem yapılan Hüseyin Vural Vural isimli şahıstan elde edilen "takipet.doc" isimli belge içerisinde; "Efendim sanıyorum durumumdan Genel Müdürümüz sayın Faruk Yarman Bey bahsetmiş olmalı. Şu an önemli bir projede çalışmaktayım. Pek yakında daha da önemli bir projenin başına getirilmem konuşuluyor. Bu sıralarda kleransımın

yenilenmesi gerekmekte. Fakat kardeşimin bazı örgüt kayıtlarında yer almasının benim durumumu etkilemesinden korkuyorum. Bu konuda yardımlarınızı esirgemeyeceğinizi umuyorum. Teşekkür ederim. Saygılarımla. N.G/Havelsan" ifadeleri yer alıyordu.

Millileştirmeye defans

2009/1570 sayılı Amirallere Suikast soruşturması kapsamında Faruk Yarman adıyla birlikte geçen iddialar ise çok daha dikkat çekiciydi. Suçlamaya konu belgeler içinde yer alan "TÜBİTAK'tan gelen notları öncelikli olarak paylaş... Ekteki CV örgütten geldi. H. E. A. Yukarıdan gelen CV ler ile ilgili ASELSAN'dan N. I. HAVELSAN'dan bayan T. ile koordinasyon halinde olalım SAGE ile ilgili G. S. hanım ile paslaşalım. SSM den D. Ç. düzenli olarak bilgi verelim. İşe alımlar için genel dokümanlar ve eğitmenler. Açık bulunan kadrolar. Gerekli izolasyonların yapılması... TİHA konusu çok yıprandı. Bu proje ve diğer Güneydoğu ilintili projelerin gecikmesi konusunda makul ve inandırıcı argümanlar hazırlayalım. Şimdilik devam etmeli. Bitirilmesi istenmiyor. İlgili kuvvet tarafından millileştirilmesi konusunda baskılar gelmekte. Bizim amcalar konuya el atmalı. Bununla ilgili HAVELSAN ile ortak projelere ilişkin Faruk beyle görüşülmesi." şeklinde ibareler yer alıyordu.

Askeri Şantaj ve Casusluk Dava dosyasında ise "Prj-Sav-San/Aysam Akses/Birdem hanıma ulaştırılacak/F.YARMAN'DAN" isimli bir klasörde şu ifadeler bulunuyordu: "HAVELSAN'dan gıdadaki Birdem Çetinkaya'nın eşi üzerinden Atina'daki müşterilere gönderilecek. Beğenilirse devamı gelecek. Detay çalışması? HAVELSAN ile ilgili olarak kritik proje listesinin çıkartılması, projelerin listelerinin detaylanması, çalışan sayısı, müşteri bilgisi, karşı taratan irtibat kim, proje takviminin çıkarılması, yukarıdan

bir gözün projeleri takip etmesi, bilgisayar yazılım desteği,. HAVELSAN, ASELSAN ve diğer sanlarla aylık toplantı konusu, yavaşlatılacak projeler, bize paslanacak, projelerin belirlenmesi, eleman alımı. Ücretin paylaşımı önemli. Kim ne alacak neye göre alınacak belirlenmeli. Ödeme gecikirse işler aksıyor hep. SSM'nin kendi uzmanlarını yetiştirmesinden dolayı ARGE projelerine çok müdahil olması uzun vadede daha çok probleme yol açabilir. Şu an HAVELSAN yapılanması önemli ölçüde tamamlandı."

Savcıya göre Balyoz darbe planında görev alan HAVELSAN Genel Müdürü Faruk Yarman kendi çalıştığı kurum ve diğer savunma sanayi kurumlarına ait gizli kalması gereken çalışmaları ve bilgileri illegal bir şekilde kullanıyordu.

Balyoz davası sonuçlanıp, mahkeme heyeti kararını açıkladığında Faruk Yarman ceza alan tek sivil oldu. Yarman 16 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Çalınan 6 proje

Casusluk soruşturmasında ortaya çıkan bulgu ve belgelerde savunma sanayiine ait bazı projelerin PKK ile mücadelede zaaf oluşturulması için engellenmeye çalışıldığı ortaya çıkıyordu. Başta ASELSAN olmak üzere savunma sanaayiinde faaliyet gösteren şirketlerin projelerine bakıldığı zaman neden engellenmek istediği de rahatlıkla anlaşılabiliyor.

Belgelerde 6 projenin ismi öne çıkıyordu. Söz konusu projeler, ülke güvenliği açısından büyük önem taşıyan ve terörle etkin mücadele adına önemli teknolojik kazanımlar getiren sistemlerdi. Projeler arasındaki AselPod sistemi, F16'ların hedef bulma ve bombalama kabiliyetini üst seviyeye çıkarıyor. AselPod adlı sistem sayesinde F-16 savaş uçaklarının gece görüşü, lazerle işaretleme, hedef bulma ve bombalama kabiliyetleri en üst düzeye ulaştırıyor.

F-16'ların gece şartlarında 'gündüz gibi' operasyon yapmasına imkân veren ve Türk mühendislerin buluşu AselPod özellikle gece operasyonlarında işlev görüyor. ABD, İsrail ve Fransa'nın ardından Türkiye bu kritik sistemi üreten 4. ülke.

Notlarda yer alan bir diğer proje ise PKK'nın en çok korktuğu, ithal uçaklara ASELSAN tarafından entegre edilecek gece görüş sistemleriydi. Aynı sistem Türkiye'nin insansız hava aracı (İHA) projesi olarak yürütülen ANKA'ya da takılıyor. ANKA'lar, sınırdan girişlerin anbean izleyip kaydettiği görüntüleri kontrol merkezine aktaracak. İsrail'den alınan istihbarat toplama uçakları Heron'lara da Aselsan üretimi ASELFLIR 300 kamera ve gözetleme sistemleri monte edildi.

Durdurulması istenen bir diğer proje, ses emniyet cihazları. TÜBİTAK tarafından geliştirilen cihazlar sayesinde Türk subayları operasyon bölgelerinde aralarında kriptolu konuşmalar yapabiliyor. Cihazların kripto algoritmaları ise tamamen yerli.

Casusluk soruşturmasında ele geçen Excell belgesinde uydu haberleşme sistemlerinin tehlikesinden de bahsediliyordu. Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nın yürüttüğü uydu haberleşme projelerinden biri X-Band Uydu Haberleşme Sistemleri ismini taşıyor. Proje kapsamında Türksat-2A uydusunda bulunacak ve askerî haberleşme için tahsis edilecek iki adet X-band transponderleri (uydu üzerindeki alıcı ve vericiler) ile haberleşecek yer terminalleri ve şebeke kontrol merkezlerinin tedariki hedefleniyor.

Yürütülen bir diğer önemli proje, coğrafî kısıtlama olmaksızın dünya üzerinde herhangi bir bölgeden askerî istihbarat amaçlı yüksek çözünürlüklü görüntü elde edilmesine imkân tanıyacak Göktürk uydusu. Söz konusu proje için 2009'da İtalyan Telespazio S.p.A. ile sözleşme imzalandı. Projede görev alan yerli ortaklar ise TÜBİTAK, Aselsan ve TAI.

Güvenli veri ve görüntü iletimi projesi de yine hava ve yer haberleşmesinde bilgilerin kriptolanmasını sağlayacak. Milli yazılımların kullanıldığı proje, düşman unsurların harekât konuşmalarını dinlemesini ve ele geçirmesini engelliyor. Yine insansız hava araçlarından elde edilen görüntülerin yer kontrol istasyonlarına aktarımı sırasında da şifreleme sağlıyor.

PKK ile girilen çatışmalarda en büyük zaaf noktalarından biri karakollar ve karakolların güvenliğini sağlamak için konuşlandırılan üs bölgeleri. Sık sık baskınlara uğrayan karakollarda şimdiye kadar çok sayıda kayıp verildi. Dağlıca, Aktütün, Gediktepe ve daha pek çok kanlı saldırı. Ve her baskından sonra karakolların amaca uygun olmadıkları, korunaksız oldukları tartışma konusu oldu. ASELSAN "Kale-port" adıyla bir proje geliştirdi. Bu, son teknolojiyle donatılmış ve her türlü saldırıya dayanıklı portatif karakol tasarımıydı. 'Yüksek Güvenlikli Modüler Üs Bölgesi' diye adlandırılan ve 15 günde montajı yapılan, taşınabilir 'Kale-port 'larda asker yerine kameralar nöbet tutabiliyor. 'Kale-port'lara güvenli helikopter pisti ile M60 tankları da yerleştirilebiliyor. Sensörlü alarm sistemleri sayesinde 7 kilometrelik mesafede canlı tespiti yapılabiliyor. Bu proje aslında TOKİ'nin geliştirdiği "Kale-kol" sitemini tamamlayan bir sistem. ASELSAN'ın geliştirdiği 'Yüksek Güvenlikli Modüler Üs Bölgesi' artık askerler kolay hedef olmaktan kurtulacak. 2012'de sistemin testleri başarıyla tamamlandı. İlk kurulum yerleri olarak da en çok karakol baskınlarının yaşandığı Hakkari ve Şırnak belirlendi.

'Beyaz hacker'lar casusluk çetesine karşı

Soruşturma sürerken güvenlik birimleri ilginç bir önlem almıştı. 3 kişilik hacker ekibi kurulup şantajla gizli bilgi elde edip yurt dışına sızdırdığı iddia edilen şebeke altı ay boyunca adım adım

izlendi. Üç kişiden oluşan ekip önce ilgili kurumlarla irtibata geçti. Siber ajanlar ilk etapta çete ile birlikte hareket eden yurtiçi ve yurtdışından 64 ismi belirledi. Siber ajanların, bu kişilerin tüm telefon konuşmaları, mail ve faks, facebook ve twitter yazışmalarını takibe aldı. Elemanların tüm banka hesapları, yurtdışı giriş çıkışları, hangi ülkelerde hangi otellerde konakladıkları ayrıntılı bir şekilde tespit edildi.

Kod ve şifreler değişti

Ortaya çıkan skandallar üzerine bir dizi tedbir alındı. Karadeniz'e kıyısı olan bazı ülkeler ile özellikle Deniz Kuvvetleri'ne ait gizli bilgilerin sızdırıldığı bazı Avrupa ve Uzakdoğu ülkelerinde istihbarat yapıldı. Deniz Kuvvetleri, Donanma Komutanlığı, TÜBİTAK, Kuzey Deniz Saha Komutanlığı'na bağlı kritik birimlerdeki bazı kodlar güncellendi, şifreler değiştirildi. Yeni talimatla kod ve şifrelerin daha sık aralıklarla güncellenmesi kararı alındı. Kritik kurumlarda yenilenen kod ve şifreler ilgili kişilere "özel kurye" ile bildirilmesi de kararlaştırıldı.

Çetenin faaliyetlerine ilişkin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Başbakan Tayyip Erdoğan ve dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner'e birer dosya sunularak özel olarak bilgilendirildiler.

Örgüt var ama casusluk belirlenemedi

İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen şantaj ve askeri casusluk davası Ağustos 2012'de karara bağlandı. 56 sanık da şikayetçi bulunmaması gerekçesiyle "fuhuş" ve "askeri casusluk" suçlamalarından beraat etti.

Sanıklara 'örgütü üyeliği', 'özel hayatın gizliliğini ihlal', 'haberleşme gizliliğini ihlal', 'kişisel verileri hukuka aykırı olarak ele geçirmek ve kaydetmek', 'devletin güvenliğine ilişkin belgeleri temin etmek', 'örgüte bilerek ve isteyerek yardım etmek', 'yasaklanan bilgileri temin etmek' suçlamasıyla çeşitli cezalar verildi.

Mahkeme oldukça ilginç bir kararın altına imza attı. Binlerce gizli belgenin sanıklarda bulunmasını suç sayıp ceza verdi. Örgüt üyeliğine de hükmetti. Ancak casusluk suçlamasında sanıkları beraat ettirdi. Bu durumda "örgüt binlerce belgeyi hangi amaçla ele geçirdi" sorusu havada kaldı.

Mahkemenin bir süre sonra açıkladığı 523 sayfalık gerekçeli kararında casusluk suçlamasından neden beraat verildiği de kısmen açıklandı ancak yine de kimseyi tatmin etmedi. Casusluk suçlamasının, Türkiye'deki mahkemelerde ilk defa yargılama konusu olduğuna vurgu yapılan kararda mevzuat boşluğu ve delil yetersizliği öne sürüldü. Gerekçeli karardaki ifadeler şöyleydi: "Devlet sırlarının kapsamı kesin ve açık değildir. Türkiye'de henüz devlet sırlarını kimlerin belirleyeceğini, bunlarla ilgili karar vermeye yetkili makamları ve bilgilerin saklama süresini düzenleyen bir kanun mevcut değildir. Bir bilginin veya belgenin, özünde devlet sırrı olup olmadığını belirleme görevinin yetkili mahkemeye ait. Teknik konularla ilgili bilirkişi dinlenebilir. Ancak, mahkemenin bilginin niteliğini yani, devlet sırrı olup olmadığını kendisi belirlemesi gerekir. CMK, bilirkişi mütalaasını açıkça delil olarak kabul etmemiştir." Hiçbir sanığa askeri casusluk suçundan ceza vermeyen mahkeme, "Sanıkların elde etmiş oldukları gizli bilgileri özel maksat olan askeri casusluk amacıyla elde ettiklerine veya bu bilgileri bu amaçla kullandıklarına yönelik mahkumiyetlerini sağlayacak derecede yeterli, inandırıcı ve kesin delil elde edilememiştir." dedi.

"Örgüt TÜBİTAK ve ASELSAN'da kadrolaştı"

Örgütün TÜBİTAK ve ASELSAN'da özellikle kadrolaştığı gerekçeli kararda da belirtildi: "Türk Silahlı Kuvvetleri içerisinde adı geçen sanıkların amiralden astsubaya kadar farklı rütbelerde, farklı birliklerde görev yapmış olmalarına ve kendilerine Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki yasal ve hiyerarşik yapıya bağlı idare görev verilmeksizin bu tür bir oluşuma giderek gizlilikle toplantılar düzenleyip, TSK bünyesindeki kişiler hakkında arşiv oluşturmalarındaki amacın suç örgütünün amaçlarını ve nihai hedeflerini gösterdiği sonucuna varılmıştır. Örgüt özellikle TÜBİTAK ve ASELSAN'da kadrolaşmaya çalışmıştır. Bu kurumlarda üretilen projeleri elde etmeyi planladığı, bu amaçla kurumda çalışan bazı kişilere kadın ve para temin edildiği, örgüt üyelerinin etkin görevlere getirilmesi amacıyla kurslara gönderilmesi veya kurum içinde kayırılması yönünde çalışmalar yapıldığı, özellikle halen devam eden bazı davalarda teknik raporların lehlerine düzenlenmesi amacıyla bilirkişilerin mensuplarından atanmalarının planlarının yapıldığı, özellikle gizliliğe azami ölçüde dikkat edilmesi için kriptolu telefon kullanılması için örgüt üyelerinin uyarıldığı, böylelikle yukarıda sözü edilen suç örgütünün hangi amaçla oluşturulduğuna ilişkin hedef ve kastın açıkça bu notlarda gösterilmiş olduğu sonucuna varılmıştır."

ALTINCI BÖLÜM

▲

ERGENEKON KAYITLARI

İstanbul'da yürütülen soruşturmalarda ele geçirilen belgeler casusluk soruşturmasında ortaya çıkan dokümanlarla sınırlı değildi. Ergenekon dava dosyalarına giren belgeler arasında da ASELSAN'daki ölümleri ilgilendiren önemli bilgiler bulunuyordu. Ergenekon davasında uzun süre tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakılan sanıklardan Adli Tıp Kurumu çalışanı farmakolog Habib Ümit Sayın'a yönelik teknik takip sonucunda elde edilen telefon görüşme tutanaklarında Sayın'ın mühendislerin ölümü ile yakından ilgilendiği ortaya çıktı. Sayın'ın görüşmelerinden, Adli Tıp'ta bu konuyla ilgili gelişmeleri yakından izlediği ve yönlendirmeye çalıştığı anlaşılıyordu.

"Paşalar bozulur!"

Ergenekon dava dosyasında yer alan '3568 No'lu iletişim tespit tutanağında' kendi ifadesine göre Fatih Altaylı'nın sekreteri Burçak isimli bir bayanla görüşen Ümit Sayın, ASELSAN'a daha büyük bir saldırının geleceğini, konu hakkında program yapmalarının ASELSAN'ı ve bazı komutanları kızdıracağını söylüyordu. 11 Ocak 2008 tarihinde saat 10:51'de geçekleştirilen telefon

görüşmesinde Ümit Sayn ile Fatih Altaylı'nın sekreteri arasında şöyle bir diyalog geçiyordu:

Habip Ümit Sayın: Alo

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Alo merhaba

Habip Ümit Sayın: Buyurun

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Ben Kanal 1'den arıyorum da şimdi Fatih bey burada Fatih Altaylı Teketek programına başlayacak Pazartesi günü, 14 Ocak Pazartesi ASELSAN'la ilgili bir konu işlemeyi düşünüyoruz.

Habip Ümit Sayın: Hıhı

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Sayın Emin Gürses'le konuştum biraz önce de, o da konuğumuz olacak herhalde ve sizin adınızı verdi. Hani bu konularda çok uzman olduğunuzu söyledi. Düşünür müsünüz programa...

Habip Ümit Sayın: Yok ben şu sıralarda televizyon programlarına pek katılmıyorum, çok sağolun. Yani çok program yaptım ama,

Fatih Altaylı'nın sekreteri: hıhı

Habip Ümit Sayın: Çok teşekkür ederim katılmıyorum. ASELSAN'daki olay tabi enteresan.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Evet enteresan bir konu ve şimdi de tekrar bir gündeme geldi. O konuyla ilgili hani çok uzun uzadıya söylenecek. Şey zor tabi ama, hani yine de 2 konuk olursa, birkaç konuk olursa belki hani, birlikte değinilebilir konuya diye sizin de bu konuda...

Habip Ümit Sayın: Bi de ben o ASELSAN'daki paşalara konuştum. Benim konuşmam uygun olmaz. Yönetim kurulundaki paşalarla. Ben geçen ASELSAN'a konuşma yapmaya gitmiştim,

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Hıhı

Levent Şahverdi Arşivi

Habip Ümit Sayın: Onlar da.. durumu kurtarmaya çalışıp bir şey olmadığını yani çok abartıldığını söylüyorlar. Zaten çıkarsa onlar da çok bozulurlar.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Hıhı.. Öyle mi peki Ümit bey, yani hani bunun hani onları da çok fazla kırmadan konu ile ilgili böyle bir açıklama durumunuz hiç yok mu?

Habip Ümit Sayın: Yok ben, televizyon programlarına artık açıklama yapmıyorum. Çünkü büyük saldırı altında kaldım geçen yıl.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Evet.

Habip Ümit Sayın: Emin hoca falan da bilir bunları, yani dolayısıyla pek televizyon kanallarına çıkmıyorum.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Anladım.

Habip Ümit Sayın: Tamam

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Fikrinizi değiştirme ihtimaliniz hiç yok mu?

Habip Ümit Sayın: Yok yani, şey ama.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Biraz düşünseniz hiç olmasa.

Habip Ümit Sayın: Tamam şey yap, düşüneyim ama pek şey yok ama.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Anladım. Peki o zaman biraz yine de düşünseniz siz? Hem kendiniz için düşünseniz, hem de belki hani. Tavsiye edebileceğiniz başka kimse var mı bu konu ile ilgili.

Habip Ümit Sayın: Tamam tavsiye edebileceğim kimse için düşüneyim.

Ergenekon sanığı Habip Ümit Sayın, ASELSAN yönetim kurulundaki paşalar istemiyor gerekçesiyle programa katılmayacağını belirtiyordu. Çünkü programda ASELSAN'la bağlantılı şüpheli intiharlar konuşulacaktı. Aynı gün akşam saatlerinde Ümit

Sayın ile Fatih Altaylı'nın sekreteri arasında ikinci bir görüşme daha yaşanıyordu. Ümit Sayın'ın tedirginliği dikkat çekiyor:

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Efendim

Habip Ümit Sayın: Burçak hanımla mı görüşüyorum.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Evet, buyurun.

Habip Ümit Sayın: Ha, selam ben Ümit nasılsınız?

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Merhaba, iyiyim, sağolun siz nasılsınız?

Habip Ümit Sayın: iyilik, bugün konuştuklarımızı televizyonda yayımlamayacaksınız değil mi?

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Yok yok hayır yani telefonda kişisel olarak konuştum.

Habip Ümit Sayın: Ha yani tamam, çünkü ben, bir iki yerle konuştum da, kesinlikle bu konuda açıklama yapılmasını istemiyorlar.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Anladım, tamam yok

Habip Ümit Sayın: Yani yarın sizle konuştuğumuzda daha detaylı konuşuruz.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Bu benim biraz da kişisel merakım.

Habip Ümit Sayın: Yani onlar benim özel görüşlerim de onları hiç bi şekilde yani hiçbir kısmını televizyonda vermeyelim olur mu?

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Yok kesinlikle olmaz öyle şey.

Habip Ümit Sayın: Çünkü ASELSAN'dan bana çok büyük saldırı gelebilir de o yüzden.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Anladım yok hayır, kesinlikle olmaz böyle bir şey.

Habip Ümit Sayın: Bugün bu şey.. yani aslında bu konuda şey yapmamanız da daha iyi çünkü ASELSAN'ı çok kızdıracaksınız.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Hım.

Habip Ümit Sayın: Yani benim anladığım kadarıyla, yani bazı komutanlar da kızacak anladığım kadarıyla.

Fatih Altaylı'nın sekreteri: Hım.

Habip Ümit Sayın: Yani bilginiz olsun, yarın da daha detaylı konuşuruz.

Ümit Sayın, ASELSAN yönetimindeki bazı isimlerin intihar konusunun gündeme gelmesinden son derece rahatsız olduklarını belirtiyordu. Konuşmasından anlaşıldığı kadarıyla bu ASELSAN yöneticileriyle yakın diyalog içindeydi.

Ümit Sayın, eski İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kemal Alemdaroğlu ile yaptığı görüşmede ise ASELSAN olayıyla alakalı paşalarla görüştüğünü aktarıyordu.12 Ocak 2008 tarihinde gerçekleşen görüşmede ikili arasında şöyle bir diyalog yaşanıyor:

Habip Ümit Sayın: ... bu arada bu ASELSAN'la ilgili bir program yapacakmış Fatih Altaylı falan da ha bire beni arayıp durdular.

Kemal Alemdaroğlu: Hangi, ASELSAN'ın hangi ölümü?

Habip Ümit Sayın: Bu mühendis, 3 mühendis intihar etti.

Kemal Alemdaroğlu: Öyle mi?

Habip Ümit Sayın: Tabi.

Kemal Alemdaroğlu: Onu bilmiyorum.

Habip Ümit Sayın: Geçen yıl 3 mühendis ara ara intihar ettiler, sonuncusuna Adli Tıp Kurumundan intihar değil cinayettir diye şerh koyanlar oldu.

Kemal Alemdaroğlu: Karışma sen.

Habip Ümit Sayın: Karışmıyorum zaten, çıkmıyorum programlara.

Kemal Alemdaroğlu: Askerlerle de şey hale gelme.

Habip Ümit Sayın: Yok askerler zaten, konuştum o eski paşalarla, ASELSAN'daki, bunlar savunuyorlar tabi, bunların birbiriyle ilişkileri yok, olay dezenforme ediliyor diyorlar.

Kemal Alemdaroğlu: Onun için karışma sen.

"Paşamızın dediklerini ilettim"

Habip Ümit Sayın, Kemal Alemdaroğlu yaptığı görüşmeden bir gün sonra da ASELSAN'ın eski yöneticilerinden emekli Tuğgeneral Naci Karakaya'yı arıyordu. 13 Ocak 2008 tarihinde akşam saat 17:32'de yapılan görüşmede telefonu Naci Karakaya'nın eşi açıyor.

Naci Karakaya'nın eşi: Efendim.

Habip Ümit Sayın: İyi günler efendim. Naci paşamla görüşebilir miyim?

Naci Karakaya'nın eşi: Valla şu an evde yok kim arıyor?

Habip Ümit Sayın: Ben doktor Ümit Sayın.

Naci Karakaya'nın eşi: Aaa Ümit Bey merhaba.

Habip Ümit Sayın: Nasılsınız?

Naci Karakaya'nın eşi: Aradığınızı söyleyeyim, çok teşekkürler.

Habip Ümit Sayın: Sadece şunu iletmenizi isterim... şey kitabı aldınız mı öncelikle?

Naci Karakaya'nın eşi: Aldık, ben de baktım, çok güzel elinize sağlık.

Habip Ümit Sayın: Şimdi ASELSAN'la ilgili dün ben paşamızın her dediğini ilettim.

Naci Karakaya'nın eşi: Evet.

Habip Ümit Sayın: Ama yani bu adamların, basındakilerin ne yapacağı belli olmaz her şeyi bir solüsyona da uğratabilirler.

Naci Karakaya'nın eşi: Evet

Habip Ümit Sayın: Kimseyi de bulamamışlardı zaten.

Naci Karakaya'nın eşi: Anladım.

Habip Ümit Sayın: Yani konuşacak kimseyi. Ben yapmayın programı dedim yani. Burada ciddi bir TSK'ya tersinden gidin dedim, ASELSAN'a ve TSK'ya karşı bir psikolojik harekat da olabilir dedim.

Naci Karakaya'nın eşi: Evet.

Habip Ümit Sayın: Ki, öyle görünüyor zaten.

Naci Karakaya'nın eşi: Evet.

Habip Ümit Sayın: Tutarsız bilgiler.

Naci Karakaya'nın eşi: Kurumdayken onların psikolojik rahatsızlıkları olduğunu, ölmeseler daha iyi olacağını...

Habip Ümit Sayın: Yalnız işte şey, Adli Tıptan olumsuz rapor çıkacak söyleyeyim onu. Birisiyle ilgili. Onu da ilettim zaten paşama. Çıkma ihtimali yüksek.

Naci Karakaya'nın eşi: Vallahi şey Ümit bey..

Habip Ümit Sayın: Yani bilgi vermek için.

Naci Karakaya'nın eşi: Çekişmeleri de kuruma mı mal etmeye çalışıyorlar anlamadım ben bir şey.

Habip Ümit Sayın: Valla bir yerden saldırılıyor yani anlamış değilim ben de, ben paşamın her söylediğini ilettim ve programı yapmamalarını istedim.

Naci Karakaya'nın eşi: Keşke onların iddia ettikleri gibi bir şey olsa da biz de sevinsek.

Habip Ümit Sayın: hıhı

Naci Karakaya'nın eşi: Boşa ölmemiş olur.

Habip Ümit Sayın: Bunun yanıtını, çok haklısınız, paşam da haklı, bunun yanıtını son yazdığımız elinize geçen kitapta derin devletlerle ilgili bölüm var sonunda.

Naci Karakaya'nın eşi: haa

Habip Ümit Sayın: Orayı okursanız, ben verdim zaten. Öyle bir proje olamayacağını.

Ümit Sayın savunmada

Habip Ümit Sayın, bu görüşmeden bir gün sonra da bu sefer Birol Yılmazlar adlı şahısla ASELSAN konusunu konuşuyordu. Bir başka görüşmede mühendislerden biri için 'kesin cinayet' ifadesini kullanan Ümit Sayın bu görüşmede ASELSAN yönetimindeki paşaların isteği doğrultusunda yazı yazacağını anlatıyordu. 14 Ocak 2008 tarihinde saat 22:27'de ikili arasında şöyle bir diyalog geçiyor:

Habip Ümit Sayın: ASELSAN'la ilgili ASELSAN'daki paşalarla görüştük.

Birol Yılmazlar: Ha.

Habip Ümit Sayın: ASELSAN'la ilgili programı engellemek zorunda kaldım. Fatih Altaylı programına kesinlikle feryat figan karşı çıkıyorlar.

Birol Yılmazlar: Ee ne olacak?

Habip Ümit Sayın: Ben bir yazı yazacağım abi şimdi ASELSAN'ın ASELSAN intiharlarının farklı bir yüzü diye yani paşaları savunarak, ASELSAN'ı savunarak yani.

Birol Yılmazlar: Hı.

Habip Ümit Sayın: Anlatabiliyor muyum yani onu söz verdim ama dediler, Ümit dediler sen çevren etrafın geniş, şu işi şey yani yardım et dediler.

Birol Yılmazlar: Ben onu okudum, onların basın bildirisini.

Habip Ümit Sayın: Ha.

Birol Yılmazlar: Yani ilginç, ne o kadar şey yapıyorlar.

Habip Ümit Sayın: Evet, niye o kadar şey yapıyorlar, enteresan.

Birol Yılmazlar: Evet, karıştırıyorlar.

Habip Ümit Sayın: Evet, enteresan tabi o.

Adli Tıp'ı halletmemiz gerekiyor

Ergenekon sanığı Ümit Sayın'a polis sorgusunda bu diyaloglar soruldu. Sayın, telefon konuşmasını doğrularken "Bu görüşmeyi Naci Karakaya'nın eşi ile yaptık. Yazdığım son kitabın alınıp alınmadığını teyit ve ASELSAN konusunda bilgilendirmek amacıyla aramıştım." dedi.

Ümit Sayın, 'Birsen Şendur' ismine kayıtlı bir telefondan da ASELSAN olayı ile ilgili bilgi verdi. Teknik takibe takılan konuşmada Sayın, "Paşam iyi günler. Gereken uyarıyı cumartesi günü yaptım. Adli Tıp'ı da halletmemiz gerekiyor. Genel Kurul'a gittiği takdirde sizin konuyu izleyerek bilgi toplayacağız." diyor. Sayın, sorgusunda, "Bu görüşmeyi tam olarak hangi paşa ile yaptığımı hatırlamıyorum ancak yine ASELSAN ile alakalı yapılacak olan program ile bilgilendirmek amacıyla yapmış olduğum görüşmedir." dedi.

"Adli Tıp'ı da halletmemiz gerekiyor" ifadesi mühendisler hakkında verilen intihar raporlarının ne kadar doğru olduğunu gözler önüne seriyordu. ASELSAN mühendislerinden Hüseyin Başbilen hakkında iki ayrı Adli Tıp raporu dosyada yer alıyor. İki rapor da birbirinden farklıydı. Ümit Sayın'a ait telefon kayıtları Adli Tıp'ın çelişkilerini daha anlamlı kılıyordu.

Birisi kesin cinayet

Doç. Dr. Emin Gürses ile Habip Ümit Sayın arasında geçen görüşmede ise Ümit Sayın asıl fikrini açıklıyordu. ASELSAN ölümlerinin intihar değil cinayet olduğunu söylüyordu. 11 Ocak 2008'de geçekleşen görüşmede ikili arasında şu diyaloglar yaşanıyordu:

Habip Ümit Sayın: Alo hocam nasılsınız?

Emin Gürses: Sağol hocam, sizler..

Habip Ümit Sayın: İyilik valla uğraşıyoruz, bu Fatih Altaylı meselesi...hocam beni aradılar bugün.

Emin Gürses: Bunlar bana dedi ki kırk dakikalık bir program bu beyin okumayla ilgili dedim Ümit Sayın'dan bu işi iyi bilen olmaz ben anlamam dedim bu işten.

Habip Ümit Sayın: Anlıyorum fakat işte bana çok saldırı olduğu için ben katılmak istemedim ama beyin yıkamaya yöneltecekmiş konuyu.

Emin Gürses: Yani bu şimdi bu bu intihar eden çocuklar beyin yıkama sonucu intihar etmişler diye iddia var.

Habip Ümit Sayın: Kim diyor onu hocam.

Emin Gürses: Yani deniyor ki bu çocuklar durup dururken intihar etmediler, bunları belli bir hazırladılar intihara yani artık intihara hazırlanıyor ya insanlar

Habip Ümit Sayın: Öyle yöntemler var İNFRSES duyulmayan eşik altı seslerle mikrodalgalarla var öyle yöntemler.

Emin Gürses: Şimdi onun için ben onları size yönlendirdim benim anladığım bir konu değil ki.

Habip Ümit Sayın: İşte bugün ben de konuştum bu Fatih Altaylı pek güvenilmez kayıt ettilerse sesimi, ben cinayet olduğunu düşünüyorum bunların çünkü, Adli Tıp Kurumundakiler de öyle düşünüyor.

Emin Gürses: He ama üç tane cinayet arka arkaya olunca nasıl oluyor diye şüpheleniyorlar.

Habip Ümit Sayın: Bir tanesi, bir tanesi en azından cinayet olarak düşünülüyor. Diğerleri, ikisi intihar olabilir ama bir tanesinin cinayet olduğu konusunda kesin deliller varmış ellerinde Birinci Kurul'un. Diğer ikisi intihar olabilir, dolayısıyla ben cinayet olduğunu düşündüğümü söyledim de bunlar ses falan kaydedip de benim şeylerimi verirse, çünkü ASELSAN'daki paşalarla konuşmuşum ben geçen...

Emin Gürses: Konuşuluyor zaten basında.

Habip Ümit Sayın: Basında konuşuluyor değil mi, ben pek takip etmiyorum artık çünkü. ASELSAN'daki paşalar rahatsız oluyorlar bu konudan yani ASELSAN Yönetim Kurulundaki.

Emin Gürses: Paşalar niye rahatsız oluyorlar, incelesinler, doğru iş yapsınlar yani sen ne yapacaksın paşaları. darkmalt

Habip Ümit Sayın: Valla geçen yıl beni çağırdılar aslında o cinayetlerden sonra ben... bilemezliğin kontrolüyle ve de bu İNFRASES'le ilgili bir sunum yaptım orda yönetim kuruluna ve insanlarda işte depresyon, intihar, ağır psikolojik bozukluklar yapmanın mümkün olduğunu kanıtlarıyla ve görsel materyallerle anlattım, filmlerle.

Emin Gürses: Kafalar karıştı tabi.

Habip Ümit Sayın: He, kafalar karıştı da onlar şey bu ASELSAN'daki olayı öyle yorumlamıyorlar zaten intihara, bunlar çok kritik yerde çalışan değil diyorlar.

Emin Gürses: Bunlar Eşref Bitlis'in ölümüne de sebep

Habip Ümit Sayın: Evet evet doğrudur, Eşref Bitlis'in kesin suikast

Emin Gürses: Ona bile kaza diyorlar hâla

Habip Ümit Sayın: Hâla

Emin Gürses: Rapor da veren işte o tümgeneral

Habip Ümit Sayın: Ha anlıyorum yani bu konuları da bilmiyorlar pek paşalar da bilmiyor, GATA da bilmiyor. Şimdi Genelkurmay GATA'ya bu konuda şey vermiş, talimat vermiş beyin kontrolü yapıldı mı diye, GATA'dakiler bilmez ki bu konuları.

Medyanın tutumu

Ümit Sayın'ın telefon konuşmalarından ASELSAN'ın bu konunun bir an önce kapatılmasını ve asla gündeme gelmemesini istediği anlaşılıyordu. Medyadaki kimi yazarla da bu tutuma destek veren yazılar kaleme aldı. Vatan Gazetesi Yazarı Murat Çelik 29 Kasım 2011'de "ASELSAN ölümleri intihar mı, cinayet mi?" başlıklı bir yazı kaleme aldı. Yazıda herhangi bir isim verilmeden ölen mühendislerin arkadaşlarına dayandırılıyordu bilgiler. Murat Çelik Hüseyin Başbilen'le ilgili şu bilgileri veriyordu: "Hüseyin Başbilen'in yakın bir arkadaşı, bakın o günlere dair neler anlattı: 'Hüseyin, ölümünden birkaç ay önce evlenmişti. Eşi psikologdu. Kadın, İstanbul'da işini bırakıp Ankara'ya gelmişti ama Hüseyin'in ailesi evlenmelerine karşı çıkmıştı çünkü yanılmıyorsam, yedi ya da sekiz kardeşlerdi ve aileye Hüseyin bakıyordu. Bu nedenle aile evlenmelerini istememişti. Eşi de o kadar kalabalık bir aileyle birlikte yaşamayı kabul etmemişti. Yeni evliydi ama hayata küsmüş bir şekilde gelip gidiyordu işe ölümünden önceki son zamanlarda. Normalde çok neşeli biriydi. Evlendikten sonra ise sürekli başı önde, dalgın ve bitkin haldeydi. Geçmiş gün... Hatırladığım kadarıyla, psikolog olmasına rağmen anlatmamış eşine yaşadığı bunalımı ama eşinin, 'Hüseyin'in intihar etmesinden endişe ediyorum' dediği konuşuluyordu bölümde. O dönemki mesai arkadaşlarından biri devam ediyor anlatmaya... 'Hüseyin öyle kozmik bir görevde

değildi. Tüfeklere gece görüş monte hamili (gece görü dürbününün takılacağı aparat) tasarlıyordu. Leopard tank projesinde de yine mekanik bir parçanın tasarımını yapıyordu. Ar-Ge departmanına bağlı Gece Görüş Ürünleri Tasarım Müdürlüğü'nde, Mekanik Tasarım bölümünde çalışıyordu. Ne bileyim, mesela kritik yazılımların yapıldığı bir bölümde olsaydı, belki o zaman komplo teorileri makul karşılanabilirdi. Ayrıca, ardında bıraktığı intihar mektubu ofisteki bilgisayarında bulundu. Aselsan'ın Akyurt'taki binasına girmek, o bilgisayara dışarıdan bir dosya eklemek neredeyse imkansızdır. Dolayısıyla, o dönemi yaşayan bizler, rahmetlinin intihar ettiğinden, neredeyse yüzde 100 eminiz."

Hüseyin Başbilen'in ailesine dair verilen bilgilerin çoğu yanlıştı. Hüseyin Başbilen evlendikten sonra anne babasıyla oturmuyordu. Eşiyle ayrı bir ev tutmuştu. Kız kardeşi İstanbul'da evliydi. Bir kardeşi ABD'de çalışıyordu.

Murat Çelik yazısında diğer mühendis Ünsem Übal'dan da şöyle bahsediyordu: "Aselsan ölümleri'nin ikincisi 17 Ocak 2007'de başından tek kurşunla vurulmuş bulunan Halim Ünsem Ünal. Ünal, Aselsan'da sadece altı ay çalıştıktan sonra 31 Aralık 2000 tarihinde kurumdan ayrılmış. Yani ölümünden yedi yıl önce. Dolayısıyla Aselsan çevrelerinde, diğer iki ölümden farklı ve uzak bir yere koyuluyor bu olay."

Bu bilgi de doğru değildi. Ünsem Ünal savunma sanayii alanında ASELSAN'la bağlantılı MİKES'te çalışıyordu.

Murat Çelik'in mühendislerden Evrim Yançeken'e dair bilgileri de dikkat çekiciydi: "Yançeken'i anlatacak bir arkadaşına ulaşamadım doğrusu. Çünkü onu yakın tanıyan tek bir arkadaşı dahi yokmuş. En azından Ankara'da... Aselsan çevrelerinde Evrim Yançeken hakkında konuşulanlar şunlar: Evrim ODTÜ'yü kazanınca, ailesi 'Çocuğumuz yurtlarda perişan olmasın' deyip

Levent Şahverdi Arşivi

İzmir'den Ankara'ya taşınmış... Batıkent tarafında bir ev almışlar. Okul bitip Aselsan'da mühendis olarak işe başladıktan sonra, çevresindeki herkesin gözlemi, Evrim Yançeken'in asosyal bir yapısı olduğu yönünde... Neredeyse hiç arkadaşı yokmuş. Tek arkadaşının, yaşadığı apartmandaki komşularından bir lise öğrencisi olduğunu bilirmiş ofisindekiler. O öğrenci ile bilgisayar oyunu oynamaktan başka hiçbir sosyal aktivitesi yokmuş. Bir süre sonra Ankara'da yaşamaktan çok sıkıldığını, İzmir'i çok özlediğini ve memleketine dönmek istediğini söylemeye başlamış. Ancak ailesi, 'İyi bir işin var. Bırakılıp gidilir mi? Ayrıca biz senin için kurulu düzenimizi bozduk, evimizi sattık gelip Ankara'da ev aldık' deyip karşı çıkmış İzmir'e dönme talebine. Bu arada, yüksek lisans tezi ile ilgili ciddi sorunlar da, sıkıntılı ruh halinin tuzu biberi olmuş. Zaten hep içine kapanık bir yapısı olan Evrim Yançeken'in, ölümünden önceki dönemde ağır bir bunalımda olduğu dışarıdan gözlenebiliyormuş. Çevresindekilerin intihar ettiğine inandığı Evrim Yançeken de, Hüseyin Başbilen gibi 'kritik' bir bölümünde görevli değilmiş Aselsan'ın. O zamanki adıyla MST Grubu, yani Mikrodalga ve Sistem Teknolojileri departmanında görevliymiş. Bu birimin yaptığı çalışmalar arasında da, radar sistemleri ile füze rampalarının yazılım ve donanımına ilişkin projeler varmış."

Aslında Evrim Yançeken ile ilgili bölüme hiç yorum yapmamakta yarar var. Çelik, Yançeken için "O zamanki adıyla MST Grubu, yani Mikrodalga ve Sistem Teknolojileri departmanında görevliymiş. Bu birimin yaptığı çalışmalar arasında da, radar sistemleri ile füze rampalarının yazılım ve donanımına ilişkin projeler varmış." dedikten sonra "Evrim Yançeken de, Hüseyin Başbilen gibi 'kritik' bir bölümünde görevli değilmiş" diyordu. Füze yazılımlarının millileştirilmesinden daha kritik ne olabilir diye sormak gereksiz sanırım!

Zihin Kontrolü Uzmanı Ümit Sayın

Bu noktada bir parantez açıp ASELSAN yönetimindeki paşaların intihar konusunun kapatılması için yoğun temasta olduğu Ergenekon sanığı Habip Ümit Sayın hakkında biraz bilgi edinmekte yarar var. Ergenekon Davası kapsamında bir süre tutuklu yargılandıktan sonra tahliye edilen Ümit Sayın'la çok ilginç bir karşılaşmamız oldu. Pek çok gazeteci gibi ben de tahliye olan Ümit Sayın'a ulaşıp röportaj yapmak istiyordum. Tahliye olduğu hafta çok ilginç bir şekilde ve hiç planda yokken aniden karşılaştık. Taksim İstiklal caddesinde yürürken aniden karşımda Ümit Sayın'ı buldum. Ancak bu karşılaşma Ümit Sayın için hiç de hoş olmadı. Çünkü, ben kendisine "Ümit Bey" diye seslenince çok ürktü. Durumu fark edip hemen kendimi tanıttım. Gazeteci olduğumu belirtmemle biraz rahatladı. Belli ki, Ergenekon hakkında önemli ifadeler verdiği için başına bir şeylerin gelmesinden çekiniyordu. Röportaj vermeyi düşünmüyordu. Kendisine kartvizitimi verip, fikrini değiştirmesi durumunda beni armasını söyledim, ancak aramadı. Sonraki günlerde bir gazeteci arkadaşımla birlikte Kadıköy'deki evinde de kendisini ziyaret ettik. Ancak yine de röportaj konusunda ikna edemedik. Ümit Sayın tahliye olduktan sonra bildiğim kadarıyla medyaya hiç konuşmadı.

ASELSAN mühendislerinin ölümünün normal bir ölüm olmayacağını savunan Doç.Dr. Ümit Sayın İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Kurumu Enstitüsü'nde görevli. Farmakoloji uzmanı olarak görev yapan Sayın zihin kontrolü, psiko-farmakoloji ve narkotik ilaçlar konusunda uzman aynı zamanda. Ulusalcı fikirleri ile tanınıyor.

Bir dönem İstanbul Üniversitesi eski rektörü Mesut Parlak'a bilgisayarından tehdit mesajları attığı iddiasıyla gündeme geldi. Sayın'ın el konulan bilgisayarındaki MSN yazışmaları ve diğer

dokümanlarda Ergenekon yapılanması kapsamında gözaltına alınan kişilerle kurduğu yakınlık tespit edildi.

Muvazzaf subaylarla da yakın temas hâlinde olduğu ileri sürüldü. Faaliyetlerini Özlem Mason Locası'na bağlı yürüttüğü iddia edildi. ABD'de bulunduğu sırada, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin temsilcisi olarak görev yaptı. Teknik takibe yakalanan çeşitli kişilerle yaptığı MSN görüşmeleri kayıtlarında darbe planlarından bahsediliyordu. Bunlar, yakın gelecekte darbe yapılacağına dair konuşmalardı. Ümit Sayın'ın bilgisayarında yapılan incelemelerde İstanbul Üniversitesinde görev yapan öğretim üyeleri ile ilgili olarak, kişilerin siyasi, felsefi veya dini görüşlerine, ırki kökenlerine, hukuka aykırı olarak ahlaki eğilimlerine, cinsel yaşamlarına veya sendikal bağlantılarına ilişkin fişleme bilgileri bulundu. Bu konularla ilgili Sayın'ın, bazı askeri istihbarat görevlisi olduğu anlaşılan subaylarla değişik yazışmalar yaptığı, dinleme yapma konusunda yetki istediği, birçok askeri yüksek rütbeli şahıslarla doğrudan görüşebildiği ve örgütün kararlarını irtibat halinde olduğu emekli üst düzey askeri şahıslara ilettiği yönünde bilgiler dosyaya girdi. Hakkındaki suçlama Ergenekon örgütünün üniversite yapılanması içinde yer almaktı.

Habip Ümit Sayın, 'tehlikeyi' erken fark etmiş bir isimdi. 2007 yılında Ergenekon soruşturması başladıktan hemen sonra daha önce yazı yazdığı acikistihbarat.com, www.kuvva-imilliye.net gibi sitelerden yazılarını çekmiş ve bu ekiplerle arayı açmaya çalışmıştı. Ancak yine de Ergenekon davası kapsamında tutuklanıp yargılanmaktan kurtulamadı. 22 Şubat 2008'de İstanbul'da gözaltına alındıktan sonra 26 Şubatta tutuklandı.

Ümit Sayın emniyet sorgusunda verdiği ifadesinde, 1990-1993 yıllan arasında Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası ile akademik alanda yapacağı kariyerlerde kendisine destek olacaklarını düşünerek temas kurduğunu, Rimellerine katıldığını, 1994

yılında ABD'ye gittikten sonra hiçbir rimellerine katılmadığını, Masonlar ile ilgili bir çok bilgiyi yazmış olduğu kitaplarında da anlattığını söylüyordu. İddialara göre 3. dereceden Mason'du.

Habip Ümit Sayın, ASELSAN intiharları ile ilgili telefon görüşmeleri hakkında emniyette ve savcılıkta verdiği ifadelerde ilk görüşmeyi yaptığı kişinin Kanal 1 TV'den Fatih Altaylı'nın sekreteri olduğunu, ASELSAN'da çalışan 3 mühendisin ölümü ile alakalı yapılacak programa davet amacıyla arandığını, Fakat ASELSAN'da görüşmüş olduğu Yönetim Kurulundaki bazı kişilerin böyle bir programın yapılmasını istemedikleri için programa katılmayacağını söylediğini belirtiyordu. ASELSAN, Yönetim Kurulu acaba neden böyle bir programın yapılmasına karşı çıkıyordu? Daha ilginci Ümit Sayın bir programa davet edildiğinde neden ASELSAN yönetim kurulundan izin alma gereği duyuyordu? Aralarında nasıl bir bağ vardı? Mühendis Hüseyin Başbilen'in otopsi raporunda bazı adli tıp uzmanlarının cinayet demesine rağmen, bazılarının intihar demesinin bu bağlantılarla ilgisi var mıydı? Ümit Sayın gibi diğer adli tıp uzmanları da bir karar verdiklerinde ASELSAN yönetim kuruluna sorma gereği duyuyor muydu acaba?

Aynı Ümit Sayın, Doç.Dr. Emin Gürses'le yaptığı telefon görüşmesinde ise ASELSAN mühendislerinin İnfrases denilen bir yöntemle, eşik altı seslerle intihara sürüklenmiş olabileceği belirtiyordu.

Peki bu yöntem ne demekti? Bunu da yine Ümit Sayın'dan öğrenmekte yarar var. Habip Ümit Sayın'ın zihinkontrol.blogcu.com adlı sitede yer alan röportajında söz konusu yöntemlerle ilgili soruları şöyle cevaplıyor:

Infrases diyorsunuz, bu teknomüzik ve son çıkan elektronik müziğin içinde infrases olabilir mi? İnsanları nasıl etkiler?

İnfrases doğada var, insan yapısı bir motordan da çıkabilir. Örneğin bozuk ve ses çıkararak çalışan bir su motorunun veya dizel motorunun yakınında, motordan çıkmakta olan sesin bir kısmı bazen infrases olabilir. Bu sese maruz kalan kişilerde mide bulantısından, başağrısına kadar pek çok semptom görülebilir. Teknomüziğin içinde infrases olduğunu sanmıyorum; Teknomüzik özellikle ilaç (ekstazi-MDMA) kültürünün çok kullandığı bir müzik, benzer şekilde Hard-Rock ve Acid-Rock da eroin ve ağır narkotik kültürünün oluşturduğu ve dinlediği bir müzik türü. Dolayısı ile ses ve müzik-kültür bileşenleri sistematik olarak kullanılmış yakın geçmişte. New Age (Yeni Çağ Müziği) ise daha ziyade meditasyon ve uzak doğu felsefelerinin bir müziği, LSD ve hippi kültürü ile içiçe. Bu örnekler müzik türünün bile nasıl psikolojiyi şekilllendirdiğine ait bize bazı kanıtlar sunuyor.

Ses veya başka dalgalar insan psikolojisi etkilemek için kullanılabilir mi?

Ses dalgaları duyulan veya duyulmayan (infrases-ultrases) frekanslarda insan psikolojisini etkiler. Bu amaçla son 20 yılda çok çalışma yapılmıştır. İnfrases insanlarda ciddi fizyolojik, nörovejetatif veya psikolojik bozukluklara neden olabilir, akut anksiyete veya panik ataklara neden olabilir. Bunun haricinde mikrodalgalar insanda sersemlik yaratmak veya bir takım olumsuz etkiler yaratmak için kullanılmış. İlk kez Moskova'daki ABD Başkonsolosluğu'nda, 1960'ların başında KGB bu silahı kullanmış. Bir gün tüm konsolosluktakilerde baş dönmesi, migren, aşırı sersemlik, kusma ve panik atak gibi belirtiler oluşmuş. Sonra Amerika'lı Elektronik mühendisleri bunun mikrodalgalar olduğunu tespit etmişler. Elektromanyetik dalgaların insan psikolojisini etkilemek için kullanıldığı iddia edildiyse de, bu konu yanlış ele alınmakta; yani uzaktan elektromanyetik dalgalarla insanların davranışları kesinlikle kontrol edilemez. Yalnız yüksek radyasyonla

(X ışını, gamma ışını vb) beyin hücreleri öldürülebilir belli bir yöne yöneltilirse bu ışınlar belli nöronları öldürebilir (DNA'yı tahrip edeler, kansere bile neden olurlar), örneğin hippokampüs gesindeki nöronlarına zarar verilirse, kişide ciddi hafıza kayıpları oluşur. Lazer teknolojisi de benzer amaçlarla kullanılabilir.

Zihin kontrolü veya beyin yıkama diye bir şey hakikaten var mı? Bu konuda ne çalışmalar yapılıyor?

Zihin kontrolü ve beyin yıkama diye bir şey var. Zihin kontrolü, insan iradesini, düşüncesini, yargı yeteneğini, hafızasını vb. etki altına almak, kontrol etmek ve istenilen amaca uygun şekillendirmek için kullanılan yöntemlerin tümü. Beyin yıkama ise propaganda, eğitim, koşullandırma vb. yöntemlerle yapılan zihin kontrolünün daha kabası. Bunların toplum düzeyinde yapılmasına ise Psikolojik Savaş deniyor. Psikolojik Harp tüm toplumun kollektif beynine, toplumsal psikolojiye karşı da yapılan bir savaştır. Psikolojik harp'te hedef sistematik olarak istenilen ideolojiyi veya halkın inanması istenilen yalanları medyayı ve diğer araçları kullanılarak halka inandırmaktır. Bu konuda tarihte ilk çalışmalar Çin'de başladı, Yüzyıllar boyu tüm emperyal devletlerin orduları ve polis teşkilatları zihin kontrolüyle ilgilendi; propaganda, beyin yıkama ve zihin kontrolünü araştırdı. Naziler döneminde özellikle, bu konuda çok çalışma yapıldı, Nazilerin Joseph Goebbels tarafından yönetilen ünlü propaganda bakanlığı (1933-1945) hiç unutulamaz! 2. Dünya ve Kore savaşlarında ABD'li subaylar üzerine Japonların ve Çinlilerin başarısı karşısında CIA bu çalışmalara hız vermeye karar verdi. Önümüzdeki yazıda işleyeceğimiz MK-Ultra çalışmaları yapıldı. 1975'te bu çalışmalar ortaya çıktı ve finansları sözüm ona kesildi. Ama aslında ne Rusya'da, ne ABD'de ne de Çin'de bu çalışmalar hiç durmadı.

Bazı yazılarınızda geçen Gerçeklik Serumu bulunabildi mi? Yani insan iradesi sınırsız olarak kontrol edilebilir mi?

Gerçeklik Serumu aslında, uzun süredir, Hassan Sabbah dönemlerinden beri araştırılan bir madde. İnsanlara her şeyi anlattıracak, iradeyi tamamen kıracak bir maddeden bahsediliyor. Bazı güçlü halüsinojenler bu amaçla kullanıldığı gibi, halüsinojen özelliği olan bazı bitki özütleri (ibogain, meskalin, psilosibin), kemohipnoz yapan barbituratlar (sodyum pentotal) veya sentetik antagonistler (BZ, PCP, MK-801 vb.) bu amaçla kullanılmış. Ama gerçek şu: ideal bir gerçeklik serumu henüz bulunabilmiş değil, çalışmalar tabii ki her ülkede aralıksız sürüyor. İnsan iradesinin sınırsız olarak kontrol edilebilme konusu belirsiz. Ama bir ölçüde insan iradesine müdahale edilebiliyor.

Hipnoz ne düzeyde etkili? İnsanlara istemediği şeyler yaptırılabilir mi?

Hipnoz konusu çok tartışmalı. Hipnozla insanlara pek çok şey yaptırılabildiği iddia edilse de tıbbi literatürdeki bilgilere bakınca bunun mümkün olmadığı görülüyor. Hipnozla CIA'nın çoğul kişilik oluşturduğu iddiaları var. Hipnoz, başka tekniklerle birlikte koordine edilince insanlarda yeni kişilikler oluşturulduğuna dair MK-Ultra çalışmaları var. Colgate Üniversitesinden, askeri istihbarata çalışan Prof. Estabrooks'un iddiasına göre insanların beşte biri farklı bir derin trans haline konabiliyormuş ve bu kişilerin küçük bir azınlığında hiç hatırlayamayacakları bazı telkinlerle farklı kişilikler oluşturulabiliyormuş! Fakat kemo-hipnozla (sodyum pentotal vb.) insanlarda derin benzeri hipnoz durumları da oluşturulabiliyor.

Filmlere Konu olan Mançurya Adayı yaratılabildi mi? Hrant Dink veya Danıştay Baskını sorumluları birer Mançurya Adayı olabilir mi?

Bu konudaki bilgiler çok çelişkili! 'Manchurian Canditate' (Mançurya Adayı) filminin iki versiyonuna göre veya 'Komplo

Teorisi' filmine göre bu konuda Amerikalılar çok ilerdeler, ama acaba sadece Hollywood mu ilerde ve bilim kurgu filimi yapıyor! Tıbbi literatürde bu tip Kara Bilim yayınlarının yayınlanması mümkün değil. Elimizdeki yayınlardan yola çıkarsak, bu konuda sağlıklı bir sonuç çıkarma ve sağlıklı bir yorumlama yapmamız mümkün değil! ABD'de konuştuğum bazı yaşlı nörologlara göre bu konularda büyük rol katedildi, ama tam sonuca ulaşılamadı. Son günlerde bazı kişilerin CIA'yi Kanada'da Allen Memorial hastanesinde yapılan deneyler yüzünden mahkemeye verdiklerini görüyoruz. Colin Ross'un, 'CIA Doctors' isimli kitabı da aynı zamanda bu çalışmaların belli bir noktaya geldiğini biz gösteriyor. Psikiyatrinin bu alanı hep gizli kaldı ve bundan sonra da gizli kalacak. Türkiye'deki bazı katillerin tabii ki bu operasyonlardan geçirilmiş olma olasılığı var. Bahsedilen cinayetlerin büyük çoğunluğu Nato'nun gizli yapılanmaları ve teşkilatları (staybehind) tarafından gerçekleştirildiği için, Gladyo dediğimiz bu yapı içindeki kişiler bu cinayetleri benzer Zihin Kontrolü projelerinden geçirilmiş kişilere işletmiş olabilirler. Ama bu cinayetleri sıradan anti-sosyal kişilik bozukluğu olan kişilerin de işlemiş olması mümkün! Hiç unutulmamalı ki, bu konudaki manüpülasyon teknikleri çok çeşitli ve istihbarat örgütleri bunları kullanıyor.

İnfrases şu anda Karabilim teknikleri için ordular tarafından uygulanıyor mu?

Bu sorunun yanıtını vermemiz çok güç. İnfrases bir non-lethal (öldürücü olmayan) silah, bu artık tüm literatürde var. American Patent Ofisten de bir çok infrases aletinin patentine ulaşabilirsiniz. Yalnız nerde, ne zaman ve ne amaçlı olarak kullanılabileceği bilinemez. İnfrases şu anda ordular tarafından kullanılıyor, tıpkı bizde hiç bilinmeyen mikrodalgaların veya milimetre ışınlarının ordular tarafından kullanıldığı ve silah ya da incapacitating agent (etkisizleştirici ajan) olarak kullanıldığı gibi.

Zihin Kontrolü ve Psikolojiyi etkilemek bu ilaçların haricinde başka yöntemlerle yapılabilir mi?

İnsan psikolojisi veya biyolojisi görünen veya görünmeyen ışınlar (X ışını, gamma ışını, mikrodalga radyasyonu, lazer ışını, milimetre ışını vb.), kimyasal maddeler (LSD, halüsinojenler, uyarıcılar vb.), ses dalgaları (infrases, ultrases vb), henüz bilinmeyen quantal parçacıklar ya da ilaçlar tarafından etkilenebilir. Bir etki uyandırmak için bir stimülanın nesneye ulaşması ve o nesnenin biyolojik yapısında bir takım değişiklikler meydana getirmesi gereklidir."

Hem sanık, hem tanık

Habip Ümit Sayın'ın ASELSAN mühendislerinin ölümüne dair görüşleri bu uzmanlık bilgileri ile birleştirildiğini farklı anlamlar kazanıyordu. Üstelik, Sayın bu süreçte ASELSAN yönetimindeki paşalarla da sürekli irtibat içindeydi. Habip Ümit Sayın belli bir süre tutuklu kaldığı Ergenekon Davası kapsamında Aralık 2009'da yapılan gizli oturumda mahkeme heyetine ilginç açıklamalarda bulundu. Askeri okuldaki öğrencileri vasıtasıyla ve gittiği konferanslar nedeniyle tanıştığı komutanlar tarafından kendisine TSK içerisinde gizli bir yapılanma olduğunun söylendiğini anlatan Sayın, 2006 yılında Merkez Orduevi'nde Ergenekon ikinci davasının tutuklu sanıklarından emekli Orgeneral Hurşit Tolon ile de görüştüğünü ifade ederek, şunları anlattı: "Bana ordu içinde, TSK içinde bir yapılanma olduğunu, bu yapılanmanın gidişata dur diyeceğinden bahsetti. Beni eski Jandarma Genel Komutanı Emekli Orgeneral Şener Eruygur ile tanıştırdı. Eruygur ile 2006 yılında Fenerbahçe Orduevi'nde yaptığımız görüşmede, bana TSK içinde böyle bir örgütün varlığından, sivil toplum örgütleriyle koordinasyon kurulduğundan söz etti. Konuştuğum

diğer komutanlar bana görev üstlenmem konusunda bir şey söylemedi. Sadece Eruygur, 'Sivil kanadında yer alır mısın?' dedi. Ben de alamayacağımı söyledim."

Emekli Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu ile de 2005 yılında Fenerbahçe Orduevi'nde görüştüklerini kaydeden Sayın, "Bana en ayrıntılısını da Hüseyin Kıvrıkoğlu anlattı. Örgütlenmenin 'Encümen-i Daniş' olduğunu söyledi. Encümen-i Daniş içinde büyükelçiler, komutanlar ve devletin üst kademesindeki insanların bulunduğunu, görevi sırasında da böyle toplantılar yapıldığını söyledi."

Emekli asker ve üst düzey sivil yöneticilerin düzenli olarak bir araya gelerek ülke ve dünya meselelerini değerlendirdiği Encümen-i Daniş, 15 günde bir Moda Deniz Kulübü'nde toplanıyor. Encümen-i Daniş'in başkanlığını eski TBMM başkanlarından Necmettin Karaduman yapıyor. Toplantıya katılanlar arasında ise eski başbakanlardan Bülend Ulusu, eski genelkurmay başkanları emekli orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, İsmail Hakkı Karadayı, Necdet Üruğ, eski MİT Müsteşarı Sönmez Köksal, TBMM eski başkan vekillerinden Murat Sökmenoğlu, eski bakanlardan Sefa Reisoğlu ile İlter Türkmen'in yanı sıra eski Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman da bulunuyor.

Ümit Sayın, Ergenekon davası kapsamında gizli tanık olduğu da ortaya çıktı. Gizli tanık Anadolu adıyla açıklamalarda bulunan Ümit Sayın Ocak 2010'da tahliye edildi.

YEDİNCİ BÖLÜM

▲

İKİNCİ SORUŞTURMA

İstanbul'da yürütülen Ergenekon, Balyoz, Askeri Casusluk, Amirallere Suikast gibi soruşturmalar kapsamında Türk Savunma Sanayii'ni ilgilendiren binlerce belge ve bilgi ele geçirildi. Soruşturmaları yürüten İstanbul Cumhuriyet Savcısı Fikret Seçen ele geçirilen belgeler arasında ASELSAN intiharları ile ilgisi olabilecek dokümanları ayrı bir dosyada topladı. Olayların gerçekleştiği yer Ankara olduğu için de görevsizlik kararı vererek, 2010/1323 soruşturma muhabere numaralı dosyayı Ankara'ya gönderdi. Bu gelişme yeni bir sürecin de başlangıcı oldu. Daha önce ayrı ayrı ele alınıp kapatılan mühendis ölümlerine ilişkin soruşturmalar Ankara Cumhuriyet Savcılığınca tek dosyada birleştirildi. Yeni açılan soruşturma kapsamında Ankara Cumhuriyet Savcısı Veli Dalgalı öncelikle, Ümit Sayın ve Hüseyin Başbilen'in çevresinde bulunan kişilerin HTS (geçmiş görüşmelerin arama, aranan ve konuşma süresi) kayıtlarını istedi. 2006, 2007 ve 2008'e ilişkin kayıtlarda Sayın'ın, Başbilen'in ölümünden sonra ASELSAN santralinden bazı kişilerle görüşme yaptığı tespit edildi. Bu konuda şüpheli 5 kişi belirlendi. Kayıtlara göre Ümit Sayın bu ölümlerle ilgili ASELSAN yönetimiyle sürekli diyalog halindeydi. Savcı,

cinayetin işlendiği gün maktulün cep telefonunun evde kalması ve yeni eşi Seda Gülen Başbilen'in yaptığı görüşmeler de incelemeye aldı.

Görüşmelerde tahrifat

Savcılığın isteği üzerine gönderilen HTS kayıtlarında çok önemli bir skandal ortaya çıktı. Bazı kayıtların üzerinde değişiklikler yapılmıştı. Savcıya göre bu tahrifatlar belirli kişileri koruma amacıyla gerçekleştirilmişti. Belli ki intiharlardan sonra ASELSAN'dan yapılan görüşmeler bilinsin istemiyordu. Tahribat yapılırken gerçekleştirilen 'kes ve yapıştır' uygulamalarında hata yapılınca aynı telefondan aynı anda birkaç kişiyle konuştuğu gibi bir durum oluşmuştu.

Psikolojik tedavi iddiası çürük çıktı

Hüseyin Başbilen'in ölümü ile ilgili intihar iddiası onun psikolojik sorunları olduğu iddiasına dayandırılıyordu. Bu iddia eşi Seda Gülen Başbilen'in ifadelerinde de yer alıyordu. Ancak yeni soruşturma çerçevesinde elde edilen bazı deliller kapatılan dosyada yer alan psikolojik tedavi iddiasını çürütecek nitelikteydi. Savcı, Hüseyin Başbilen'in gerçekten psikolojik tedavi görüp görmediğini belirlemek için Sosyal Güvenlik Kurumu'ndan maktulün ölmeden önce hangi ilaçları kullandığına dair bilgi talep etti. Eğer Başbilen psikolojik tedavi görmüş ise doğal olarak bazı ilaçları kullanmış olması gerekirdi. Ancak Sosyal Güvenlik Kurumundan gelen cevap tam tersiydi. Hüseyin Başbilen sadece 9 defa grip ilacı kullanmıştı. Bu gelişme psikolojik tedavi iddiasını çürütüyordu

Otopsi raporundaki büyük skandal

Soruşturma ilerledikçe yeni gerçekler ortaya çıkıyordu. İntihar iddiasının bir diğer önemli delili de boyundaki kesiklerdi. Bu tezi

öne sürenlere göre Hüseyin Başbilen önce boynunu kesmeye çalışmış daha sonra ise sol bileğini keserek intihar etmişti. Dolayısıyla boyundaki kesik tereddüt kesikleri diye tabir edilen önemsiz kesiklerdi. Peki bu iddia neye dayanıyordu? Yanılgının nedeni Otopsi raporuydu. 20 cm olan boyun kesiği her nasıl olmuşsa 2 cm olarak gösterilmişti otopsi raporunda. 6 Ağustos 2006 tarihli rapora göre otopsi işlemi Adli Tıp Kurumu Grup Başkanlığı morgunda nöbetçi adli tabip Mehmet Özbay ve doktor Saffet Üner tarafından gerçekleştirilmişti.

Oysa olay yeri fotoğraflarından ve çekilen görüntülerden boyundaki yaranın çok daha büyük olduğu belli oluyordu. Savcı, Jandarma'nın çektiği olay yeri fotoğraf ve videolarını 2011'de Adli Tıp'a göndererek yeni bir rapor talep etti. Gelen yeni raporda boyun kesiğinin 20 cm olduğu yazıyordu. Peki 20 cm'lik kesik nasıl 2 cm olmuştu? Adli Tıp Kurumuna bu soruya verdiği yanıt da oldukça basitti. İlk otopsi raporunda 20 cm yazılması gerekirken "0" unutuluvermiş ve 2 cm olarak yazılmıştı.

Kozmik dosya kayıp

Her adım yeni bir bulguya götürüyordu araştırmayı. Hüseyin Başbilen öldüğü gün ilk milli tank projesi ALTAY'ın sunumunu yapacaktı. Daha önce 3 sunum gerçekleştirmişti. 4'ncü ve son sunumu ortadan kaybolduğu gün yapacaktı. Çantasında kozmik projenin bir örneği ve yanında bulunan flaş bellekte de sunumu yer alıyordu. Ancak ne proje örneği ne de flaş bellek ortada yoktu. Savcı olay yeri incelemesini yapan Jandarma'ya flaş belleğin nerede olduğunu sordu? Ancak ortada yoktu. Bunun üzerine olay yeri incelemesini yapan jandarma personelini ifadeye çağırdı. Astsubay Ş.K. savcıya verdiği ifadesinde "flaş diski biz olay yerinde bulduk ve komutanımıza verdik" dedi. Savcı bu ifade üzerine dönemin

Pursaklar İlçe Jandarma Komutanı Binbaşı E.Ş.'nin ifadesini şüpheli sıfatıyla aldı. E.Ş. ifadesinde, emrindeki askerlere Başbilen'e ait flash diskin de aralarında bulunduğu delillerin savcılığa gönderilmesi talimatını verdiğini, bunun için hazırlanan üst yazıyı imzaladığını söylüyordu. E.Ş.'nin, flash diskin neden savcılığa ulaşmadığı konusunda bir bilgisi yoktu. Peki ama flaş disk neredeydi?

Yeni rapor cinayet diyor

Savcı Veli Dalgalı'dan dosyayı devralan Ankara Cumhuriyet Savcısı Murat Demir, bu gelişmeler üzerine Jandarma'dan yeni bir rapor talep etti. Diğer taraftan da emniyetten olayı araştıracak yeni ekip kurulmasını istedi. Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı tarafından hazırlanan 21 Şubat 2011 tarihli yeni bir bilirkişi raporu hazırlandı. Kan Serpintileri Seyir Analizi'nin de yapıldığı yeni rapor çok dikkat çekici noktalar içeriyordu ve tespitlere göre cinayet şüphesi daha baskındı.

Raporun şu satırları dikkat çekiciydi: "Kesilerin şoför mahallinde başladığı, bu esnada şahsın bir müddet şoför koltuğunda beklediği; kanama devam ederken bekleme esnasında sol kapı kumanda kollarına bir veya birden fazla dokunulduğu; sonradan bilinmeyen bir nedenden dolayı ön yolcu kapısına ulaşmaya çalıştığı; yolcu ön koltuğuna emekler vaziyette kısmen geçtiği; bu sırada güç ve bilinç kaybı gerçekleştiğinden yolcu koltuğu ön boşluğuna düştüğü ancak hâlâ ön yolcu kapısına ulaşmaya çalıştığı; yerde olmasına rağmen kapıya ulaşmaya devam ettiği ve yere yakın konumda kapıya temas ettiği; bu denemeler sırasında ölümün gerçekleştiği..."

Raporun en üzerinde durulması gereken kısmı ise 'Açıklama Getirilemeyen Şüpheli Durumlar' bölümüydü. Bu bölümün girişinde "Bu durumlarla söylenebilecek en önemli husus, mevcut

süreç analizi ile uyuşmamaları, sürece aykırı olmaları ve ölü bulunan şahıs dışında ikinci veya üçüncü şahıslarca gerçekleştirilmeleri ihtimali olan durumlardır." deniyor.

Çantayı kim koydu?

Dosyaya giren her yeni bilgi cinayet şüphesini daha da güçlendiriyordu. Ölümün gerçekleştiği araç bulunduktan sonra jandarmanın çektiği fotoğraflarda aracın direksiyon altı zemininde bir çanta olduğu açıkça gözüküyor. Rapordaki tespitte "Yoğun kan birikintisi olan bir zemin üzerinde bulunan çantanın hem altının hem üstünün kanlı olmadığı, herhangi bir kan lekesi izinin bulunmadığı görülmektedir." deniyor. Bilirkişi, çantanın ölüm esnasında aynı yerde bulunması hâlinde üzerinde sıçrama, fışkırma türündeki tüm kan izlerinin görülmesi gerektiğine vurgu yapıyor. Ayrıca, çantanın altındaki zemin üzerinde kan lekesi bulunmayan temiz bölgelerin olması gerektiğini belirtiyor. Çanta temiz iken, kan lekelerinin zemin paspası üzerine geçtiği ve araç yıkama firmasına ait kâğıt paspasının da kanlı olduğu belirtilerek nihai değerlendirme şöyle yapılıyor: "Bu, çantanın kanama devam ederken burada olmadığını göstermektedir."

Çantanın direksiyon altına, pedalların önüne ne zaman konulduğuna dair başka fotoğraflara dayanılarak yapılan tespite göre de çantanın alt kısmında herhangi bir kan lekesi bulunmuyor. Çantanın temiz olduğu görülüyor. Bilirkişi raporunda şunlar ifade ediliyor: "Yukarıda anlatılan inceleme ve analizler neticesinde, çantanın ölüm sürecinin bitmesi ve kan lekelerinin pıhtılaşıp kurumasından sonraki bir zamanda fotoğraflarda görülen pozisyona geldiği görüş ve kanaatindeyim."

3-4 ay gibi rekor bir sürede dosyayı kapatan Savcı Hasan Aykaç'ın 'kovuşturmaya gerek olmadığına' dair kararında etkili

olan gerekçelerden biri, arabanın kapılarının içeriden kilitli olmasıydı. Aykaç verdiği kararda arabanın arka kelebek camı kırılarak kapının açıldığı ve cesede ulaşıldığı belirtiliyordu. Bu durumda kesiler meydana geldiğinde araç kilitli idiyse bu çanta nereden geldi? Kim veya kimlerce kanlar donduktan sonra sürücü koltuğu önüne yerleştirildi?

İddialara göre boş bulunan çantanın içinde ölümünden önce 57 saat üzerinde çalıştığı Altay Millî Tank Projesi'nin 4'ncü ve son etabına ait sunum ve haricî bellek bulunuyordu. Tank projesi, ayrı ekipler tarafından elektronik, mekanik, silah sistemleri ve zırh olmak üzere ayrı ayrı çalışılmıştı. Bu belgelerin çantadan çıkmaması, çantanın ölümden sonra içi boşaltılarak araca konduğu anlamına mı geliyordu?

Arka koltukta birileri mi vardı?

Şüpheli durumlar sadece çanta ile sınırlı değildi. Arka yolcu koltukları önüne serili, yıkama sonrası konan kâğıt paspasların konumu ve üzerindeki kan lekeleri de 'açıklanamaz' durumlar içeriyordu. Rapora göre bu paspasların üzerindeki kan lekeleri arasında kanın akış yönleri, yoğunlukları ve oluşma mantıkları açısından hiçbir bağ yoktu. Arka taraftaki kan leke ve birikintileri farklı nedenlerle kendine özgü bir şekilde meydana gelmişti. Şoför koltuğunun arkasındaki yolcu koltuğu önündeki paspasın kapı tarafından ön koltuk altına doğru itilmiş olduğu da fotoğraflarda görülüyordu.

Arka koltuk önünde görülen iki ayrı kan lekesinin oluşum itibarıyla 90 derece, yani yere dik açıyla damladığı tespit edildi. Bu lekelerin maktulün hareket ettiği konuma, güzergâha, şoför koltuğunun konumuna ve kan serpintilerinin genel seyrine aykırı bir pozisyon ve açıda olduğu belirtildi.

Rapordaki diğer bir şüpheli durum da ön yolcu koltuğu arkasındaki kâğıt paspasın üzerindeki yoğun kan lekesi. Bu lekenin ön taraftan ya da başka yerden akıntı şeklinde olmadığı belirtiliyordu.

Cinayet Şerhi

İstanbul Adli Tıp Kurumu 1. İhtisas Kurulu, 2007 ve 2011'de konu ile ilgili 2 ayrı rapor hazırladı. Kurul üyelerinden 3'ü mühendislerden Hüseyin Başbilen'in ölümüne cinayet derken 5'i intihar dedi. Cinayet görüşünü paylaşanlarda, maktulün ellerinde kan izi bulunmaması, kişinin olay yerindeki bulunuş şekli, otopsi raporunda tarif edilen kesik tarzındaki yaraların nitelikleri ile oluşturdukları harabiyete göre kendisi tarafından oluşturulmasının mümkün gözükmediği gibi hususlar ön plana çıktı.

Adli Tıp Kurumu üyeleri Tıbbi Patoloji Uzmanı Prof. Dr. Canser Çakalık, Kardiyoloji Uzmanı Prof. Dr. Sedat Tavşanoğlu ve Adli Tıp Kurumu Başkan Yardımcısı Adli Tıp Uzmanı Dr. Yüksel Aydın Yazıcı'nın imzasını taşıyan 28 Eylül 2007 tarihli muhalefet şerhinde olayın bir intihar olmayacağı şöyle gerekçelendiriliyordu: "Kesici vasıftaki aletlerin kullanıldığı intihar olgularında bilek ön yüzü, dirsek çukuru, diz çukuru, boyun, karın ve göğüs gibi bölgelerde genellikle birden fazla kesik olacağı; Tereddüt kesileri olarak tanımlanan bu yaraların değişmez özellikleri arasında birbirlerine yakın ve paralel grup halinde ve yüzeysel olmalarının sayılabileceği; Daha ziyade boyun ve bilekte rastlanan bu kesilerin adetleri iki veya üçten, bası olularda yüze kadar değişebileceği; Genellikler erkeklerde boyun kesilmesi veya göğse batırma, kadınlarda ise bilek kesmeye rastlandığı, birkaç kesi denemesinden sonra birçok olguda kişiler seçmiş oldukları yöntemi terk ederek başka bir metodla hayatlarına son verdikleri, tereddüt kesilerinin varlığı önemli olmakla beraber bir cinayet ihtimalini de ortadan

tamamen kaldırmayacağı; literatürde bileklerini keserek intihara başlamış kişinin boynunu keserek ölümü gerçekleştirmediğinin bildirildiği; bilek kesilerinde bilek hiperekstansiyon pozisyonunda olacağından trajenin genellikle radius kemiği alt ucunda kesik ile başlayıp radiyal arterin kesilmesinin yanı sıra bazı fleksor tendonların kesilmesini müteakip yüzeyel olarak sonlanacağı; Ayrıca ölenin ellerinin kanlı olmasının kanlı olmasının bekleneceği, temiz olmalarının beklenemeyeceği tıbben bilindiğine; Dosyada mevcut olay yeri tespit, ölü muayene tutanağı ve otopsi raporunda dış muayenede kişinin vücudunda ileri derecede çürüme nedeniyle yumuşak dokulara yönelik travmatik değişim bulunup bulunmadığının ayrımının yapılmadığı; boyun sol yanda larenks solundan başlayıp sol kulak hizasına kadar uzanan yatay seyirli kesik vasıfta yara; sol el bileğinde iç yüzde 8 cm uzunluğunda kemiğe kadar uzanan içinde kesilmiş tendonlar görünen kesik vasıfta yaralar saptandığı; iç muayenede ise boyun büyük damar yapıları sağlam olmakla beraber troid kıkırdak sol korpusu üzerinde birbirine paralel ikişer cm uzunluğunda iki adet yüzeysel kesi; sol el bileğinde tüm fleksor tendonların ve arteria radialis ve arteria ulnarisin tam kat kesildiğinin belirtildiği; her ne kadar kişinin vücudunda saptanan travmatik değişimler elinin uzanabileceği mesafede olduklarından kendisi tarafından yapılmış olabileceklerinin reddedilemeyeceği; ancak olay yerinde ve otopside kişinin ellerinde muhtemelen parmak izi alımına bağlı olarak mürekkep bulaşıkları dışında herhangi bir kan izi tarif edilmediği; dosyada kişinin intihar etmesine sebep olabilecek ağır depresyonda olduğuna veya alkol ve/veya uyuşturucu madde kötüye kullanımına dair herhangi bir tıbbi bulgu, belge ve emarenin olmadığı; kişinin olay yerindeki bulunuş şekli, otopsi raporunda tarif edilen kesik tarzındaki yaraların nitelikleri ile oluşturdukları harabiyete göre

sorulduğu üzere kendisi tarafından oluşturulmalarının varit görülmediğine dair muhalefet şerhimizdir."

Adli tıp uzmanları olayın cinayet olduğunu belirtiyordu. İntihar olduğunu söyleyen uzmanların çoğunun Ergenekon sanıklarından Prof. Mehmet Haberal hakkında tartışmalı kararlara imza atan isimler olduğunu not düşmekte yarar var.

15 kritik proje

ASELSAN mühendislerinin ölümü ile ilgili en çok tartışılan konulardan biri de bu mühendislerin kritik projelerde görev alıp almadıklarıydı. Bazı çevreler olayın bir an önce kapatılması için bu mühendislerin çok da önemli projelerde görev almadıklarını iddia ediyordu. ASELSAN yönetimi de uzun süre bu yönde tavır sergiledi. Hatta, mühendislerden Hüseyin Başbilen'in milli tank projesi ALTAY'da çalışmadığını iddia ediyorlardı. Oysa gerçekler hiç de öyle değildi.

Ankara Cumhuriyet Savcılığı, 2011'de Genelkurmay'a bir yazı göndererek vefat eden ASELSAN mühendislerinin hangi projelerde görev aldıkları sordu. Genelkurmay'a gönderilen yazıda "Mühendislerle özel projeniz var mıydı? Projelerin önemi neydi? Mühendis Başbilen'in 57 saat üzerinde çalıştığı proje ne hakkındaydı?" gibi sorular yöneltti. Genelkurmay'dan gönderilen "çok gizli" ibareli notta, aracında intihar ettiği söylenen Hüseyin Başbilen'in 15 farklı proje üzerinde çalıştığı anlatıldı. Daha fazla bilgi alınması için Milli Savunma Bakanlığına yazı yazılması gerektiği kaydedilen belgede ayrıntılı bilgi verilemeyeceği belirtildi. Savcı, ASELSAN'dan gönderilen cevapları yetersiz bulduğu için Genelkurmay'a mühendislerin üzerinde çalıştığı projelerin önemini sormuştu. Genelkurmay'ın yanıtı üzerine Ankara

Savcılığı, Milli Savunma Bakanlığı'na bağlı birimlerden ASELSAN mühendislerine ilişkin detaylı bilgi istedi.

Mühendislerden Hüseyin Başbilen'in tank ve Kanas silahlarında gece görüş sistemini sağlayan uzak mesafede etkili olacak sistem üzerinde çalıştığı biliniyordu. Mühendislerin önemli çalışmalar yaptıkları yönündeki haberleri "spekülasyon" olarak niteleyen ASELSAN, soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı'na aylar sonra Başbilen'in Milli Tank Projesi'nde görev aldığını açıklamıştı. ASELSAN'ın bu çelişkili tutumu konuyu daha da gizemli hale getiriyordu.

İntihar mektubunu "bir bilen" mi yazdı?

Hüseyin Başbilen'in ölümü ile ilgili en kritik noktalardan biri geride bıraktığı iddia edilen intihar mektubuydu. İlk soruşturmaya bakan ve birkaç ay içinde takipsizlik kararı vererek dosyayı kapatan Savcı Hasan Aykaç verdiği takipsizlik kararında arabada bulunduğu iddia edilen intihar mektubunun altındaki imzanın Hüseyin Başbilen'e ait olduğunun ekspertiz raporu ile kesinleştiğini belirtiyordu. Her şeyden önce mektupta imza yoktu. Başbilen'in intihar mektubunu ASELSAN'daki bilgisayarında, 4 Temmuz 2006'da yazdığı öne sürülmüştü. Oysa o gün Hüseyin Başbilen'in işe gitmek üzere evden ayrıldığı ancak ortadan kaybolduğu gündü. O gün işe de gitmemişti. Jandarmanın, mühendisin intihar mektubunun ASELSAN'daki bilgisayarında yazıldığı yönündeki raporu üzerine adı geçen bilgisayarın hard diskini incelemeye alan savcılık, burada mektubun kopyasına rastlayamadı. İntihar mektubunda yer alan "Bir aydır psikolojik tedavi görüyorum, ilaç kullanıyorum" ifadesi de bir başka soru işareti barındırıyordu. Sosyal Güvenlik Kurumu'nun savcılığa gönderdiği belgede Hüseyin Başbilen'in son dönemde ilaç kullanmadığı bilgisi

yer alıyordu. Mektubun Hüseyin Başbilen tarafından yazılmamış olması ihtimali çok önemli soru işaretleri doğuruyor. Çünkü mektupta Başbilen'in banka ve borç bilgileri dahil çok ince detaylar yer alıyordu. Eğer Başbilen yazmadıysa bu bilgilere ancak çok profesyonel bir ekip ulaşabilirdi.

4 Ağustos 2006 tarihini taşıyan mektubun en üstünde ortaya gelecek şekilde büyük harflerle "ELVEDA" yazılmıştı.

"Tüm sevdiklerime," diye başlayan mektup şöyle devam ediyordu:

"Sonumdan hiç kimse sorumlu değildir. Fiziki bir rahatsızlığım yok çok şükür, ama ruhen tükenmiş durumdayım. Nazar düşüncesiyle üzerime okuttum, psikiyatriste de gittim. Bir aydır psikolojik tedavi görüyorum, ilaç kullanıyorum, ama herhangi bir iyileşme göremedim. Yaşadığımı hiç hissetmediğim ve sürekli eziyet çektiğim için yaşamamayı kendi isteğimle seçtim.

Aşkım seni çok seviyorum. Seninle hiçbir problemim yoktu. Bana sürekli destek olduğun için teşekkürler. Sana olan sevgim, normalde hiç katlanamayacağım bu durumda bir ay kadar daha yaşamamı sağladı. O da olmasa çok daha önce bu son gerçekleşecekti.

Aşkım, seninle mutlu bir hayat yaşamaktı tüm idealim, ama bu ruh halimle bu imkansız. Beni affet. Benden sonra hayatını istediğin gibi sürdürmekte serbestsin.

Ailem, sizleri de çok seviyorum. Beni affedin ve benim için dua edin.

İşyerindeki arkadaşlarım. Hepinizi çok seviyorum. Beni rahmetle anarsınız inşallah. Problem kendi içimde ama sebebini bir türlü bulamadım.

Geride kalanlarıma kredi kartı vb. borcumu ödemem için Yapı Kredi Bankası Ostim Şubesi (300 YTL) ve İş Bankası ODTÜ

şubesindeki (12000 YTL) hesaplarımda yaklaşık 15000 YTL bırakıyorum. Bunun 8000 YTL'si eşime, 7000 YTL'si ise aileme verilsin. Yenimahalle'deki Ziraat Bankası'ndaki kasada bulunan altınlar eşime verilsin. Ayrıca İş Bankası ODTÜ şubesi ve Yapı Kredi Bankası Ostim şubesinde bir miktar hisse senedim, ASELSAN'ın yapmış olduğu Axa Oyak sigortası ve Yapı Kredi Akıllı Adım bireysel emeklilik sisteminde de birikmiş param var. Bunların, otomobilimin ve evdeki eşyaların nasıl değerlendirileceğine eşim karar versin. Kredi kartı ve İDAŞ'a olan borcumu da bıraktığım nakitten ödesin. Eşimin almak istemediği tüm mal varlığı aileme bırakılsın.

Allah'ım bunun büyük günah olduğunu biliyorum, ama artık dayanamıyorum. Günahkar bir kul olarak bu dünyadan göçüp gidiyorum. İnşallah az azap çekerim.

Tüm tanıdıklarımdan istediğim: Hakkınızı helal edin ve benim için dua edin...

Tekrar söylüyorum: Sonumdan hiç kimse sorumlu değildir.

Elveda dünyevi yaşam ve dünya...

Hüseyin BAŞBİLEN

Allah'ın bir kulu."

Mektubun sonunda bir de "Beni bulanlar için" başlığıyla Başbilen'in eşinin ve ailesinin telefon numaraları yazılıydı.

Kayıp bilgisayar

ASELSAN mühendisi Hüseyin Başbilen'in aracındaki çantanın buraya sonradan konduğu bilgisi, 28 Şubat 2011 tarihli bilirkişi raporunda yer almıştı. Çantanın içinde Başbilen tarafından hazırlanan Milli Tank Projesi'nin ilk 50 sayfası bulundu. Ancak ailesi, Başbilen'in çantasında bir de dizüstü bilgisayar olması

gerektiğini iddia etmişti. Başbilen'in ASELSAN'daki bürosunda ve evinde yapılan aramalara rağmen ailenin söz ettiği bilgisayarın izine rastlanmadı.

Bıçakta parmak izi araştırılmamış

Hüseyin Başbilen dosyasını yeniden açan Ankara Cumhuriyet Savcılığının yürüttüğü soruşturmada ortaya çıkan skandalların ardı arkası kesilmiyordu. Takipsizlik kararı verilerek kapatılan ilk soruşturmada Başbilen'in ölümüne neden olan bıçakta parmak izi kriminal incelemesinin yapılmadığı ortaya çıktı. Mühendisin ölümüne neden olan en önemli delil üzerinde dahi inceleme yapılmamıştı.

Eşlerin tutumu

İnternet ortamında Rauf Atilla Polat ismiyle istihbarat kaynaklı yazılar kaleme alan bir yazar ASELSAN'la bağlantılı intiharlar hakkında ilginç bir iddialar ortaya attı. Yazısında intihar ettiği iddia edilen mühendislerin özellikle eşlerine ve diğer bağlantılarına dikkat çekiyordu: "Bu intiharların onurla falan hiçbir alakası yoktur... Özellikle Türkiye'de üst düzey bir zekaya sahip olan bu genç vatan evlatlarının intihar etmesi ise tamamen akıl dışıdır. Gerçek olan durum, bu intiharların arkasındaki güç ile TSK'daki intiharların arkasındaki güç alt kademelerde aynı olmasa da üste doğru çıktıkça aynı amaca hizmet etmektedir. ASELSAN'da intihar eden üç ismin de malum, devletin savunması ile alakalı görevlerde bulunduğu ve bir şekilde intihar ettiği söylendi. Oysa mesele sadece bu kadarla kalmıyor. TSK'daki intiharların bazıları kasten yaptırılmıştır. Bazıları ise Aselsan'daki taktikle intihar ettirilmiştir. O üç kişi içindeki isimler tek tek ele alınmalıdır. Mesela Hüseyin Başbilen'in eşiyle nasıl tanıştırıldığı; ve intihar

ettiği ortaya çıkmadan 2 gün önceden intiharı kadının nasıl bildiği ve bu kadının evlilik süreci boyunca kimlerle görüştüğü.... Evrim Yançeken'in üniversite de okurken kimler tarafından yönlendirilerek ASELSAN'a gönderildiği ve sonra ki süreci...O üç kişi içerisinde TÜRK-İSLAM düşüncesine hizmet edenlerin hangilerinin olduğu ve bu düşüncedeki mühendislerin kimlerin hedefine oturtulduğu; yine üç mühendisten birinin İsrail'e hayır dediği, diğerinin ise ABD'ye hayır dedikten bir süre sonra intihar etmesinin hikmetini.... 2000 yılında istifa ettiği söylenen Ünsem Ünal'ın 2007 yılında intihar edene kadar ki ilişkilerinin kapatılması acaba hangi mihrakların işine gelmektedir?"

"Eşim intihar etti"

Hüseyin Başbilen'in eşi Seda Gülen Başbilen Ekim 2012'de Ankara Cumhuriyet Savcısı Murat Demir'e ifade verdi. 69 günlük evliyken eşini kaybeden Başbilen, "İntihar ettiğine inanıyorum, daha önce de psikolojik tedavi gördü ve ilaç kullanıyordu." dedi. Oysa SGK kayıtlarına göre Hüseyin Başbilen herhangi bir psikolojik tedavi görmemiş ve ilaç kullanmamıştı. Eşi, neden bu iddiada bulunuyordu? Seda Gülen Başbilen 8 sayfalık ifadesinde eşinin balayında da çok tedirgin olduğunu, balayına çıkması nedeniyle görevli olduğu projeye geç katılacağından ve verimli olamayacağından yakındığını, bütün balayı süresince bunu dillendirdiğini, ölümünden bir gün önce sabaha kadar uyumadığını anlattı. Seda Gülen Başbilen eşinin vefatından sonra İstanbul'a taşınmış ve eşinin ailesiyle bir daha bir araya gelmemişti.

Başbakan: 'ASELSAN ölümlerini araştırın'

ASELSAN'da yaşanan intiharlarla ilgili Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da bizzat devreye girdi. Hüseyin Başbilen'in babası

Vehbi Başbilen başbakana bir mektup yazarak konuyla ilgilenmesini istemişti. Başbakan da aileden gelen mektup üzerine, Başbilen ve diğer mühendislerin ölümünün soruşturulması için Başbakanlık Teftiş Kurulu'na talimat verdi. Başbakan bu soruşturmayla 'intihar mı cinayet mi' şüphesinin ortadan kaldırılmasını istedi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

▲

SNİPER'LARIN KOVALADIĞI MÜHENDİSİN ÖLÜMÜ

Sıra geldi, kitabın başında bahsettiğimiz Burhaneddin Volkan'ın hikayesine. 7 Ekim 2007 günü ASELSAN'da çalışmış bir parlak beyin daha intiharı ile gündemdeydi. O isim savunma sanayiinin millileştirilmesi için hayati öneme sahip ASELSAN'da iki yıl Komuta Kontrol ve Haberleşme Yazılım Mühendisliği'nin Uçak Komuta Kontrol Merkezi bölümünde çalışan Burhaneddin Volkan'dan başkası değildi. Türkiye'nin elindeki uçakların tamamında dost-düşman tanıma sistemi satıcı ülkenin kontrolündeydi. Bir savaş durumunda uçağı üreten ülke kontrol kodlarını elinde bulundurduğu için uçağı istediği zaman devre dışı bırakabilir veya havadayken uçağı kilitleyebilirdi. İşte bu yüzden Türkiye'nin kendi uçak komuta kontrol sistemlerini geliştirmesi gerekiyordu. Burhaneddin Volkan Türk sanayiinin millileştirilmesi için hayati öneme sahip bu projede çalışıyordu.

Burhaneddin Volkan Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği bölümü mezunuydu. 2005 yılından itibaren Ankara'da Biometrics şirketi adına ASELSAN'da sözleşmeli olarak çalışmaya başlamıştı. İki yılın ardından askere gitti ve asker ocağındayken de intihar ettiği haberi ulaştı ailesine. Burhaneddin Volkan

öldüğünde henüz bir aylık evliydi. Peki, onu bir anda intihara sürükleyen neydi? Yoksa intihar iddiasının arkasında başka gerçekler mi vardı?

Bu sorulara belki yanıt bulurum umuduyla Burhaneddin Volkan'ın Kırklareli Lüleburgaz'da yaşayan ailesine ulaşmaya karar verdim. Telefonu Burhaneddin Volkan'ın babası Mahmut Volkan açtı. Görüşmeye karar verdik. Ancak, bir şartı vardı. Oğlunun ölümünden sonra eşi psikolojik tedavi görmeye başlamıştı. Burhaneddin Volkan'la ilgili konuları onun yanında konuşamıyorlardı. Dolayısıyla evde değil de ancak dışarıda görüşebilirdik.

Yazdan kalma bir Eylül günü Lüleburgaz'a vardım. Mahmut Volkan astsubay emeklisiydi. Askeri ortamı biliyordu. Belki de o yüzden oğlunu asker ocağında kaybetmiş olmaya o kadar çok içerliyordu. Kendisiyle uzun uzun konuştuk. Yanında bir dosyayla gelmişti. İlk dosyada oğlunun hayatını ve ölüme gittiği süreci anlatan bir dilekçe vardı. Bu dilekçeyi Ergenekon soruşturmasını yürüten savcılara da vermişti. Diğer dosyada ise oğlunun ölümünden sonra tuttuğu avukatla ilgili bir şikayet dilekçesiydi. Mahmut Volkan'ın anlatımına göre oğlunun ardından Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin hükmettiği tazminatın büyük kısmını avukat almıştı.

Mahmut Volkan'ın, oğlu Burhaneddin Volkan hakkında hazırladığı dilekçe oldukça detaylıydı. İsterseniz o satırlardan, yani bir babanın dilinden öğrenelim nelerin yaşandığını:

"Oğlum Burhaneddin Volkan 25 Şubat 2005 tarihinde Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Yazılım Bölümünden mezun olmuştur. Mezuniyetten sonra Ankara'da Biometrics Şirketi adına iki yıl süre ile sözleşmeli olarak ASELSAN'da uygun bir maaşla çalışmaya başladı.

Çocukluğunda ve öğrenciyken olduğu gibi, morali yüksek bir şekilde ASELSAN'da çalışmaya devam ederken, ikinci yılın sonlarında doğru hiç gündemde yokken, birdenbire bana telefon ederek ASELSAN'dan ayrılmak istediğini söyledi. Ben, oğlum oraya sözleşmeli girdin, sözleşme süreni tamamlamadan ayrılırsan sorun olabilir. Daha sonra işe gireceğin yerlerde menfi etkisi olur dedim. Fakat ısrarla işten ayrılıp eve dönmek istiyordu. Ben de mecburen, tamam nasıl uygunsa öyle yap dedim.

Oğlumla yaptığımız bu telefon görüşmesinden sonra kendini eve zor atmış. Eve geldiğinde psikolojik olarak hastaydı. İradesi yok gibiydi. Beni sniperlar kovalıyor diyerek, işaret parmağını alnına dokundurarak 'BOM' diyordu. Kendini bilmez bir halde evden çıkıp gitmek istiyordu. Anne- baba siz ölmeyin, sizin yerinize ben ölürüm diyordu. Mantıklı cümle kuramıyor kesintili bir şekilde konuşuyordu. Bir hafta-on gün kendi başına yemek yiyemedi. Annesi ağzına besledi. Rahatsızlığının onuncu gününden sonra annesi ile birlikte kollarına girdik, Lüleburgaz Devlet Hastanesi'nde görevli Psikiyatri Doktoru Recep Demirer'in yanına götürdük. Doktor kendisi ile yalnız olarak da görüştü. Ben, iyileşince tekrar işine, ASELSAN'a döner diye düşünüyordum. Fakat doktoru ASELSAN'da bazı mühendislerin intihar ettiklerini, bu şartlarda bu çocuğun işine devam edemeyeceğini söyledi. Oğlum doktorun verdiği ilaçları bir süre kullandıktan sonra yine kesintili de olsa mantıklı cümle kurabilmeye başladı.

Ben, oğlum ASELSAN'da bazı mühendisler intihar etmiş, sen bu ölenleri tanıyor musun, bu çocuklar neden intihar ediyor, İslamiyette intihar etmenin yasak olduğunu biliyorsun değil mi? diye sorduğumda; Evet baba İslamiyette intihar etmenin yasak olduğunu biliyorum, dedi. ASELSAN'ın büyük bir yer olduğunu, ölenlerle aynı yerde çalışmadığını söyledi. Bazen belki iş

bağlantımız olmuştur dedi. Ancak ölenlerin ASELSAN'da başarılı mühendisler olduğunu söyledi.

2007 yılının başında, Ergenekon terör örgütünün genelde adı da bilinmezken.. (Ergenekon soruşturması bahsedilen tarihten 6 ay sonra Ümraniye'de bulunan el bombalarının ardından başladı. M.D.)

Baba, Türkiye'de Ergenekon isminde bir örgüt var. Bunlar demokrasi adına ülkeyi mafya patronu gibi yönetmek istiyorlar. Bir sürü faili meçhul cinayet işledikleri halde bunlara bir şey olmuyor. Yakalanmıyorlar. Devletin bunlardan ne kadar haberi var, silahlı kuvvetler içinde de dal budak salıp salmadıklarını bilemiyorum, dedi. Bunlar PKK'dan kötü. PKK, İslamiyetten sıyrılınca benlikler ön plana çıktığından sen sensin ben benim oluyor ve kimlik mücadelesi yapıyor, dedi.

Oğlum sende hastalanıp eve geldiğinde iraden yok gibiydi. Mantıklı cümle kuramıyor, farklı hareketler yapıyordun. Akşamdan sarhoş olan bile sabah ayılır. Sanki soğuk savaşta kimyasal gaza maruz kalmış gibi on gün geçtiği halde ayılmadın. Sana da zarar vermiş olmasınlar? dediğimde;

Kimyasal gazla düşmanlarca zarar verilmesi ihtimal dahilinde ancak ben öyle gaz kokusu falan hissetmedim. Neden bu derece hastalandığımı bilemiyorum dedi.

Oğlum ben de askerim, kimyasal gazın kokusuz olanı vardır, soğuk savaşta kullanılması yasaktır, kullanıldığında gaza maruz kalanlar bir hafta-on gün ne yaptığını bilmezler, iradelerini kaybederler, senin rahatsızlığın da aynen bunun gibiydi, dedim.

Baba vatana hizmet olsun diye kardeşimin yanına Amerika'ya gitmedim. Şu anda oraya girmem bile çözüm değil. Askere gitmem lazım, dedi.

Ben, oğlum askere gitmeyi ertele, hastalandın, tedavin iki yıl daha devam etmeliymiş, askeri hiyerarşiyi taşıyamazsın. Bu anlattıklarını nereden biliyorsun? Seni tehdit mi ettiler? Sen ASELSAN'da nasıl bir iş yapıyordun? dediğimde her zaman söylediği gibi;

'Sır, baba sır' dedi. Her şeyi açıklarsam size de zarar verirler. Uçaklara sahip çıkmaya çalışıyoruz. Irak'ın da uçakları vardı ama savaşta hiç biri yerden havalanamadı, dedi.

Ben, oğlum eskiden Batı Çalışma Grubu, JİTEM vardı, şimdi bir de Ergenekon mu çıktı? Adı da Ergenekonmuş. Destan mı yazacaklar, destan yazacak olanlar gizli iş mi yapar? dedim.

Bu konuları konuşunca morali çok bozuluyor, rahatsızlanıyordu. Daha sonra doktordan aldığı raporlarla ASELSAN'a giderek ilişiğini kesip geri döndü. ASELSAN'dan ayrılırken kendisine bir referans mektubu verilmiş. Bu mektubu oğlumdan habersiz açtım. Komuta Kontrol Sistemi projesinde çalıştığını, alınan sekiz kişiden ilk iki kişi arasında değerlendirildiğini yazıyordu.

Doktorun verdiği ilaçları kullanmaya devam ediyordu. Bayağı eski neşesine kavuşmaya başladı diye sevinmeye başlamıştık. Israrla askere gitmek istiyordu. Baba, memlekette en güvenilir kuruluş hangisidir, diye sordu.

Ben, halk arasında en güvenilir kuruluş Türk Silahlı Kuvvetleri olarak kabul edilir. Güvenirlilikten ziyade en mükemmel sistem askeri sistemdir. Tasavvufun zahiridir. Onun için peygamber ocağı kabul edilir, dediğimde, tekrar;

Bir an önce askere gitmek lazım, dedi. Askerliği ertelemesine ikna edemedik. Hiç olmazsa son yoklamada rahatsızlık geçirdiğini, tedavinin devam ettiğini söyle, dedim.

Oğlum dahil ASELSAN'da çalışan bu mühendislere kimyasal gazla, ilaçla veya bilmediğimiz sair sebeplerle bir şekilde iradelerini bozucu zarar verdikleri kanaatiyle, askeri elbise bir güvence

olur. daha fazla zarar vermezler gibi düşünerek askere gitmesine razı olduk.

Tamam baba, rahatsızlık geçirdiğimi son yoklamada söyledim diyordu. Bir şeylerden kaçıp TSK'ya sığınır gibi askere gitti.

Askere eğitim birliğine gönderirken, oğlum şimdiye kadar okullarda hep birinci idin. Dosyan takdirname ile dolu, hiç böyle psikolojik olarak rahatsızlanmamıştın. Tedavin iki yıl sürecekmiş. Aman askerde ilaçlarını ihmal etme. Bu halde bir de askere gidiyorsun. Kendine iyi bak, hayatta kalmaya çalış. Yoksa üzüntüden biz ölürüz dediğimde;

Baba, gladyatör sen misin, ben miyim, dedi.

Oğlum, gladyatör sensin, dediğimde,

Bu değil, bu değil diye şaka yaptı. Baba, burada gladyatörleri arenaya çıkmadan öldürüyorlar dedi.

Eğitim birliğinde bir sorun olmadı. İyi gidiyordu. Esas birliğini tekrar Bando Okullar Komutanlığı Kızılay Ankara'ya düşürdüler. Esas birliğindeyken de ısrarla psikolojik tedavi gördüğünü komutanlarına bildir, diyordum.

Tamam baba, söyledim diyordu.

Askerdeyken daha önce tanışıp görüştüğü, kendisi gibi zeki ve güzel ahlaklı bir Kürt ailesinin kızı ile evlendi. Henüz kırk günlük evli idi.

Daha önceki gibi tekrar hastalanmış. Eryaman'da BİL Tıp Merkezinde ayaküstü tedavi görmüş. Ertesi gün kendi imkanları ile özel doktora görünmek için birlik komutanından izin istemiş. Birlik komutanı, biz seni buradan hastaneye göndereceğiz, demiş. Oğlum sabahleyin birliğine geldiğinde ambulansla hastaneye gönderilmesi gerekirken, kendini bilmez bir haldeyken eline silah verip ücra bir noktaya nöbete göndermişler. 8 Ekim 2007'de

Levent Sakverdi Arşivi

ASELSAN'da görevli iken rahatsızlandığı gibi tekrar rahatsızlanmış. Oğlum , levazım asteğmen Burhaneddin Volkan (315-7197) kendini bilmez bir halde, iradesi yok gibiyken, nöbetçi silahı ile başına bir el ateş ettiğinden GATA hastanesine kaldırılmış olup, 9 Ekim 2007 tarihinde vefat etmiştir.

Ben de emekli personel kıdemli başçavuşum;

Rahatsızlığını beyan eden hiçbir personeli birlik komutanı revir tabibi veya yoksa hastane tabibinin muayenesi sonuçlanmadan göreve sevk edemez. Bunu kara kuvvetlerinde en ast birlik komutanı dahi bilir. TSK İç Hizmet Yönetmeliğinin 292'inci maddesine göre; amirlerin hastalık haberini alınca hastayı Kıt'a veya kurum tabibine, yoksa kanunun 53'üncü maddesinin B fıkrasına göre ve bu hususta talimname hükümleri gereğince vazifelendirilen tabibe, şayet hasta kalkamayacak durumda ise tabibi hastaya gönderir. Buna rağmen birlik komutanı 'seni buradan göndereceğiz' diyerek birliğe çağırdığı oğlumu ne olmuş da hastaneye göndermekten vazgeçerek, kendini bilmez bir halde nöbete göndermiştir?

Birlik Okul Komutanı Kurmay Albay Nehir Aydın'na ve Birlik Komutanı Öğretmen Yüzbaşı Özcan Kızılaslan'a kimler oğlumun hastaneye gönderilmemesi için baskı yaptı. Kendini bilmez bir halde, iradesi yok gibiyken nöbete gönderilmesini sağladılar. Birlik komutanı ifadesinde okul komutanının emriyle nöbete gönderildiğini söylüyor. Okul komutanı, talimat gereği, rahatsızlanan bir personelin hastaneye gitmesini nasıl engelliyor. Bu konu Birlik Komutanının görevi ve nezdinde halledilmesi gereken bir iştir. Okul komutanına kadar çıkmaz. Okul komutanı bu konuda niçin talimat vermiş. Bu konuda kendisine kimlerin baskı yaptığını Kara Kuvvetleri Askeri Savcılığına bildirmedi.

Kışla duvarları askerleri kışlanın içinde tutmak için değildir. Firar eden askerleri kolluk kuvvetleri toplar geri getirir. Kışla

duvarları dışarından hayvanların, hainlerin kışlanın içine girmemesi, sızmaması içindir. Hainler kışla duvarını aşıp, içeriye sızmışlar mı? Sızmadan sonra içeride tutunup birliği bozabilmişler mi?

Oğluma ölümünden önce birliğinde okul komutanı ve birlik komutanı tarafından askeri hiyerarşinin fevkinde bir baskı ve komplo uygulanmıştır.

Oğlum düğün için izinli eve geldiğinde, düğün arifesinde kendisinden telefonla iş sorulmuştur. Kendisinden ast rütbeli bir astsubay tarafından iznini iptal edip birliğe dönmesi istenmiş ve kendisine hakaret edici sözler söylenmiştir. Bu sebeple oğlum düğün boyunca üzüntü ve yeisten kurtulamamıştır.

Oğlum yeni evli olmasına rağmen usulsüz disiplin cezası uygulanmıştır. Evine göndermemişlerdir. Birliğinde işine devam ettirmişlerdir. Oğlum yapısı itibari ile despot biri, yani disipline uymayacak biri değildi. Hatta bu baskı uyurken 'emret komutanım' diyerek uyanacak kadar üst seviyede uygulanmıştır. Bu baskıda yukarıda bahsettiğimiz ilgili astsubay kullanılmıştır.

Ölümünde oğlumun kimlik kartında organ bağışına 'hayır' dediği halde, bu konuda personelin kendi beyanı esas olmasına rağmen organları alınmıştır.

Oğlumun cenazesini ilk gördüğümüzde cenaze GATA imamlarınca sarıp sarmalanmış, gözkapakları dikilmiş bir vaziyette mosmor durumda idi.

Cenazeyi defnetmekle görevlendirilmiş bir astsubay, cenazeyi ambulansla Lüleburgaz'a getirmiştir. Astsubay, cenazenin vücudunun ve yüzünün açılmaması konusunda bize telkinde bulunmuştur. Oğlumun ölümünde iç organlarından da bazılarının alınmış olabileceği ihtimali ile iyi niyetli olarak bizim daha fazla moralimizin bozulmaması için böyle bir telkinin yapılabileceği kanaatı ile cenazeyi yeniden yıkatmadan, açmadan defnettik.

Kara Kuvvetleri Askeri Savcılığının (Dosya No: 2007-1127) kararından önce tanıkların terhisinden sonra yeniden ifadelerinin alınmasını istemişsem de bir sonuç elde edemedik. Çünkü mahkemenin karar safhasından önce oğlumun birliğinden biri ismini zikretmeden, kendi vicdanını rahatlatmak için bana telefon etti. Oğluma yapılan baskıyı ve ölüm olayından sonra tanıkların okul komutanı ve birlik komutanınca mahkemeye söyleyecekleri hakkında nasıl yönlendirildiklerini anlattı. Askeri mahkemece benim bu isteğim kale alınmadı.

Kara kuvvetleri askeri savcılığı karardan önce bizi ifade için çağırdığında, savcılık binası önünde, ifade arasında otururken, mahkeme heyeti yanına gelen rütbeli personelin 'oğlumun ölümünden sonra o anki psikolojik rahatsızlığını dikkate almadan cebinden bin 400 TL para çıktığını söylemesi, önyargılı bşr şekilde birlik ve okul komutanı ve bağlantılı suçluların suçlarını hafife alma temayülünde olduğunu müşahede ettim. Çok müteessir oldum. Bu önyargılı anlayışı hayret, derin üzüntü ve esefle karşıladım. Konu ile ilgili olay vukuatında oğlumun borç ve gelir durumunu açıklayıcı dosya hazırladım. Buna göre; Oğlumun eline geçen aylık maaş tutarı bin 222 TL, kredi kartı kullanılabilir limiti bin 245 TL, kredi kartı nakit limiti 700 TL. Sadece buzdolabı taksitinin 156 TL olduğu, başka bir borcunun bulunmadığını belgeleri ile tespit ettim.

Ölüm olayında Birlik ve Okul komutanı tarafından tanıkların mahkemeye verecekleri ifadeleri hususunda yönlendirildikleri gibi, mahkeme heyeti de hangi birileri tarafından, suçlular hakkında 'iyi çocuklardır' kabilinden yönlendirilmiş olmalı. Eğer yönlendirilmemiş olsaydı mahkeme heyetinden rütbeli personelin karar safhasından önce önyargılı bir şekilde davranmaması gerekirdi.

Nitekim aynı istikamette Kara Kuvvetleri Askeri Savclığınca kovuşturmaya yer olmadığı kararı verildi. (Dosya no: 2007-1127, Evrak no: 2008-908, Esas no: 2008-272, Karar no: 2008-48 evrak.)

Mahkeme benim şikayetlerimi gündeme getirmeden tanıkların yönlendirilmiş ifadelerini uzun uzadıya yazarak mevzuatı çoğaltmış olup, asıl hedefi suçluların suçunu saptırmıştır. Okul komutanı neden birlik komutanı nezdinde olan bir işe müdahale etti? Ölen asteğmeni refakatçi eşliğinde hastaneye sevkini engelledi. Bu asteğmene birliğinde neden baskı yapıldı? Bu konuda dışarıdan veya silsile yoluyla bir baskı mı oldu noktasında okul komutanının üzerine gitmedi. Bu noktalarda okul komutanının üzerine gidilse olayın seyrinin değişeceği kanaatindeyim.

Tabiî ki Kara Kuvvetleri Askeri Mahkemesinin bu kararına itiraz ettik. Dosya Yüksek İdare Mahkemesine havale edildi. Olayın başından itibaren tam yetki ile avukat Mehmet Feyyaz Karabel'i vekil tayin etmiştik. Asıl hedefimiz oğluma yapılan bu baskının birlik içi sorumlularının tespiti ile bu konuda silsile yoluyla veya dışardan bir baskı olduysa bunların da açığa çıkarılmasıydı. Vekil avukatımız bu istikamette çalışma yerine daha çok olayın tazminat yönüne ağırlık ve o yönde çalışmış. Çünkü tazminatın yüzde 25'ini kanunen kendisi alıyormuş. Tazminat konusunda bile yanlış yapmış. Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin tazminat kararından sonra avukatımı azlettim. (Gensek no: 2008/130, Esas no: 2008/578, Karar no: 2010/297)

Sonuç olarak ASELSAN'da uçak komuta kontrol sistemleri projesinde görev yaparken bir anda rahatsızlanarak alel acele işten ayrılan oğlum Burhaneddin Volkan bir süre tedavi gördükten sonra kendine gelince, bir şeylerden kaçar gibi, en güvenli kuruluşa yani askere gitmiş olup, bağlantılı hainlerin hışmından askerden iken dahi kurtulamamıştır.

ASELSAN'da görev yaparken rahatsızlanarak 6-8 ay içinde intihar eden, aynı yerde görev yapan dört mühendis Hüseyin Başbilen, Ali Ünsem Ünal, Evrim Yançeken ve oğlum Burhaneddin Volkan, oğlumun ölümünden sonra bir dönem ASLESAN'da görev yapıp İstanbul 1. Zırhlı Tugay Komutanlığında askerlik yaparken ölen ve ölümüne elektrik kazası denerek dosyası kapatılan Mühendis Asteğmen Zafer Oluk'un da ölümü şüphelidir. Bu çocukların iradelerinin kimyasal gaz, ilaç veya bilmediğimiz sair sebeplerle bozularak intihar ettirdikleri kanaatindeyim.

Bu gençlerin hepsi çok başarılı özel projeleri olan, istikbalde memleketin kaderine tesir edebilecek kişilerdi. Ayni yerde dört mühendisin ayni şekilde iradelerini kaybederek 6-8 ay içinde kendi kendilerine zarar vererek intihar etmesi tesadüf mü? Dış kaynaklı bu müdahalede ASELSAN'ın ve TSK'nın içerisinde bazı yandaşları olmasa bunu başaramazlardı. Bu çocukların ölmemesi korunması lazımdı.

Bu nedenle bu mesele bir baba olarak benim meselem olduğu kadar aynı zamanda bütün milletin meselesidir. Dolayısı ile devletin-hükümetin meselesi olmalıdır. Ben bu meselede niçin yalnız kalıyorum? Şimdiye kadar hiçbir sivil veya askeri yetkili konu ile ilgili bize müsbet veya menfi bir açıklama yapmadı. Bizim ve kamuoyu vicdanı bu konuda yaralıdır. Bu yaramızı zaman tedavi etmez.

Devlet ve hükümet için ölen mühendislerin ölüm sebebini, bunu yapanları, yaptıranları ve yaptırma nedenlerini bulmak çok zor olmasa gerekir.

En son Casusluk Çetesi ile ilgili çıkan notlarda "ASELSAN ve SAGEM'de sorun çıkaranlar var, neden bulunmalı, gereken yapılmalı", "Elimde 40 bin dolarlık bir proje var. Bu proje herkesin ağzını sulandırır. En az 20 bin dolar eder" gibi notlar çıkması,

ASELSAN'da ölen mühendislerle bunların bağlantısının olabileceği umuduyla bunları anlattım."

Acılı baba Mahmut Volkan yaşadıklarını ve bu yaşananlar karşısında hissettiklerini işte böyle dökmüştü satırlara. Büyük umutlarla yetiştirdiği ve hayatı başarılarla dolu evladının bir anda adeta delirip intihar etmesini anlayamıyor ve kafasındaki soru işaretlerine cevap aramaya çalışıyordu. Mahmut Volkan en çok oğlunun üzerinde çalıştığı proje üzerinde yoğunlaşıyordu.

İlk iki kişiden biri

Burhaneddin Volkan Uçakların Komuta Kontrol Sistemlerinin millileştirilmesi için başlatılan bir projede çalışıyordu. Mahmut Volkan'ın dilekçesinde bahsettiği referans mektubu da iddiaları doğrulayan bilgiler içeriyordu. 5 Eylül 2005 tarihli referans mektubu ASELSAN A.Ş. Mikrodalga ve Sistem Teknolojileri Grubu Komuta Kontrol ve Haberleşme Yazılım Mühendisliği Müdürlüğü Bölümü Tasarım Lideri Bülent Durak imzasını taşıyor. "İlgili Makama" bağlığını taşıtan metin şöyle devam ediyor: "Burhaneddin Volkan ile yaklaşık 4 aydır birlikte çalışmaktayım. ASELSAN sorumluluğunda geliştirilmekte olan bir Komuta Kontrol Sistemi projesinde kendisine ağırlıklı olarak Microsoft Visual Stüdyo Net ile program geliştirme konusunda görevler verilmiştir. Daha çok kendisini tanımak için geçirilen bu sürede edindiğim izlenim, öncelikle verilen işleri layığı ile yerine getirmektedir. Kişilik özelliği olarak ise şimdiye kadar gerek arkadaşları ile iletişimde, gerekse şirket kurallarına uyum konusunda herhangi bir sorun ile karşılaşılmadığını söyleyebilirim. Burhaneddin Volkan aynı dönemde yoğun bir mülakat süreci sonrasında işe aldığımız 8 kişi arasında ilk 2 kişi arasında olarak değerlendirmekteyim."

Kusur var dava yok

Mahmut Volkan oğlunun gerçek ölüm nedenini ortaya çıkarmak için çok mücadele verdi. Davalar da açtı. Ancak onun asıl istediği şey tazminat değil, ölümün perde arkasının aydınlatılmasıydı. Burhaneddin Volkan'ın ölümünün ardından eşi ve ailesinin şikâyeti üzerine Kara Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı soruşturma başlattı. Askeri Savcı Ömer Taha Özkan tarafından yürütülen soruşturmada önce Volkan'ın eşinin, babasının ve birlikte çalıştığı arkadaşlarının ifadelerine başvurdu. Telefon dökümleri üzerine de inceleme yapan savcı, Volkan'ın telefonunun izin günlerinde bile askeri birliğin yanındaki baz istasyonundan sinyal verdiğini belirledi. Tespitler Volkan'ın çok çalıştırıldığı tezini doğruluyordu. Savcının diğer önemli tespiti de Volkan'ın üç gün kışladan çıkmama cezasına çarptırılması oldu. Savcılık, Albay Nehir Aydın'ın görevde yetkiyi kötüye kullanma, Albay Nedim Köse'nin görevi ihmal, Yarbay Özcan Kızılaslan'ın da görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunun sabit olduğuna hükmederek cezalandırılmalarını talep etti. Ancak Kara Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Mahkemesi, yorumlarla iddianame düzenlendiğine hükmederek iddianamenin iadesine karar verdi. El değiştiren soruşturma bu kez takipsizlikle sonuçlandı. Dosya böylece kapatıldı.

Tazminat kararı

Mahmut Volkan bu kez oğlunun ölümünde TSK'nın kusuru olduğu gerekçesiyle Milli Savunma Bakanlığı'na başvurarak tazminat talep etti. Aslında amacı tazminattan çok oğlunun ölümü ile ilgili yargı sürecini sürdürebilmekti. Kurum, dilekçeye cevap vermeyince prosedür gereği Askeri Yüksek İdare Mahkemesine başvurdu bu kez. Burhaneddin Volkan'ın Tuzla'daki Piyade Okulu'na katıldığında yapılan Psiko Sosyal Risk Faktörü Tarama

Levent Şahverdi Arşivi

Anketi'nde ruhsal hastalık geçirdiğini ve halen ilaç kullandığını belirttiği halde tıbbi destek verilmediği, bu yöndeki bilgi ve belgelerin yeni birliği olan Bando Okullar Komutanlığı'na gönderilmediği, bu sebeple de idarenin hizmet kusuru içerisinde olduğuna karar verildi. Milli Savunma Bakanlığı, bu karar doğrultusunda Volkan'ın eşi Nuran Volkan'a 156 bin 500, annesi Fatma Volkan'a 33 bin 500, babası Mahmut Volkan'a 22 bin lira tazminat ödedi.

Bu kararla ortada bir kusur olduğu açıktı ancak buna rağmen sorumlular hakkında herhangi bir hukuki süreç başlatılmadı. Mahmut Volkan oğlunun durumunun sivil savcılar tarafından soruşturulup ortaya çıkarılması için de mücadele verdi. Ergenekon, Balyoz, Askeri Casusluk soruşturmalarını yürüten Savcı Fikret Seçen'e bir dilekçe ile başvurdu.

Savcı Fikret Seçen ise baktığı soruşturmalarda elde ettiği belge ve bilgilerden ASELSAN'da yaşanan intiharlarla ilgili olanları Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderdi. Mahmut Volkan Savcı Fikret Seçen'in tespit ettiği belgelerden en çok dönemin Adli Tıp memuru Ümit Sayın ile Emin Gürses arasında geçen telefon görüşmesi üzerinde duruyor. Çünkü Mahmut Volkan'a göre de oğlu intihar etti. Ancak bu intihar normal değildi. Ona göre oğlunun intiharı da Ümit Sayın'ın iddia ettiği gibi dış müdahale ile hayata geçirildi.

Ergenekon dosyasında yer alan 1540 sayılı iletişim tespit tutanağında Doç. Dr. Emin Gürses ile Ümit Sayın arasında, ASELSAN mühendislerinin ölümü hakkında şu görüşme geçiyordu:

-GÜRSES: Deniyor ki bu çocuklar durup dururken intihar etmediler. Bunları belli bir hazırladılar intihara yani.

- SAYIN: Öyle yöntemler var. İNFRATEST duyulmayan eşik altı seslerle, mikrodalgalarla var öyle yöntemler.

Levent Kahveci Arşivi

-GÜRSES: Şimdi onun için ben onları size yönlendirdim. Benim anladığım bir konu değil ki.

-SAYIN: Ben cinayet olduğunu düşünüyorum bunların. Adli Tıp Kurumu'ndakiler de öyle düşünüyor.

-GÜRSES: He ama üç tane cinayet arka arkaya olunca, nasıl oluyor diye şüpheleniyorlar.

-SAYIN: Bir tanesi bir tanesi en azından cinayet olarak düşünülüyor. Kesin deliller varmış ellerinde Birinci Kurulun. ASELSAN'daki paşalarla konuştum. (...) ASELSAN'daki paşalar rahatsız oluyorlar bu konudan. Yani ASELSAN yönetim kurulundakiler.

-GÜRSES: Paşalar niye rahatsız oluyor, incelesinler. Doğru iş yapsınlar sen ne yapacaksın paşaları.

-SAYIN: Valla geçen yıl beni çağırdılar aslında o cinayetlerden sonra. Bilinmezliğin kontrolüyle ve de bu İNFRATEST ile ilgili bir sunum yaptım orda yönetim kuruluna. İnsanlarda işte depresyon, intihar şey ağır psikolojik bozukluklar yapmanın mümkün olduğunu kanıtlarıyla ve görsel materyalleriyle anlattım filmlerle. He kafalar karıştı da. Onlar ASELSAN'daki olayı intihar diye yorumluyorlar.

-GÜRSES: Bunlar Eşref Bitlis'in ölümüne de sebep.

-SAYIN: Evet doğrudur. Bitlis olayı kesin suikast.

-GÜRSES: Ona bile kaza diyorlar hâlâ. ... Rapor da veren işte o tümgeneral. Bu var ya ASELSAN'da konuşan paşanın danışmanlarından.

Ankara Cumhuriyet Savcılığının yürüttüğü soruşturmada 2006, 2007 ve 2008'e görüşme kayıtlarında Habip Ümit Sayın'ın ASELSAN'da yaşanan intiharlardan sonra ASELSAN santralinden bazı kişilerle görüşme yaptığı da tespit edildi. Bu konuda şüpheli 5 kişi belirlendi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

▲

TRAFONUN ÇARPTIĞI SÜPER BEYİN!

ASELSAN'da çalıştıktan sonra gittiği askerlik ocağında hayatını kaybeden tek mühendis Burhaneddin Volkan değildi. Etrafının süper beyin olarak tanımladığı bir başka mühendis daha ASELSAN'da çalıştıktan sonra askerlik ocağında şüpheli şekilde vefat etti. Ortadoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü mezunu Zafer Oluk 7 yıl ASELSAN'da tasarım bölümünde başmühendis olarak görev yaptıktan sonra vatani görevini yapmak için gittiği İstanbul'da 1. Zırhlı Tugay Komutanlığı'nda Mayıs 2008'de şüpheli şekilde hayatını kaybetti. Asteğmen olarak askerlik yapan Oluk'un birlik içerisinde trafo tamiri yaparken elektrik akımına kapılarak hayatını kaybettiği açıklandı. Ailesinin anlattıkları ise farklı.

Haberleşme ve tank uzmanı

Zafer Oluk çok zeki bir gençti. ÖSS'de Türkiye 84'sü olarak girmişti Ortadoğu Teknik Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümüne. Üniversiteyi yine üstün bir başarı ortalamasıyla, 5 üzerinden 4,65'le bitirmişti. 2000 yılında mezun olduktan sonra da ASELSAN'da işe başladı. Silah teknolojilerinin elektronik

sistemlerini millileştirme projelerinde görev alıyordu. Zafer Oluk özellikle haberleşme alanında uzmandı. Yerli sistemleri geliştirmeye çalışan ekipteydi. Gece görüş sistemleri, gece haberleşme projelerinde çalışmıştı. Leopard 2 tanklarının reorganizasyonunda görev aldı.

Babası Ahmet Oluk'un anlattığına göre 7 yıl ASELSAN'da görev yapan Zafer Oluk kurumla yollarını ayırmaya karar verdi. Çalıştığı alanda dünyada iki ülke öncüydü. Hindistan ve Norveç. Zafer Oluk'un evlilik planları yaptığı Güldem hanım Norveç'te yaşıyordu. O yüzden tercihini Norveç'ten yana kullanmaya karar verdi. Ancak, bir sorun vardı. Askerlik görevini henüz yapmamıştı. Zafer Oluk, ASELSAN'dan ayrıldıktan hemen sonra silah altına alınmak için başvurdu. İstediği kısa dönemdi, fakat uzun dönem çıktı. İstanbul 1. Zırhlı Tugay Komutanlığında asteğmen olarak askerlik görevine başladı. Burada trafo merkezleri, ana dağıtım panoları ve jeneratörlerin periyodik bakımından sorumlu yapıldı.

Babanın anlattıkları

Zafer Oluk, terhis olduktan sonra evlenecek, eşiyle birlikte Norveç'e yerleşecekti. Önüne büyük hedefler koymuştu. İdeallerinin peşinden gitmek için çok zamanım var diye düşünüyordu. Ancak, yolunda gitmeyen şeyler vardı. Elinizdeki kitabın yazım sürecinde Zafer Oluk'un ailesiyle de görüştüm. Hikayenin bundan sonrasını babası Ahmet Oluk'un anlatımlarından okuyalım: "Oğlum özellikle tank modernizasyonu konusunda uzmandı. Şansa bakın ki askerliği de uzman olduğu tank birliğine çıkmıştı. Yedek subay okulunda 3 ay Leopard 2 tankları ile ilgili çalışmalarını sürdürdü. İstanbul 1. Zırhlı Tugay Komutanlığında Tuğgeneral Erdoğan Arıkoğlu'nun emrinde askerliğini yapıyordu. Telefonla görüştüğümüzde bir komutanının kendisine zorluk çıkardığını

söylüyordu. 'Bir tuğgeneral benimle niye uğraşır? Burası ASELSAN değil.' diyordu. 8 Mayıs 2008 Pazartesi günü öğleden sonra 3'e çeyrek kala şehit oldu. Pazar günü bir buçuk saat annesi ile konuştu. Annesine 'ne olur beni buradan alın' diye yalvardı. Oğlumun yüksek gerilim konusunda hiçbir deneyimi yoktu. Tuğgeneral bizzat emir veriyor. '15 tane trafonun bakımını bizzat yap' diyor. 30-35 tane paratoner de çalışmıyormuş, bunları onar demiş. Oğlum çok parlak bir beyindi ancak mühendislik kısmına hakimdi. Tamirci değil ki. Cenaze için gittiğimizde Tuğgenerale dedim, 'oğlum trafo görse davul zanneder, oğlumu nasıl çıkarırsın o direğe' dedim. Oğlum TEDAŞ'tan bilgi almış. Sormuş soruşturmuş tamirat bilgileri için. Gece saat 10'da ormanın içinde bir astsubayla gidiyorlar. Oğlum trafo direğine çıkmış astsubay Ali Anter aşağıda bekliyor. 6 metre yüksekten direkten düşüyor. Oradan iki doktor geçerken ölüm raporu yazıyor. Anlayamadığımız şeyler var. Komutan emreder, fiilen yapmaz. Yani astsubay aşağıda beklerken, asteğmen olan oğlum direğe mi çıkmış? Mantıklı değil. Tedbirli bir insandı. Çok medeni bir insandı. Trafoya öyle çıkacak bir insan değildi. Komutan baskısı mı neden oldu? Bu olayın arkasında başka şeyler olduğuna inanıyoruz. Zafer'in arkadaşları da geliyor bizi ziyarete bazen, beyin takımı. Anlattıkları projeler çok enteresan. Leopard-2 tanklarının reorganizasyonunu yaptılar, haberleşme sistemini yenilediler. Bunlar NATO tankları, yerli sistemi geliştirmeye çalışıyorlardı. Sivilde projelendirip, askerde uyguladı. Son dönemde hazırladığı paketi Genelkurmay yürürlüğe soktu. 'Genelkurmay'ın 20 yıllık ihtiyaçlarını karşıladık' diyordu. Gece görüş, gece hareket sistemleri alanında çalıştı. Zafer, 1. Ordu'nun elektronik sistemini deprem anında ayakta kalacak şekilde yenilemiş bir çocuk. Pakistan ordusunun haberleşme sistemini yeniledi. Eğer ölmeseydi 74 gün sonra düğününü yapacaktık. Davetiyeleri bastırmıştık. ODTÜ'den tanıştığı

Güldem adlı kızımızla düğünü vardı. Yaşadığımız acı hayatımızı da alt üst etti. Gece parklarda dolanıyorum, annesi verem oldu. Aldığım memur maaşıyla eğitimini tamamlamasını sağladım. Tek isteğim vatana hayırlı bir evlat yetiştirmekti. Ne yazık ki trafo bakımında şehit oldu. Son görüşmemizde elektrik tesisatının bakımından sorumlu olduğunu söylemişti."

Zafer Asteğmen, 26 Ocak'ta ODTÜ Gıda Mühendisliği'ni üçüncülükle bitiren ve Norveç'te çalışan Güldem Hanım ile nikah kıydı, düğünü ve balayını askerden sonraya bıraktı. Nikahtan sonra Güldem Oluk, çalıştığı Norveç'e döndü. Aileler ise düğün hazırlıklarına başladı. Adana Orduevi'nden 9 Ağustos günü için rezervasyon yapıldı. Gelinlik ve damatlıklar alındı. Genç çift Norveç'te balayı yapmayı planlıyordu. Oluk'un şehit olmadan 2 gün önce vizesi de çıkmıştı. Fakat yaşanılan talihsizlik, ikisini ayırdı.

Güldem hanım Zafer Asteğmen için bir internet sitesi hazırlamış. Ona olan hasretini bu sitede söze dökmeye çalışıyor.

Aileyle görüştüğüm dönemde Zafer Oluk'un annesi Müşerref hanım artık içine kapanmış ve kimseyle bu konuda pek konuşmuyordu. Müşerref hanım geçmişte 16 Haziran 2009'da Sabah Gazetesi'nden Savaş Ay'a içini şöyle dökmüştü: "Ben 40 yıla yakın öğretmenlik yapıp binlerce çocuk yetiştirdim. Ama ne yazık ki biricik oğlumu koruyup, kollayamadım. Birkaç kez telefon açmıştı. 'Anne beni burada çok sıkıyorlar. Saçıma, davranışlarıma bahaneler bulup rencide edenler oluyor' demişti. Gidemedim, durumu düzeltmek için hiçbir şey yapamadım ona yanıyorum. Aslan gibiydi. 5 Mayıs 2008 gecesi misafirliğe gittik. Kapıcımız telefon açıp eve gelmemiz gerektiğini söyledi. Bir yakınımız var, yurt dışından o gelmiştir diye hemen geldik. Baktım ki kapıda polis aracı, ambulans ve askeri araçlar var. Hemen anladım; 'Oğluma bir şey mi oldu yoksa' dedim. Çok nazik ve duyarlı bir subay vardı başlarında. 'Yukarı çıkalım konuşalım' dedi, 'Hayır burada

söyleyin' dedim. Ve 'Oğlunuz şehit oldu' dedi. Sonrasını hatırlamıyorum o gecenin. Ama ondan sonra neler hatırladığımı sorarsanız bu dünyada artık boşuna yaşadığımı hissediyorum. (ağlıyor) Bir an önce oğlumun yanına gitmek istiyorum."

Aynı röportajda baba Ahmet Oluk ise şöyle konuşuyordu: "Ben o günden bu yana herkese sordum. Hala da soruyorum. Benim oğlum elektrik-elektronik mühendisi. Deha seviyesinde ve mucit bir delikanlıydı. Mademki tankçı olmuştu, onun direğin tepesinde zaten sorunlu olduğu bilinen bir trafo tamirinde ne işi var? Ankara'da kayınvalideme ait evde tek oturuyordu. Bir genç hanımla tanışmıştı. Norveç'te gıda mühendisliği doktorası yapan Güldem'le. 'Hemen evleneceğiz müsaadenizle' dedi telefonda. 'Aceleye ne gerek var evladım? Makul bir süre sonra anlı şanlı düğün dernek kurarız dedim. Kızımız Norveç yurttaşlığına başvurduğu için hemen dönmesi gerekmiş. Apar topar Ankara'ya gittik. 26 Ocak 2008'de yıldırım nikahı yaptılar. Birkaç gün gezdiler ve gelinimiz Norveç'e gitti. Düğün için de her şeyi hazırlamıştık. 9 Ağustos'ta Adana'da düğünlerini yapacaktık. Gelinlik ve damatlıkları da almıştık. Ama nikahtan 3.5 ay sonra kaybettik onu. Gelinimiz ise bir kez cenazeye geldi. O günden sonra aramadı hiç, şehitliği ziyaret etmedi. Ama şehit tazminatı, özel eşyaları hep onun oldu. Bu durumda ana baba olarak hiçbir şey yapılmadı bize. Yasa 10 gün beraber olduğu bir insana eşidir diye tüm hakları veriyor, hayat boyu bakıp büyüten ana babaya hiçbir şey yok."

Aile, çocuklarının ölümün arkasında başka bir şey olup olmadığını merak ediyor. Normal bir ölüm olmadığına inanıyor. Bu konuda hukuki mücadele de yürüttüler. Ancak bu olayda da tıpkı diğer ASELSAN ölümlerinde olduğu gibi, askeri savcılık takipsizlik kararı verdi. Askeri Yüksek İdare Mahkemesi, TSK'yı kusurlu buldu. Ancak bunun yaptırımı da sadece tazminat oldu.

Tazminat var ceza yok

Asteğmen Zafer Oluk'un ölümünün ardından askeri savcılığın yaptığı soruşturma sonucunda ölümünde bir başka kişinin sorumluluğunun bulunmadığına karar verildi. Soruşturma takipsizlikle sonuçlandı. Ailesi bunun üzerine, Milli Savunma Bakanlığı'nın hizmet kusuru olduğu gerekçesiyle maddi ve manevi tazminat talep ederek AYİM'e başvurdu. AYİM davayı kabul etti. Görevlendirilen bilirkişi trafo gerilimini kesen seksiyoner sigortanın iki yıldır arızalı olduğu, gerekli tespitler yapıldığı halde bu arızanın giderilmesi için gerekli tedbirleri almayan davalı idarenin hizmet kurusu bulunduğunu rapor etti. AYİM 2. Daire Başkanlığı bilirkişi raporunu dikkate alarak oybirliği ile idarenin hizmet kurusu olduğunu kararlaştırdı. Anne, baba ve kız kardeşe 92 bin 500 TL tazminat ödenmesine hükmedildi. AYİM'in ayrıca Zafer Oluk'un resmi nikâhlı olduğu eşi Güldem Oluk'a da ayrıca tazminat ödendi.

Genelkurmay'dan jet takipsizlik

Ergenekon, Balyoz, Casusluk, Amirallere suikast soruşturmaları çerçevesinde bilgi ve belge toplayan İstanbul Cumhuriyet Savcılığı dosyayı Genelkurmay Askeri Savcılığına da gönderdi. 2011/316 dosya numaralı soruşturma Askeri Hâkim Yarbay Naci Akdemir tarafından yürütüldü. Ancak Genelkurmay tarihinin en kısa ömürlü soruşturmalarından biri oldu. Askeri Hâkim Naci Akdemir, Burhaneddin Volkan'ın Genelkurmay Askeri Savcılığı'ndaki dosyasının yanı sıra diğer 4 mühendisin dosyalarını da Ankara ve Gölbaşı Savcılıkları ile 3. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı'ndan talep etti. Akdemir inceleme sonunda, Volkan'ı intihara azmettiren, teşvik, ikna ve yardım gibi sebeplerle yönlendiren askeri şahısların bulunmadığına karar vererek kovuşturmaya yer olmadığına karar verdi. Askeri savcı diğer 4 ölüm olayı ile ilgili olarak da yerel

savcıların yetkili olduklarına hükmetti. Akdemir, Ünsem Ünal'ın dosyasını Gölbaşı Cumhuriyet Savcılığı'na, Hüseyin Başbilen ve Evrim Yançeken'in dosyasını Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na, Asteğmen Zafer Oluk'un dosyasını ise 3. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı'na geri gönderdi. Ocak 2011'de başlayan soruşturma Mart ayında takipsizlikle sonuçlanmış oldu.

ONUNCU BÖLÜM

▲

İHA CİNAYETİ ve BİLİM KAZASI

İstanbul'un Sarıyer İlçesi Haziran 2012'de vahşi bir cinayetle sarsıldı. Amcasına ait şirkette muhasebeci olarak çalışan 28 yaşındaki Mehmet Mert Bayraktar evinde boğazı kesilerek öldürülmüş halde bulundu. Olay 3 Haziran günü öğlen saatlerinde Sarıyer Maden Mahallesi Emlak konutları sitesi A-11 daire 9'da meydana geldi. Sekiz ay önce evlenen Mehmet Mert Bayraktar o gün hasta olduğu gerekçesi ile işe gitmemişti. İddialara göre sabah saatlerinde eşi Merve'yi işe yollayan Bayraktar ilaçlarını alıp uykuya daldı. Ömer Bayraktar öğlen saatlerinde telefonla oğlunu aradı. Telefon uzun uzun çaldığı halde açan yoktu. Şüphelenen baba oğlunun evine geldi. Kapıyı uzun uzun çaldı ancak yine açan yoktu. Çilingir yardımıyla eve girdiğinde dehşet dolu manzarayla karşılaştı. Mehmet Mert Bayraktar yatağının içinde bıçaklanarak öldürülmüş halde bulundu.

İhbar üzerine gelen polisler evden herhangi bir şey çalınmadığını tespit etti. Maktulün iki kişi tarafından boğazı kesilerek öldürüldüğü belirlendi.

Çok geçmeden olayla ilgili ilginç iddialar ve çok çarpıcı soru işaretleri gündeme geldi. Mehmet Mert Bayraktar'ın, Türk Silahlı

Kuvvetleri'ne ilk yerli İnsansız Hava Aracını (İHA) üreten Baykar Grubu'nun sahibi Özdemir Bayraktar'ın yeğeni olduğu ortaya çıktı. Mehmet Mert Bayraktar amcasının yanında Baykar'da çalışıyordu. Özdemir Bayraktar aynı zamanda Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la bir dönem siyaset yapmış ve dostlukları eskilere dayanan bir isimdi.

Olayla ilgili derhal Başbakan Erdoğan'a da bilgi verildi. Ankara'dan gelen emirle Mehmet Mert Bayraktar'ın cenazesi İstanbul Adli Tıp Kurumu'na kaldırıldı. Adalet Bakanlığı'nın konunun hassas olduğunu bildirmesi üzerine yapılan otopsiye Adli Tıp Kurumu Başkanı Doç. Dr. Haluk İnce de katıldı. Polis evde yaptığı inceleme sonrasında cinayetin ne sebeple işlendiğinin araştırılması için geniş çaplı soruşturma başlattı. Yapılan incelemelerde evden bir şey çalınmadığı dolayısıyla gasp veya hırsızlık amaçlı olmadığı belirlendi.

Baykar Grubu adını Kale ile ortak geliştirdikleri insansız hava aracı 'Bayraktar' ile duyurmuştu. Türk Silahlı Kuvvetleri'nden 400 adet sipariş alan Bayraktar pilotsuz uçaklar başta Güneydoğu olmak üzere aktif olarak kullanılıyor. Elden atılan uçak, elektrik motoru ile sessiz uçarak 20 kilometre menzili ile yer istasyonuna yüksek çözünürlükte görüntü yolluyor. Şirket, daha sonra Bayraktar'ı Katar Ordusu'na da satma başarısı gösterdi.

Başbakan Erdoğan'ın talimatıyla cinayetle ilgili geniş çaplı bir soruşturma yürütüldü. Emniyet konuyu araştırması için özel ekip görevlendirdi. Evde bazı eşyalar karıştırılmıştı ancak bir şey çalınmamıştı. Cesedin bulunduğu yatağın altında yüklü miktarda para duruyordu.

Otopsi sonucunda cesedin üzerinde herhangi bir darp ya da cebir izi bulunamadı. Ölüm sebebi olarak boğazda kesici bir aletle açıldığı tespit edilen iki yara gösterildi.

Baykar Grubun sahibi Özdemir Bayraktar, işiyle ilgili tehdit almadığını söylüyordu. Polis ise cinayetin İHA projesi ile bağlantılı olup olmadığını araştırıyor.

Teknisyenin şüpheli ölümü

Savunma sanayiindeki şüpheli ölümlerden biri de 2012'de Türk Havacılık ve Uzay Sanayi'nde (TAİ) yaşandı. TAİ çalışanı makine teknisyeni Duran Kumtepe, sabah Ankara Eryaman'daki evinden çıktıktan sonra bir daha haber alınamadı. Kumtepe evden çıkarken "Emekli olmaya gidiyorum" demişti. Akşam eve gelmeyince eşi Songül Kumtepe, polise haber verdi. Yapılan araştırmada Duran Kumtepe, aracının içinde av tüfeğiyle karnından vurulmuş halde bulundu. Üzerinden çıkan kağıtta ise "Tek sorumlu benim, ruhsal dengemi koruyamıyorum, kimsenin suçu yok" yazıyordu. Bu olay da kayıtlara intihar olarak geçti ancak olayın perde arkasına dair gizemini koruyor.

Bilim Kazası

2007 yılında yaşanan elim bir uçak kazası da Türkiye'nin son yıllardaki atılımları ile ilişkilendiriliyordu. Kasım 2007'de İstanbul-Isparta seferini yapan Atlasjet uçağı iniş sırasında düştü. Kazada ölen bir grup bilim insanı çok önemli nükleer projede çalışıyordu. Bu durum bazı şüpheleri de beraberinde getirdi. Kazada hayatını kaybeden 6 bilim adamı Devlet Planlama Teşkilatı tarafından desteklenen "Türk Hızlandırıcı Merkezi Teknik Tasarımı Ve Test Laboratuvarları" projesinde görevliydi. Projenin Yürütücüsü Akdeniz Üniv ersitesi Mühendislik Fakültesi Fizik Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ömer Yavaş, kazadan sonra yaptığı açıklamada 6 bilim adamının Süleyman Demirel Üniversitesince (SDÜ) düzenlenen "Ulusal Türk Hızlandırıcı Merkezi Projesi 4.

Çalıştayı''na katılmak üzere Isparta'ya giderken hayatını kaybettiğini belirtti. Yavaş, olayla ilgili, ''Gerçekten çok zor durumdayım. Yürütmekte olduğumuz fizibilite çalışması için Isparta'da bir araya gelmeyi bir buçuk ay önce planlamıştık. 2 yıldır yürüttüğümüz çalışmada projeye katılan akademisyenlerle bir araya gelip sunumlarımızı yapacaktık'' diyordu.

Çalıştaya katılacak bilim adamları arasında bulunan Boğaziçi Üniversitesinden Prof. Dr. Engin Arık, Araştırma Görevlisi Özgen Berkol Doğan, Yüksek Lisans Öğrencisi Engin Abat ile Doğuş Üniversitesinden Prof. Dr. Şenel Fatma Boydağ, Doç. Dr. İskender Hikmet ve Araştırma Görevlisi Mustafa Fidan uçak kazasında hayatını kaybetti.

Projede, malzeme bilimi, biyoteknoloji ve tıp gibi alanlarda yeni teknolojilerin kullanıldığı bir Ar-Ge alt yapısı oluşturmak amaçlanıyordu.

Prof. Dr. Engin Arık aynı zamanda, İsviçre'nin Cenevre kenti yakınlarında kurulu nükleer araştırma merkezi ''European Organization for Nuclear Research (CERN)''deki ''Atlas Deneyi''nde çalışıyordu.

Prof. Dr. Engin Arık'ın çalışma alanlarından biri Nükleer Enerji Santralleri'ydi. Nükleer Enerji Santralleri'nde uranyum yerine kullanılabilecek olan toryumun 21. yüzyılın en stratejik maddesi olacağını ve Türkiye'nin dünya toryum rezervlerinde 2. sırada bulunduğunu belirten Prof. Dr. Arık daha önce yaptığı açıklamalarda şu ifadeleri kullanmıştı: "Japonya, elinde hiç toryum bulunmamasına rağmen, toryumla çalışacak nükleer enerji santrallerine yönelik çalışma yapan üç ülkeden biri. Türkiye'de ise bu alandaki bilimsel araştırmalar desteklenmiyor. Eğer toryum kullanıma sokulabilirse Türkiye elektrik üretmek için petrol ya da doğalgaz

satın almak zorunda kalmayacak. Isınma ihtiyacımız için yer altındaki yaklaşık 900 bin tonluk toryum ile ürettiğimiz elektriği kullanabiliriz. Bugün dünyada savaşlara neden olan petrolün 1 milyon variliyle elde edilebilen enerji, sadece 1 ton toryum kullanılarak üretilebilecek."

İranlı Nükleer Bilimciler

Türkiye'de yaşanan tartışmalara benzer bir durum son yıllarda İran'da yaşanıyor. İran gelişmiş batı ülkelerinin tüm baskılarına rağmen yürüttüğü nükleer programdan vazgeçmiyor. Ülke sık sık da nükleer teknoloji alanında uzman bilim adamlarının ölümlerine sahne oluyor. En son 2012'nin başlarında uranyum zenginleştirme faaliyetleri yürüten Mustafa Ahmedi Ruşen adlı bilim adamı Tahran'da düzenlenen bombalı saldırıda öldü. Ruşen, çalıştığı Tahran Teknik Üniversitesi dışında park halindeki aracına binerken hedef oldu. Tahran Valisi Sefer Ali Baratlu olaydan sonra yaptığı açıklamada bombanın daha önce bilim adamlarına düzenlenen saldırılarda kullanılan bombayla aynı olduğunu belirtip saldırıdan İsrail'i sorumlu tuttu.

2010 yılından itibaren en az 4 İranlı bilim adamı suikasta uğradı. 12 Ocak 2010'da da Tahran Üniversitesi'nde görevli nükleer fizikçi Mesud Ali Muhammedi, aracının yakınında bomba yüklü bir motosikletin uzaktan kumandayla patlatılması sonucu öldü. Kasım 2010'da Tahran'ın farklı bölgelerinde ardı ardına düzenlenen saldırılarda Şehid Beheşti Üniversitesi'nden nükleer enerji uzmanı Macit Şahriari öldü, Feridun Abbasi yaralandı. Temmuz 2011'de Dariuş Rızaeinejad adlı bir elektrik mühendisliği bölümü öğrencisi motosikletli bir saldırganın açtığı ateşte öldü. Rızaeinejad'ın yüksek voltajlı elektrik ürettiği iddia edilmişti.

'Mossad Kürtleri kullanıyor'

Fransız Le Figaro gazetesi İsrail gizli servisi Mossad'ın Kuzey Irak'ta yaşayan İranlı muhalif Kürtleri nükleer bilim adamlarına yönelik suikastlarda kullandığını öne sürmüştü. Mossad'ın Kürt bölgesinde varlığını güçlendirdiğini belirten gazete 'muhalifleri İran'ın nükleer programını sabote etmek için kullandığını savundu.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

▲

ŞÜPHELİ KAZA

1990'lı yılların ilk yarısı Türkiye için çok kanlı geçti. İnsanların güpegündüz sokak ortasında kurşunlandığı veya kaçırılıp işkenceli sorgulamaların ardından infaz edildiği bir dönemdi. Cinayetleri işleyenler bu eylemleri gizleme ihtiyacı duymuyordu. Süreç, Kasım 1996'da yaşanan Susurluk kazasına kadar böyle devam etti. Kirli ilişkilerin Susurluk Kazası ile birlikte bir nebze de olsa gündeme gelmesi, çetelerin daha dikkatli olmalarını sağladı. Sonraki yıllarda yaşanan olaylarda da farklı yol yöntemler izlendi. Yeni dönemdeki cinayet enstrümanı trafik kazalarıydı. Türkiye pek çok kritik ismi trafik kazaları sonucunda kaybetti. Bu kazaların çoğu şüpheli ölüm olarak ara ara gündeme geliyor. ASELSAN'daki şüpheli ölümler serisinin son halkası da bir trafik kazası sonucu yaşandı. 26 Ocak 2013 tarihinde ASELSAN mühendislerinden Hakan Öksüz (42), Ankara Güney Çevre Yolu'nda 06 GGR 85 plakalı otomobilliyle bariyerlere çarparak hayatını kaybetti. Bir gün sonra cenazesi memleketi Kahramanmaraş'a götürülüp defnedilen Öksüz'ün yakınlarının verdiği bilgiler, kazaya dair daha derin iddiaları gündeme getirdi.

Ailesinin anlattığına göre Hakan Öksüz kazadan bir yıl önce de kaçırılıp darp edilmiş, daha sonra da öldü diye bir köprünün altına terkedilmişti. Keçiören'de bir marketten alışveriş yaptıktan sonra zorla kaçırılarak öldüresiye dövülen Öksüz'ün boğazı da kesilmişti. Sabah saatlerinde temizlik görevlilerinin ölü sandığı Öksüz, hastaneye kaldırılmış ve uzun süre tedavi gördükten sonra ayağa kalkabilmişti. Bu olayda Öksüz'ün banka kartları gasp edilerek zorla şifresi alınmış, aynı gün Öksüz'ün hesabındaki bütün parası çekilmişti. Adi bir gasp vakası gibi gözükse de olayın perde arkasında dair bir iz yok. Failleri de hiçbir zaman bulunamadı. Olayın üstü örtülmüş oldu.

Yakınlarının verdiği bilgilere göre Hakan Öksüz, hayatını kaybettiği kazadan önce de sürekli 'takip ediliyorum' endişesi yaşıyordu. Bu endişe öyle yoğundu ki eşi ve çocuğunu 1 yıl önce Kahramanmaraş'a ailesinin yanına göndermişti. Öksüz'ün hayatını kaybettiği kaza yerinin evi ya da işyeri güzergahında olması da şüpheleri arttıran bir başka noktaydı. Aynı gün işyerine gittiği halde işyeri giriş kartı ve kimliği de üzerinden çıkmamıştı.

Hakan Öksüz de tıpkı diğer mühendisler gibi ODTÜ Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü'nden dereceyle mezun olan parlak bir beyindi. 15 yıldır ASELSAN'da çalışan Öksüz pek çok önemli projede görev yapmıştı. Zaman zaman geldiği memleketinde ailesine, "Bana zarar verecekler. Siz zarar görmeyin. Psikolojik baskı altındayım." diyordu. Eşini ASELSAN'da çalıştığını kimseye söylememesi yönünde tembihlemesi, sitedeki güvenlik görevlisinin bile Öksüz'ün işiyle ilgili herhangi bir bilgi sahibi olmaması şüpheleri arttıran diğer unsurlardı. Hakan Öksüz kazadan önceki on gün boyunca ailesiyle hiç görüşmemişti.

Bu olay da diğer mühendis ölümleri gibi pek çok gizemli detay barındırıyor ve aydınlatılmayı bekliyor.

ON İKİNCİ BÖLÜM

▲

İNTİHAR YAZILIMI DEVREDE

2011 yılında Savunma Sanayii alanında atılan çok önemli bir adım tamamlanmış oldu. ASELSAN mühendislerinin intiharı ile bağlantılandırılan yazılım nihayet devredeydi. Elektronik savaş sistemlerinde dost/düşman tanıma sistemi Identification Friend and Foe (IFF), ASELSAN tarafından başarıyla tamamlanarak F-16 savaş uçaklarına monte edildi. Yazılımın tamamlandığı dönemin çok farklı bir önemi de vardı. Türkiye İsrail ilişkileri son yılların en gerdin dönemlerinden birini yaşıyordu. Proje yeni süreç açısından da stratejik öneme sahipti. Milli yazılımda artık İsrail dost olarak tanınmıyordu. Daha önce ABD'den gelen ve yazılımı değiştirilemeyen sistemde İsrail dost ülke olarak tanınmakta ve olası herhangi bir çatışma durumunda uçakların İsrail uçaklarına ateş etmesine teknik olarak izin verilmemekteydi. ABD'nin İsrail'e verdiği aynı sistemde ise açık kod kullanıldığı için İsrail istediği değişiklikleri yaparak dost/düşman tanımlarını değiştirebilmekteydi.

Yazılım F-16'lar için geliştirilse de diğer pek çok savunma sisteminde de kullanılabiliyor. Savaş Gemileri ve Denizaltılar bu sistemle Dost/Düşman ayrımı yapabilecekti. Milli IFF, askeri alanda

hava gözetleme ve seyrüsefer kontrolünde, hava savunma sistemlerinde, deniz ve sahil güvenlik kontrolünde ve hedef ile ilgili irtifa, kuyruk numarası, görev bilgilerinin toplanmasını sağlıyor.

Hüseyin'in rüyası gerçekleşti

ASELSAN'ın verdiği bilgilerde 15 gizli projede görev yaptığı belirlenen Hüseyin Başbilen en son milli tank ALTAY projesinde çalışıyordu. Öldüğü hafta projenin sunumlarını yapıyordu. İlk 3 sunumu yapmış, son sunumu yapacağı gün de ölü bulunmuştu. Çantasında kaybolan flaş diskteki dosya da ALTAY tank projesine aitti. Ne yazık ki Hüseyin'in rüyası vefatından 6 yıl sonra gerçekleşti. İlk prototipi tamamlanan ALTAY tankının 15 Kasım 2012'de yapılan tanıtım törenini izlese kim bilir ne çok gururlanacaktı.

Hüseyin Başbilen'in üzerinde çalıştığı ilk milli tank projesi vefatından bir yıl sonra hayata geçirildi. 30 Mart 2007'de yapılan Savunma Sanayi İcra Komitesi toplantısında Savunma Sanayii Müsteşarlığı tarafından proje ana yüklenicisi olarak Otokar Otomotiv ve Savunma Sanayi A.Ş. belirlendi. İsminin de önemli bir hikayesi vardı. Adını Kurtuluş Savaşı'nda 5. Süvari Kolordusu'nu komuta eden Fahrettin Altay'dan alıyordu. darkmalt

Altay projesinin teknik destek sağlayıcısı Güney Kore'nin Rotem firması. Üçüncü nesil ana muharebe tankı olarak tasarlanan aracın prototip testleri ve kalifikasyon çalışmalarının 2012 yılında tamamlanması, seri imalatın ise 2016 yılının sonunda devreye alınması öngörüldü. İlk etapta üretilmesi planlanan 250 adet tank, TSK'nın ihtiyaçları doğrultusunda artırılabilecek.

Yazılımlar Milli

Aracın Volkan-III tank atış kontrol sistemi ve tank komuta kontrol muhabere bilgi sistemi ASELSAN tarafından tasarlanıp üretildi.

120 mm'lik 55 kalibre ana silah sistemi, Hyundai-Rotem kanalı ile teknoloji transferi yapılarak MKE tarafından, modüler zırh paketi ise ROKETSAN tarafından geliştirildi.

Başlangıç aşamasında belirlenen takvime uygun olarak ALTAY tankının ilk prototipleri 15 Kasım 2012 tarihinde basına tanıtıldı. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan törende yaptığı konuşmada savunma sanayiinin kat ettiği mesafeyi şöyle anlatıyordu: "Türkiye bugün artık kendi milli piyade tüfeğini, savaş gemisini, savaş botlarını, helikopterlerini üretir hale geldi. Sadece üretmekle kalmıyoruz, artık dünyaya savunma sanayi ürünleri, savunma sanayi teknolojisi ihraç ediyoruz. Eksiğimiz yok mu? Ciddi eksikleri-miz halen var. Bunları süratle gidermek zorundayız. Eğer Türk Silahlı Kuvvetlerimizin caydırıcılığını öne çıkaracaksak bunları başarmak zorundayız. Bilhassa son 10 yılda milli imkanlarla geliştirdiğimiz savunma sistemleri sayesinde ordumuzun gücüne güç kattık, caydırıcılığını arttırdık. Bundan sonraki dönemde de savunma sanayimize olan desteğimizi sürdüreceğiz. Kendi ordusunun ihtiyacını karşılayan ve ürettiği sistemleri dost ve müttefik ülkelere ihraç eden bir ülke olma yolunda inşallah emin adımlarla ilerlemeye devam edeceğiz."

Akıllı Bomba

Savunma Sanayii'ne önemli katkılar sunan TÜBİTAK da 2012'de bir ilke imza attı. Savaş uçaklarında kullanılan bombaları akıllı hale getiren Hassas Güdüm Kiti'ni (HGK) geliştirdi. Dünyada sadece dört ülkenin üretebildiği HGK'lar ile savaş uçakları hedefi 25 kilometre uzaklıktan vurabiliyor. Uçaktan atılan bombalara güdüm yeteneği kazandıran HGK'lar TÜBİTAK Savunma Sanayi Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü (SAGE) mühendislerinin 5 yıllık çalışması sonucu üretildi.

Milli uydu gökyüzünde

Türkiye'nin yüksek çözünürlüklü yerli keşif uydusu Göktürk-2, Aralık 2012'de Çin'deki Jiuquan Fırlatma Üssü'nden uzaya fırlatıldı. Göktürk-2 TÜBİTAK Uzay Teknolojileri Araştırma Enstitüsü (UZAY) ve TUSAŞ İş Ortaklığı tarafından üretildi. Göktürk-2'den elde edilecek görüntüler, askeri alanda istihbarat, sivil alanlarda ise tarımsal ürün analizleri, rekolte tahminleri, zirai mücadele, çevre kirliliği, doğal afetlerin neden olduğu hasarların değerlendirilmesi gibi amaçlarla kullanılacak.

Milli Savunma Takvimi

Mühendis intiharları ile gündeme gelen milli savunma atılımları ALTAY tank projesi ile sınırlı değil. Milli Savunma Savunma Sanayii Müsteşarlığının 2012'de hazırladığı stratejik plana göre ATAK helikopteri 2013, insansız hava aracı ANKA 2014, muharip gemi MİLGEM-S projesi kapsamındaki ilk gemi 2016 yılı sonuna kadar envantere alınacak. Özgün denizaltı geliştirilmesine ilişkin fizibilite çalışması da 2015 yılına kadar tamamlanacak.

Türk savunma sanayinin 5 yıllık gelişimi için hazırlanan Savunma Sanayii Müsteşarlığı (SSM) 2012-2016 Stratejik Planına göre 280'in üzerinde proje faaliyetteydi. Projelerin toplam bedeli 27 milyar 301 milyon dolar. Stratejik plana göre Türkiye'nin 2016 yılı sonunda savunma sanayi liginde ilk 10 ülke arasına girmesi hedefleniyordu.

ATAK helikopterini 2013 yılı sonuna kadar envantere almayı planlayan Türkiye yerli genel maksat helikopterleri için de 2016 yılı sonunu hedefliyor.

Türk mühendislerinin yaklaşık 5 yıl üzerinde çalışarak geliştirdiği milli piyade tüfeğinin seri üretimi ise başladı.

Jet uçağı tasarımı için 2 yıl hedefi konuldu. 2014 yılı sonuna kadar Jet Eğitim Uçağı ve Muharip Uçak konsept tasarımı tamamlanacak. TUSAŞ tarafından tasarlanan eğitim uçağı Hürkuş, 2015 yılı sonuna kadar envantere alınacak.

Adını efsanevi masal kuşu Zümrüd-ü Anka kuşundan alan Türk yapımı insansız hava aracı ANKA ve taktik insansız hava aracı, 2014 sonuna kadar envantere girecek.

Uzun Menzilli Tanksavar Füze Sistemi 2012 yılında envantere kazandırıldı. Orta Menzilli Tanksavar Silah Sistemi ise 2013 yılı sonuna kadar envantere alınacak. Türkiye'nin füze teknolojisinde önemli bir aşaması olarak gösterilen aktif lazer güdümlü füzesi "CİRİT", seri üretime alınarak 2013 yılı sonuna kadar ATAK Helikopterine entegre edilecek. Alçak ve Orta İrtifa hava Savunma Füze sistemleri 2016 yılı sonuna kadar tasarlanacak.

Türk yapımı radar gözlem uydusunun 5 yıl sonra fırlatılması hedefleniyor. Türkiye kendi jet motorunun prototipini ise 2016 yılı sonuna kadar üretecek.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

▲

ULUSLARARASI GÜÇLER ve OLAĞAN ŞÜPHE

Ülkelerin kendi milli silah teknolojilerini üretme kabiliyeti bağımsızlıkları ile doğrudan bağlantılı. Eğer kendi silahınızı üretemiyorsanız; milyarlarca dolar harcayıp en son teknolojiye sahip silahları satın almanızın da bazen manası kalmayabilir. Çünkü, uçak gibi ileri teknoloji ürünü silahları üretip size satan ülke, o uçağın kullanım yeri ve zamanını da kolaylıkla dayatabilir. İstediği zaman ambargo koyma hakkını elinde bulundurur. Bu teknolojilerin ambargoya rağmen kullanılma şansı da yok. Çünkü kontrol kodları sizin elinizde olmadığı için, üretici ülkeler engellediğinde yerden dahi kaldıramazsınız bu uçakları. Ya da Kıbrıs harekatında yaşanan Kocatepe faciasında olduğu gibi geminizi size düşman diye tanıtıp uçağınıza bombalatırlar.

Paranın yetmediği durumlar

Türkiye'nin ulusal bağımsızlığı için milli savunma sistemini inşa etmesi şart. Çünkü bu teknolojilerin satın alınabilmesi bazen paranız varken de mümkün olmayabilir. Ağustos 2010'da ABD'de yayınlanan Financial Times gazetesinde yayımlanan haber "ABD'den Türkiye'ye silah ültimatomu" başlığını taşıyordu. Haber Başbakan

Recep Tayyip Erdoğan ve ABD Başkanı Barack Obama arasında Toronto'daki G20 zirvesi sırasında gerçekleşen görüşmenin detaylarına dairdi. Habere göre, ABD Başkanı Obama, Haziran ayında gerçekleşen görüşmede Başbakan Erdoğan'ı, Türkiye'nin İsrail ve İran'a karşı farklı tavrından dolayı uyarmıştı. Gazetenin iddiasına göre Obama, Erdoğan'a, Türkiye'nin bu iki ülkeyle ilgili politikasını değiştirmediği sürece, Amerika'dan satın almak istediği silahları edinme şansının az olduğunu söylemişti. Financial Times, Obama'nın uyarısının çok önemli olduğunu, zira Ankara'nın ABD'den insansız hava aracı, özellikle de füze de taşıyabilen Reaper'lardan almak istediğini belirtiyordu.

Haberdeki iddialar pek çok gerçeğin altını çizmek adına önemli bir örnekti. Hem bütçenizden milyarlarca dolar para aktarıp silah almak istiyorsunuz, hem de bu teknolojileri üreten ülkeler sizin başka ülkelere karşı geliştirdiğiniz politikalarda dahi bu durumu bir koz olarak kullanabiliyordu.

Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz'ın 8 Kasım 2012 tarihinde medyada yer alan şu sözleri dramatik bir itiraftı: "Elinizde paranız olsa bile bazı savunma sanayi ürünlerini alamıyorsunuz. Silahlı insansız hava aracı (İHA) alacak paramız var. 'Bunu bize verin' diyoruz vermiyorlar. Ülkenizin güvenliğini sağlayabilmek için savunma sanayinde kendinize yeterli olmanız lazım."

Türkiye'nin artık kendi silahlarını üretme anlayışı içinde olduğunu söyleyen Bakan Yılmaz, "Şu anda yaklaşık 600 milyon doların üzerinde bir ARGE çalışması var" ifadelerini kullanıyordu.

"Biz geç başladık"

Savunma Sanayii Müsteşarı Murad Bayar 9 Nisan 2011 tarihinde Akit Gazetesine verdiği röportajda Türkiye'nin savunma sanayiindeki gecikmişliğini şöyle anlatıyordu: "Vakit kaybetmeden birçok

ülke 1970'lerde atılıma başladı. Bizim o yıllar darbelerle geçti. On yıllar hep kayıp. On sene kaybettiniz mi nereye yetişeceğiz? Herhangi bir ürünü ortaya çıkartmak 10 yıl alır. Gemi, tank veya hava aracı... Bir proje başladı mı sonuca ulaştırmak yıllarca sürer. İrade ile sürdürmek gerekir. Ama biz geç başladık. Net olarak 2004'te başladık diyebilirim. Bugün iyi bir yere doğru gidiyoruz."

Murad Bayar sürecin Başbakan Recep Tayyip Erdoğan tarafından bizzat yönetildiğini de belirtiyordu: "Başbakanımız, Milli Savunma Sanayii konularını çok yakından biliyor. İcra Komite Toplantıları'nda bilgilendiriliyor. Konuyu yakinen takip ediyor. Başbakanımız ile Genelkurmay Başkanımız her şeyi müzakere ediyorlar. Tam bir uyum içerisindeler. Başbakanımız tüm görüşmelerden ve gelişmelerden haberdar... Cumhurbaşkanımız da aynı. Gelişmeleri yakından takip ediyorlar."

Mühendislerin konumu

Türk Savunma Sanayii'nde yaşanan şüpheli ölümlerin bu süreçten itibaren yaşanmaya başlaması en önemli nokta. Savunma Sanayii Müsteşarı Murad Bayar çok net konuşmasa da mühendislerin kritik bir rol aldığını kabul ediyor: "İntiharlar konusunda net bir şey söylemek yanlış olur. Mühendisler önemli evet. Ama diyorum ya yanlış bir değerlendirme yapmak istemiyorum. Ancak hepsi bir mücadeledir. Oraya yönelmek isteyenler de olabilir. En azından orada çalışan mühendislerin psikoloji ve motivasyonlarını bozmak isteyenler olabilir. Dolaylı düşünceler de vardır. Yine de 'önemli bir projede görevliydiler, öldürüldüler' diyemiyorum."

Önemli bir nokta da ASELSAN gibi kurumlarda çalışacak kişilerin oldukça zor ve detaylı testlerden sonra işe alınmaları. Murad Bayar bu süreci şöyle anlatıyor: "Savunma Sanayi'ni ilgilendiren özel şirket bile olsa güvenlik üst seviyede olmalı. Oralar

denetleniyor. Çalışanların güvenilir kişiler olmasına bakılıyor. Çok özel araştırmalar sonucunda işe başlatılıyorlar. Yani çok titiz davranılıyor."

İşe alım testleri arasında psikolojik dayanaklılık da var. Personel özel eğitimlerden geçirilerek alınıyor. Dolayısıyla buralarda çalışan mühendislerin bir anda arka arkaya kontrolden çıkmalarının bir izahı olması gerekiyor.

Olağan şüphe

Kitabın önceki bölümlerinde detaylarına yer verdiğimiz çeşitli soruşturma dosyalarında yer alan bilgiler birilerinin bu mühendislerle yakından ilgilendiğini gösteriyordu. Peki bu birileri kim olabilirdi?

Mühendisler şifre kırmak konusunda uzmandı. Ayrıca yerli kripto ve komuta kontrol sistemlerinin geliştirilmesi projesinde çalışıyorlardı. Türkiye'ye uçak, tank gibi pahalı sistemler satmak isteyen ülkeler Türkiye'nin bu alanlarda kendi milli teknolojisini geliştirmesini istemez. Söz konusu ülkelerin bu alanda çalışan Türk mühendisleri yakın markaja almaları ilk akla gelebilecek seçeneklerden biri. Mühendislerin ölmeden önce Türkiye'ye milyar dolarlık silah projeleri satan ülkelerden iş teklifleri alması da bu seçeneği güçlendiren etkenlerden biri. Şantaj ve casusluk soruşturmasında ortaya çıkan belgelerde bazı yabancı ülkelerin adının geçtiğini hatırlamakta da yarar var.

Nitekim Türkiye artık bu konuda daha cesur kararlar alıyor. 2011 yılında yaşanan F-35 krizinde geçmişteki hatalar tekrarlanmadı. 22 Mart 2011'de yapılan Savunma Sanayii İcra Komitesi (SSİK) toplantısına alınması planlanan 100 adet F-35 savaş uçağı projesi damgasını vurdu. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan başkanlığında gerçekleştirilen toplantıda ABD'nin bu uçaklara ait uçuş kodları ve yazılım bilgilerini vermediği ortaya çıktı. Başbakan

Erdoğan "Böyle bir şey kabul edilemez." derken dönemin Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner "Bu iş F-16'lara benzemesin." uyarısında bulundu. Çünkü ABD, 80'li yıllarda satın alınan F-16'ların yazılım kodlarını Türkiye'ye vermemişti.

Türkiye yaklaşık 100 uçak almayı planlıyordu. Ama kodlara sahip olunmadığı takdirde uçaklara gerçek anlamda hâkim olunamayacağına dikkat çekilerek, siparişler ertelendi. Jetlerin dışarıdan yönlendirilebileceği, elektronik harp karşısında savunmasız kalabileceği ve yazılıma herhangi bir müdahalede bulunulamayacağı hususları bu kararın alınmasında etkili oldu.

Yazılımlar neden bu kadar önemli? Çünkü kodları verilmediği sürece yazılımların içinde ne olacağı bilinemez. Üçüncü bir ülkeyle savaşa girildiğinde eğer o ülke ABD'nin müttefikiyse, bu uçakları kullanamazsınız. Düşman ülkeye ait bir jetten ateşlenen füze, kendi savaş uçaklarımız tarafından 'düşman unsur' olarak algılanmayabilir.

Türkiye bu kısırdöngüden kurtulmak için milli yazılımlara büyük önem veriyor son yıllarda. Ölümleri ile gündeme gelen mühendislerin bu alanda uzman olmaları cinayetlerde yabancı istihbarat servisleri şüphesini güçlendiriyor.

Bazı çevrelerce konuşulan çok daha derin bir iddiayı da not düşmekte yarar var. Bu iddia ölen mühendislerin başka bir ülkeyle ilişkileri olduğu şüphesine dayanıyor. Türkiye'nin milli menfaatlerini korumayı hedefleyen derin bir aklın bu ilişkiyi keşfedip önlem aldığı ihtimali.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

▲

SONSÖZ

Türkiye kurumsal yapısını tamamlayamamış bir ülke. Dolayısıyla bugün demokratikleşme veya geçmişle yüzleşme adına atılan adımlar da kurumsal algıdan uzak yürüyor. Bu hastalıklı durum yüzünden son yıllarda atılan pek çok adım gerçek anlamda sonuçlar doğurmadı. Resmi kurumlar en basit konularda bile bilirkişi pozisyonunu koruyamıyor. Yargı, doğal bağımsızlık ve özgür vicdan mecrasında yol almaktan uzak. ASELSAN'la ilgili tartışmalarda da aynı tıkanıklık söz konusu. Savcılığın yürüttüğü soruşturmalardan ne sonuç elde edileceğini zaman gösterecek.

ASELSAN engeli

Kurumların korumacı tavrı ise süreci tıkayan bir başka faktör. Ölümlerin yaşandığı ASELSAN'dan beklenen, normalde herkesten çok bu şüphelerin peşinden gitmekti. Kamuoyu ASELSAN'dan şüpheli şekilde ölen personeline sahip çıkmasını bekliyordu. Oysa durum tam tersi oldu. ASELSAN en başından itibaren bu tartışmaların kapanması için olağanüstü çaba sarf etti. Kurumdan yapılan açıklamalarda kamuoyuna doğru düzgün bilgi verilmektense intiharlarla ilgili iddia ve şüpheler spekülasyon olarak

nitelendirildi. ASELSAN, soruşturmaları yürüten savcılara kaşı da aynı tutumu takındı. Pek çok bilgiyi ilk başta saklama yoluna gitti. Son soruşturmayı yürüten savcının ısrarlı takibi sonucunda bazı bilgilere erişildi.

ASELSAN şüpheli şekilde ölen mühendislerin kritik projelerde çalıştığını dahi ilk başta kabul etmiyordu. Genelkurmay'ın savcılığa gönderdiği yazıda mühendislerin en az 15 kritik ve kozmik projede görev aldıkları doğrulandı. Ergenekon dava dosyasında yer alan ve daha sonra Ankara'ya gönderilen belgelerde ASELSAN yönetim kurulunda yer alan isimlerin konunun örtülmesi için devreye girdiklerine dair dinleme kayıtları yer aldı.

Kapatılan soruşturmalar

Ölümlerden hemen sonra başlatılan soruşturmaların tamamı doğru düzgün araştırma yapılmadan takipsizlik kararı verilmişti. İlk dosyalara giren olay yeri tutanakları, otopsi ve bilirkişi raporlarının çoğu eksikti. Parmak izi testleri dahi yapılmamıştı. Ölen şahısların son günlerine dair kamera kayıtları, mobese taramaları incelenmemişti.

Alelacele takipsizlik kararı verilerek kapatılan ilk dosyalara giren delillerdeki yanlış bilgiler çok sonradan fark edildi. Örneğin Hüseyin Başbilen'in ilk otopsi raporunda boynundaki 20 cm'lik kesik, 2 cm olarak yazılmıştı. Bu kadar önemli bir hatanın tesadüfi olmasını beklemek fazla iyimserlik olur.

Kayıp deliller ise skandallar serisinin en önemli boyutlarından biri. Arabasının içinde boğazı ve bileği kesilmiş halde bulunan mühendis Hüseyin Başbilen'in çantasında olduğu iddia edilen bazı deliller kayıptı. Çantada bulunan ve içinde Başbilen'in üzerinde çalıştığı son proje olan milli tank ALTAY'a ait proje dosyası ve Başbilen'in kaybolduğu gün yapmayı planladığı sunum dosyası

ile ilgili çelişkili ifadeler dosyaya girdi. Olay yeri raporunu tutan jandarma personeli bu dosyaların içinde bulunduğu diski komutana verdiğini, komutan ise akıbetini bilmediğini iddia ediyordu. Kesin olan şu ki, disk bugün ortada yok.

Tüm bunlara benzer pek çok eksiklik, çelişki ve hata söz konusuydu. Soruşturma dosyalarına sanki gizli bir el dokunmuştu.

Bu durum sonradan başlatılan soruşturmalar açısından da sıkıntı doğurdu. Çünkü uzmanların anlatımlarına göre intihar ve cinayet gibi vakalarda ilk 24 saat hayati öneme sahip. Emniyet görevlileri bu tür vakalarda olayı genellikle ilk 24 saatte açığa çıkardıklarını belirtiyorlar. ASELSAN ölümlerinde olayın aydınlatılması bir yana adeta karartılması için çaba gösterilmiş gibi bir durum söz konusu.

Aileler yalnızlığa itildi

Konunun önemli bir yönü de çocuklarını kaybeden ailelerin içine itildiği yalnızlık. Aileler muhatap bulmakta oldukça güçlük çekmiş. Hatta savcı odalarından kovulanlar olmuş. Bunu anlamak imkansız. Çünkü kamu adına çalışan savcının gerçekleri ortaya çıkarmak yerine çocuklarının ölüm şeklini aydınlatmaya çalışan acılı ebeveynlerine bunu reva görmelerinin izahı yok. Bazı aileler işin peşinden pek gitmese de bazılarının bu uğurda örnek bir mücadele verdiklerini gördük.

Zamanlama kritik

Savunma Sanayii ile ilişkili ölümlere dönem açısından özel anlamlar yüklemek mümkün. Türkiye'nin milli savunma sanayiine yöneldiği bir tarihe denk gelmesi başlı başına soru işaretlerini arttıran bir durum. Türkiye 2004 yılında tek kalemde devasa ihale

görüşmeleri ve silah alım planlarını iptal etti. Ki bunlardan sadece bir tanesi 1000 tanlık projeydi. Diğer projelerin her biri de milyar dolarlık meblağlara tekabül ediyordu. Türkiye bir anda bu satın alma planlarını iptal edip, kendi tankını, helikopterini, uydusunu, gemisini üretmeye karar verdi. Seri ölümlerin böyle bir sürece denk gelmesi ve üstelik de yeni başlatılmış olan milli projelerde çalışan mühendislerin hayatını kaybetmesi soru işaretlerin arttıran bir başka olgu.

Casusluk belgeleri

İstanbul'da yürütülen Ergenekon, Casusluk, Balyoz gibi davalarda ortaya çıkan belgeler savunma sanayiinde faaliyet gösteren kurumların belli çevrelerce çok yakından takibe alındığını gösteriyor. İlişkilerin uluslararası boyutuna dair bulgular da söz konusu. Elde edilen bulgular TÜBİTAK, ASELSAN, HAVELSAN gibi kurumlarda çalışan tüm personelin yakın takibe alındığı, haklarında tek tek bilgi fişi hazırlandığı anlaşılıyor. Dini tercihleri, cinsel tercihleri, aile yapıları, siyasi görüşleri, ilgi alanları, zaafları tek tek not edilmiş. Hedef seçilen isimlerin nasıl etki altına alınacağı da belirlenmiş. Bu bilgiler, hayatını kaybeden mühendislerin de birileri tarafından aynı şekilde takip edilmiş olabileceği hakkında bilgi veriyor.

Zihin kontrolü

Mühendislerden bazılarının ölümünde cinayet olgusu daha ağır basıyor. Ölmeden kısa süre önce aniden psikolojileri bozulanlar ise zihin kontrolü gibi yöntemlerin devreye sokulmuş olabileceği şüphesini doğuruyor. Hayatını olağan akışı içinde sürdüren, üstelik başarılı, iyi para kazanan ve bazıları evlilik gibi önemli planların -düğün tarihinden yalnızca 3 gün önce ölen mühendis

var- hazırlığını yapan genç insanlar bir anda neden intihar edecek kadar psikolojik anlamda çökmüş olabilirler? İzah bekleyen sorulardan biri.

Teftiş Kurulu Raporu süreci değiştirebilir

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın mühendislerin ölümünün aydınlatılması için Başbakanlık Teftiş Kurulunu görevlendirmesi önemli. Soruşturma sonucunda hazırlanacak rapor yargı makamları için de önemli veriler içerecek. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturmanın sonucunda ne tür bir karar çıkacağını zaman gösterecek. Bahse konu olaylar eğer bir kasıt barındırıyorsa çoğu zaman yabancı istihbarat faaliyetleri içinde değerlendirilebilecek hadiseler. Bu nedenle de çoğu zaman kesin bir kanaat ve sonuç beklemek imkansız. Ki, zaten bu tür soruşturmalarda herhangi bir bulgu ve bilgi elde edilse de konu genellikle kapatılır. 1993 yılında şüpheli bir uçak kazasında ölen dönemin Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis'in oğlu Tarık Bitlis'le babasının ölümü hakkında konuştuğumuzda "Babamın ölümünün arkasında başka bir devlet çıkacak. Bu durumda devlet ne diyecek halkına, jandarma genel komutanını falan devlet öldürdü diyemez. Ya ne olacak; konu kapatılacak." demişti. ASELSAN intiharları için de benzer bir senaryo mantığa daha yakın gözüküyor.

Levent Kahveci Arşivi

ASELSAN CİNAYETLERİ

Son yıllarda kendi milli savunma sistemini inşa etmeye çalışan Türkiye, bu alanda çalışan süper beyinlerin şüpheli ölümleri ile sarsılıyor. Elinizdeki eser savunma sanayiinde yaşanan seri ölümlerin izini sürüyor.

ASELSAN intiharları olarak bilinen ölümler cinayet mi? Kıbrıs Harekatında yaşanan Kocatepe Faciasının bu ölümlerle ne ilgisi var? Toros-2 tatbikatında bir albayın ölümüyle sonuçlanan suikastın savunmadaki rant kavgasıyla ilişkisi neydi? Sniper'ların kovaladığı ASELSAN mühendisine ne oldu? TÜBİTAK görevlileri ve bir subayın öldüğü şüpheli kazadan sonra ortadan kaybolan kozmik cihaz neydi? Savunma sanayiinde çalışan binlerce mühendisleri kim, neden fişledi? Mühendisler ölmeden önce hangi ülkelerden iş teklifi almıştı? Türkiye'nin kendi milli yazılımlarını geliştirmesini hangi ülkeler engelledi?

Metin Göktepe Gazetecilik Ödülü sahibi Gazeteci MELİK DUVAKLI'nın kaleme aldığı ASELSAN CİNAYETLERİ, savunma sanayiinde yaşanan gizli savaşa ışık tutuyor.

Levent Zahverdi Arşivi